

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חלק ר"מ

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְחַזְּקוֹת
וְהַתְעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שֶׁיֵּהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלָא אֲשֶׁר כָּל רוֹז לָא אָנִים לִיה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ) לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפַּק לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ נַעֲנָה תִשָּׁבֵעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵינּוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֵיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׁכוֹתְבִין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזָכוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנוזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונוזכה להתענג בזיו שכנינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

גִּשְׁפוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶקַח ח' תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם את כל כך מקפדת על צניעות, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ, כי כך ראוי לכת ישראל להתנהג בצניעות ולא לעבד במקום שיש שמה ערבוביָא גְבָרִים נָשִׁים יחד וכו', כי היום הדור פרוץ, ויש כל מיני מפקרים וכו', ואשה מאד מאד צריכה לשמר על עצמה, ולכן אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שאת באמת מפחדת על עצמך, ובזכות זה יעזר לך הקדוש ברוך הוא שתמצאי עבודה טובה, ותתפרנסי בכבוד.

כבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן צ"ח) אֲמִירַת תְּהִלִּים מַעֲלָה גְדוֹלָה כְּאֵלוֹ אֲמָרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּעַצְמוֹ. כי הוא אָמַרָם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהַרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מֵנַח בְּתוֹךְ הַתְּבוּת וּכְשֶׁאֲמָרָם הוּא מְעוֹרָר בְּרוּחַ פִּיּוֹ אֶת הַרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַד שֶׁנִּחְשָׁב כְּאֵלוֹ אֲמָרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ. והוא מסגל מאד לרפאות החולה להיות לו בטחון רק על השם יתברך, שעל ידי אֲמִירַת תְּהִלִּים יוֹשִׁיעוֹ הַשֵּׁם. והבטחון הוא בחינת משענת כמו שהאדם נשען על המטה כן הוא נשען על הבטחון שבוטח שיושיעו השם, כמו שאמר דוד (תהלים י"ח י"ט) "יְהִי הוֹי"ה לְמִשְׁעַן לִי". ועל כן על ידי זה נתרפא החולה, כמו שכתוב (שמות כ"א י"ט) "אם יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקָה"; וכן הוא משענת על פרנסה, כשאדם אין לו פרנסה, ראוי לו לשפך את לבו אליו יתברך, הן בשיחה בינו לבין קונו, והן באֲמִירַת תְּהִלִּים, וְתִרְאֵי אִם תִּקְיָמִי אֶת זֶה, יִהְיֶה לְךָ מִשְׁרָה בְּפִרְנָסָה טוֹבָה.

ולכן תראי לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבע חלקים כמו ימי השבוע, ומעלת אֲמִירַת תְּהִלִּים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואֲשֶׁרֶי הָאִשָּׁה שְׂזוּכָה לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סך הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכי

לסיים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש ברוך הוא, ותמצאי מקום עבודה טובה כרצונך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשפז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר בלק ח' תמוז התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אתה לא יכול לתאר את גדל זכותך שיש לך בזה שנעשית שד"ר, ואתה עוזר לי לפתח את קהלתנו, וידוע אשר עקר זכות הצדקה שמזכים את אחרים לתת צדקה, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט). גדול המעשה יותר מן העושה; ובפרט צדקה כזו שרואים בחוש איפה הכסף הולך, שתהלה לאל הקהלה שלנו מתפתחת ביתר שאת ביתר עז, ולכן תראה להתמיד בזה, והקדוש ברוך הוא ימשיך לך מזה גם בן פרנסה בשפע, ולא יחסר לך שום דבר.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ). "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

רק תהיה בשמחה ותשתדל מאד מאד לשמח את אשתך, אשר זה מצוה גדולה מאד מאד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו): אשה בעלה משמחה, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט). לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא

לְבַנֵּי מַחֲזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תַּכְּבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְּעִשׂוּ).
 .

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְּלִיחַ.
 הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשפּח.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק ח' תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרְךָ הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר תְּלֻמִּיד כּוֹלֵל
 "תַּפְּאֶרֶת בְּנֵימִין"

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּקְפִּיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי,
 אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה שְׂזוֹכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר זֶה חַיּוֹת
 לְהַנְפֵּשׁ, וַיְדוּעַ מַה שְּׂאֵמֵר הַגְּאוּן רַבִּי מֵאִיר שְׁפִירָא זצ"ל בְּעֵת שְׁעוֹרֵר לְלַמֵּד
 אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׂזֵה יֵאָחַד אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכָךְ הָיָה פִּתְגָמוֹ "הַגְּמָרָא
 נִכְתְּבָה בְּכַבֵּל, רַש"י חִבֵּר אֶת פְּרוּשׁוֹ בְּצַרְפֶּת, הַר"ף הָיָה גֵר בְּמְרוֹקוֹ, הָרֵא"שׁ
 הָיָה גֵר בְּאַשְׁכְּנַז, הַמַּהְרֵש"א הָיָה גֵר בְּפוֹלִין, נִמְצָא שִׁיְהוּדֵי שְׁבָא מְמָרוֹקוֹ,
 וּפּוֹגֵשׁ יְהוּדֵי שְׁבָא מְלִיטָא, אוֹ מְרוֹמְנִיָּה, אוֹ מְפוֹלְנִיָּה, אוֹ מְצַרְפֶּת, אוֹ מְדְרוֹם
 אֲמָרִיקָה, אוֹ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אוֹ מֵאִירוּפָּה, וְכֻלָּם לְמַדוּ אוֹתוֹ דָּף, וַיֵּשׁ לְהֵם
 שִׁיחָה מִשְׁתַּפֵּת בֵּינֵיהֶם, אֵיזָה אַחֲדוֹת זֶה יָבִיא", וְלִכֵּן זֶה תַּקּוּן גְּדוֹל מֵאֵד
 לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׂמֵאֲחַד אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ
 אֲמָרוּ שֶׁהוּא קִבֵּל אֶת הַמַּתְנֶה הַזֶּה מִרַבְּנוּ ז"ל, כִּידוּעַ שֶׁהוּא פֶּאֶר וַיְפֶה אֶת
 דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל בְּפוֹלְנִיָּה, שְׂמָסֵר אֶת בְּנֵין הַיְשִׁיבָה שְׁלוֹ לְהַקְבוּץ הַקְדוּשׁ שְׁלָנוּ
 בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּשַׁעָּה שְׁלֵא יָכֻלוּ לְנַסֵּעַ לְאוּמָן, וְהוּא גַם כֵּן הַצְּטֻרָף לְהַתְפַּלֵּל
 עִם אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ.

מָה אֵמֵר לְךָ אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הָאֲבָרְךָ שְׂאֵחַר הַחֲתָנָה הוּא
 לוֹמֵד אֶת כָּל הַלְכוֹת נְדָה בְּעֵמֶק הָעֲנִיָּן טוֹר בֵּית יוֹסֵף וְשְׁלַחַן עֲרוּב, וְנִתְבָּרַר

לו ההלכה עד אחרון שבאחרונים, שזה יסוד הכולל "תפארת בנימין", ולכן אני מאד מאד רוצה שתתמיד בהלכות אלו שמאד מאד נחוצות, ומלבד זאת כדאי שתלמד את קצור ההלכות עם אשתך, כי היום יש ספרים שמדברים מקצור הלכות נדה, וזה מאד מאד חשוב, כי הלכות אלו גובלות עם אסורי כריתות רחמנא ליצלן.

נא ונא אל תהיה בטלן, תרשם אצל האברך ... נרו יאיר כדי לאמן איזה ילד, ותקבל על זה שתים עשרה שעות לחדש, ומה תפסיד? זה כלו רוח, כי משלמים כל חדש, וכן תשתדל מאד מאד להיות גם שד"ר לחלק קפות ולאסוף קפות, וזה יביא לך גם פרנסה בשפע, עכשו אנחנו כבר יותר מסדריים בכל פרט ופרט בענין השד"רים, תראה ללכת להמשרד ותהיה רשום שמה.

העקר הוא בטחון להתחזק מאד מאד לבטח בו יתברך, וכך אמרו חכמינו הקדושים (מדרש תהלים ס"ב) על הפסוק (ישעיה כ"ו ד) "בטחו בהוי"ה עדי עד", הווי יודעים במי אתם בוטחים, במי שברא שני עולמים בשתי אותיות, שנאמר (שם) "כי ביה הוי"ה צור עולמים", העולם הזה והעולם הבא, העולם הזה נברא בה"א והעולם הבא נברא ביו"ד, ומוכא בספר (כד הקמח אות בטחון) על הפסוק (ישעיה כ"ו ד) בטחו בהוי"ה עדי עד כי ביה הוי"ה צור עולמים" ראוי לכם שתבטחו באדון זה, שכל העולם כלו העליונים והשפלים ברא בשתי אותיות משמו, מזה תוכלו להכיר את כבודו ואת גדלו ואת כח שמו השלם, וכיון שפן חיבין אתן בדרך השכל לבטח בו, אשרי מי שבוטח רק בו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשפט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר בלק ח' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאַתָּה נוסעת לציון רבנו ז"ל, יַעֲזֵר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא שתצליחי ותפעלי שם כל טוב, וּנְשַׁמַּע וּנְתַבְשֵׁר בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֻק ח' תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אני בן רוצה שתודיעי לי כל פרצה שרק קורה בהקלה, כי אני צריך
לדעת את זה כדי למנוע שלא יתפשט וכו' וכו', וזה בכלל לא לשון הרע,
אדרבה הצלת נפשות, ולכן תמשיכי לכתב לי בפרטי פרטיות.

מה שהיה לי שיחה עם הנשים הצעירות וכו', פשוט יש דברים שהן
לא יודעות מה מתר מה אסור וכו', וכמו שאַתָּה כותבת מרובי אור נעשה רבוי
חשך, כשאשה מתרת לבעלה וכו', אזי מתר הכל וכו', וכשאסורה לבעלה
אסור הכל וכו', וזה פשוט, ולכן את צריכה להגיד לבעלך שלא יחפש עליך
חמרות יתרות שיביא אחר כך לקלות והפקרות, ותמיד צריכים לדעת שמה
שעשיתם פעם בטמאה ובזהמה וכו', כשהאשה טובלת וכו', והיא טהורה,
אזי הבעל יכול לחיות אתה באיזה אופן שהוא רוצה, אבל הכל עם שכל ולא
עם רבוי אור, וצריכים לדעת שהאשה צריכה לשמר את בעלה שלא יבוא
לידי עברות חמורות, ולכן זכרי את הכלל הזה כשאסור אסור הכל, כשמתר
מתר הכל, וכבר אמר החכם מכל אדם (קהלת ז' ט"ז) "אל תהי צדיק הרבה ואל
תתחכם יותר למה תשומם, אל תרשע הרבה" וגו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק ח' תַּמּוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאת בְּיָתֵר עַז כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וּתְעִשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיָּדְךָ לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וּלְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְךָ.

מוֹבָא מֵהָרֵב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי ל׳וֹי יִצְחָק מִבֶּאֱרֵיטְשׁוֹב ז״ל ע (קִדְשַׁת ל׳וֹי עַל אֲגוּדוֹת
רַבָּה בַּר בַּר חֲנָנִי) שְׁשִׁמְעַע מְרַבּוּ הַמַּגִּיד הַגָּדוֹל מִמְעֻזְרִיטְשׁ ז״ל ע, פְּרוּשׁ הַפְּסוּק
(בְּרַאשִׁית ל״ו) ״וַיִּמְלֹךְ וַיָּמָת״, בִּיּוֹן שְׁשֵׁם הַבְּטָחוֹן בְּאִיזָה דְּבָרָה הוּא מְמַלִּיךְ אוֹתוֹ
הַדְּבָר עַל עֲצָמוֹ, וְנִפְסָק הַבְּטָחוֹן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, לְכֵן נִגְרַע פְּרִנְסָתוֹ מִמֶּנּוּ,
וְזֶהוּ וַיָּמָת, כִּי רַק אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַדּוֹ יֵשִׁים בְּטָחוֹנוֹ, וַיִּבְחַן בְּמַעֲשָׂיו שְׁכָל
דְּבָר אֵין בּוֹ כַח זוּלַת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אַזִּי מַדְבֵּק וּמְקַשֵּׁר כָּל עֲנִינּוֹ אֵל
הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ מְקוֹר כָּל הַבְּרָכוֹת וּמְקוֹר הַחַיִּים, אַזִּי
שׁוֹרָה בְּכָל מַעֲשָׂיו וְעֲנִינָיו כָּל הַבְּרָכוֹת וְהַשְּׁפַע, כִּי הוּא מַדְבֵּק אֶת כָּל הַדְּבָרִים
בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עֵינַן שָׁם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּתְחַזֵּק בְּיָתֵר
שְׂאת בְּיָתֵר עַז בְּבְטָחוֹן בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמַה טוֹב וּמַה נְעִים שְׁתַּקִּים אֶת מַאֲמָרְךָ
ז״ל (אֲבוֹת פָּרָק ב׳) ״פָּה תִלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שְׁיַגִּיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁכַּחַת
עָוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלֹאכָה, סוּפָה בְּטִלָּה וְגוֹרְרַת עָוֹן.

עֲדִין נִשְׁאָר כְּמַעַט שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים ״שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב״,
תִּרְאֶה לְדַחֵף לְכָל הַמְפִּיצִים שְׁיַקְחוּ אֶת זֶה וְיַפִּיצוּ, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה זֶה הַצֵּלַת
נַפְשׁוֹת מִמָּוֶה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחָזַק בְּזֶה וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

תְּעִשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּ״מ עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם
כָּל כֶּף חָזַק לְהַפִּילוֹ בְּעַצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדִכְאֹן וְכוּ׳, רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת
שְׁמִכְנִים בּוֹ וְכוּ׳, כָּל אַחַד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֲנִינּוֹ, וְלִכֵּן אֶתְּךָ מְכַרַח לְעִשׂוֹת
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַרְגַע שְׁתַּהֲיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה
יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרֵי, וְכִמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ז״ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ״ן חֶלֶק ב׳ סִימָן י״)
מַה שְּׁבַנֵּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֲסָרוֹן יֵשׁוּב הַדַּעַת,

וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְׁמָחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיִיתׁ
בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לַגְּדֻלוֹת הַמַּחֲיִין וּכְבֹד לֹא יִחָסֵר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשׁב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק ח' תַּמּוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לַהֲדוֹת לְךָ עַל כָּל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שִׁמְסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ
בְּשִׁבִיל לְהַשִּׁיג לִי אֶת הַסְּפָרִים, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִזְכוּת זֶה יִתְרַחַב
לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְלֹא יִחָסֵר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שִׁבְיִכְלִתְךָ רַק לַהֲיִיתׁ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַס"מ עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם
כָּל כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְיוֹת וּבְדַכְאֹן וְכו', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת
שִׁמְכָנִים בּוֹ וְכו', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוֹ, וְלָכֵן אַתָּה מְכָרַח לַעֲשׂוֹת
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לַהֲיִיתׁ בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה
יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י')
מָה שְׁבַנֵּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסְרוֹן יָשׁוּב הַדַּעַת,
וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְׁמָחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיִיתׁ
בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לַגְּדֻלוֹת הַמַּחֲיִין וּכְבֹד לֹא יִחָסֵר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַעֲקֵר הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מָה שִׁמְעִיק
וּמְצִיק לְךָ, תִּסְפֹר לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְדוֹשִׁים (שׁוֹחַר טוֹב תְּהִלִּים כ') עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צ"א ט"ו) "יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ",
אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשַׁעָה שִׁמְגַעַת צָרָה לְיִשְׂרָאֵל וּמִבְּקָשִׁין אוֹתִי וְהֵן

משתתפין בכבודי, כבודי עמָהן, באותה שעה אני עונה אותם, שְנַאמַר, "יקראני ואענהו" למה? "עמו אנכי בצרה"; ולכן כל מי שיש לו צרה וכו', אין עצה אחרת להנצל מזה, אלא כשהולך בדרך זה להיות רגיל לדבר עם הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשיטות גמור בלי שום חכמות והשכלות כלל, ולכן איפה שרק הולך, הקדוש ברוך הוא אתו עמו ואצלו, אשרי מי שמקיים זאת, ואז זה ילנה אותו כל ימי חייו עד היום האחרון, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרק ט"ו) לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלוים אותו עד שיגיע לבית עולמו; אין עוד דבר שמלנה את האדם עד הרגע האחרונה כמו השיחה בינו לבין קונו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשגג.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בלק ט' תמוז התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה לרחם על עצמך, כי הנה יום והנה לילה, והיום פורח, ואשרי האדם שזוכה לחטף בכל יום טוב אמתי ונצחי, שישאר לו לנצח, ורואים שרב בני אדם חושבים שצריכים לעשות עבודות קשות כדי לישא חן כפיכול בעיניו יתברך וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן פ"ב) מי שאין לו אמונה הוא צריך לעשות עבודות קשות וכו', בר ישראל לא יודע שעם דברים שנדמה לו לפעוטים דברים קטנים וכו', שפאן זה נדמה לכלום וכו', ובודאי אני יכול לקיים את זה, אבל מרב פשטות הוא לא מקיים את זה, אבל למעלה בשמים זה מאד מאד חשוב, ואם אדם היה יודע מה הוא פועל בזה בשמים, היה נזהר בזה מאד מאד, קח דגמא כשבר ישראל בא שלש פעמים ביום לבית הכנסת להתפלל שחרית מנחה ערבית, איזה נחת רוח הוא גורם להקדוש ברוך הוא, זה אין לתאר ואין

לשַׁעַר כָּלֵל, עַד שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ו'): כָּל הַרְגִיל לָבוֹא לְבֵית
 הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בִזְזָה שְׁאָדָם רָגִיל
 לָבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל
 עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם
 אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא?
 וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרֵי שִׁמְשַׁתֵּלֵם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה
 מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עֲלִיוֹנָה, וְדָבָר זֶה נַעֲשֶׂה כָּל כֶּף קָל בְּעֵינֵי הָאָדָם, עַד
 שְׂנֹדְמָה לוֹ מֵהַ כְּבָר יִהְיֶה אִם אֲנִי יָבוֹא שְׁלֹשׁ פְּעָמִים לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת,
 וְאִינוּ תּוֹפֵס וּמִשְׁיָג וְכוּ', שֶׁעַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה שְׁלֵמָה,
 וְכֵן כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְכַנִּיס כָּל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדֻּקָּה, אִיזָה אִוְרוֹת צַחְצַחוֹת
 אִוְרוֹת עֲלִיוֹנוֹת הוּא גוֹרֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵי הַפְּרוּטוֹת הַזְּעוּמוֹת הָאֵלוֹ,
 רַק מִחֲמַת שְׁאָדָם לֹא מֵאֲמִין בְּעֲצָמוֹ שֶׁזֶה חֲשׂוֹב לְמַעְלָה, אֲזִי הוּא מִתְרַשֵּׁל
 לָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, וְהוּא מִתְרַשֵּׁל לְהַכְנִיס כְּמָה
 פְּרוּטוֹת לְצַדֻּקָּה, כִּי נִדְמָה לוֹ לְדַבֵּר קָל מְאֹד וְכוּ', וּמָה אֲנִי יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה
 פְּשוּטָה כִּזֹּו? הֲרֵי כָּל סִנְדֻלָּר וּבַעַל עֲגָלָה עוֹשֶׂה אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי וְאֲנִי
 וְאֲנִי וְכוּ', אִיךָ יוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ לְעֲבוּדוֹת קְטָנוֹת כְּאֵלוֹ? וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן
 כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל זֹכֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֶפְלוֹ בְּגֵרְסָא,
 הוּא לֹא יִכּוֹל לְתַאֲרֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הָעֵנָיִן הַזֶּה, עַד שֶׁהוּא מְסַבֵּב עִם ד'
 מְלֶאכִי הַשְּׂמִירָה שְׁשׂוּמְרִים אוֹתוֹ, וְאֶפְלוֹ שְׁלֹא מִבֵּין אֶת הַכֵּל, עִם כָּל זֹאת
 הוּא גוֹרֵס דָּף גְּמָרָא, שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס
 אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלָא יַדַּע מַאי קְאָמַר; וּכְלָל זֶה תִּדְעַ
 כָּל זְמַן שֶׁתְּחִזִּיק בְּדָף גְּמָרָא, אִף פַּעַם לֹא תִתְקַרֵּר מִהִיָּדוֹת וְכוּ', וְתִכְף וּמִיד
 כְּשִׁיחֶסֶר לָךְ דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, אֲזִי אֲתָה כְּבָר מְסַכֵּן מְאֹד מְאֹד, כִּי דָּף גְּמָרָא
 לְיוֹם זֶה שְׂמִירָה לְנַפְשׁ, וְאִף שֶׁזֶה נִדְמָה לְדַבֵּר פְּשוּט, מֵהַ יִהְיֶה כְּבָר כְּשֶׁאֲנִי
 יִגְרֵס דָּף גְּמָרָא? הֲלֹא אֲנִי לֹא מִבֵּין אֶת הַכֵּל, וְכֵן בְּרֶכַת הַמְּזוּן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר,
 שֶׁזֶה סִגְלָה לְעִשְׂרֵינָה, שָׂרֵב בְּנֵי אָדָם לֹא נִזְהָרִים בִּזְזָה, אֲלֵא מְבָרְכִים בְּעַל פֶּה
 וּמְחַסְרִים בְּרֵכוֹת וְכוּ', וְכֵן אֲמִירַת קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁעַל הַמְטָה, שֶׁהוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר
 הָרַע לְגַמְרִי, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵכוֹת ה.) כָּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מִטָּתוֹ כְּאֵלוֹ
 אוֹחֵז חֶרֶב שֶׁל שְׁתֵּי פִיּוֹת בִּידוֹ שְׁנֹאֲמַר (תְּהֵלִים קמ"ח) "רֹמְמוֹת אֵל בְּגֵרוֹנָם

וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם", וְאָמְרוּ (שם) כֹּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מַטְוֵה מִזִּיקִין בְּדִלְיָן הֵימְנוּ שְׁנָאֲמַר (איוב ה' ז') "וּבְנֵי רֶשֶׁף יִגְבִּיהוּ עֹרֶף", הֲרִי שְׁלֹף לְפָנֶיךָ מַעֲלַת הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה, וְלִכְן בָּא הַסֵּ"מ וְשׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם כְּאֵלוֹ הַדְּבָרִים הַקְּטָנִים הָאֵלוֹ מֵהַ יַעֲזֹר לִי? וְכִבֵּר סֵפֶר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (חיי מוה"ר"ן סימן תצ"ב) אֲשֶׁר נִצְרַף לְדַעַת יְדִיעָה זֹה שְׁכָל דְּבַר קָטָן חָשׁוּב לְמַעֲלָה בְּשָׂמַיִם, כִּי לְפַעְמַיִם אָדָם מוֹנֵעַ עֲצָמוֹ מִלַּעֲשׂוֹת אֵיזָה דְּבַר שְׁבַקְדָּשָׁה מִחֲמַת כְּבִדּוֹת מִחֲמַת רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת שְׁמוֹנְעִים אוֹתוֹ מִלַּעֲשׂוֹתוֹ, וְהוּא אֵינוֹ מִתְגַּבֵּר לְשִׁבְרָם. וְלְפַעְמַיִם לְהַפּוֹךְ, שֶׁהוּא נִמְנָע מִדְּבַר שְׁבַקְדָּשָׁה מֵעֲצָם קְלוּתוֹ שֶׁהַדְּבַר הַזֶּה קָל בְּעֵינָיו מְאֹד לַעֲשׂוֹתוֹ, וּמִחֲמַת זֶה אֵינוֹ מֵאָמֵן שְׁחֵי נִפְשׁוֹ יִהְיוּ תְלוּיִים בְּדְבַר קָל כְּזֶה, וּבְאֲמַת צְרִיכִין לְהַזְהֵר בְּמִצְוָה קְלָה כְּבַחְמוּרָה (משלי ה' ו') "אַרְחַ חַיִּים פֶּן תִּפְלֹס", וּכְתִיב (קהלת ט' י') "כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֵׂה". כִּי עֵקֶר הַסְּתוֹת וּמְנִיעוֹת הַבַּעַל דְּבַר הוּא רַק מְנִיעוֹת הַמַּח שְׁלִפְעָמַיִם מְכַנִּים בְּמַח הָאָדָם שְׁכָבֵד עָלָיו מְאֹד לַעֲשׂוֹת הַדְּבַר, וּמִחֲמַת זֶה רוֹצֵה לְמִנְעוֹ. וְלְפַעְמַיִם לְהַפִּיךְ שְׁמַקְל עָלָיו וּמְקַטִּין בְּעֵינָיו אוֹתוֹ הַדְּבַר מְאֹד, עַד שְׁאֵינוֹ עוֹלָה עַל לֵב הָאָדָם שְׁחֵי נִפְשׁוֹ תְלוּיִים בְּזֶה, וְהַכֹּל כְּדִי לְמִנְעוֹ חַס וְשְׁלוֹם. וְלְפַעְמַיִם זֹאת הַמְּנִיעָה גְדוּלָה בְּיוֹתֵר מְמִנְיעָה מִמֶּשׁ. אָבֵל (משלי י' ט) "הוֹלֵךְ בְּתַם יֵלֶךְ בְּטַח", וְאֵינוֹ מִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם מְנִיעָה וּבִלְבוּל שְׁבַעוּלָם כְּלָל, וְכֹל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֵׂה; וְלִכְן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, תְּצִיַת מֵהַ שְׁמִבְקָשִׁים אוֹתָךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כֹּל הַיָּמִים.

הַעֵקֶר תְּרַגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֹל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, וְכִבֵּר אָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (משלי ח' ל"ד) "אֲשֶׁרִי אָדָם שָׁמַע לִי לְשִׁקֵּד עַל דְּלִתִּי יוֹם יוֹם לְשִׁמֹּר מְזוֹזַת פְּתָחִי".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשצד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בלק ט' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להחזיק את עצמך בכל הכחות רק להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לאשה להיות בשמחה מרב הצרות והדחקות והטרדות שעובר עליה וכו', עם כל זאת כבר אמר התנא (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, כפי הצער שאדם סובל וכו', והוא מחזיק מעמד ואינו קורא תגר כלפי הקדוש ברוך הוא, כך שכרו גדול בשמים, וזה הנסיון של כל בר ישראל שמנסים אותו בנסיונות קשים ומרים לראות איך יחזיק מעמד ולא ישבר משום דבר, ולכן אני מאד מבקש אותך שתראי להחזיק מעמד ולא להשבר בשום פנים ואופן, רק להתפלל בכל יום להקדוש ברוך הוא שתהי שמחה ועליזה על נעם חלקך, שאת זוכה להיות בקהלה קדושה כזו חממה של אמונה, ואת מקרבת אל רבנו ז"ל, וכבר זכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל אשר אין למעלה מזה, כי רבנו ז"ל הבטיחנו הבטחה כל כך חזקה, שמי שיבוא אל ציונו הקדוש ויתן פרוטה לצדקה עבורו ויאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי" אפלו אם עצמו וגברו חטאיו ופשעיו, יוציא אותו מהשאל תחתית ומתחתיו, ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו על אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, ואנחנו מקרבים אל רבי אמת כזה, רבי שמחזק ומעודד ומשמח אותנו יום ויום, ולא נותן לנו לפל וכו', ומה היינו עושים בלעדו? ולכן ראוי לך לשמח מאד מאד על נעם חלקך, ותעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, ותקני לעצמך את מדת הסבלנות, אשר אין עוד מדה יותר יקרה מזו, וצריכים למסר את נפשו עבור המדה היקרה הזו להיות תמיד סבלנית, ולא להתפעל משום ברירה שבעולם, ואל כל זה זוכים על ידי תקף האמונה, כשבר ישראל מחדיר בעצמו אשר הוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין עי) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא

מכריזין על זה קדם מלמעלה, ובידיעות אלו אדם קונה לעצמו בקלות את מדת הסבלנות, כי יודע שהכל ממנו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשעה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בלק ט' תמוז התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים שישמרו על הילדים ויזהירו אותם לא לשחק במשחקים מסכנים, הן שלא ירכבו על אופנים, והן שלא ישחקו בגלגלים לגלגל על הכביש, כי זה גובל בפקוח נפש, כי יכול להיות מזה תאונת דרכים קטלנית השם ישמר, וכבר קרה לפני הרבה שנים שילד בא עם ההורים שלו לנפש ביבנאל מבני ברק, ונסע עם אופנים, ומשאית דרס אותו רחמנא ליצלן למות, ולכן זכרו היטב מה שאמרו חכמינו הקדושים (חלין י) חמירא סכנתא מאסורא; ואל תקחו את זה בקלות, רק להזהיר את הילדים מאד מאד שלא ישחקו בפרט על כביש הראשי.

יען שבביבנאל מרגישים כבר את ריח הבחירות וכו', אזי אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים שאף אחד לא יתערב בשום דבר, והס"מ משתגע ומסית את התושבים נגדנו, וכלם בלחץ וכו', ולכן שאף אחד לא יפגס בשום וכוחים עם אף תושב, אדרבה צריכים לקרב את כלם, כי כל יהודי אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') הוא יהלום בכתר המלך, וצריכים למצא את הטוב של כל יהודי, ואת זה הס"מ לא יכול לסבל שהם יהיו באחדות ובאהבה עמנו, ולכן הוא מסית ומדיח אותם נגדנו, כי כל הכח של הסטרא אחרא היא "הפרד ומשול", ומובא בזהר (פנחס רכ"ה). שאמות העולם והסטרא

אחרא הם מסטרא דפרוודא, כל הכח של הגויים ושל הסטרא אחרא זה רק לעשות פרוודים, ולכן עלינו למסור את נפשנו על נקדת האחדות שמאד מאד הזהירנו רבנו ז"ל על זה, ואמר (ת"י מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; ואני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו לעשות כל מה שביכלתם לגרש מתוכנו כל מיני בעלי מחלקת ובעלי מריבות, כי אין לנו אלא דברי רבנו ז"ל שבקש מאד מאד שנתאחד יחד, ולכן צריכים לראות מאד מאד לא להכנס בוכוחים עם תושבי המקום, אדרבה צריכים לקרב את כלם.

מה טוב ומה נעים באם כל משפחה מאנשי שלומנו שתקח קפת צדקה "קרן הצדיק" מהמשרד, כי אין לתאר ואין לשער גדל הזכות של אדם שזוכה להכניס בכל יום כמה פרוטות לצדקה, ואף שנדמה לאדם מה כבר יהיה אם הוא יכניס כמה פרוטות? ומה זה יעזר? אל תאמרו זאת כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט:; מאי דכתיב (ישעיה נ"ט) "ויילבש צדקה כשריץ" לומר לה מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; וגדל מעלת נתינת צדקה אי אפשר לתאר ולשער כלל, כי זה שמירה לאדם, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש זוטא שיר השירים פרשה א') חטא אדם ישוב ויתן צדקה וימחל לו שנאמר (משלי ט"ו) "בחסד ואמת יכפר עון" אם יש לאדם אלה רבוא אין עומדים לו בשעת צרכו בצרתו שכן הוא אומר (שם י"א ד') "לא יועיל הון ביום עברה" ומי עומד לו אסר אחד שהוא נותן שנאמר (שם י"ב) "וצדקה תציל ממות". כל הנותן צדקה אף על פי שהוא חטא ונתן צדקה מיד הקדוש ברוך הוא אומר אין רשות למלאך לשלט בו, כי שכר אותה צדקה שנתן מקדים למלאך ואינו מניחו לשלוט בו, ולא עוד אלא שדוחפו וכופתו על פניו ומפיס עליו ואומר אף על פי שחטא ונתנה אין רשות למלאך לשלט בו, אני קדמתי רשותי וקדמה לרשותו, כדאי היא הצדקה שנתן לרעבים, ואולי שהאכילן היו מתים, הוא כסה ערומים ואולי שכסן היו מתים, כדאי היא הצדקה שקיים נפשות להצילו ממות; ולכן אל יקל בעיניכם דבר זה, כי עם כמה פרוטות שתכניסו בכל יום בקפת הצדקה הן לפני כל תפלה שחרית מנחה ערבית, והן לפני שיוצאים לדרך, דעו לכם שזה הצלת נפשות ממש, ואדם

לא יכול לתאר שאלו הפרוטות שנותן יאירו לו הדרך כשיצא מזה העולם, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח) "והלך לפניך צדקך כבוד הוי"ה יאסף" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סוטה ג:) כל העושה מצוה אחת בעולם הזה מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר "והלך לפניך צדקך"; איזה נחת רוח יהיה לאדם כשנשמתו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום לכו לפניו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גשור.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בלק ט' תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה רעיון טוב שתיצר יין משבח וכו', אבל אתה צריך להיות בקשר עם בית דין יראי השם שיורו לך בדיוק את הכמות וכו', ואת שאר הפרטים וכו', כדי שיהיה ראוי לברך על זה ברכת בורא פרי הגפן.

וגם אם אתה מענין בעתיד להפך את העסק לעסק מסחרי, כדאי שהכל יהיה חקי לחלוטין, כי רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא ללכת נגד חקי המדינה, כי אסור להסתבך עם החק בשום פנים ואופן, הכל צריך להיות חקי.

מוהרנ"ת ז"ל מאריך מאד ממעלת קדשת היין, ואמר (לקוטי הלכות ברכות המזון ומים אחרונים הלכה ג' אות ח') כי אי אפשר לשתות יין בקדשה כי אם על ידי תקון הברית. ואז הוא מגיע למדרגות (תהלים ק"ד ט"ו) "ויין ישמח לבב", על ידי שנתבטלין חרפת לב שהלב הוא מלא חרפה מפגם הברית וכו', והיין

כלול משני בחינות כידוע, כמאמרם ז"ל (יומא ע"ו): ואמאי קרי ליה תירוש זין? שמביא יללה לעולם, תירוש שכל המתגרה בו נעשה רש, רב כהנא רמי כתיב תירוש וקרינן תירוש, זכה נעשה ראש, לא זכה נעשה רש, הינו דרבא רמי כתיב ישמח, וקרינן ישמח, זכה משמחו, לא זכה משממו, כי שם עקר הברור והתקון, כי עקר השבירה היה על ידי חטא אדם הראשון על ידי אכילת עץ הדעת. ועץ הדעת הוא סוד זין, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה י"ט סימן ה') סחטה ענבים ונתנה לו, ועל כן (ברכות ל"ה). אין אומרים שיר אלא על היין, כי כל השירות הם סוד לב, כדי לעורר ולקשר הלב להשם יתברך כנראה בחוש שעל ידי השיר והזמר והנגון נתעורר הלב מאד להשם יתברך, כמו שכתוב (תהלים פ"ד ג') "לבי ובשרי ירננו אל אל חי". ועל כן אין אומרים שיר אלא על היין, כי זה עקר תקון של השיר לקשר הלב אל הנקדה שבפה, כדי שעל ידי זה יתקן היין שיהיה (תהלים ק"ד ט"ו) "ויין ישמח ללב אנוש"; כי עם זין יכולים להתעלות אל הקדוש ברוך הוא, ולהפך יכולים לפל בנוקבא דתהומא רבה על ידי שכרות.

ולכן רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד לא לשתות זין, אלא לקדוש ולהבדלה לבד, והזהירנו מאד לא לשתות שום משקה המשפר, ולכן תשתדל שלא יהיה שום אלכוהול בתוך היין שהקפיד על זה רבנו ז"ל מאד, ואמר (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן כ"ו) שצריכים מאד מאד לשמר משכרות שעל ידי זה שוכח את המצוות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשצז.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בלק ט' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שתכף ומיד כשאדם חוזר בתשובה, הקדוש ברוך הוא מוחל לו על הכל, ולא רק זאת שמוחל לו, אלא גם נמחק כל עוונותיו, ועולה למדרגה כזו שאף אחד לא יכול להגיע לזה, כמאמרם ז"ל (ברכות ל"ד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והס"מ מאד מאד מפחד מבן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערם וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך ליגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות ליגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה.

ולכן מאחר שאת עוסקת בהתבודדות ומתודה להקדוש ברוך הוא, מה יש לך להקנס כל כך ביאוש ובדכאון פנימי עד שלא תרצי לחיות וכו' וכו', וכן את מקללת את היום שנולדת בה וכו' וכו', מה אתך? הרי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, ובפרוש צעק בקול עמק עד מאד (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, אין דבר כזה להתיאש, אפלו שאדם עשה את

העברות הכי חמורים עדין יכולים לחזור בתשובה שלמה והקדוש ברוך הוא מקבלו, כמאמרם ז"ל (לקוט הושע רמז תקל"ב) "שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹי"ה אֶלְקִיךָ" אדם עומד ומחזר ומגדף בשוק והקדוש ברוך הוא אומר לו עשה תשובה ביני לבינך ואני מקבלך; היש עוד עוון כל כך חמור שאדם מחזר ומגדף כלפי מעלה? שזה הדבר הכי גרוע שאדם יקלל כלפי מעלה וכו', או על פי כן אומר לו הקדוש ברוך הוא בוא תחזר בתשובה ואני מוחל לך, וכן אמרו חכמינו הקדושים (מדרש תהלים מזמור י"ח) שכל העושה תשובה מעברה שפידו, הקדוש ברוך הוא מוסיף לו כבוד וקורא לו שם חביב; ואמרו (פסחים קי"ט). ירו של הקדוש ברוך הוא שפרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה מיד מדת הדין; ולכן למה תכתבי שהקדוש ברוך הוא יעניש אותך? ואת לא רוצה כבר לחיות וכו', וחבל שבאת לזה העולם וכו', אדרבה אם את תחזרי בתשובה שלמה, העוונות שלך יתהפכו לזכיות, ולכן תקחי את עצמך בידיך ותחזרי בתשובה שלמה עם לב אמת לב נכון, ואמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה י"ט סימן ד') על הפסוק (איוב ל"א) "בחונן לא ילין גר" שאין הקדוש ברוך הוא פוסל לבריה, אלא לכל הוא מקבל, השערים נפתחים בכל שעה וכל מי שהוא מבקש לכנס יכנס, לכך הוא אומר "בחונן לא ילין גר".

ועל כן את צריכה להיות שמחה ועליזה על הזכות שיש לך שמבור עמך וחשון ונבזה וכו', וכו', שהיית שם וכו' וכו', את מטפסת ויוצאת משם וכו' וכו', זה צריך להיות עקר השמחה שלך, ורק לשמח שזכית להתנדע מרבנו ז"ל שמגלה לנו את הענין של תפלה והתבודדות שיחה בינו לבין קונו, שעל ידי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, נדבקים באין סוף ברוך הוא, ונמחלים לו כל עוונותינו, ולא רק שנמחלים לו כל עוונותינו, אלא כל עוונותינו מתהפכים לזכיות, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ב) כשאדם חוזר בתשובה אזי כל העוונות שלו מתהפך לזכיות, שזה פרוש (ירמיה נ"ב) "בימים ההם ובעת ההיא נאם הוי"ה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאר", כי לעתיד יהיה כלו תשובה, ועל ידי תשובה זדונות נעשים זכיות (יומא פ"ו) ויהיה נעשה מעברות ישראל תורה, ועל כן יבקשו אז העוונות, שיבקשו ויחפשו אחר עוונות ישראל איך לוקחים עוד איזה עוון כדי לעשות ממנו תורה, וזהו

וְאֵינָנוּ כִּי יִהְיוּ כָּל הָעוֹנוֹת נִכְלָלִים בְּאֵין, הֵינּוּ בְּאֵין סוּף, וְשֵׁם הָעוֹנוֹת מִתְּהַפְּכִים לְזָכוֹת עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה, שְׁזֶה סוּד יְרִידָה תְּכֵלֶת הָעֲלִיָּה וְכוּ' וְכוּ'.

אֵת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁעָקֵר הַתְּשׁוּבָה זֶה רַק לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבַּרְךָ אֵת הַכֹּל, וְזֶה עָקֵר הַתְּשׁוּבָה, כְּמוֹכָא בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הִלְכָה א') כָּל מַצּוֹת שְׁבִתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֵׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזִדּוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה וַיֵּשׁוּב מִחֻטְאוֹ חַיִּב לְהִתְוֹדֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאמַר (בַּמִּדְבָּר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהִתְוֹדוּ אֶת חַטָּאתֵם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּי דְּבָרִים וְדוּי זֶה מַצּוֹת עֲשֵׂה כִּיִּצַד מִתְּוֹדִין אוֹמֵר אֲנִי הֵשֵׁם חַטָּאתִי עוֹיְתִי פִּשְׁעֵי לְפָנָי וְעֲשִׂיתִי כֶּף וְכַף וְהָרִי נַחֲמָתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וְלַעֲלֹם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֶהוּ עָקֵרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכֹל הַמְּרַבֵּה לְהִתְוֹדֹת וּמֵאָרִיךְ בְּעֵנִין זֶה הָרִי זֶה מִשְׁבַּח; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תְּצַאִי מֵעֲצֻמְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חִלְקֶךָ שְׂזָכִית לְהִתְוֹדַע מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְהִבְטִיחַ לָנוּ שֶׁכֹּל מִי שְׁיָבוֹא אֶל צִיוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ, וַיֹּאמֶר אֵת הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תְּקוּן הַכְּלָלִי" אֶפְלוֹ אִם עֲצֻמוֹ וּגְבָהוּ חֻטְאָיו וּפְשָׁעָיו, יוֹצִיאוּ מֵהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלִכֵּן אִם אֵת עֲרִין לֹא הֵיית אֲצֵל צִיוֹן רְבֵנוּ ז"ל בְּעִיר אוּמָן, כְּדָאִי לָךְ לְנִסְעָ, וּבּוֹדָאִי הַכֹּל יִתְקַן בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת.

הָעָקֵר רְאִי לְמִסַּר אֵת נַפְשֶׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמִחָה, וְכֹל כֶּף קִשָּׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמִחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגֹּף אֵת עֲצֻמוֹ עִם סְגוּפִים קִשִּׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעָקֵר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְלִכֵּן עַל שְׂמִחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחִימָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַח הַיּוֹם מִצֵּר לְמַחַר לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תְּהִי בְּשְׂמִחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלֶךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכִּי לְיֵשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמַר רְבֵנוּ ז"ל (לְקוּיִטִּי מוֹהֲר"ן חִלְק ב' סִימָן י') מִה שְׂבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֻמַּת חֶסְרוֹן יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יֵשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֵת נַפְשֶׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה וְאֵז תִּזְכִּי לְגַדְלוֹת הַמַּחִין וּכְבֹּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשחה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בלק ט' תמוז התשע"ג
 שלום רב אל ... תחי'
 לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקיטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ה) עקר התשובה להחזיר את הנשמה מאיפה שבא, הינו לדבק את הנשמה שמלבשת במחשבה אליו יתברך, הינו להכניס במח מחשבתו את אמתת מציאותו יתברך, ולדעת שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ותכף ומיד כשרק חושבים ממנו יתברך, זה עקר התשובה, בסוד תשוב ה', הינו מחזירים את הנשמה שהיא הה' האחרונה של שם הוי"ה יתברך שמו.

ולכן עקר התשובה רק להיות בשמחה, פי הרגע שאדם בשמחה, על ידי זה נתבטלים ממנו כל העוונות, כמו שכתוב (תהלים ק"ד) "אנכי אשמח בהוי"ה יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם".

ולכן ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, פי הס"מ רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, פי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקיטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, פי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני

הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום, ומרגילה את עצמה לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ד) שהדבור לדבר עמו יתברך, זה השער והפתח להכניס אליו יתברך, ולכן תעשי כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה עצומה, וכן לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וכך את זוכה להיות עמו יתברך תמיד עם השכל, ולא עם הרגש, כי הרגע שמכניסים במח מחשבה שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל עצם עצמיית אלקותו יתברך, אזי נרביקים בו יתברך, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א) במקום שאדם חושב שם כל האדם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בלק ט' תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה ואשתך צריכים מאד מאד לשמח שתהלה לאל אתם זוכים להכניס את בנכם לעל המצוות, שזה שמחה אמיתית.

רבנו ז"ל הקפיד שתתקן ומיד כשמתחילים להניח תפלין, כבר יתחילו להניח הן תפלין דרש"י והן תפלין דרבנו תם.

אצלנו לא נוהגים בשום פנים ואפן להתחיל להניח תפלין קדם יום הבר מצוה (הילד יכול להתאמן שבוע שבועים קדם כדי שיהיה רגיל, כדי לקיים את המצוות בשלמות זה רק ביום הבר מצוה שמאז הוא מחייב כבר להניח תפלין).

בזה שילמד בישיבה ליטאי ואפלו בישיבה חסידית אין שום דבר, הוא

יכול להמשיך להניח את שתי הזוגות תפלין, ואם ישאלו אותו שינייד פתוח שהרבה צדיקים הזהירו להתחיל להניח שתי זוגות תפלין ביום הבר מצוה, כגון חב"ד, קאמרנא, זידיטשוב, קאסאן, נאדבורנה וכו', ולא רק מנהג ברסלב, ולכן אין מה להתבייש להניח שתי זוגות תפלין.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם הרבה נחת ממנו ומכל יוצאי חלציתכם, ותהיו שמחים ועליזים על נעם חלקכם שאתם זוכים להכניס את בנכם לעל המצוות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גת.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בלק ט' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן על התפלות שאתם מתפללים על רפואתי, וכל המתפלל על חברו הוא נענה תחלה, שתזכו גם כן לראות כבר נחת מבנכם, ויהיה לו רפואה שלמה ולא יפל יותר וכו'.

אם המזוזות כשרות אז כדאי לבדק את התפלין, כי תמיד כשקורה משהו חריג בבית, אז הדבר הראשון צריכים לבדק את המזוזות ואת התפלין, ואחר כך צריכים להתחיל לבדק על כשרות המאכלים אם אין שום פקפוק בהמאכלים שאוכלים.

יען שהילדים הם שוכבים צריכים לשמר עליהם מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא ישלח להילדים רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ותרוו מהם רב נחת דקדשה ולא יחסר לכם שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג.ת.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק ט' תַּמּוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים ל"א.) הַנּוֹדֵר מֵאוֹכְלֵי שׁוֹם אֶסוּר בְּיִשְׂרָאֵל, וּפְרַשׁ הָר"ן מֵאוֹכְלֵי הַשׁוֹם - מִתְקַנּוֹת עֲזָרָא הוּא לֹאכֵל שׁוֹם בְּלִילֵי שַׁבָּת לְפִי שֶׁהַשׁוֹם מְרַבֵּה אֶת הַזֶּרַע וְעוֹנֵת תְּלִמִיד חָכָם מְעַרֵב שַׁבָּת לְעַרֵב שַׁבָּת; הָרִי שְׁמִצּוּהָ לֹאכֵל שׁוֹם בְּלִיל שַׁבָּת, וְכֵן אָמְרוּ (ש"ס ג:.) קוֹנֵם שׁוֹם שְׁאֵנִי טוֹעֵם עַד שֶׁתְּהֵאָה שַׁבָּת אֵינוֹ אֶסוּר אֶלָּא עַד לִילֵי שַׁבָּת שֶׁלֹּא נִתְכַּוְּן זֶה אֶלָּא עַד שֶׁעָה שְׁדֻרְךָ בְּנֵי אָדָם לֹאכֵל בְּשׁוֹם; הָרִי שֶׁלְּךָ לְפָנֶיךָ שָׂרָק בְּלִיל שַׁבָּת אוֹכְלִים שׁוֹם שְׁזָה מְרַבֵּה זֶרַע, וְאֵין שׁוֹם מְקוּר עַל אֲכִילַת שׁוֹם בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, וּמָה שֵׁישׁ צְדִיקִים שֶׁהָיוּ נוֹהֲגִים לְחַלֵּק שׁוֹם בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, אוֹלֵי לְהִזְכִּירָם מָה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נ"א.) מִי שְׁאָכַל שׁוֹם וְרִיחוֹ נוֹדֵף יִחְזֹר וְיֵאכֵל שׁוֹם אַחֵר כְּדֵי שִׁיְהֵא רִיחוֹ נוֹדֵף; כְּדֵי שֶׁתִּזְהַר כָּל הַשְּׁבוּעַ לֹא לְהַכְשִׁיל בַּחֲטָא שֶׁל הוֹצָאָת זֶרַע לְבַטְלָה וְכוּ', וְכוּ', וְאֵת הַשׁוֹם הַזֶּה מְבַשְּׁלִים לְכַבוֹד שַׁבָּת וְאוֹכְלִים אֶת זֶה בְּשַׁבָּת, אֲבָל בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת אֵין שׁוֹם מְקוּר לֹאכֵל שׁוֹם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ת.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק ט' תַּמּוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֵׁישׁ אֲנָשִׁים שְׁסוּבְלִים עַל הָעֲצָבִים וְכוּ', שְׁמִכְנִיסִים

בדעתם פחדים יתרים וכו', פחדים של מה בכל וכו', כאלו יש להם איזה מחלה וכו', ותיים בפחד ורועדים מאד וכו', ופשוט אין להם מנוח, והכל בא רק מעצבים וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג') על הפסוק (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבבים אותו, כי מרב עוונותיו וכו', הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הכל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? וכן יש לי מחלה זו במקום זה וכו', ויש לי מחלה אחרת במקום זה וכו', ואדם חי בפחד וכו', ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על, ולכן ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ותכניסי בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלכי, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצל מכל רע, אשרי האשה שזוכה להכניס במח מחשבתה תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומצירת לפניה איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והיא נמצאת בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

את יכולה להבדק רק אצל רופא ממחה גדול (לא אחד שרוצה להחלם וכו'), ותתודעי שהכל דמיון ולא חסר לך שום דבר, את בריאה וחזקה וכו', וכך המחשבות שיש לך זה רק דמיון אחד גדול, והקדוש ברוך הוא יוציא אותך מהדמיונות, ותהי בריאה ושלמה ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות, ולא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתג.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בלק ט' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשה צריכה להיות חזקה מאד ולדעת מה היא רוצה מעצמה, בודאי זה דבר גדול מאד לכבד את הבעל, וכך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרק י' סימן ה') אין אשה כשרה אלא העושה רצון בעלה; וזה רק כשהבעל מכבד את אשתו, אבל אם הבעל הוא אכזר ומתעלל באשתו וכו', אפלו התעללות מלולית וכו', האשה צריכה להתגונן על עצמה ולפתח את הפה ולהגיד לו אם אתה לא תפסיק להשפיל אותי לחרף ולבזות אותי וכו', אני מתגרשת ממך, כל הבעיות של הנשים שסופגות אלימות מלולית וכו', אלימות פיזית וכו', ולא פותחות את הפה, אשה חזקה שיש לה אמונה בו יתברך, שעל ידי זה נכנס בה בטחון עצמי, תכף ומיד כשהבעל מתחיל להשפיל אותה ולהשתלט עליה וכו', בצורה מחפירה עד מאד וכו', היא צריכה לפתח את הפה ולהגיד לו כל מה שיש לה להגיד, ולא לפחד ממנו, כי לצערנו הרב יש גברים שהם פשוט רשעים שמצערים את נשותיהם ומנצלים את חלשתן וכו', ולכן האשה צריכה להיות חזקה בדעתה ולעצור את ההתעללות של הבעל תכף ומיד, ולהזהיר אותו אם עוד פעם אתה מתעלל בי וכו', משפיל ומבזה אותי, אני מתגרשת ממך וכו', אז היית רואה איך שהבעל היה מתקפל תכף ומיד, וזה הבעיה הכי רצינית אצל הנשים שיש להן אפי חלשה שתכף ומיד שהבעל מתפרץ עליה בקללות והשפלות ובזיונות וכו', אזי היא מתקפלת וכו', ובוכה וסובלת סבל נורא וכו', וזה הבעיה של הנשים, ולכן אשה צריכה להיות חזקה בדעתה, ולא לתת שהבעל ישפיל אותה בשום פנים ואופן.

אשה צריכה לדעת לזכות לבטחון עצמי זה בא על ידי אמונה בו יתברך, ככל שתהי יותר חזקה באמונה בהקדוש ברוך הוא, יותר יכנס בך אמונה בעצמה, ותקנה לעצמה בטחון עצמי, ולקחת את עצמה בידיה ולא

לתת שהבעל ישפיל אותה ויתעלל בה פיזית ומלולית וכו' וכו', ואמונה מתבטא על ידי תפלה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) כי בודאי אם היה לו אמונה שלמה, והיה מאמין שהשם יתברך עומד עליו, ושומע כל דבור ודבור שיוצא מפיו, ומאזין לקול תפלתו, בודאי לא היה לו שום עצבות ועצלות וכבודות בתפלתו, ובודאי היה מתפלל פראוי; ולכן כל מי שרוצה לזכות לבטחון עצמי, עליו להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, ולבקש ממנו יתברך כל מה שצריך, ועל ידי זה אף אחד בעולם לא יוכל להשפיל אותו, כי התפלה בוגית את האדם.

את צריכה לדעת שכל העניות שיש בבתים הם רק מחמת הגברים שהם המשפילים את נשותיהם, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו, (תכדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בלק ט' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

קריאת שמע שעל המטה צריכים לקרא סמוך מאד לפני שהולכים לישן, ובאם קראו קריאת שמע שעל המטה ועדין לא יכולים לישן, אזי אין בזה ברכה לבטלה, כי מקדם או אחר כך נופלים בשנה.

אני מכרח לך שלהקפיד על קריאת שמע שעל המטה זה דבר גדול מאד מאד, ולכן אשרי מי שזוכה לומר קריאת שמע שעל המטה לפני השנה, והוא תקון מאד מאד גדול להנשמה, ובפרט מי שקורא קריאת שמע שעל המטה על פי סדר האריז"ל, נמחל לו כל עוונותיו, כמובא (לקוטי הלכות קריאת שמע שעל המטה הלכה ב), וחקמינו הקדושים אמרו (ברכות ה.) כל הקורא קריאת שמע על מטתו כאלו אוחו חרב של שתי פיות בידו שנאמר (תהלים קמ"ח) "רוממות אל בגרונם וחרב פיפות בידם", ואמרו (שם) כל הקורא קריאת שמע על מטתו מזיקין בדלין הימנו שנאמר (איוב ה' ז) "ובני רשף יגביהו עוף", הרי שלך לפניך מעלת הקורא קריאת שמע שעל המטה, וזה צריך הן הגבר והן האשה והן הילדים לקרא קריאת שמע שעל המטה, ועל ידי זה יהיו שמורים ממזיקים וממשחיתים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בלק ט' תמוז התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך מאד מאד לשמח בשמחה אין סופית שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל אשר מי שיבוא אצלו אחר הסתלקותו הינו אל ציונו הקדוש בעיר אומן ויתן פרוטה לצדקה עבורו ויאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הפללי", אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו יוציאו מהשאל תחתית, וזה סוכב על כל מיני הגרית רחמנא לישזבן, ולכן אתה צריך מאד מאד להתחזק בזה שהיית אצל ציון רבנו ז"ל, ומה שאחר כך מתגבר עליך יצרך ונכשלת

עוד פעם וכו' וכו', אתה צריך להתחזק בִּיתר שְׁאת בִּיתר עז לעשות תשובה בשמחה אמיתית שמחה אין סופית, ובדאי בזה שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, יהיה לך לתקון גדול מאד, ומי יתן שתזכה לנסע גם על ראש השנה הבא עלינו לטובה אצל רבנו ז"ל באומן, כי כך אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן ת"ו) שִׁיכוּלִין אֲזַ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שֶׁבֶּל הַשָּׁנָה לֹא הִיָּה בְּאִפְשָׁר שִׁיְהִי לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אִפֶּן, אִף עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֲפֹלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שֶׁבֶּל הַשָּׁנָה אֲפֹלוּ הוּא בְּעִצְמוֹ ז"ל לֹא הִיָּה יְכוּל לְתַקְנֵם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שֶׁבֶּל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אִינוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת.

נא ונא תעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי הס"מ עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרידות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מוכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר, ודע לך שעקר פגם הברית בא לאדם רק על ידי עצבות ומרה שחורה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) שאם אדם תמיד בשמחה, הקדוש ברוך הוא בעצמו תמיד ישמר אותו שלא יבוא לידי פגם הברית, ולכן תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ועל ידי זה תציל מלבוא עוד פעם לפגם הברית שזה עון חמור מאד מאד, וכמו שכתוב (תהלים ק"ד) "אנכי אשמח בהוי"ה יתמו חטאים

מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם", הִרְגַע שְׁאֲדָם שֶׁשׁ וְשָׁמַח בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַטַּל כָּל הַחֲטָאִים שְׁלוֹ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּקִּים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁיטוֹת וְתִהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִנְצַל מִכָּל רָע.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.תו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֻק ט' תְּמוּזָה הַתּוֹשֵׁעַ"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר לְאָדָם בְּמַלִּים לֹא בְּפֶה וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא בְּכַתָּב מֵהַ זֶה לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנֵינוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֵרִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (רֹאשׁ הַשָּׁנָה ח): בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִדוֹן מֵהַ יְהִיָּה בְּסוּפוֹ, הֵינּוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יוֹם הַדִּין וְהַנּוֹרָא שְׁדָנִים אֶת כָּל־מִן הַבְּרִיאָה כְּלֵה, מֵהַ יְהִיָּה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּשָׁנָה זֹה, מִי לְחַיִּים מִי לְמוֹת וְכוּ', מִי בְּחַנִּיקָה וּמִי בְּשׂוֹרְפָה וְכוּ', וְכֵן אָמְרוּ (בִּיצָה ט"ז). כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים מִרֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֵינּוּ שְׂאֵז כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקָצִיב לְאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרֹאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ו סִימָן י"ג) כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה יִשְׂרָאֵל נֶאֱחָזִין בְּעֵבְרוֹת, וּמִסְתַּבְּכִין בְּצִרוֹת, וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הֵן נוֹטְלִין שׂוֹפֵר וְתוֹקְעִין בּוֹ, וְנִזְכָּרִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא מוֹחֵל לָהֶם; כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בַר מִינֵן, אֲזִי בְּלִי שׁוּם סִפְקָ יִקְבַּל עֲנֹשׁ, כִּי יֵשׁ דִּין וְיֵשׁ דִּין, אָבָל כְּשֶׁבֵּא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּמִבְּקֶשׁ סְלִיחָה, וּמִכְנִיעַ אֶת עַצְמוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, מִיָּד הוּא מוֹחֵל לוֹ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים ק"ב) "פְּנֵה אֶל תְּפִלַּת הָעֲרֵעֵר", אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּלָפִי דוֹרוֹת אָמְרוּ, שְׂאִין לָהֶם לֹא נִבְיָא וְלֹא כֹהֵן וְלֹא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁיִּכְפֹּר עֲלֵיהֶם, אֲלֵא עוֹד תְּפִלָּה אַחַת שֶׁנִּשְׁתַּיֵּר לָהֶם שֶׁהֵם מִתְפַּלְּלִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלֹא תִבְזֶה אוֹתוֹ מֵהֶם. הוּי, וְלֹא כְּזֶה

את תפלתם; הרי שלך לפניך שבראש השנה אז הוא המשפט לכל העולם כולו, והנה ידוע כשיש משפט חמור צריכים לקחת עורך דין גדול, וככל שהמשפט יותר גדול ויותר מסבך, לוקחים את העורך דין הכי גדול, ואם נגזר עליו איזה ענש מות רחמנא ליצילן, אזי לוקחים את העורך דין הכי גדול בעולם, ואף שזה עולה הון תועפות, מוכרים את כל מה שיש לו כדי לשלם להעורך דין, העקר שיציל אותו ממות בטוח לחיים, והנה רבנו ז"ל הוא העורך דין הכי גדול בעולם, והוא הכריז (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבטיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כולו תלוי בראש השנה שלי; ולכן נוסעים אל רבנו ז"ל על ראש השנה, כדי שהוא יהיה לנו עורך דין בהמשפט ששופטים אז את כל אדם, והוא מוסר את נפשו עבור כל אחד שבא אליו וחוזר שם בתשובה שלמה ומבקש ממנו יתברך ישמר אותנו כל השנה מכל מיני צרות ורעות רבות וכו', וישנזכה להכתב בשנה של בריאות והצלחה בהחיים, ופרנסה טובה, ושמירה מכל מיני גנבות וגזלות ואלימות, ומכל מיני מיתות משנות, כי הצדיק האמת הוא העורך דין הכי גדול, ורבנו ז"ל רצה שכלם יהיו אצלו בראש השנה בלי יוצא מן הכלל, ולכן אשתך צריכה להבין כי בזה שאתה נוסע אצל רבנו ז"ל, אתה מציל את עצמך ואותה ואת הילדים מכל מיני מארעות ומכשולים וסכנות שרק קורה בעולם, וכן שתכתב בפרנסה בשפע, ובכל הישועות שרק צריכים, האם לא כדאי בשביל זה להשאיר לבד עם הילדים סך הכל כמה ימים? הרי בראש השנה פועלים אצל רבנו ז"ל במליונים וכו', כל אחד כפי האמונה החזקה בזה וכו', ולכן למה להנשים לדאג? אדרבה הן צריכות לגרש את בעליהן להיות בראש השנה באומן, כי אם שמה מחלקים בריאות, פרנסה, שלום בית, ילדים, נחת וכו' וכו', האם זה לא שוה פי מליון מלנסע לעסקים מעבר לים למזרח הרחוק כמו סין, או במערב הפרוע כמו לוס אנג'לס? ולכן הנשים צריכות לדעת שבעליהן לא נוסעים לחפשה כמה ימים אצל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, אלא שם נמצא העורך דין הכי גדול בעולם שהוא ממליץ עבורנו, ובזכותו נביא הביתה כל מה שאנחנו צריכים וכו'.

והן צריכות לדעת שזה בכלל לא קל להיות שמה כמה ימים האלו, הגשמיות אינו גשמיות בכלל וכו' וכו', כל אחד עובר את התקון שלו וכו' וכו', אבל בודאי זה משתלם במליון אחוז.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתז.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בלק ט' תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי הס"מ עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

אתה לא יכול לתאר ולשער איזה אשה טובה הקדוש ברוך הוא נתן לך עם ילדים חמודים, ולכן תעשה כל מה שביכלתך להשלים עמה ולהיות ותרון גדול מאד מאד, כי בבית שמותרים אחד להשני שם הברכה מצויה, ואתה צריך לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי

שְׁלוֹם אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן
אִם מְכַנְּיָם אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ
שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁהַשְּׁלֵמָה עִם אֲשֵׁתָּךְ, וְזֶה כָּל הַנְּחִת רִיחַ שֶׁעָשִׂיתָ
לִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַשְּׁלוֹם יִהְיֶה שְׁלוֹם בְּשִׁלְמוֹת, וּבְיַחַד תִּגְדְּלוּ אֶת
הַיְלָדִים בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁמְסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ לַעֲזֹר
לִי לְצִאֵת מִמְצֻקוֹתַי, שֶׁהַלְוִיָּה לִי סְכוּם מְאֹד גָּדוֹל, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם
לָךְ שִׁפְעַת גָּדוֹל, וְתִזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ת.ח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֻק ט' תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁמְסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְחִיל
לְשַׁפֵּץ אֶת הַמְקוּה הַפְּרָטִית שְׁלִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמַשִּׁיךְ בְּעִבּוּדַת
הַקְדוּשׁ הַזֶּה, כִּי זֶה זְכוּת הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁרַק יָכוֹל לְהִיּוֹת לְבָנוֹת מְקוּאוֹת טְהוּרָה
בְּיִשְׂרָאֵל, וְאַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ, כִּי יֵשׁ בְּנֵי
אָדָם שֶׁעוֹבְדִים עֲבוֹדַת פְּרָךְ וְלֹא מְקַבְּלִים עַל זֶה שְׂכָר רִיחְנֵי וְכוּ', אָבֵל כְּשֶׁאָדָם
בּוֹנֶה מְקוּאוֹת, אֵין סוּף וְאֵין חֶקֶר לְשִׁכְרוֹ, וְלִכְן אַתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח
עַל נַעַם חִלְקֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּשָׁבוּעַ הַבָּא תוּכַל לִגְמֹר אֶת
הַמְקוּה הַפְּרָטִי שְׁלִי, וְאַהֲיֶה לָךְ אֲסִיר תּוֹדָה עַד מְאֹד.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּרוּה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חִלְצִיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בלק ט' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי' התלמידה היקרה מסמינר "בית מלכה"

אני מאד מאד מבקש אותך שתחזרי תמיד על הדבורים שדברתי עמך, ואל תשכחו את זה, כי זה עקרם גדולים בחיי יום יום.

אשתי תחי' היתה אתמול במסבת סיום שנת למודים של סמינר שבו לומדת נכדתי תחי', והיא ספרה לי שבין חמשים בנות שסימו את הלמודים, היתה בת על כסא גלגלים שהיא היתה גם כן מבין הבנות, אבל לצערנו הרב קבלה את המחלה הממארת וכו', וכבר לא יכולה ללכת על הרגלים וכו', עם כל זאת ההורים רצו שגם היא תהיה שמה, וממש לא היה אפשר מכל ההורים שלא מחו את הדמעות מעיניהן כשראו איך שבת מובלה בכסא גלגלים וכו' וכו', וכששמעתי את הספור הרהרתי איך אתן הבנות היקרות צריכות להודות להקדוש ברוך הוא על החסד חנם שעשה אתכן, שאתן תהלה לאל בריאות ושמחות ועליזות וכו' וכו'.

ולכן אני מאד מבקש אותך שתמיד תזכרי את הנסים והנפלאות שהקדוש ברוך הוא עושה עמך, ותשלמי לו יתברך חזרה את הצניעות הלבוש והדבור וכו' וכו', ואני מאד מאד מקפיד ששום בת לא תלך על הרחוב בלי גרביים, או עם חצאית ... וכו', או שאר לבושי פריצות וכו', כי על כל הקדוש ברוך הוא מוחל, אבל לא על בגדי שחץ, ועל כן אני מבקש אותך שתהי בת צנועה, ואני מבטיח לך שאני יביא לך חתן לפי שרש נשמתך, שתוכלי לבנות בית נאמן בישראל, ותהי הכי מאשרת בחייה.

שומעים בכל יום כל כך הרבה אסונות וכו', כל כך הרבה מחלות וחסלות וחסלות רעים וכו', מה שתופס לבנות צעירות, ולכן אני מאד מבקש אותך שתראי לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבע חלקים כמו ימי השבוע, ומעלת אמירת תהלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי הבת שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סך הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכי

לסיים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

כבר אמרתי לך כל מה שאת צריכה תכתבי לי ואשתדל לעזור לך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתי.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בלק י' תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מה אמר לך ידידי היקה, בזה העולם עובר על כל אחד נסיונות קשים ומרים מאד, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר משום דבר, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ב' סימן ג') אין הקדוש ברוך הוא נותן גדלה לאדם עד שבודקהו בדבר קטן ואחר כך מעלהו לגדלה; ולכן ראה להחזיק מעמד ולא להכנס בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', מכל מה שעובר עליך, ואמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ל"א סימן ג') אשרי אדם שהוא עומד בנסיונו שאין בריה שאין הקדוש ברוך הוא מנסה אותה, העשיר מנסהו אם תהא ידו פתוחה לעניים, ומנסה העני אם יכול לקבל יסורין ואינו כועס; ולכן צריכים להחזיק מעמד בכל מיני מצבים שבועלם, ולא להשבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואמרו בזהר (הקדמה ה) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מריא למתקא, עד לא ייתון הכא. מאן מנכון דמתקאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו', מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הכא; נמי מכס יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבוא לעולם הבא וכו', מי מכס שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בכא.

אתה צריך מאד מאד להתחזק להיות בשמחה שאתה מקרב אל רבנו ז"ל, ואתה מתכווין גם לנסע השנה על ראש השנה אצלו באומן, וכבר תחיל להתפלל להשם יתברך שיזמין לך כסף על הנסיעה וכו', ותזכה לפעל שנה טובה ומתוקה.

אשרי מי שזוכה להתמיד בלמוד זהר ותקונים שנה דבר גדול מאד, עד כדי כך שרבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן ק"ח) ידוע שלמוד הזהר מסגל מאד מאד. ודע שעל ידי למוד הזהר נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך. דהינו השבח שמשבח ומפאר את העובד השם, דהינו הלשון הרגיל בזהר לומר זכאה וכו', על כל מצוה ועבודה וכו'. ולהפך הצעקה שצועק וי וכו', וי לה וי לנשמתה על הסר מעבודת השם. אלו הלשונות מעוררים מאד את האדם לעבודתו יתברך, וכן אמר רבנו ז"ל (שם סימן ק"ט) רבי שמעון בן יוחאי קדש כל כך את לשון התרגום עד שאפלו שאר דברים הנכתבים בלשון תרגום יש להם כח לעורר להשם יתברך. והאריז"ל נתן תקון לבעל תשובה לומר בכל יום חמש דפים זהר וחמש דפים תקונים, והיום הדפיסו כבר כמה וכמה מהדורות של הזהר והתקונים עם אותיות גדולות מאירות עינים, שנה פשוט נחת לגרס, אשרי מי שגורס בכל יום כמה דפים זהר וכמה דפים תקונים, ואז טוב לו כל הימים.

ועל כלם תהיה חזק מאד מאד לדבר עמו יתברך, שכל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניך דבור אחד, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים עמו יתברך, ואם היו בני אדם יודעים מעלת כל דבור למעלה בשמים, היו מתמידים בזה כל יום ויום ובכל שעה ושעה וכו', כי כל דבור שמדברים אליו יתברך זה מזעזע את כל העולמות, וזה אי אפשר להסביר בפה, ומכל שכן בכתב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתיא.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בלק י' תמוז התשע"ג
שלום רב אל ... תחי'

אני מאד מאד מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ל"ה) שאמונה זה כמו שנה, הינו כשאדם מבלבל וכו', העצה ללכת לישן וכו', וחוזר עם מוחין מישבים, אותו דבר כשבר ישראל חזק באמונה פשוטה בו יתברך ויודע ועד אשר אין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, הרי זה זוכה תמיד לישוב הדעת אמתי כמו שקם עכשו מהשנה, ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רכ"ח) בודאי נמצאים כשרים אף על פי שאין להם התבודדות. אבל אני קורא אותם "פלייטיס" מבהלים ומבלבלים, ופתאום כשיבוא משיח ויקרא אותם יהיו מערפכים ומבלבלים. אבל אנחנו נהיה דומים כמו האדם אחר השנה שדעתו נוחה ומישבת היטב, כן תהיה דעתנו נוחה ומישבת עלינו בלי מהומה ובלבול וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך שתתדלי לפרש את שיחתך אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניך דבור אחד, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים עמו יתברך, ואם בני אדם היו יודעים מעלת כל דבור למעלה בשמים, היו מתמידים בזה כל יום ויום ובכל שעה ושעה וכו', כי כל דבור שמדברים אליו יתברך מזעזע את כל העולמות, שזה אי אפשר להסביר בפה, ומכל שכן בכתב.

בזה שתרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, זה יבנה את הבטחון עצמי שלך, ולא תתני שאף אחד יוכל להתעלל בך ולהשפיל אותך

וכו' וכו', כי התפלה שאדם מתפלל להקדוש ברוך הוא, זה בונה לו את האמונה בו יתברך, ועל ידי זה הוא בונה גם את הבטחון העצמי שלו, ולא נותן שישברו אותו, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תהי שמחה ועליזה, ואני מאד מבקש אותך שתהי בקשר עם כל השכנות שלך, לדבר אתן דבורי אמונה והשגחה פרטית, אשר אין למעלה מזה, כי זה זכות מאד מאד גדולה.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה כמו שהזיכרנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם פלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתיב.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בלק י' תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל ספר לנו שבהיותו ילד קטן ורצה להכנס בהקדשה, היה לו אָלף עליות וירידות ונפילות ביום אחד, וזה היה עוד בגיל חמש או שש, אָף על פי כן מרב תשוקתו ורצונו לחזור אליו יתברך, לא עזב את עצמו, אלא התחיל בכל פעם מחדש.

והכלל שמי שרוצה לחזור בתשובה שלמה ולהשיג רוחניות חיות אלקות, ויזכה להיות דבוק בו יתברך, צריך לידע שבהכרח יפיל נפילה אחר נפילה וכו', אבל העקר הוא התחזקות להתחזק ולקום ולהמשיך הלאה, כמו שכתוב (משלי כ"ד ט"ז) כי שבע' פול' צדיק' וקם', ואמר רבנו ז"ל (לקושי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י"ט) שזה סופי תבות ע'מ'ל'ק' שמקרה את האדם עם חכמות של הבל, ומכניס בו קרירות, ומנסה להכניס בו ספקות באמונה, כי עמל"ק עולה כמספר ספ"ק, כל ענינו של עמלק הוא ספקות (שמות י"ז) "היש הוי"ה בקרבנו אם אין, ויבא עמלק" וגו', זהו קלפתו להכניס ספקות באמונה הקדושה.

כי באמת מי שיש לו אמונה ברורה ומזככת אשר אין בלעדו יתברך, אזי לא שיך אצלו ירידות ונפילות, הוא מוצא את הקדוש ברוך הוא בכל מקום ובכל עת ובכל זמן.

רק בהתחלת עבודה עד שזוכה לזכך את מחו שמלא טנוף וזהמא ולכלוף וכו', לוקח זמן עד שמגיע להכרה זו שאין בלעדו יתברך כלל, ולכן הוא תמיד יכול לעשות התחלה חדשה, ואף פעם לא שיך אצלו ירידה ונפילה כלל, כי מאחר שמתחיל כל רגע ממש לדבר עמו יתברך, וחוזר בתשובה בכל פעם מחדש, שזה מדרגת הצדיקים שמחזיקים עצמם להכי גרועים שבעולם, ובוכים ומבכים שמים וארץ על גדל רחוקם ממנו יתברך וכו', אף שאין לנו השגה בגדל מעלתם ודבקותם באין סוף ברוך הוא, בבטול כל הוגשותיהם וכו', אף על פי כן עשו בכל פעם התחלה חדשה, כמו רבנו ז"ל שבפרוש אמר לא רק דבור אצלו בכל פעם מחדש, אלא אפלו נשימה וכו', כי הוא התחיל בכל פעם מחדש, ותמיד השתוקק לעלות יותר ויותר וכו', וכך זכה למה שזכה.

ולכן קח עצמך בידיך והרגל עצמך לשכח את העבר לגמרי, ובכל יום

ובכל שְׁעָה ובכל רִגַע מִמֶּשׁ תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִידַע שְׁלֹא יוֹדְעִים כָּלֵל מֵהַ נִקְרָא עָלֶיהָ וּמֵהַ נִקְרָא יְרִידָה וְכוּ', צְרִיכִים תָּמִיד לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְלִידַע שְׁעַדִּין לֹא הַתְּחִלָּתִי לְצֵאת מִחוּל אֶל הַקֹּדֶשׁ וְכוּ', וְכֵן אִף פַּעַם לֹא יִהְיֶה לוֹ אִכְזוּבוֹת וְיְרִידוֹת וְכוּ'.

אָבֵל אִם אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁכִּבֵּר הַתְּחִלָּתִי וְכִבֵּר זְכִיתִי פַּעַם לְאִיזָה מְדוּרָגָה וְכוּ', וְעָכְשׁוּ נִפְלִיתִי וְיְרִדְתִּי וְכוּ', אֲזִי תָּמִיד יִהְיֶה שְׁבוּר וְיִתְיַאֵשׁ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

וְלִכֵּן דַּע לָךְ הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן תִּכְיֹר אֶת עֲצָמְךָ הַיָּטִב, וְאַל תִּטְעֶה עֲצָמְךָ וְכוּ', כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה זְמָרִי וּמִבְקָשִׁים שְׂכָר כְּפִנְחָס, עוֹשִׂים כָּל מִינֵי עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ', זְנוּת וְנֹאנֹף מִהֲכִי גְרוּעַ וְכוּ', וְאַחַר כֵּן מְדַבְּרִים גְּדוּלוֹת וְכוּ', וְרוֹצִים לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת וְכוּ', בְּשַׁעַה שְׁעַדִּין לֹא יֵצֵא מִחוּל אֶל הַקֹּדֶשׁ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, וְאַחַר כֵּן הוּא בּוֹכָה וּמִבְכָּה שְׂאִין לוֹ כִּבֵּר כַּחַ, כִּי יֵשׁ לוֹ רַק יְרִידוֹת וְכוּ'.

וְלִכֵּן לָךְ מִשְׁטִיּוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ', תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל הָעוֹנוֹת הַמְּגֻנִים שְׁלָךְ מֵהַ שְׁעֵשִׂית עַד עָכְשׁוֹ וְכוּ', וְלֹא תִרְצֶה רְצוֹן אַחַר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז דִּיקָא תִזְכֶּה לְהִגִּיעַ אֶל מַה שְּׂאֵתָה צְרִיךְ לְהִגִּיעַ.

הָעֶקֶר הוּא הַתְּחִזְקוֹת לְחִזֵּק עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁיֵשׁ בוֹ, וּתְהִלָּה לְאֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ טוֹב הַרְבֵּה, צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוּזָה, שִׁבְת, כְּשֵׁרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּבִזְהָ צְרִיכִים לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ, וְהָעֶקֶר עִם שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, שְׂזָה שִׁמְחָה אֵין סוֹפִית, וְעַם זֶה צְרִיכִים לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ, וְאִז דִּיקָא כְּפִי הַתְּחִזְקוֹת שֵׁיֵשׁ בוֹ, כֵּן יוֹכֵל לְהַתְקַדֵּם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְיִזְכֶּה לְקִנּוֹת לְעֲצָמוֹ טוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֻק י' תַּמְנוּז הַתּוֹשֵׁעַ"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת אם התורה הקדושה מספרת לנו שאברהם אבינו אמר (בראשית כ' י"א) "ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלקים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי", זה פשוטו כמשמעו, וליצערנו הרב אי אפשר להאמין לשום בן אדם בעולם, יהיה מי שיהיה ויהיה איך שיהיה, כל אחד רק חושב מעצמו, כמו שפרשתי את מאמר התנא הקדוש (אבות פרק ב') הווי זהירין ברשות, שאין מקרבין לו לאדם אלא לצרף עצמן. נראין פארהבין בשעת הנאתן. ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו; בדברים של רשות תהיו זהירים מאד מאד, כי ליצערנו הרב כלם רמאים ועובדים על הזולת, ומה שאתה רואה שאחד חונף אותך ומקרב אותך, דע לה "שאין מקרבין לו לאדם אלא לצרף עצמן", זה שמקרב אותך זה רק שרוצה לנצל אותך לצרף עצמו, "נראין פארהבין בשעת הנאתן", ומראה את עצמו כאלו הוא אוהב אותך, כל זמן שיש לו הנאה ממך, כל זמן שיכול לסחט אותך, ולעבד עליך, ועליו הראיה "ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו" שאדם בצרה ובדחק, אז אף אחד לא בא לעזור לו, ובורחים ממנו, וזה מציאות המרה שקורה עכשו בעולם, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מבני אדם, כי בשביל אינטרסים עצמיים הוא מוכן להכניס אותך בבית סהר ואפלו להרג אותך ביודעים ובלא יודעים וכו', ולא צריך להיות הריגה ממש, אלא לקבר אותך חיים, ולכן כל מה שהתורה הקדושה אומרת היא תורת חיים תורת אמת, למען נדע איך לחיות עם המציאות המרה, ליצערנו הרב ככה זה המציאות שבני אדם לא אכפת להם מהזולת, ומה שחונף אותך וכו', זה רק לטובתו וכו', וכשאתה תהיה בצרה, אז תראה שאף אחד לא ירצה לגשת אליך, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') מי שאין לו אמונה בהקדוש ברוך הוא, הוא חיה בדמות אדם, וכמו חיה טורפת, כך אדם שאין לו שום יראת שמים הוא יטרף אותך, והוא עוד יותר גרוע מחיה, כי חיה לא יעשה לה שום דבר אלא כשהיא

רַעְבָּה וְכוּ', מֵה שָׁאִין בֶּן בֶּן אָדָם הוּא מְלֵא אִינְטֵרְסִים, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מֵהֶם מְאֹד מְאֹד, וְכֻלָּל זֶה תִּקְחָ בְיָדְךָ שָׁאִין לְאָדָם חֲבֵרִים, הַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁשָּׁם מִבְּטַחָו רַק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא בִּבְשׂוֹר וְדָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (יִרְמְיָה י"ז ה') "כִּהֵּ אָמַר הַיְוִי"ה אֲרוּר הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשָׁם בְּשׂוֹר זָרְעוּ וּמִן הַיְוִי"ה יִסּוּר לְבוֹ", וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מִבְּנֵי אָדָם, וְלִצְעָרְנוּ הָרַב אֲנָשִׁים שֶׁמְרִאִים אֶת עֲצָמָם הִכֵּי קְרוּבִים לוֹ, הֵם יִקְבְּרוּ אוֹתוֹ הִכֵּי רֵאשׁוֹנִים, וְלִכֵּן בּוֹדָאֵי צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מִבְּנֵי אָדָם, כִּי הֵם עֲלוּלִים לְהִכֵּי גְרוּעַ, וְזֶה הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁבּוֹטַח רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שֵׁם ז') "בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּהַיְוִי"ה וְהִיָּה הַיְוִי"ה מִבְּטַחָו".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שָׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּתִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּלֶק י' תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְם כֹּל אֲנִי לֹא רֵאִיתִי אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, אֲזִי אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִגִּיב תְּגוּבוֹת

וְכוּ' וְכוּ'.

הַדְּבָר הַשְּׁנַי אֵף אֶחָד לֹא מְדַבֵּר עָלַי, כִּי לִי אֵין עֶסֶק עִם אֵף אֶחָד, כֹּל הַעֲנִינֵן שְׁלִי זֶה כְּבָר חֲמָשִׁים שָׁנָה יוֹם יוֹם, לִילָה לִילָה, שְׁבוּעַ שְׁבוּעַ, חֲדָשׁ חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', שָׁאֲנִי עוֹסֵק לְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּלִי שׁוֹם גְּזָמָא כָּלֵל, וְאֵין מְקוֹם בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא הִגַּעְנוּ עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כָּל עֶסְקִי הוּא רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן כֹּל מִי שֶׁמְדַבֵּר עָלַי

הוא מדבר על רבנו ז"ל בעצמו, כי מה אני ומה חיי וכו', ולכן כל אלו העוֹזֵי פְּנִים הַנוֹאֲפִים כְּכֻלָּיִם שְׁמֹדְבָרִים עָלַי, לֹא מְדַבְּרִים עָלַי, אֲלֵא עַל רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵצְמוֹ, כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן ל"ח) אֵת הַפְּסוּק (תהלים ע"ג ט) "שְׁתוּ בְּשָׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלְךְ בְּאַרְצֵךְ", כִּי עֲכָשׁוּ נִתְפַּשֵּׁט הָאִפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁהִתְרָה הַרְצוּעָה לְדַבֵּר סָרָה עַל כָּל הַצְּדִיקִים וְעַל כָּל יְרֵאֵי הַשֵּׁם, וְהוּא כְּמוֹ מִי שֶׁפּוֹשֵׁט לְשׁוֹנוֹ נֶגֶד כָּל הָעוֹלָם שְׂאִינוּ מִשְׁגִּיחַ עַל כָּל הָעוֹלָם, וּבִאֲמַת זֶה הָאִפִּיקוֹרְסוֹת הוּא נֶגֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֵצְמוֹ, אֲךְ שֶׁהֵם בּוֹשִׁים לְדַבֵּר בְּפִיהֶם עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן הֵם מְהַפְּכִין אִפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁלָּהֶם לְדַבֵּר עַל הָעוֹלָם. וְזֶהוּ "שְׁתוּ בְּשָׁמַיִם פִּיהֶם", שֶׁבִּאֲמַת מַה שְׁמֹדְבָרִים בְּפִיהֶם הוּא בִּאֲמַת לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, כִּי עַקֵּר דְּבַרְיָהֶם נֶגֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּכִיכּוֹל, אֲךְ "לְשׁוֹנָם תִּהְלְךְ בְּאַרְצֵךְ", שֶׁמִּחַמַת שְׁבוֹשִׁים לְדַבֵּר בְּפִיהֶם נֶגְדוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן לְשׁוֹנָם תִּהְלְךְ בְּאַרְצֵךְ שֶׁפּוֹשֵׁט לְשׁוֹנָם נֶגֶד הָעוֹלָם, אֲבָל בִּאֲמַת "שְׁתוּ בְּשָׁמַיִם פִּיהֶם"; וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁמֹדְבֵר עָלַי מְדַבֵּר עַל רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵצְמוֹ, כִּי כָּל הַעֲנִיָּן שְׁלִי זֶה רַק לְפָרְסֵם אֵת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְתִהְיֶה לְאֵל הַפְּצָתִי כְּכֹר בְּמִשְׁךְ הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה מִלִּיּוֹנִים שֶׁל סְפָרִים וְקוֹנְטְרָסִים בְּלִי שׁוֹם גְּזָמָא כָּלֵל, בְּשִׁתִּים עֲשׂוּרָה שְׁפוֹת, וְיִכּוֹל מֵאֵד לְהִיּוֹת שֶׁהִמְנִיל הַזֶּה שֶׁחִבֵּר אֵת הַסֵּפֶר, גַּם כֵּן נִתְקַרַב עַל יְדֵי אֶחָד מֵהַחֹבְרוֹת שְׂאֵנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו הַפִּיצוּ בְּהַרְחֻבוֹת אוֹ בְּהַדִּיִּסְקוֹטִיקִים וְכוּ', שֶׁמִּצָּאוּ אוֹתוֹ שֶׁמָּה וְכוּ', וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קס"ג) הַנוֹאֲפִים לְרַב הֵם מִתְנַגְּדִים עַל הַצְּדִיקִים.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) שְׁמִי שְׁמֹדְבֵר עַל צְדִיק אֲמַת שְׁדָבוּק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אוֹ שְׁמֹדְבֵר עַל סְפָרִים שְׁמַגְלִים אֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, סִימָן שֵׁשׁ לוֹ צוּאָה וְטִנוּף וּמוֹתְרוֹת בְּרֵאשׁ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרוּבִין כ"א): הַלּוּעַג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים נֶדוּן בְּצוּאָה רוֹתַחַת, הֵינִי שֶׁעֲשָׂנִים סְרוּחִים מְסַבְּבִים וּמְקִיפִים אֵת הַמַּח וּמְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ, וְאֵם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר אֵת זֶה עַל דּוּאָג הָאֲדָמִי שֶׁהוּא הִיָּה מְרֵאשִׁי סְנֵהֲדִירִין, אֲבָל לְמַד לְמוֹדִים פְּגוּמִים כְּאֵלוֹ דּוּד הַמֶּלֶךְ לֹא רָאוּי לְבוֹא בְּקֶהֶל וְכוּ', אֲזִי סִימָן שֶׁהִיָּה לוֹ צוּאָה בְּרֵאשׁ, עֵינַי שָׁם, וּמְכַל שֶׁכֵּן חֲדָשִׁים מְקָרוּב בְּאוֹ שֶׁזֶה שְׁלִשׁוֹם עֶבֶר עַל כָּל הָעֵבְרוֹת שְׁבִתוֹרָה, וְאֲתָמוּל חָזַר בְּתִשְׁבָּחָה, וְהַיּוֹם כְּכֹר נַעֲשֶׂה מְפָרְסֵם שֶׁל שְׁקָה, וְהוּא הוֹגֵה דַעוֹת בְּדָבָר רַבְּנוּ ז"ל, הָאֵם זֶה לֹא מִצְחִיק?

באמת לא הייתי צריך אפילו לענות ולהגיב על זה וכו', אך מה לעשות שרבנו ז"ל אמר שהיום יש מחות כל כך קטנים שאפילו צעיר של אשה יכול לבלבל אותם וכו', ומכל שכן שאחד כותב ספר עב כרס וכו', ויורק מפיו הטמא כל מיני דעות נפסדות וכו', כמו עכביש הזה שיורק מפיו כורי עכביש, ובזה תופס זבובים וכו' וכו', וכמו כן אחד שמחבר ספר המלא דעות נפסדות ומינות ואפיקורסות, בקלות יכול לעבד על הזולת וכו', ומכל שכן כשמוציא דברים מהקשרם, אזי יכולים לפרש את התורה כמו שרוצים, כגון "קח לך סמים" או "ועבדתם אלהים אחרים", הרגע שלא כותבים מה שכתוב לפני זה, ומה שכתוב אחר זה, יכולים לזיף את הכל, ואפילו את דברי רבנו ז"ל וכו', ולכן תמיד צריכים לראות מי הבעל מחבר של הספר? אם הוא בא מקבוץ וכו', אזי ספק שהוא לגמרי כשר להכנס ביהדות, כי הוא ספק ממזר וכו', כי שמה היה לצערנו הרב שלי שלך ושלך שלי, כי חיו כמו חיות, ודי לחכימא, והדבר השני כמה נדות הוא בעל? ועם כמה גויות הוא חי? ומה עם אכילת יום הכפורים? וחמץ בפסח? ופטם את עצמו עם אכילת טרפות ונבלות בשר החזיר והשפנים? ואדם כזה מסגל לכתב ספר ולהיות הוגה דעות, ואנשים צריכים להתפעל מהספר הזה? אבל כנראה היום הכל הולך, יכולים לעבד על בני אדם מאד מאד, כי על התורה הקדושה אמרו חכמינו הקדושים (יומא ע"ב): אמר רבי יהושע בן לוי מאי דכתיב (דברים ד' מ"ד) "וזאת התורה אשר שם משה" זכה נעשית לו סם חיים לא זכה נעשית לו סם מיתה; וכתיב (הושע י"ד י') "כי ישירים דרכי הוי"ה וצדקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"א) שגם בדברי הצדיק האמת יש בזה שתי כחות, סם חיים וסם המות, זכה דברי הצדיק הוא לו סם חיים, מחיה ומחזק ומעודד את כלל נשמות ישראל שעובר עליהם כל מיני משברים וגלים וירידות ונפילות וכו', ומקרב את לבם אל אביהם שבשמים, לא זכה דברי הצדיק הוא לו סם המות, שיגלה תמיד את דעותיו הפסולות כאלו שהוא לא בסדר והוא לא בסדר וכו', ולא יוצא שום תועלת מדבוריו, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ח) שמהשדין יהודאין לא יוצא שום דבר, זה סתם בני לן ביתא באורא, הוא סתם מקשקש באויר שלא יוצא שום דבר מדבריו, אדרבה בני אדם נופלים בכפירות ואפיקורסות

על ידי דבריו, ולכן אין מה להשיב ולהתנכח על זה, יאחז כל אחד דרכו כי הבחירה חפשית, כי (קהלת ז' י"ד) "גם את זה לעמת זה עשה האלקים", ותמיד נגד הקדשה עומדת הטמאה, והבחירה חפשית בידי אדם.

ולפני שנתיים יצא איזה מנגל נואף ומשחת שהיה לו ישיבה בצפת, וחבר ספר מלא מינות ואפיקורסות, ומלא חרופים וגדופים נגד רבנו ז"ל בעצמו, ובאו אלי אנשי שלומנו ובקשו ממני שאצא נגדו בחרב ובחנית וכו', ואמרתי להם מה יש להתעסק עם מנגל נואף כזה, כי כבר אמר החכם "כל המתנגל עם מנגל נעשה כמוהו", ולכן לא צריכים להגיב כי בסוף יתגלה קלונו, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (שבת ל"ב.) שבקיה לרוי'א דמנפשיה נפיל; ופרש רש"י שבקיה לרוי'א, הנח לשכור, אינך צריך להפילו שהוא יפל מאליו; וכך הנה לבסוף כל הבחורים ברחו ממנו, כי נתגלה מעשיו המתעבים וכו', הכלל כל מי שמדבר על רבנו ז"ל ועל ספריו הקדושים, ועל ספרים המגלים את אמתת מציאותו יתברך, מגלה קלונו ברבים, ומגלה מי הוא.

עכשו מה שאתה שואל מה באמת הדרך להתקרב להצדיק האמת באמת?

א', הדרך הראשון אם אדם רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל, עליו להשליך את הדעת והשכל הפגום שלו לגמרי, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכ"ג) העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול. ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי פרשת שופטים) 'אפלו אומר לך על ימין שמאל ועל שמאל ימין תצית אותו, ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנגשאר אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; כי העקר לבטל את שכלו המדמה והבדוי לגמרי, ולצית את הצדיק על כל אשר אומר, ורק זה נקרא התקרבות.

ב', עקר ההתקרבות לרבנו ז"ל תלוי בלמוד ספריו הקדושים, כי בפרוש

גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) אשר פניו שכלו וּחכמתו נמצאים בתוך הספר, וככל שאדם לומד את ספריו הקדושים, כמו כן הוא מקרב אל רבנו ז"ל, וצריכים ללמד את ספרי רבנו ז"ל עד שיהיה שגור על פיו ממש, ומוהר"ן ז"ל מאריך (לקוטי הלכות שלוחין הלכה ה') שהצדיק משאיר אחריו תלמידים, והתלמידים האלו משאירים אחריהם עוד תלמידים, וכן מדור דור שהם מגלים ומפרסמים את למוד העמק של הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל בעצמו, ולכן אי אפשר להתקרב אל רבנו ז"ל, אלא על ידי שקידה רבה בספריו הקדושים, שרק שם טמון וגנוז דעתו הקדושה, וצריכים ללכת אל התלמידים הבקיאים היטב הדק, הדק היטב, בדבריו הקדושים, ומקורבים את כלל נשמות ישראל אליו יתברך על פי הלמודים העמקים שגלה רבנו ז"ל, ולכן עקר ההתקרבות אל רבנו ז"ל תלוי רק כפי שמתמידים בספריו הקדושים, אשר שם הוא נמצא.

ג', רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס') כשאדם שומע את קול הצדיק, על ידי זה הוא פותח את הפה שלו ומדבר אל הקדוש ברוך הוא, שזה הדרך והשער להכנס אל הקדוש ברוך הוא, (עין לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ד), ולכן אם אדם מרבה בשיחה בינו לבין קונו, זה סימן ששומע את קול הצדיק האמת, וככל שמדבר יותר אל הקדוש ברוך הוא, כמו כן הוא שומע יותר את קול הצדיק האמת, ולכן זה ההתחלה והעקר והיסוד של התקרבות אל הצדיק האמת באמת, שיהיה רגיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא מהרגע שפותח את העינים מהשנה, עד הרגע שסוגר את העינים בשנה, אדם צריך להרגיל את עצמו תמיד לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וככל שמדבר אל הקדוש ברוך הוא מזדבך מחו ודעתו לגמרי, עד שזוכה למח נקי, ויוצא מכל הדמיונות וכו', ורואה תכף ומיד את האמת וכו', איך מגול ומכה שחין שיש מאחוריו קפה של שרצים נאוף וכו', טרפות ונבלות וכו', חלול שבת וכו' וכו', ואכילת חמץ בפסח וכו', הוא יכול להיות המשפיע שלי? ... וגם לחבר ספר ויהיה לו דעת להגיד מי כן צדיק ומי לא צדיק, מי הולך בדמיון ומי לא הולך בדמיון וכו', קדם שישתפל טוב טוב בראי ויזכר את מעשיו המלכלכים והמזהמים וכו' וכו', וככל שאדם יותר מתבודד להקדוש ברוך הוא זוכה למח נקי שלא יכולים לעבד עליו יותר.

ד', הסדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, זה היסוד מוסד אצל רבנו ז"ל, לזכות ללמד את כל התורה כלה, כי כלל זה תרע לה, בלי למוד תורה הקדושה זה הכל שקר והבל הבלים, ורבנו ז"ל רצה שנזפה לטיל בכל חלקי התורה הקדושה, ומוכא בדברי רבנו ז"ל שאמר (שיחות הר"ן סימן כ"ח) ראוי לאדם שיעבר וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים, וללמד כלם כדי שיהיה בכל מקום, כמו שנמצא השרים הגדולים שהולכים ועוברים במדינות, ומציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר כן להתפאר ולומר שהיה במדינות כמו שדרך השרים להתפאר ולומר: הייתי בורשא וכיוצא בזה. כמו כן ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקום דהינו בכל הספרים הקדושים, ולעתיד בעולם הבא מזכירין אותו כל מה שלמד בעולם הזה.

וכן מוכא (שיחות הר"ן סימן ע"ו) שפעם אחד חשב רבנו ז"ל מה שהאדם צריך ללמד בכל יום עד שאין היום מספיק. דהינו לגמר בכל שנה ש"ס עם הרי"ף והרא"ש, וארבעה שלחן ערוך הגדולים, וכל המדרשים כלם, וכל ספרי הזהר והתקונים וזהר חדש, וכל ספרי קבלה מהאר"ל, גם צריכין ללמד איזה שעור ביום בקצת עיון. ועוד חשב הרבה דברים. גם צריכין לומר תהלים בכל יום, ותחינות ובקשות הרבה הרבה. ואז ספר הרבה מענין זה שצריכין ללמד במהירות גדול ובזריזות ולבלי לבלבל דעתו בדקדוקים הרבה מענין לענין. והדברים הללו הם בדוקים ומגסים, גם לא היה מצוה לחזר תכף על למודו רק רצונו תמיד היה ללמד הספר או הפוסק שלומד כסדר מראשו לסופו בזריזות, ואחר כך יתחיל פעם שני ויגמר אותו כלו. וכן פעם אחר פעם; ואמר לי הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל ששמע הרבה פעמים באומן מה שרבנו ז"ל רצה שנזפה לסיים פעם בשנה, הלואי שנזפה לסיים את זה פעם בחיים, כי יכול לעבר לאדם כל החיים שלו, ופעם אחת לא סיים ששה סדרי משנה, ש"ס בבלי וכו', ומכל שכן לא ש"ס ירושלמי, ותוספתא, וכל המדרשים כלם וכו' וכו', ובושה וחרפה שאנשים פגומים בנאוף ילמדו אותנו שעור מה זה להתקרב אל הצדיק האמת באמת, בשעה שהוא בעצמו רחוק לגמרי לגמרי, הן משיחה בינו לבין קונו, והן מסדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל.

ה', כל אחד מאנשי שלומנו מי שדעת רבנו ז"ל יקר בעיניו, עליו למסר את נפשו פשוטו כמשמעו ולעסוק בהפצת דעתו בעולם, ולהוסיף שכנים אל בית התפלה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שצריכים להוסיף שכנים לבית התפלה, הינו לגלות גם לאחרים את הענין של תפלה והתבודדות שיחה בינו לבין קונו, ולכן כל אחד מאנשי שלומנו צריך להפיץ את ספריו הקדושים של רבנו ז"ל בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקרים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "ואם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותה, ולכן כל מי שילך להפיץ, אין לתאר ואין לשער את גדל התקון והזכות שיש לו, כי בזה שמקרב בני אדם להקדוש ברוך הוא, גורם שעשוע גדול למעלה בכל העולמות, והלואי שכל אחד מאנשי שלומנו היה מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", ואיך מעיו איזה מגול ומכה שחין נואף וכו', לחלק על הפצת מעינות החכמה חוצה, בשעה שגם הוא התקרב ונתודע מרבנו ז"ל על ידי אחד מהחוברות והקונטרסים שמחלקים בכל הבתי כנסיות ובתי מדרשות, ובהישיבות וכו', על הרחובות, על האוטובוסים ועל הרפכות, ובכל מקומות המזדממים וכו', אשר משם הוציאו את הנפשות הנפולות וכו', שעכשו הם נעשו מחשובי משפיעי אנשי שלומנו... כנראה ששכחו את מעשיהם המגנים וכו', ויש שגם עכשו לא השתנו כלל וכו', ועליו הראיה שיכולים לחבר ספרים ואחר כך להעיר ולהתגרש מאשתו ולהתחתן עם תלמידה צעירה וכו', ואלו עוד נקראים מחשובי משפיעי אנשי שלומנו... אשר חכמינו הקדושים כבר קדמו והקדימו ואמרו (סוטה מ"ט:) בעקבות משיחא חוצפא יסגא וכו', ומלכות תהפך למינות ואין תוכחת בית ועד יהיה לזנות וכו', פני הדור כפני הכלב וכו', כי הכלב הוא חצוף וכן אינו מתבייש לעשות מעשיו המגנים ולהתחבר וכו', לפני כל, ועוד נובח לכל עובר ושב וכו' וכו'.

ו, יסוד מוסד אצל רבנו ז"ל לבוא אליו בראש השנה באומן דיקא,

ולא במקום אחר, כי רבנו ז"ל נמצא באומן, ושם מקום גניזתו, כמו שכתב מוהר"ן ת"ז"ל (ימי מוהר"ן סימן ס"ו) "העיר אשר בחר בו בחיים חיותו להקבר שם כאשר נשמע מפיו הקדוש פעמים אין מספר, שאמר לפני כמה אנשים שקהלת אומן הוטבה בעיניו להקבר שם, מחמת שהיו שם קדושים הרבה וכו', ובשביל זה היה עקר שבא לאומן חצי שנה קדם הסתלקותו וכו', כי שם המקום המוכן לו מששת ימי בראשית לעסק שם בתקון העולם לדורות, לכל מי שיבוא אליו לשם ויאמר העשרה קפיטל תהלים הנקראים אצלנו וכו', אשרי הזוכה לזה", ע"ן שם, וידוע מה שאמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח') "אכלו משמנים ושתו ממתקים ... כי חדות הוי"ה היא מצדכם" וזה נאמר על ראש השנה, ואמר (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבצאי אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה שלו (חיי מוהר"ן סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אפן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

וידוע אצלנו שהרב הקדוש רבי אהרן הרב מברסלב זי"ע, לא היה יכול להיות אצלו בראש השנה האחרונה תקע"א וכו', (ע"ן חיי מוהר"ן סימן ת"ו) ענה רבנו ז"ל ואמר אז בקול חזק מעמק הלב, מה אמר לכם אין דבר גדול מזה, הינו מלהיות אצלו על ראש השנה. ואמר בזה הלשון בקול זיע סגיא "ווי אזוי זאל איך אייך זאגין, קיין גרעסערס דער פון איז ניט פאר האנין.

איי אנדערע גוטע יודין זאגין ניט אזוי, איז נאך אקשיא" [מה אמר לכם אין דבר גדול מזה, ואם צדיקים אחרים אינם אומרים כך אז עוד קשיא] (כלומר הלא בלא זה כבר מקשין עליו קשיות הרבה, ויהיה קשה עוד קשיא זאת גם כן מה שהקפיד כל כך להיות אצלו על ראש השנה דיקא).

וכתב מוהרנ"ת ז"ל (שם) ומכלל דבריו הקדושים שדבר אז עמנו למדנו כמה דברים. למדנו עוד הפעם עצם גדל החיוב להיות אצלו על ראש השנה. פי אף על פי שידענו זאת מכבר, אף על פי כן מרובי דבריו הקדושים אז בזה, ומתנועותיו הנוראות אז, הבינו עצם החיוב יותר ויותר, שאי אפשר לבאר זאת בכתב.

וגם אז למדנו שרצונו חזק להיות אצלו באומן על ראש השנה תמיד לאחר הסתלקותו, ושאין דבר גדול מזה.

וגם למדנו כמה צריכין לחזק לשבר המניעות מדבר שבקדשה, בפרט המניעות מלהיות על ראש השנה שצריכים לשברם ביותר ולהיות דיקא על ראש השנה, עד שאפלו אם הוא ז"ל בעצמו מצוה ומסכים לבלי להיות אצלו על ראש השנה, חלילה להסתפל על זה, וצריכין להזהר מאד לבלי לשאל אותו שום שאלה על זה, כי הוא ישיב בודאי לבלי להיות אצלו, ואף על פי כן בנקדת האמת לאמתו צריכין להיות דיקא [וכן הוא נוהג לדורות].

וענין זה נוגע למה שאמרו חכמינו הקדושים (מכות י'): 'בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו' כמו שפרש רש"י. והוא מדברי חכמינו הקדושים על פסוק (במדבר כ"ב) "לך עם האנשים", וכן בשלוח מרגלים שהכרח משה רבנו בעצמו לשלחם, אף על פי שבאמת רצונו לא היה כלל בזה. וענין זה ראינו מרבנו ז"ל כמה פעמים, בפרט בענין ראש השנה שהיו אנשים שהיו להם מניעות מלהיות אצלו על ראש השנה, ושאלו אותו בעצמו והשיב להם שלא יהיו על ראש השנה. והתחילו להתעקש, הלא שמענו מכס גדל האזהרה להיות אצלכם על ראש השנה, ועשה עצמו כמקפיד עליהם וגער בהם שלא ידברו יותר, וכן עשו ולא באו על ראש השנה. ואף על פי כן אנחנו זכינו להיות רגילים לעמד לפניו. ושמענו והבנו ברמז ובפרוש שפנימיות

רצונו אינו נוחה בזה כלל, רק הוא מכרח לומר להם כך מחמת ששואלים אותו על זה. ויש בזה הרבה לספר, [כמובא (שיחות הר"ן סימן ר"ד) כשאדם שואל להצדיק אם לעשות דבר שיש בו מסירות נפש בשביל השם יתברך, הוא ראוי לו להשיב ולצוות עליו שלא לעשות. ואף על פי כן השואל אין צריך לקיים דבריו, ואמר אז רבנו ז"ל כל מה שהצדיק מצוה לעשות צריך לקיים, רק כשמצוה שלא לסע על ראש השנה אצלו, זה אין צריך לקיים וכו', עין שם].

וכן הוא נוהג לדורות שכששואלין להרב והמנהיג על דבר שיש בו כעין מסירת נפש, צריך להשיב לאו, אף על פי שבאמת לאמתו רצונו שימסר נפשו וישבר כל המניעות. על כן מי שרוצה להתקרב ולשבר המניעות באמת לאמתו, צריך להזהר מאד לבלי לשאל אותו בזה כלל. עין שם בחיי מוהר"ן כל זאת באריכות, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאלו השועלים קטנים המחבלים כרמים וכו', שרוצים לקרר בני אדם לא לנסע על ראש השנה באומן.

על כל פנים בכלליות לא כדאי לדבר מאלו המתנגדים המגולים וכו', לא עכשו ולא לעתיד, כי מוהר"ן ז"ל אמר על המתנגדים שלו, כל אלו מאנשי שלומנו שדברו עמהם והתופחו עמהם, לבסוף נפלו והתרחקו, כי לא צריכים להתוכח עם אף אחד.

תהלה לאל רבנו ז"ל בונה "היכל הקדש" כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט), וצריכים מאד מאד לשמר מהרע של אלו המקרבים שלא ידבק בו, ותהלה לאל בהרבה עירות בארץ ישראל כבר הקימו בתי כנסיות "היכל הקדש חסידי ברסלב", וגם בארצות הברית יש כבר שבע בתי כנסיות "היכל הקדש חסידי ברסלב", וכנראה שהקנאה אוכלת את המתנגדים לזאת הם נובחים ככלבים וכו', כמו שאין שכל לענות לכלב שנובח, כך אין שכל להתוכח עם אנשים פגומים וכו' וכו', כי מוכוחים לא יוצא שום דבר, אקוה שתבין דבר מתוך דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתטו.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בלק י' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לבקש את הקדוש ברוך הוא רק את הבן זוג שלך ולא לבלבל את עצמך מאף אחד, וזה שלמות התפלה, כי אי אפשר לבקש אני רוצה דוקא את זה וכו', אולי הוא לא מהשרש נשמה שלך ולמה לבקש דוקא על פלוני או על אלמוני? צריכים רק לבקש ממנו יתברך שאת רוצה להתחתן מה שיותר מהר ולכנות בית נאמן בישראל, ובודאי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, וכדאי לקנות את הקונטרס "מציאת הזווג", ולקיים כל מה שנאמר שם, ותראי שתמצאי את בן זוגך השיך לשרש נשמתך ותתחתני לשם שמים, רק אל תתיאשי ואל תכנסי בלחץ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתטז.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בלק י' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה כל כך לשמח שבַעַלְךָ יוצא לעת ערב ללמד תורה, וכן מתפלל במנין, אבל אסור לך להתבלבל משום דבר, כי הכל דמיון אחד גדול שאת רודפת את עצמך על לא דבר וכו', שום דבר רע לא יקרה לך, יש נשים שמפחדות להיות לבד בבית, וזה בא מחלשת עצבים וכו', וכן את לא צריכה להתבלבל מזה ולעשות עסק מזה, ואם את מרגישה שטוב לך לצאת אז לטיול קצת בחוץ, מה טוב ומה נעים, אף אחד לא מפריע לך.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הס"מ רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שתזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתיו.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בלק י' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להודות ולהלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא, ובעלך צריך ללכת לבית הכנסת ולברך ברכת הגומל לחיבים טובות שגמלני כל טוב.

חכמינו הקדושים אמרו (גדה ל"א). לעולם אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו; ואמרו (שוחר טוב תהלים ק"ו) אי אפשר לעולם בלא נסין ובלא פלאין. כיצד, אדם נתון על גבי המטה והנחש בארץ לפניו ובא לעמד והרגיש בו הנחש, כיון שבא לתן רגלו עליו ברח הנחש מפניו. ואינו יודע מה פלאי עשה הקדוש ברוך הוא עמו. ומי יודע, הקדוש ברוך הוא. שנאמר (תהלים קל"ו ד') "לעשה נפלאות גדולות לבדו". הוא לבדו יודע נסים ונפלאות שעושה עמנו; ואמרו (שמות רבה פרשה כ"ד סימן א') בוא וראה כמה נסים עושה הקדוש ברוך הוא עם האדם והוא אינו יודע, שאלולי היה אוכל פת כשהיא חיה, הייתה יורדת בתוך מעיו ומשרטת אותו, אלא ברא הקדוש ברוך הוא מעין בתוך גרגרתו שהוא מוריד את הפת בשלום; אדם חושב שזה טבע שאוכל ובוֹלֵעַ את האכל וכו', ואינו שם לב את הרטיבות שיש בתוך פיו וכו', שעולה לו רק וכו', וזה כמו מעין שברא לו הקדוש ברוך הוא בגרונו, כדי שהאכל תרד בשלום, וזה נס בתוך נס, אדם חושב שזה טבע.

הקדוש ברוך הוא עושה נסים ונפלאות עם כל בר ישראל כל יום וכל שעה וכל רגע ממש, ואתם צריכים להתקרב יותר ויותר אליו יתברך על ידי גדל החסד חנם שעשה עמכם שהציל את הבן שלכם.

אני תמיד מזהיר שלא כדאי לקנות לילדים אופנים, כי הם נוסעים על הכבישים ולא שומרים, וזה לא סתם איזה חמרא, זה פשוט סכנת נפשות, ואמרו חכמינו הקדושים (חילין י). חמרא סכנתא מאסורא; ולכן כדאי להפטר מהאופנים, והקדוש ברוך הוא ישמר אתכם מכל רע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתיה.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בלק י' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה אסור חמור מאד מאד לגע באשת איש, ואפלו קרובת משפחה, כמובא (ש'לחן ערוך אבן העזר סימן כ"א סעיף ז') המחבק או המנשק אחת מהערייות שאין לבו של אדם נוקפו עליהם כגון אחותו הגדולה ואחות אביו וכיוצא בהם אף על פי שאין לו שום הנאה כלל הרי זה מגנה ביותר ודבר אסור הוא ומעשה טפשים שאין קרובים לערוה כלל בין גדולה בין קטנה; וכו' עין שם, ולכן אם אחד חוזר בתשובה זה צריך להיות עם כל הלב, ולקבל על עצמו לקיים כל מה שהזהירונו חכמינו הקדושים, כי אין אפוטרופוס לערייות, והרחק מן הפעור ומן הדומה לו, ולכן בעלך צריך להסביר להמשפחה שאסור לגעת באשה בשום פנים ואפן, כי זה אסור חמור מאד הן מצד אסור נדה, והן מצד אסור ערוה וכו' וכו', צריכים לשמר מאד מנגיעות, ואנחנו לא צריכים ללמד ממה שאחרים עושים וכו', כי זה עוון חמור מאד שמביא אחר כך לכל מיני צרות ויסורים וכו'.

הקדוש ברוך הוא ישמר אותנו מכל מיני קרבות של ערייות, ומן הפעור והדומה לו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג. גתיט.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בלק י' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם מושך אותך ללמד להיות אחות וכו', או להיות מילדת וכו', מה טוב ומה נעים, אדרבה מה שיכולים לעזור להזולת זה דבר גדול מאד מאד, כי אין עוד חסד יותר גדול מזה כשעוזרים להזולת, והקדוש ברוך הוא אוהב את זה מאד מאד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני

אֶלֶף עולות; וְלִכְן תִּקְחִי מִקְצוֹעַ שְׁמוֹשֶׁךְ אוֹתָךְ, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

רק להיות בשמחה עצומה תמיד, כי השמחה זה הצלחה לאדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם כל הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ עֲלֶיךָ שֶׁתִּצְלִיחִי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ת.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶקֶד י' תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן לֹא כְּדַאי לְהַפְסִיק אֶת הַהֲרִיזוֹן מֵאַחַר שְׁחִכִיתֶם כָּל כָּךְ הַרְבֵּה זְמַן, רַק לַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם מֵה שֶׁהָרוּפְאִים מְמַלִּיצִים, וְיַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַעֲקֹר שֶׁאֲשַׁתָּךְ תִּהְיֶה רְגִילָה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמר בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שיודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן

פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שרק זוכרת תהא רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמר את התפלה הזאת, ותראה שתוליד בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילה, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונה, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניה, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא יעזור שהכל יעבר בקלות, והכל יתהפך לטובה, ותבשרו לי בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתכא.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בלק י' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבתך.

אדרבה אשה צריכה ללמד מוזיקה וכלי זמר, וזה יקרר את העצבים שלה, ובפרט שיש לה נטיה לזה ורצון לקיים את זה, אזי אין בזה שום אסור, כמוכן שגבר אסור לשמע קול אשה.

בענין חברה מה טוב ומה נעים שתתחברו יחד ותלמדו יהדות וכו', הלכות של יום יום, שזה מאד מאד נחוץ לבעלת תשובה.

ועל כלם אסור להשבר משום דבר, רק להיות תמיד בשמחה, והשמחה

זה יסוד מוסד ביהדות, כי ככל שאדם יותר בשמחה זוכה להרחבת הדעת ולגדלות המחין, ועל ידי זה זוכים לבוא לאמונה ברורה ומזככת, להכניס תמיד בדעתו אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וזה מכניס באדם ערכות נעימות שמחה אמיתית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתכב.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בלק י' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

אסור ללכת עם בן או בת בכח וכו', כי זה מכניס אותו בלחץ, ויוצא מזה הרבה קלקולים, ורבנו ז"ל הזהירנו על זה מאד מאד, ואמר (סי' מוה"ר"ן סימן תל"ב) מה שהמלמדים דוחקין את התינוק ביותר, על ידי זה אינו יודע התינוק כלל, רק צריכים להיות אמן גדול בזה ללמד את התינוק בהדרגה, בלי איום הרבה, ובלי דחק יותר וכו', ועל ידי זה התינוק יתפס ויקלט את הלמוד בנקל וכו', ועצה זו שיהיה לכל דבר וכו', כנראה שאתם הולכים עם הבן ביד חזקה, ומה גם שאתם כוועטים עליו, והאחיות עושות צחוק ממנו וכו' וכו', אזי מה אתם רוצים? צריכים ללכת עם ילדים בסבלנות גדולה מאד מאד, ורק עם הדברות, זה העצה הכי קלה והכי טובה, ולשמר מאד מאד לא לדחק את הבן או את הבת ולאים עליהם וכו', כי זה גורם אחר כך ההפך ממש.

אשרי ההורים שיש להם שכל ויודעים איך לגדל את הילדים בסבלנות גדולה מאד מאד, אשר אין עוד דבר יותר חשוב מזה.

אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתבינו דבר מתוך דבר לא להלחין אותו ולהעלים עין ממנו וכו' וכו', ותראו איך שהכל יסתדר לבסוף וכו', ואתם צריכים להבין שגם מבגר אם היו לוחצים עליו משהו, או צוחקים ממנו וכו', אז היה לו אותו בעיה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתכג.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בלק י' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין מי שזכה להיות אצל ציון רבנו ז"ל והתפלל על שדוף או על פרנסה ועל שאר דברים, בודאי כבר נושע וכו', כי רבנו ז"ל הבטיחנו גדולות ונצורות על אלו שיבואו אל ציונו הקדוש בעיר אומן, ויתפלל ויבקש ממנו יתברך שאז בודאי תפלתו תתקבלנה לרחמים ולרצון, וכמוכא בדבריו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך; ובפרט בקבר רבנו ז"ל שבקש מאתנו לבוא אליו, בודאי כשמתפללים שם נענים תכף ומיד.

ולמה זה רואה כבר ישועה וכו', והשני עדין לא רואה ישועה וכו', הכל תלוי כפי האמונת חכמים שיש לו, כי באמת רבנו ז"ל רצה שנבוא לקברו ויהיה לנו עסק עמו, וידוע הספור שספר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קנ"ו) כשהיה באומאן, שמע בביתו קול של הצועקים על הבית עלמין על קברי אבותם שדרכם לצעק ולהתפלל שם בקול מר כנהוג, ופעם אחת שמע אשה אחת שהיתה צועקת שם על קבר אביה: אבי, אבי, בקול מר מאד

וכו' וכו', ובתו אַדל תַּחֲיָה, הִיְתָה עוֹמֶדֶת אֶצְלוֹ אֲזוּ, עֲנָה וְאָמַר לָהּ רַבְנוּ ז"ל, הָאִשָּׁה הַזֹּאת צוֹעֶקֶת בְּכוֹנָה הֵיטֵב אָבִי אָבִי, אָבֵל אָבִיהָ אֵינוֹ בְּכָאֵן כָּלֵל וְכוּ', וְאָמַר אֲזוּ שְׁטוֹב כְּשֶׁבָאִים עַל קַבְרֵי אָבוֹת לומר לְהַמְתִּים הַשּׁוֹכְנִים סְבִיב סְבִיב לְקַבֵּר אָבִיהֶם וְאִמָּם וְכִיּוֹצֵא שֶׁבָאִים אֵלָיו, לְבַקֵּשׁ מֵהֶם שְׂיֻדִיעוּ לוֹ שֶׁבָא בְּנָם אוֹ בָתָם אֵלָיו. כִּי בּוֹדָאֵי לֹא כָּל הַמְתִּים נִסְתַּלְקִים מִמְּקוֹם קְבוּרָתָם לְמְקוֹם שְׁנַטְרָדִים, כִּי הִרְבָּה שְׂרוּיִים עַל קַבְרָם. עַל כֵּן טוֹב לְהוֹדִיעֵם כְּדֵי שֶׁהֵם יוֹדִיעוּ לְאָבִיהֶם וְכוּ', וְאָמַר אֲזוּ: אָבֵל אֶצֶל הַצַּדִּיק הוּא רַק כְּמוֹ מִי שְׂיֻצֵא מִחֶדֶר לְחֶדֶר אַחֵר. וְהַמְשִׁיל אֲזוּ לְבַתּוֹ עַל עֲצָמוֹ: כְּמוֹ שֶׁאֲנִי עֲתָה בְּחֶדֶר זֶה וְאַחֵר כֶּף אֲנִי יוֹצֵא מִחֶדֶר זֶה וְנִכְנָס לְחֶדֶר הַשְּׁנַי וְסוֹגֵר הַדֶּלֶת אַחֲרַי. אִם אֶתְּבוֹאֵי אֶצֶל הַדֶּלֶת וְתַצְעֲקֵי אָבִי אָבִי וְכוּ', לֹא אֶשְׁמַע דְּבַרְיָךְ? [כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ כִּמְהָ פְעָמִים שְׂרָמְזוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כִּמְהָ גְדוֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שְׂיֻזְכָּה לְבוֹא עַל קַבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא. כִּי בּוֹדָאֵי יִשְׁמַע דְּבַרְיוֹ וַיַּעֲזֹר וַיּוֹשִׁיעַ לוֹ בְּכָל מַה דְּאֶפְשָׁר].

רק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד וְתִשְׁמַחֵי שְׂזִכִּית לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵינִי לְמַעֲלָה מִזֶּה, וּבּוֹדָאֵי סוּף כָּל סוּף אַחֵר הִרַע יְבוֹא הַטּוֹב וַיְהִיָּה לָךְ יִשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק י' תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אִם רוֹצִים לְלַמֵּד קַבְלָה, אֲזִי הַעֲצָה הַיְעוּצָה שֶׁקֹּדֵם לְלַמֵּד הִרְבָּה אֶת סִפְרֵי הַר"מ ק ז"ע, בְּפֶרֶט סִפְרוֹ "אֵלִימָה" וְכֵן סִפְרוֹ "פְּרִדָּס רְמוּנִים", שֶׁכֶּף יְהִיָּה לוֹ מִשְׁגַּח מַה זֶה רִוְחָנִיּוֹת וְכוּ', וְמַה זֶה סְפִירוֹת וְכוּ', וְמַה זֶה עוֹלָמוֹת וְכוּ', וְהַעֲקָר שְׂיֻחֶדֶר בּוֹ אִמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע אֲשֶׁר אֵינִי שׁוֹם מְצִיאוֹת

בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד ילה, וזה יטהר אותו מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצל מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

ואחר כך לומדים כתבי האריז"ל "עץ חיים" ו"פרי עץ חיים" וה"שמונה שערים" וכו', ותכלית הלמוד הוא להמשיך על עצמו אור אין סוף ברוך הוא, ולהתענג בזיו שכינת עזו יתברך, כי קבלת הרמ"ק מדבר בכלליות, וקבלת האריז"ל מדבר בפרטיות פרוץ כל העולמות וכו' וכו', ואיך שתמיד יהיה לפני עיניו את שמוותיו הקדושים מהעולמות וכו', ומשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות, שאין לה עוד נעם יותר גדול מזה.

קבלה צריכים ללמד במציאות, אבל לא במהות, הינו שצריכים לדעת שקוף הוא סדר העולמות כמו שהאריז"ל מגלה, ולדעת שיש מציאות דבר כזה, ובלמוד כזה מצליחים מאד, מה שאין כן כשמתחילים לחקר במהות וכו', מה הספירות ואיך הספירות וכו' וכו', על ידי זה הוא נטעה בדרךים נבוכים, וכן נכנס בחקירות שמפילים אותו אחר כך לכפירות רחמנא ליצלן.

האריז"ל גילה לתלמידו רבי חיים ויטאל ז"ל איך הגיע לכל מדרגותיו, רק על ידי גדל השמחה, כי בכל מצוה ומצוה שקיים, היה כל כך שמח, שאפלו אדם שמרויח את כל הכסף שבעולם, לא בא אל השמחה ששמח על קיום מצוותיו, ורק על ידי זה הגיע לגדל מדרגותיו, ולכן תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי הס"מ עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לה את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות

המחזין וכבר לא יחסר לך שום דבר, ובפרט בלמוד קבלה צריכים להיות מאד מאד שמח שזוכה ללמד מגלוי אלקותו יתברך, אשרי מי שמתמיד בספרי קבלה, אבל רק בהצנע, ועל ידי זה יצליח דרכו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתכה.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בלק י' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

מאד מאד אני מבקש אותך שתלכי בצניעות כמו שמתאים לכת ישראל כשרה, לא ללכת על הרחוב בגלוי שער וכו', שזה עוון חמור מאד מאד, ומגיע על זה גט, כמאמרם ז"ל (כתבות ע"ב). ואלו יוצאות שלא בכתבה העוברת על דת משה ויהודית, ואיזוהי דת יהודית? יוצאה וראשה פרוע; וכן לא להסתובב בחוץ בלי גרבים וכו', או עם חצאית מיני וכו', שזה דרכם של גויים ולא של בנות ישראל הכשרות, אני מאד מאד מבקש אותך שתציתי אותי, תהלה לאל הקמתי קהלה קדושה חממה של אמונה, ולכן אני מאד מאד רוצה שגם את תלכי כמו בת ישראל כשרה, כי למה חזרת בתשובה, רק לעשות את רצונו יתברך, ולכן תתחזקי מאד מאד, כי באמת בעל תשובה או בעלת תשובה צריכים התחזקות עצומה, פי הס"מ אורב עליהם מאד מאד להחזיר אותם בשאלה וכו' וכו', ולכן חזקי ואמצי מאד כי גדול אדונינו ורב להושיע, וכזה תגרמי לי נחת מאד מאד גדול.

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הערכה שאני מעריך את בעלך ואותך, ואני רוצה מאד מאד שיהיה ביניכם שלום בית ואהבה גדולה מאד, ולכן תעשי לי את החסד הזה שתקחי את עצמך בידיך ותחזרי בתשובה שלמה מכל הלב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתכו.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בלק י' תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד רציתי להיות בחתנה בהמרכז, אבל מטעם הבריאות אני כבר לא יכול להופיע בשום חתנה שנמצא בהמרכז, כי קשה לי מאד מאד הנסיעות ועמכם הסליחה, ואני מאמין שתבינו את המצב בה אני נמצא, יחזקני וירפאני הקדוש ברוך הוא, רק אם יהיה בטבריה זה סך הכל נסיעה של חמש עשרה דקות, זה אני יכול להופיע שם, ולכן אם תעשו את החתנה בטבריה, אזי אוכל לבוא בעזרתו יתברך אם יתן לי הקדוש ברוך הוא את החיים.

אל תעשה חתנה בשבוע של הבחירות, שאז אני לא יכול להיות בשום מקום, רק לשבת ביבנאל, אני מקווה שתבין בעצמך את גדל הענין הזה.

בענין "בית הוראה", אשתדל מאד מאד לעמד חזק שמכרחים ללכת לדין תורה בדין.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֻק י' תַּמּוּז הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּכְתְּבִי לִי מַה בְּעֵינַי הַשְּׂדוּךְ וְכו', שֶׁהֲצַעַתִּי לָךְ, כִּי לִדְעָתִי זֶה שְׂדוּךְ טוֹב מָאד, הוּא בְּחוּר מִקְסִים עִם מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְהַעֲקָר שֶׁלֹּא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר, כִּי לֹא יִמְנַע מִמֶּךָ כְּלוּם.

אֲנִי מָאד מָאד מִחְכָּה לְתִשׁוּבָה מִמֶּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֻק י"א תַּמּוּז הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

מָה אִמַּר לָךְ אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֵת גְּדֻלַּת הַשְּׂגָחָתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁמִּשְׁגִּיחַ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט בְּחַיִּים, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְּׂגָחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, לֹא הֵייתָ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי תִכְףּ וּמִיד כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מִמְנוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הוּא מִתְחַזֵּק שְׂבוּדָאֵי כָּל מַה שֶׁעוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה לְטוֹבָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלָתָךְ לְהַחֲזִיק מִמֶּךָ וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאָמַר הַקְּדוֹשׁ רַבִּי פִּנְחָס מִקְאָרִיץ זי"ע בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהֵאֱמִין שֶׁאֲפֵלוּ חֲתִיכַת קֵשׁ שְׁנוּפְלֵת מֵהַעֲגֻלָּה יֵשׁ בְּזוֹהַ הַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית, אִיךָ תִּהְיֶה מִנְחַת עִם הַקְּצוּוֹת לְכָאן אוֹ לְכָאן, עַד כְּדֵי כָף גְּדֻלָּה הַשְּׂגָחָתוֹ, וּמִכָּל שִׁכְן וְכָל שִׁכְן מַה שֶׁעוֹבֵר עַל בֵּן אָדָם וְכו', וְעַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה לְאִין עֲרַךְ כָּלֵל מַה שֶׁקוֹרָה עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, הַכֹּל מִשְׁגָּח מִמְנוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֵין עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְהִרְגִיל אֵת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמְנוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁצָּרִיכִים, וְכָף לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְאִם נִצִּית אוֹתוֹ נִחִיה חַיִּים טוֹבִים חַיִּים נְעִימִים וּמְאֻשְׁרִים, כִּי בְּאַמַּת אָדָם בּוֹנֶה לְעַצְמוֹ אֵת הַגֵּן עֵדֶן אוֹ חֵס וְשְׁלוֹם אֵת הַגִּיהֵנִם, כִּי הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית, וְלִכֵּן אֵל

תהיה בטלן, מאחר שאתה יודע מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, מה אתה צריך להתבלבל מהזולת? רק חזק ואמץ ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ). "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו, ותאמין לי שזה לא כל כך קשה כמו שחושבים, אם רק מרגילים את עצמם בזה, אז זה נעשה שגרתי שכמו שהקדוש ברוך הוא נותן את היום, כך אני צריך ללמד בכל יום מקרא משנה גמרא.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי השמחה ידביק אותך באין סוף ברוך הוא, עד שלא תרצה שום דבר, רק תמיד לחשב ממנו יתברך, ומובא (דרך מצוותיך מהצמח צדק) ששמע לא פעם אחת איך שסבו הבעל התניא הקדוש זי"ע שר בדבקות עצומה "איני רוצה כלום, איני רוצה את הגן עדן שלך, איני רוצה את העולם הבא שלך, אני רוצה רק אותך", זה נקרא שלמות הדבקות שאדם לא רוצה כלום רק להכליל באין סוף ברוך הוא, ולהרגיש תמיד את אמתת מציאותו יתברך, אשר זה הטוב הנצחי, אשרי מי שמגיע לדבקות כזה, ואתה צריך לדעת כי דקה ושניה שאדם רק חושב ממנו יתברך בזה העולם, למעלה זה כמו מיליון שעות וכו' וכו', זה אי אפשר להסביר כאן למטה זה סך הכל שניה וכו', שחושב מלא כל הארץ כבודו, אין שום מציאות בלעדך יתברך כלל, רבוננו של עולם אני אוהב אותך, ואני רוצה להכליל בך לגמרי וכו' וכו', מה שזה עושה בכל העולמות כלם, מלאכים שרפים ואופנים וכו', מקנאים בבר ישראל על השניה הזו של הדבקות באין סוף ברוך הוא, ומכל שכן שיהיה רגע שלם, ומכל שכן וכל שכן כמה רגעים וכו' וכו', אשרי מי שמצית את רבנו ז"ל ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולהוציא את הרצונות והכסופים שלו, אז לא יתבלבל משום דבר, רק ירצה אמתת מציאותו יתברך, וזה יהיה הגן עדן שלו.

ודעת לנכון אם תחדיר בעצמך ידיעות אלו, אז תהיה בשלום ואהבה

עם אִשְׁתָּהּ, וְאִף פֶּעַם לֹא תָרִיב אֶתָּה, וְתִרְאֶה תָּמִיד אֶת הַטּוֹב שֶׁבָּהּ, כִּי עַל יְדֵי חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, אָדָם הוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל לְגַמְרֵי וְאִינּוּ יוֹדֵעַ מַה הוּא רוֹצֵה מֵעֲצָמוֹ, לֹא כֵן כְּשֵׁישׁ לְאָדָם אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא לֹא רוֹצֵה כְּלוּם רַק אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הוּא הִכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיֵּיו, אֲשֶׁר לֹו בְּזֶה וְאֲשֶׁר לֹו בְּכֹא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֻק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּחַדְדִירִי בְּעֲצֻמְךָ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִיךָ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהַכֵּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַת פְּרֻטִית, וְזֶה יְכִיָּא לָךְ בְּטַחוּן עֲצָמִי שֶׁלֹּא תִהְיֶה מְשַׁפֵּלֶת בְּעֵינֶיךָ וְכוּ', וְכֵן לֹא תִתְנֶינִי שֶׁבְּעֵלְךָ יִשְׁפִּיל אוֹתְךָ אוֹ יִתְעַלֵּל בְּךָ וְכוּ' וְכוּ', כִּי הִרְגַע שְׂזוּכִים לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּזֶה נִבְנָה גַם הַבְּטַחוּן עֲצָמִי, וְזֶה מַה שֶׁרָצָה רַבְּנּוּ ז"ל מֵאֲתַנּוּ, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ שֶׁאָדָם צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לֹו אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כֵּן צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לֹו גַם אֲמוּנָה בְּעֲצָמוֹ, וְזֶה בְּטַחוּן עֲצָמִי, וְלִכֵּן תִּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיֶךָ וְאֵל תִּרְגִּישִׁי אֶת עֲצָמְךָ כֹּל כֵּךְ מְשַׁפֵּלֶת וְכוּ', אֲדַרְבָּה עֲלֶיךָ רַק לְשִׁמּוֹחַ שֶׁאֵת נִמְצָאוֹת בִּקְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמַמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהֵס"מ עֵינָיו לְטֹשׁ עֲלֵינוּ וְשָׁנִיו חָרַק עַל קַהֲלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה.

חֲזָקִי וְאֲמַצִּי מְאֹד בְּמַדַּת הַצְּנִיעוּת, שְׂזֶה עֵקֶר הַיְפִי שֶׁל אִשָּׁה, וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁחֲזָקָה בְּמַדַּת הַצְּנִיעוּת, שֶׁבְּזֶה הִיא מְקַדְּשֶׁת אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְרִצִּיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁכָּל אִשָּׁה תִּקְפִיד גַם כְּשֶׁהִיא הוֹלֶכֶת בְּבִרְכָה וְכוּ', שֶׁתִּלָּךְ עִם בְּגָד יָם הַמֵּתָאִים לְבַת יִשְׂרָאֵל צְנוּעָה, כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל צְנִיעוּת הָאִשָּׁה, וְכַתִּיב (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הוִי"ה אֶלְקִיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקִרְבֵּי מַחֲנֶיךָ לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קְדוּשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר וְשָׁב מֵאֲחֵרֶיךָ", כִּי אִם הָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּצְנִיעוּת וְלֹא עִם בְּגָדִים קִצְרִים וְכוּ', וְצְמוּדִים וְכוּ', הֲרִי זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹרָה בְּתוֹכָהּ, וּמְשַׁפִּיעַ עֲלֶיהָ כֹּל

מה שהיא צריכה, אבל הרגע שהאשה מורדת את העל ממנה וכו', על ידי זה היא מוכנה כבר לכל הפרעגיות שבעולם שיגיע לה רחמנא ליצלן, ולכן אני מאד מבקש אותך תהי בת ישראל נאמנה להקדוש ברוך הוא, ותראי איך שהברכה יהיה מצויה בתוך ביתכם, והבית יתהפך לגן עדן שאף פעם לא יהיה מריבות בביתכם, כי במקום שהשכינה נמצא שם הברכה נמצאת. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתל.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג
שלוש וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

חסר, (כאן היו מכתבים בידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל
ביידיש).

חֶסֶד, (כָּאן הָיוּ מְכַתְּבִים בְּיִיִּדִישׁ, הַנֶּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעִזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל בְּיִיִּדִישׁ).

גתלא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק י"א תַּמּוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי כְּדֹאֵי וּכְדֹאֵי שֶׁתְּלַמֵּד קֶדֶם כֹּל הַרְבֵּה סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, "לְקוּטֵי מוֹהַר"ן" "סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת" "סֵפֶר הַמִּדּוֹת", וְשִׁיחוּתֵי הַקְּדוּשִׁים שֶׁב־שִׁיחוֹת הָר"ן" וּבִ"חֵי מוֹהַר"ן", וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל לְלַמֵּד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי הַלְּכוֹת", כִּי מִי שֶׁנִּכְנָס בְּלַמּוּד קַבְּלָה, אָמַר רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל ז"ל שֶׁהַקְּלָפוֹת יִתְאַחֲזוּ בּוֹ מְאֹד, וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים אִם מְקַדִּים לְלַמֵּד קֶדֶם הַרְבֵּה אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֵם יִתְּנוּ לָךְ הַתְּחִיבּוֹת בְּכֹל הַמְּצָבִים, וּכְכֹר כָּתַב מוֹהַר"ן ז"ל (לְקוּטֵי הַלְּכוֹת תְּפִלִּין הַלְּכָה ה' אוֹת ל"ח) כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה [הֵינּוּ דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְדְבָרֵי ז"ל] וְהִיוּצֵא בָּהֶם הַמְּבַאָרִים בְּדְבָרֵינוּ, תּוּכַל לַעֲשׂוֹת לָךְ דְּרָךְ לְהִבִּין מַעֲט מְזַעֵר בְּדְרָכֵי הַקַּבְּלָה שֶׁל הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ, וְהָאֲרִיז"ל, לְהוֹצִיא מֵהֶם דְּרָכִים וְעִצּוֹת לְמַעֲשֵׂה. עַל פִּי הַקְּדָמוֹת נוֹרָאוֹת וְעִצּוֹת אֲמִתּוֹת שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁכָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה וְכֹל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה הִיא פּוֹתַחַת שְׁעָרִים רַבִּים שֶׁל הַשְּׂגָת אֱלֻקוֹת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִין לְהִבִּין גַּם כָּל דְּרָכֵי הַקַּבְּלָה. אִם תִּזְכֶּה

לשקד על תורתו הקדושה יום יום בשקידה רבה; עין שם, הרי שלך לפניך אם אדם מרבה ללמד ספרי רבנו ז"ל, אזי יהיה לו דרך להבין בספרי קבלה.

ובודאי מי שלומד ספרי קבלה, מכרח להזהר בטבילת מקנה, כמוכא (מאור ושמש פרשת אמר) שבבתי אפשר לידע מה היא יראה שילמד ויתפלל ברתת ובזיע כי אם שיהיה נזהר בטבילת עזרא, ואם הוא לומד או מתפלל ואינו נזהר בטבילה זו, אי אפשר בשום אפן להגיע לגופי תורה ומצוות, ואם הוא לומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור, יוכל לבוא חלילה על ידי זה לידי אפיקורסות, ובזמנים הקודמים שהיה דבר השם יקר בפיהם, ולא היו יודעים מיראת הרוממות כלל, זאת היה מחמת שהיו לומדים תורה ולא נזהרו בטבילה זו, והכת ש"ץ ימח שמם שהיו אז בימים ההם, ומזה נעשו אפיקורסים שלמדו ספרי קבלה בטמאת הגוף וכו', עין שם, וכן הוא (דברי ישראל פרשת בשלח) מקנה היא סגלה לאמונה, ובמדינות שממעטין במקנה נתרבה האפיקורסות, ומכל שכן מי שלומד בספרי קבלה בלא מקנה, זה הלמוד הוא לאדם סם המות ממש, שמתרבה אצלו האפיקורסות וקרוב להשתמד רחמנא ליצלן; עין שם, ולכן צריכים מאד מאד להזהר בטבילת מקנה, ובפרט מי שלומד ספרי קבלה.

עקר הלמוד צריך להיות להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך הלמוד, הינו שהלמוד צריך להיות לעובדא ולמעשה, שיוגיש מחין עלאין בדבקות הבורא יתברך שמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתלב.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין עוד דבר יותר חשוב מאהבה ומהבנה הדדית בין הבעל להאשה,

עד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוטה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי ברכות פֶּרֶק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֵהָבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שבת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מִכְּנִסִּים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

וּבַעֲנִינֵי שְׂבִינוּ לְבִינָה וְכוּ', בּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְלַכֵּת אֶל אִישׁ כְּשֶׁר יֵרָא שְׂמִים הַעוֹסֵק בְּדִבְרֵים אֵלוּ, וְלִהְתִּיעֵץ עִמּוֹ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ, כִּי כֶּף אָמַר הַתְנָא (אבות פֶּרֶק ב') וְלֹא הַבִּישָׁן לְמַד, וְזֶה עֵקֶר וִיסוּד הַנְּשׂוּאִין שֶׁמִּתְחַבְּרִים יַחַד בַּקְדוּשָׁה וּבִטְהָרָה, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה יַחֲדוֹ לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאִין זֶה דְּבַר פְּשוּט כָּלֵל, אֲלֵא זֶה הַרְצוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם יֵשׁ אִיזָה בְּעֵינָהּ, צְרִיכִים לְשָׂאֵל וְלִהְתִּיעֵץ עִם יֵרָא שְׂמִים.

נָא וְנָא אֵל תִּכְנָסוּ בְּלִחְץ, כִּי כָּל בְּעֵינָה יְכוּלִים לְתַקֵּן אִם רַק רוּצִים, וְדָבָר זֶה יֵשׁ בֵּין הַרְבֵּה זוּגוֹת צְעִירִים שֶׁרַק הִתְחַתְּנוּ וְכוּ', וּמֵאַחֵר שְׂאָף אֶחָד לֹא לְמַד אוֹתָם וְכוּ', מְזֶה יוֹצֵא בְּעִוֹת בְּשְׁלוֹם בַּיִת, וְלִכֵּן טוֹב מְאֹד שֶׁתִּתְיַעֲצוּ עִם יֵרָא שְׂמִים, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתלג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק י"א תמוז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ אֶת מַעֲלַת הַפְּשָׁטוּת, שְׂאָדָם צְרִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּכָל דְּבַר בְּתַמִּימוּת וּפְשִׁיטוּת דִּיקָא, וְאֶפְלוּ בְּתַפְלָה צְרִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּפְשִׁיטוּת גְּמוּרָה, לְדָבָר אֲלִיו יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׂכָּלוֹת כָּלֵל, וְאָמַר עִם תְּמִימוּת וּפְשִׁיטוּת

יכולים להגיע אל המדרגות הכי גדולות, ועקר התפלה צריך להיות פשוט בתכלית הפשיטות לדבר לפניו יתברך בלשון נוכח וכו', ובשעה שאדם מברך את הברכות, הוא צריך לכוון בתמימות ובפשיטות גמור ברוך אתה הוי"ה וכו', אתה רבנו של עולם מברך, ותמשיך עלי ברכה מהברכה העליונה, וכן בכל פעם שמזכיר את שמו יתברך, שיכוון בתמימות ובפשיטות גמור שהוא מדבר עכשו אליו יתברך, כי הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, וזה יסוד גדול ביהדות להשליך ממנו את כל החכמות וההשפלות וכו', ולהיות יהודי פשוט בלי שום חקירות וחקמות וכו', ובפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב) כשאדם הולך אחר שכלו וחקמתו, יוכל לפל בטעותים ומכשולות רבים, ולבוא לידי רעות גדולות, חס ושלום. ויש שקלקלו הרבה, כגון הרשעים הגדולים מאד המפרסמים, שהטעו את העולם, והכל היה על ידי חקמתם ושכלם. ועקר היהדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות, ולהסתכל בכל דבר שעושה, שיהיה שם השם יתברך, ולבלי להשגיח כלל על כבוד עצמו. רק אם יש בזה כבוד השם יתברך יעשה, ואם לאו, ואזי בודאי לא יכשל לעולם.

ולכן בשעה שאדם מזכיר בכל סדר התפלה את שמו יתברך, או איפה שמזכירים 'אתה' או 'לך' וכדומה, שיכוון בתמימות ובפשיטות שאני עכשו מדבר עמו יתברך בלי שום השפלות ושכל וחקמות כלל, וזה המדרגה הכי עליונה, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ד) שגם מחכמות שיש בעבודת השם יתברך בעצמו צריך להרחיק מאד. כי כל אלו החכמות של העולם, שיש להנכנסין ומתחילין קצת בעבודת השם, אינם חכמות כלל, והם רק דמיונות ושטותים ובלבולים גדולים. ואלו החכמות מפילין מאד את האדם מעבודת השם, דהינו מה שחושב וחוקר ומדקדק ביותר, אם הוא יוצא כראוי במה שעושה. כי בשר ודם אי אפשר לו שיצא ידי חובתו בשלמות, ואין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו (עבודה זרה ג), ולא נתנה תורה למלאכי השרת (קדושין נ"ד). ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחומרות יתרות, עליהם נאמר (ויקרא י"ח) "וחי בהם", ולא שימות בהם, (יומא פ"ה:) כי אין להם שום חיות כלל, ותמיד הם במרה שחורה, מחמת שנדמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם בהמצוות שעושין, ואין להם שום חיות משום

מַצוּה מַחֲמַת הַדְּקֻדּוּקִים וְהַמְרָה שְׁחֹרֹת שְׁלֵהֶם (וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל שֶׁהוּא בְּעֵצְמוֹ אֵינוֹ מִחְמִיר שׁוֹם חֲמָרָא כְּלָל).

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְאֵז לֹא תָבוֹא לְשׁוֹם בְּלְבוּלִים, וְהִיָּה לְךָ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתלד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק י"א תְּמוּזַת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרִי חִלַּקְךָ שְׁזָכִיתָ לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנֵי ז"ל, אֲשֶׁר בְּיָדָאִי כָּל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁקָּרָה לְךָ, זֶה בְּזָכוֹת שֶׁהֵייתָ אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנֵי ז"ל, כִּי עָקַר הָאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ זֹכִים עַל יְדֵי הַצְדִּיק הָאֲמֵת.

חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עַז בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ה') הֶעֱקַר הוּא אֱמוּנָה, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵצְמוֹ אֵיךְ מִחֲזִיק בְּאֱמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוּבְלֵי חִלָּאִים שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחִלָּאִים רָעִים זֶה רַק מִחֲמַת חֲסְרוֹן הָאֱמוּנָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, תְּמִיד לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ אֲשֶׁר דָּבַר גְּדוֹל דָּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֵצְמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכַפִּי שְׁמֵתְחַזְּקִים בְּאֱמוּנָה זֹכִים לְרַפּוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

וְאִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַכְנִיס אֶת הָאֵשׁ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל בְּעוֹלָם, תִּתְחַלֵּי עִם בְּעֵלְךָ לְהִסְבִּיר לוֹ מַה זֶה אֱמוּנָה? וּבְאֲמַת רַבְּנֵי ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ב) שְׁמִי שְׁיֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא לֹא יִכּוֹל לְהִסְבִּיר לְהַשְׁנִי מַה זֶה אֱמוּנָה וְכו', כִּי אֱמוּנָה הוּא דָּבַר רוּחָנִי, וְכִמוֹ שְׂאִי

אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר לְהִשְׁנִי מַה זֶה אֹוִיר וְכוּ', וְאִיזָה צְבַע יֵשׁ לְאֹוִיר וְכוּ', וְאִיזָה טַעַם יֵשׁ לְאֹוִיר וְכוּ', כִּף לֹא יְכוּלִים לְהִסְבִּיר לְהִשְׁנִי מַה זֶה אֶמוּנָה וְאִיךָ זֶה אֶמוּנָה וְכוּ', וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת בְּעַלְךָ, וְלְהִסְבִּיר לּוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הֶרְחַמֵּן וְרוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב מֵאִתּוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ד') כִּשְׂאָדָם יוֹדֵעַ שְׂכָל מְאַרְעוּתֵיּוֹ הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא, וְתַמִּיד נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהֶרְחַמִּים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה אִתּוֹ, וּבִקְאֻמַּת מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אֶמוּנָה, הַחַיִּים שְׁלוֹ חַיִּים אַחֲרַיִם לְגַמְרִי, כִּי הוּא חַי רַק עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְאֶמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְרַבָּה לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁבוּדָאֵי יִרְאֶה עַל יְדֵי זֶה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק י"א תְּמוּזַת הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בּוֹדָאֵי אֶת צְרִיכָה לְהוֹסִיף שֵׁם, כִּי אֵלֶּה זֶה בְּכָלֵל לֹא שֵׁם, וְלִכֵּן אֲנִי אִישִׁית לֹא מִחֲזִיק מִלְּהַחֲלִיף שְׁמוֹת, אֵלֶּה לְהוֹסִיף שֵׁם, כִּי הַשְּׁמוֹת הֵם הַיְסוּד שֶׁל הַעֲתִיד הָאָדָם, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נִפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לְהִלְדִּים שְׂאִין לָזֶה שׁוֹם עַרְךָ וְכוּ'.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד אִיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהִלְדִּים, כִּי כִּפִּי הַשֵּׁם כִּף

נמשך נשמת ומזל הילדים, לכן מה טוב ומה נעים לתת שם אחר צדיק או אחד משמות האבות והאמהות הקדושים, או הנביאים והנביאות וכו', שם תנ"כי, כמוכא מהצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליזענסק ז"ע (נעם אלימלך - במדבר) שהשם יתברך ברוך הוא גזר בכריאת העולם שיהא כף וכף שמות ראובן וכף וכף שמות שמעון ועתה כשנתגלגל איזה אדם בעולם ונותנין לו שם בשם צדיק אחד שהיה כבר בעולם זה גורם לאיש הלזה שיהיה גם כן צדיק מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתלו.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבתך.

את צריכה לדעת לפעמים האדם מרב לחץ וכו', הוא מוכן להכנס אפלו לתוך הקיר וכו', או אל תוך האש וכו', ולכן את צריכה להודות ולהלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא על החסד חנם שהציל אותך מהפח הזה וכו' וכו', כי נשואין זה לא משחק ילדים, זה העתיד של כל החיים, ועל כן את צריכה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, בודאי אני מבין את הכאב לב שלך שהגעפת כבר בגיל שלושים ושש, אבל אני תמיד אומר למך באים הרוקנים או הרוקות לגיל כל כך מבגר? כי כך אמרו חכמינו הקדושים (יבמות ג.ט) נחית דרגא נסיב איתתא, הינו בחורה צריכה לרדת מדרגה ואז היא תמצא את הזוג שלה, כי בדרך כלל בחורה היא גאותנית וכו', ולא מתאים לה לקחת את זה או את זה וכו', אני הכי חכמה והכי יפה וכו', אקח את זה? או אני הכי חכמה והכי יפה משפלת וכו', אקח את זה? והיא מסתובבת ומחפשת

את הבן זוג שלה כפי הדמיון שנכנס בה כאלו מי יודע מה היא? והיא רוצה שיבא אליה זוג משהו שעדיין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשת וכו', ומסתובבת ויוצאת לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחורה מחכה עד שיולד זוג כזה, ובין כך היא לא קולטת שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסת את עצמה רואה שהיא כבר בגיל שלושים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות ג.ס.) נחית דרגא נסיב איתתא, תרדי מדרגה ואל תחזיקי מעצמך כל כך גדולה וכו', ואז תמצאי בקלות בן זוג מה שיתאים לך, ולכן אני מאד מבקש אותך ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ולהמשיך להתפלל להקדוש ברוך הוא ותראי את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, כי מה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל, תמשיכי להתפלל ובפרט אצל קברי הצדיקים אשר בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראויה לכה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתלו.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד לשמר מרופאים וכו', האמת נתן להאמר שמאז ועד עתה חכמת הרפואה היא התקדמה באלף אחוז וכו', עם כל זאת צריכים מאד מאד לשמר מסתם רופא מתלמד וכו', וידוע מה שרבנו ז"ל

אמר אם כבר הולכים אל רופא, שילכו אל הרופא הכי ממחה, וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ג') שקדם שהולכים אל רופא, שיתן פדיון ויבקש מהקדוש ברוך הוא שהמלאך רפאל יעמד על ימין הרופא, וכלל גדול הוא מה שאמרו חכמינו הקדושים (בבבבב ס.) על הפסוק (שמות כ"א י"ט) "וּרְפָא יִרְפָא" מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות, ואמרו צדיקים שנתנה רשות לרופא לרפאות, אבל לא ליאש, ולכן אסור להתפעל אם רופא מיאש וכו', כי הוא רק בשך ודם, ולא אליל וכו', ולכן לענן נתוח וכו', או דבר רציני, כדאי תמיד להתיעץ עם שתיים או שלוש רופאים ממחים גדולים בתחום הזה.

ואודות רפואה אלטרנטיבית וכו', לדעתי זה יותר פסיכולוגי ממה שמציאותי וכו', וכבר אמר החכם "אם לא יועיל לא יזיק", וכן אודות רפואת דקור סיני וכו', אני מכרח להגיד לך שנקרע לי גיד על כתף הימני, ופרופסור עולמי המליץ לי לעשות נתוח, ואמר שאני לא יצא מזה אם לא אעשה נתוח, ושאלתי אותו כמה זמן זה צריך לקחת להתרפאות, אמר לי שש עד שמונה חדשים, ולא רציתי לעשות את הנתוח אף שהיה כאבים עזים מאד שאי אפשר להסביר, ואחד הציע לי רפואת דקור סיני, ותהלה לאל הוא רפא אותי לגמרי.

היוצא מדברינו העקר הוא תפלה להתפלל להקדוש ברוך הוא שיהיה לו רפואה שלמה ברמ"ח אבריו ובשס"ה גידיו ובכל טפי דמיו, ולא להפסיק להתפלל וגם שמלאך רפאל יעמד על ימין הרופא, בזכות התפלה והאמונה והצדקה מתרפאים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֻק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תחיי

בְּכֹל פַּעַם כְּשֶׁאֲנִי מְקַבֵּל דו"ח וְאֲנִי רוֹאֶה אֶת הָעֲבוּדָה שְׂאֵת עוֹשֶׂה בְּאֲמוּנָה לְגִיס תְּרוּמוֹת עֲבוּר קִהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, זֶה מְאֹד מְאֹד מְשֻׁמָּח אוֹתִי, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין לָנוּ אֶף אֶחָד שְׂיִתְמָךְ בְּנוּ כְּמוֹ בְּשָׂר הַקִּהְלוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ מִתְרַחֲבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתִהְיֶה לָּאֵל יֵשׁ לָךְ חֵלֶק גָּדוֹל בְּהַתְּפַתְחוֹת שֶׁל קִהְלָתְנוּ, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהִיוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֻחָה בְּעֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ שְׂאֵת עוֹבְדֵת בְּזֶה, וְאֶת גּוֹרְמַת לִי נַחַת רוּחַ מְאֹד מְאֹד גָּדוֹלָה.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תְּהִי שְׂלִיחָה טוֹבָה וְנֶאֱמָנָה, וְתַעֲזְרֵי לִי לְפַתַּח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַקִּהְלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְיִסוּד וּבְנִיין שֶׁל חֶסֶד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֻק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תחיי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תִּדְאָגִי כָּלֵל, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְעֹזֵר לָךְ שְׂתוּלִידֵי בְּקִלוֹת, רַק תְּהִי רְגִילָה לוֹמֵר בְּכֹל יוֹם שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים שְׂמֵאֵד מְסַגֵּל לְלִדָּה קִלָּה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֵלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבִּיאַ שְׂנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבֵע; וְלִכֵּן טוֹב שְׂתֵאֱמָרִי בְּכֹל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׂמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדֵעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אֶהְרָן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרִיאַ אֲשֶׁכְּנוּזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחְמָן בֶּן פִּינְגָא מְבַרְסֵלַב, רַבִּי נָתָן

מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילה, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונה, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

אודות הפחדים שיש לך וכו' וכו', אני מכרח להגיד לך שהכל דמיון אחד גדול, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג) על הפסוק (דברים ז) "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבכים אותו, כי מרב עוונותיו וכו', הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֻק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תח"י

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְרֵאוֹת אֶת כְּתִיבַת יְדְךָ, וּבִפְרֻט שְׂזֻכִית לְלַכֵּת אֶל קְבוּצַת נָשִׁים שֶׁהִפְרִישׁוּ חִלָּה שְׂזֻה מִצְוֵה מָאד גְּדוּלָה, וּמֵה גַם שֶׁהִיָּה שֵׁם הַתְּעוֹרְרוֹת מָאד מָאד גְּדוּלָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁגַם אֶת תְּהֵי חֲזָקָה בְּאֻמְנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִי יִתֵּן שֶׁכָּל אֱלוֹ הַיִּבְנְאָלִיּוֹת יוֹצִיאוּ מִהָרֹאשׁ וּמֵהַדְמִיּוֹן שְׁלָהֶם, כְּאֱלוֹ אֲנַחְנוּ רוֹצִים לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִשְׁהוּ רַע, כְּאֲשֶׁר הִסִּית אֹתָם הַס"מ יוֹמָם וְלַיְלָה כְּאֱלוֹ אֲנַחְנוּ עִם קַרְנִים, וּכְאֱלוֹ אֲנַחְנוּ נִסְגָּר כְּבִישִׁים, וּכְאֱלוֹ אֲנַחְנוּ רַק נִצִּיק לָהֶם וְכו' וְכו', וְהַכֵּל דְמִיּוֹן אֶחָד גְּדוּל, אֲבָל לַצַּעֲרָנוּ הָרַב הַדְמִיּוֹן הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי שֶׁבַת פָּרָק י"ד הַלָּכָה ג) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז) "וְהִסִּיר הוֹי"ה מִמֶּךָ כָּל חֲלִי" זֶה רַעֲיוֹן, דָּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שָׁם כ"ח) "וּנְתַן עַל בְּרוּזֵל עַל צְוֹאֲרָךְ" זֶה רַעֲיוֹן, הֵינּוּ מֵה זֶה הָעַל הַכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הַרְעִיּוֹנוֹת וְהַדְמִיּוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עוֹנוֹתָיו וְכו', הוּא נִמְצָא בְּלַחֲץ תְּדִירִי וּמְדַמֵּין לַעֲצָמוֹ כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכו', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכו', מֵה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמֵה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבִאֲמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מֵה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַחֲשַׁבְתּוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֱלוֹ הַרְעִיּוֹנוֹת וְהַדְמִיּוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֵּן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאֵין עָלָיו שׁוֹם עַל.

אֲנִי לֹא מְקַבֵּל שׁוֹם לְשׁוֹן הָרַע מֵאֵף אֶחָד, רַק אֲנִי כּוֹתֵב לְאִשָּׁה וְלְאִשָּׁה, לְכָל אֶחָד בְּפֻרְטִיּוֹת, כִּי פְּשוּט אֲנִי רוֹצֶה לְחַזֵּק אֶת בְּלֻן, וְשֶׁלֹּא יִהְיוּ מִמְרָמוֹת וְכו', וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶן שׁוֹם קְשִׁיוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכו'.

וְחָבֵל מָאד שֶׁאֵת לֹא עוֹלָה אֶל הָעֶרְבִי שְׂמַחָה, וְאֲדַרְבֵּה תְּתַרְמִי מִמֶּךָ מֵה שֶׁאֵת יְכוּלָה לְחַזֵּק אֶת הַנָּשִׁים וְכו', וּכְדָאי לָךְ לְדַבֵּר עִם גַּב' ... תח"י, מֵה

שְׁהִיא דְּבָרָה הַלֵּילָה לְפָנַי לְמַעַלָּה מִשְׁשִׁים נְשִׁים צְעִירוֹת וְהַכֵּל בְּשֵׁמִי, וְכִדְאִי לָךְ לְשִׁמְעֵ וְכוּ', כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהוֹצִיא אֶת כָּל אַחַת מֵהַקְּטָנוֹת שְׁלָהּ.

אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיזָה בַּעַל נִפְלֵא יֵשׁ לָךְ, לֵב זֶהָב מִמֶּשׁ, וְאֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת רַק אֶת הַטּוֹב אֲצִלְכֶם, וְתִזְכְּרִי שְׁאֲנִי לֹא מִקְבֵּל שׁוֹם לְשׁוֹן הָרַע מְאֹף אַחַד, רַק אֲנִי רוֹצֵה לְחִזֵּק אֶת כָּלֶם, וְתִאֲמִינִי לִי שְׁכָל אֱלוֹ שְׁחִזְרוּ בְּתִשׁוּבָה הֵן צְרִיכוֹת הַרְבֵּה חֲזוּק, כִּי מְשֻׁנִּים אֶת הַחַיִּים מִהַקְּצָה אֶל הַקְּצָה זֶה לֹא בֹא כָּךְ בְּקִלּוֹת, וְלָכֵן צְרִיכִים לְחִזֵּק אֶת כָּלֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּהֲי חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד, וְהַעֲקֹר שְׁמַחָה וְעִלְיָזָה, תִּמְיֵד עִם חֵיוֹף עַל הַפְּנִים שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְלִקְרַב אֶת הַנְּשִׁים הַיִּבְנָאִלִּיּוֹת, וְאֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת הַמְּצוּה שְׁיִהְיֶה לָךְ בְּזֶה שְׁתִּדְּבְרִי אִתָּן, וְתִתְחַבְּרִי אִתָּן, עַד שְׁרִאוּ שְׁהַבְּרָסְלָבִים לֹא מִזִּיקִים וְכוּ', וְלֹא עוֹשִׂים רַע לְאַף אַחַד וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתמא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק י"א תְּמוּזָה הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שְׁיֵשׁ לָךְ שְׁאֵתָה מִפִּיעַ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְזֶה תִּקּוֹן גָּמוּר לְפָנֶם הַבְּרִית.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַפִּיעַ בְּכָל יוֹם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל אֲשֶׁר אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזוֹ בְּתִקּוֹן הַבְּרִית, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי הַמְּדוּת אוֹת נֶאֱוָף סִימָן מ"א) תִּקּוֹן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שְׁיִשְׁתַּדֵּל לְהַחֲזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה; וְמִי יְכוּל לְהַתְּפָאֵר שְׁהוּא נָקִי מִחֲטָא הַזֶּה, כִּי מוּבָא בְּסִפְרֵי "רְאִשִׁית חֻקְמָה" (שַׁעַר הַתְּשׁוּבָה פֶּרֶק ג' סִימָן י') וּמִהַדְּבָרִים שְׁצָרִיף הִשָּׁב לְתִקּוֹן, הוּא לְתִקּוֹן אוֹת בְּרִית הַפְּגוּם בְּהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׁאֵין אָדָם בּוֹמְנָנוּ נִצַּל מִמֶּנּוּ בְּבַחְרוֹתוֹ, עֵין

שם. ואם שכתב את זה לפני ארבע מאות וארבעים שנה, כי הוא היה תלמיד הרמ"ק ז"ל שהיה בדורו של האריז"ל, וכבר אז כתב "שאינ אדם בזמננו נצל ממנו בכחורתו" מה נאמר אנחנו בדור הזה שהכל פתוח, והכל פרוץ, ובני הנעורים נכשלים בגדול בחטא המגנה והמרור הזה, ורק אלו הספרים הקונטרסים והחברות שהם תמצית דברי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל מציל את האדם מאבדון ומהתאבדות ומחזירים אותו בתשובה, כאשר יעידו כל המפיצים.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ב.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתמב.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם הבן שלך כל כך רוצה לנסע אצל ציון רבנו ז"ל, למה שלא יסע? וידוע מה שאמר רבנו ז"ל לתלמידו הרב הקדוש רבי יודל זי"ע, שהיה צדיק קדוש מאד, אבל היה עני גדול, והבן שלו רצה גם כן לבוא אתו לראש השנה אל רבנו ז"ל, והוא מחמת העניות לא יכל לקחת אותו, וכשבא אל רבנו ז"ל

לפני שהתחיל אפלו לְדַבֵּר, כָּבַר הַקִּדְיִים רַבְנוּ ז"ל וְאָמַר "הֶעֱנִין שְׁלִי הוּא פְּלֵא גְדוֹל מְאֹד, הָאֲבָא מְאָמִין בִּי וְהֵבֵן מְאָמִין בִּי, וְהָאֲבָא מוֹנֵעַ אֶת הַבֵּן".

וְלָכֵן אִם הֵבֵן כָּל כֶּף רוּצָה לָמָּה לֹא לְקַחַת אוֹתוֹ לְצִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל? וּבְעֵינַיִן כֶּסֶף וְכוּ', הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר פַּעַם לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ עַל הוֹצָאוֹת הַנְּסִיעָה הַלּוֹךְ וְחָזוֹר אָנִי יְדַאֵג לָכֶם.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדְּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת יְכוּלָּה לְכַתֵּב בַּפֶּקֶס כָּל מַה שְּׂאֵת רוּצָה, כִּי אִף אֶחָד לֹא בָּא לְמַנְעַ אֶל הַפֶּקְסִים שְׁשׁוּלְחִים אֵלַי, כִּי לְאִף אֶחָד אֵין שְׂמָה מִפְתַּח רַק לִי, וְלָכֵן אֵין לָךְ מַה לְדַאֵג.

תִּרְאִי לְהַתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֹז, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמּוֹךְ כָּל הַדְּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וּכְבֹר יִהְיֶה לָךְ חַיִּים קְלִים וְהַרְבֵּה נַחַת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֻק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני ממשיך להתפלל על האבא יעזר הקדוש ברוך הוא שִׁנְשַׁמֵּע וְנִתְבַּשֵּׂר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

תִּרְאִי לוֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעַת חֻלְקִים כְּמוֹ יְמֵי הַשְּׁבוּעָה, וּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה מִמְּשִׁיךְ לְאָדָם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת שְׁבָעוֹלָם, וְאֲשֵׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לוֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֵה לִזְקַח סֵךְ הַכֹּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְכֵךְ תִּזְכִּי לְסִים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל שְׁבוּעָה, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאִי נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִפְרָט כְּשֶׁתִּפְלְלִי עַל רְפוּאַת הָאֲבָא, אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה, וְלִכֵּן חֻזְקִי וְאֲמֻצִי מְאֹד מְאֹד וְנִשְׁמַע תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֻק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראי לְכַבֵּד וּלְיַקַּר אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כֵךְ מוּכָא (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שְׁרַבְנוּ ז"ל הַזֵּהִירְנוּ לְכַבֵּד וּלְיַקַּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אֲמַר הֵלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוּבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלְּדִיָּהֶם, צַעַר הַעֲבוּר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצִים מְכֹאֲבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמָּה אֲפָנִים הַקְּשִׁים וּכְבִּדִים מְאֹד מְאֹד וְכו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקַּרְם, וּלְכַבֵּדֵם. וְכֵן אֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא טו.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי

דתתערתו, [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עצירים], וכן אמרו (יבמות ג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, ולא כמו אלו התדשים מקרוב באו שמסלפים את דברי רבנו ז"ל, ומהפכים דברי אלקים חיים, ולכן ראה לכבדה וליקרה מאד מאד ולא תפסיד, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתמו.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג
 שלום רב אל ... תחי' בטה' ח' "בית פייגא"
 לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד נודעועתי לשמע דבר כזה וכו' וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך שתחזורי בתשובה שלמה.

את צריכה מאד מאד להזהר בכבוד אב ואם, שזה המצוה הכי קדושה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו,

בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

אני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שמהיום תתחילי לעשות נחת רוח לו יתברך ולא תתחרטי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתמז.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יעבר בקלות ותהי בריאה ואין לך מה לדאג, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

מה לעשות כף החיים וכו', אנשים משלמים רעה תחת טובה, וצריכים להתחזק ביתר שאת ביתר עז ולא להשבר משום דבר, ומכל שכן לא להכנס בעצבות ובדכאון מחמת זה, ובפרט שיש לך בעל נפלא שדואג לך, אזי תראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר בְּלֶק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רק עכשיו מצאתי את המכתב שלכם, ואני מקווה שהכל הסתדר עם הבן שלכם, והקדוש ברוך הוא ישלח לו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבֹּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שֶׁכְּתוּב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרָשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שֶׁאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר בְּלֻק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אל תבלבלני את עצמך עם שטיות ודמיונות, את צריכה תמיד להיות שמחה ועליזה שאין למעלה מזה, ובפרט שהקדוש ברוך הוא נתן לך בעל נפלא, סוף כל סוף אחר כל הרע שעבר עליך וכו' וכו', זכית כבר לבעל נפלא, ולכן תשמחי עמו מאד, ושיהיה ביניכם הבנה הדדית, ותכבדו ותיקרו אחד את השני, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הס"מ רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הפחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר בְּלֶק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵוִיֹּת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תַּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל עִיר
בְּרִסְלָב, הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

בִּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל־אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מִקְהֶלְתֵּנוּ הַקְּדוּשָׁה, הַיּוֹת
שְׁבִיּוֹם שְׂשֵׁי הַזֶּה זֹכִים לְסִים אֶת מַסְכַּת עֲרוּבִין בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְכֵדָא
כְּבָר לְקִנּוּת מַסְכַּת פְּסָחִים, כִּי בְשֶׁבֶת קֹדֶשׁ מִתְחַלִּים לְלַמֵּד מַסְכַּת פְּסָחִים
בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְרַצִּיתִי שְׁכָל אֶחָד יִצְטָרֵף לְאִיזָה שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין
לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְזֶה
מִצִּיל אוֹתוֹ מִהֶרְבֵּה רַע וְכוּ', וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל מִינֵי מִשְׁחִיתִים וּמְזִיקִים וְכוּ',
כִּי גַ'מְרָא' רֵאשֵׁי תְבוּת שֶׁל הַד' מְלֹאכִים הַשׁוֹמְרִים אֶת הָאֶדָם, וְהֵם גַ'בְּרִיאֵל
מִיִּכְאֵל ר'פֵּאֵל אִוְרִיאֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיִכּוֹל לְהַצְטָרֵף לְאִיזָה שְׁעוֹר שְׁלוֹמֵדִים
בְּקֶהֶלְתֵּנוּ, וְאֵם לֹא יְכוּלִים אֲזִי עַל כָּל פְּנִים לְהַיּוֹת חֶזֶק בְּלַמּוּד דָּף הַיּוֹמִי כָּל
יוֹם אֶפְלוּ בְּגִרְסָא זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד.

וַיְדוּעַ מַה שְּׁאֵמַר הַגָּאוֹן רַבִּי מֵאִיר שְׁפִירָא זצ"ל בְּעֵת שְׁעוֹרֵר לְלַמֵּד אֶת
הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׁזֶה יֶאֱחָד אֶת כָּל־נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵךְ הִיָּה פְתֻגְמוֹ "הַגְּמָרָא
נִכְתְּבָה בְּבִבְלָא, רַש"י חִבֵּר אֶת פְּרוּשׁוֹ בְּצַרְפַּת, הַר"ף הִיָּה גַר בְּמְרוֹקוֹ, הַרָא"ש
הִיָּה גַר בְּאַשְׁכְּנַז, הַמְהַרְש"א הִיָּה גַר בְּפוֹלִין, נִמְצָא שְׁיֵהוּדֵי שְׁבָא מְמָרוֹקוֹ,
וּפּוֹגֵשׁ יְהוּדֵי שְׁבָא מְלִיטָא, אוֹ מְרוֹמְנִיָּה, אוֹ מְפוֹלְנִיָּה, אוֹ מְצַרְפַּת, אוֹ מְדְרוּם
אֲמֵרִיקָה, אוֹ מְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אוֹ מְאִירוּפָה, וְכָל־סֵם לְמַדּוֹ אוֹתוֹ דָּף, וַיֵּשׁ לָהֶם
שִׂיחָה מְשֻׁתֶּפֶת בֵּינֵיהֶם, אִיזָה אַחַדוֹת זֶה יְבִיא", וְלִכְּן זֶה תְּקוּן גְּדוֹל מְאֹד
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׁמֵאֶחָד אֶת כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
אָמְרוּ שֶׁהוּא קִבֵּל אֶת הַמְתָּנָה הַזֹּאת מִרְבֵּנוּ ז"ל, כִּידוּעַ שֶׁהוּא פֶּאֶר וַיִּפֶּה אֶת
דְּבַר רְבֵנוּ ז"ל בְּפוֹלְנִיָּה, שְׁמָסַר אֶת בְּנֵין הַיְשִׁיבָה שֶׁלוֹ לְהַקְבּוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ
בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּשַׁעָה שְׁלֹא יְכֻלוּ לְנַסֵּעַ לְאוּמָן, וְהוּא גַם כֵּן הַצְטָרֵף לְהַתְּפַלֵּל
עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַשָּׁנָה הַמְשֻׁרָד שֶׁל "יִשְׁמַח צְדִיק" לּוֹקַח עַל עֲצֻמוֹ לְמַכֵּר אֶת הַכֶּסֶּאוֹת

בבית הכנסת הגדול באומן לקראת ראש השנה, וכל כסא עולה סף הכל מאה ושמונים ש"ח, ולא אכפת איזה כסא, כל הקודם זכה בכסא קדימה, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו שכבר יתשמו, ויכולים לשלם את זה אפלו בתשלומים, כי השנה יהיה משהו מיחד בראש השנה באומן, כמה רבבות יהודים יהיו בעזרתו יתברך שמו, והבית הכנסת הגדול "היכל הקדש" יהיה מפצץ עם אנשי שלומנו, ולכן מה טוב ומה נעים כבר לדאג עבור רכישת כסא, ובזה עוזרים לנו לכסות את כל ההוצאות הכרוכים עם השכרת המבנה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לנו שנה טובה ומתוקה, שנת חיים ואשר ועשר בגשמיות וברוחניות גם יחד.

יען שכבר התחמם המצב של הבחירות וכו', אזי אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים לא להתערב בשום דבר, כי כל מה שיהיה נגזר בראש השנה, כך יהיה, ולכן לא כדאי להתוכח עם אף אחד, ולא להתעסק בזה, אנחנו כל הענין שלנו רק תורה ותפלה צדקה וחסד, והעולה על הכל שמחה לשמח בנקדת יהדותנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתנא.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל מֵרַת ... תַּחֲוִי

בהמשך מה שדברנו כשהיית פה אצלי וכו', באתי עוד לעורר אותך על גדל הזכות הרבים שתלוייה בך, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י"א.) כל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא; ופה ביבנאל יש לך המון נפשות שאת יכולה לחזק ולעודד ולשמח ולקרב אותם יותר ויותר אליו יתברך, אשר הרבה עולמות תקימי על ידי זה, קדם כל אני צריך אשה חזקה שתוכל להעביר ולהשרות חזוק אל למעלה מארבע מאות נשים של קהלתנו, וכן עם הבנות של הבית ספר "בית פיגא" ועם הבנות של הסמינר "בית מלכה", ועל כלם אני רוצה לבנות בגדול את המדרשה שהקמתי

”בית שפּרה”, ולדעתי את תהי האשה הכי מתאימה לזה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין יט): כל המלמד בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו לָדוּ, ולכן תתבונני אל איזה זכיות את יכולה להגיע, לחזק ולעודד ולשמח את כל הקהלה, שמאד מאד נצרכות לאשה חזקה להכניס בהן השקפה טהורה ביהדות, שהזכות הזו יגן עליכם וישמר אתכם מכל רע, והעולה על הכל שתזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלצֵיכם בבריאות השלמה.

אקנה מאד שתכניסי את הדבורים האלו בתוך לבך, כי סוף כל סוף ימינו כצל עובר, ומה ישאר מאתנו? רק את הטוב והחסד שנעסק בזה בעולם, ונזכה להחדיר בהם אמונה טהורה בו יתברך, אשר זה דבר נצחי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתנב.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח על הבשורה משמחת, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה אצלכם חסדים ורחמים גמורים עד שתזכו להפגס בדירה שלכם, העקר לא להפגס בלחץ, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

חזקי ואמצי מאד והעקר שתדלי שתמיד יהיה שמחה בתוך ביתכם, כי אין עוד טוב כמו שמחה, ובפרט כשהאשה בשמחה אז כל הבית בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר בְּלֶק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַ מֵהַ שְׂכַתְבַּתְּ לִי וְכו', וְזֶה הַפְּעַם הָרִאשׁוֹנָה שֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ אֶת זֶה, בְּוֹדָאֵי אֲטַפֵּל בְּזֶה מֵהַ שְׁיִוְתֵר מֵהַר וְכו', כִּי אֲנִי בָּא לִיבְנָאֵל בְּעוֹד חֹדֶשׁ, וְאֲנִי מֵאֵד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר, כִּי בְעֵלְךָ יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלַתִּי רְגִילִים, וּמִי יִתֵּן שֶׁנִּזְכָּה כְּבָר לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינַיִנוּ בְּגִלּוֹי שְׂכִינָה, וּבְכַנְיִן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ עִם מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר בְּלֶק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבְלֵי הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבַרְהָם, וְאַתָּה עוֹזֵר שְׁיִהְיֶה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ פֶת שְׁחִרִית, וְזֶה זְכוּת מֵאֵד מֵאֵד גְּדוּלָּה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים תִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוֹדְתֶךָ הַקְדוּשָׁה, וְאַתָּה וְאַשְׁתֶּךָ תִּזְכּוּ לְגַדֵּל אֶת בְּנֵיכֶם, וְתִהְיוּ תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מֵהַ שְׁבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיוֹת חוֹק מֵאֵד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ

הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ).
 "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד;
 שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל
 דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין
 לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש
 ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה
 דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתנה.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד רציתי לבקש אותך, יען שאתה מחבר עם כמה תושבי המקום,
 ראה לדבר על לבם ולהסביר להם שאנחנו פה כבר עשרים וחמש שנה, ולא
 הזקנו לאף אחד, ולא סגרנו כבישים כמו שמסיתים עלינו וכו', ובכלל טוב
 שתציר להם את הנהגת קהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, שאנחנו
 לא אנשים כאלו שהולכים להפריע להזולת, וצריכים להוציא את הארס מהם
 שהכניס הס"מ נגדנו, יעזר הקדוש ברוך הוא שפכר יהיה שלום ואהבה בין
 כלל נשמות ישראל, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע,
 משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד
 את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו
 הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ).

”ובביתי אין לחם ואין שמלה” שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתנו.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י”א תמוז התשע”ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד שמחתי לקראת הבשורה טובה בענין השדוף של בנכם ... נרו יאיר, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה בסימן טוב ובמזל טוב ובהצלחה מרבה, ותרוו רב נחת דקדשה ממנו ומכל יוצאי חלציתם בכריאות השלמה, ולא יחסר לכם שום דבר.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא

כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרָשׁ רש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרָגִישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתנוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק י"א תְּמוּזַת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתָה מִפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה תַקּוּן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל אֲשֶׁר אִין עוֹד מַעְלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ בְּתַקּוּן הַבְּרִית, וְכִמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי הַמְּדוּת אוֹת נְאוּף סִימָן מ"א) תַקּוּן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שִׂשְׁתִּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה.

תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלִתָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, פִּי הַס"מ עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעַצְבוֹת וּבְמִרְיוֹת וּבְדִכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמִכְנִיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכָרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַרְגַע שְׂתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרֵי, וְכִמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מָה שְׂבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יָשׁוּב הַדַּעַת,

וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְׁמָחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאַז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמַּחִין וּכְבֹּד לֹא יִחָסֵר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

נֹא וְנֹא תַעֲשֶׂה כֹּל מֵה שְׂבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְׁלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ); "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בִּידֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזָה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ לַמּוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֵקֶר תְּרַגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׂמִדְבָרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוּל בְּשָׂמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְנָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִיעִי לְסֹדֵר בְּלֶק י"א תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמָחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאַתָּה דוֹאֵג שִׁיְהִיָּה נְקִי הַמְּקוֹם כְּרֹאוֹי לְבֵית הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַק חֲזָק וְאַמֵץ מְאֹד וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ כִּי גְדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

ותעשה כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, כי גדול אדוננו
ורב להושיע.

מי יתן שתלמד בכל יום את הדרך היומי, שאין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתנט.

בעזרת השם יהברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שכל מה שהקדוש ברוך הוא עושה זה הכל לטובה, כמו שאמר
רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו,
זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, ותמיד נותן תודה להקדוש ברוך הוא על
החסדים והרחמים גמורים שעושה אתו.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע,
משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד
את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו
הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ).
"ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד;
שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל
דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין
לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש

ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתס.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר תלמיד "דמשק אליעזר"

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד לא להשבר משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') כשאדם חוטא אזי נחקק העוונות על עצמותיו, ומזה סובל מה שסובל וכו', וכו', כי הרע שעשה זה ממית אותו וכו' וכו', ולכן העקר הוא ודוי דברים, וכבר כתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') כל מצוות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנגאמר (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו" וגו' והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצוות עשה כיצד מתודין ואמר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובשתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; אשרי מי שמקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רִבְעֵי יוֹם לְסֵדֶר בְּלֻק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנֶכֶךְ קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי עַל הַבְּשׂוּרָה טוֹבָה בְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת שְׂשֻׁמַּחְתֶּם אוֹתִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת.

... תַּחֲוִי אֵל תַּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקַלּוֹת, רַק תְּהִי רִגְלָהּ לֹאמֹר בְּכֹל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מִסְּגֹל לְלִדָּה קָלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבֵעַ; וְלִכֵּן טוֹב שְׂתֵּאמְרֵי בְּכֹל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֵּׁה אַהֲרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לֹרִיָּא אֲשַׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מְבַרְסֵלֵב, רַבִּי נַתָּן מְבַרְסֵלֵב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זֹכְרֹת תְּהִי רִגְלָהּ לֹאמֹר אֶת זֶה מִדֵּי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שְׂתוֹלִידֵי בְּקַלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שְׁבַשְׂמִים שְׁבֻזְכוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרֹתֵי לְפָנֶיךָ בְּזֻכוֹת צְדָקָתֶם וְתוֹרָתֶם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהֵיָה לְהֵם בְּשִׁבְלֶךָ, שְׂתַעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקַלּוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאַיְכָרְיוֹ, וְאַזְכֶּה לְעִבְרָא אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקַלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיָּאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִיו לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֵאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

... גִּירוּ יְאִיר נָא וְנָא תַעֲשֵׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבִיעִי, מִשְׁנָה: לְגֵרֵס בְּכֹל יוֹם כְּמַה פְּרָקִים מְשֻׁנוּת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חִזְק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹרִידֵם הָאֵלוֹ הֵם עֵקֶר הָעַשְׂוִירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אֲמָרוֹ חֲכָמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים

(שְׁבַת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתסב.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של אדם שזוכה להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, כי זה תקון גדול ונפלא מאד לפגם הברית, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות נאוף סימן מ"א) תקון להוצאת זרע לבטלה שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה, ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לה רכב טוב, ותוכל להפיץ את אור רבנו ז"ל בכל מקום, אשר אין עוד דבר יותר חשוב מזה לקרב רחוקים.

נא ונא תעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו

הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.)
 "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד;
 שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל
 דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין
 לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש
 ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה
 דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתסג.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תראו להתחזק יחד ביתר שאת ביתר עז, ולא להשבר משום דבר, כי
 גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראו ישועות גדולות שיעשה עמכם הקדוש
 ברוך הוא.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם
 רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם
 שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע
 שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי
 זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה
 התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא

כ"ו י"ב) "והתהלכתו בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכ"ו, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

... גרו יאיר נא ונא תעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתסד.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד הצטערתי לשמע מה שקרה, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא להגיע בעוד חודש, ואז אסדר הכל על צד הכי טוב, כי אי אפשר ששני ראשים יהיו בגוף אחד, כי דבר אחד לדור ולא שני דברים וכו' וכו'.

על כל פנים איך שהוא עד שאני יבוא ראה להתחזק ולא להשבר משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והיות שבשבת זו מתחילים ללמד מסכת פסחים, רציתי מאד מאד שהקביעות שלך יהיה ללמד את הדף היומי, בשעה שנוח לה, וזה זכוי הרבים שאין לתאר ואין לשער כלל.

רק חזק ואמץ מאד מאד כי בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, כי בכל יום ויום יש נסיונות קשים ומרים מאד, ואשרי מי שזוכה להתחזק, כי העולם הזה מלא נסיונות, ורבנו ז"ל אמר למוהרנ"ת ז"ל (שיחות הר"ן סימן ש') כל מה שאתה רואה בעולם כל מה שנמצא בעולם הכל בשביל הבחירה והנפסיון, ולכן אתה מכרח להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ולא להשבר משום דבר.

העקר בזה העולם להפך את המר למתק, והחשף לאור, כמובא (זהר הקדמה ד) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון הקא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הקא; [מי מכם יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבוא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מֵאֵד מֵאֵד שְׂמֵחַתִּי לְשִׁמְעַע שְׂמֵצֵאתְ אֶת בַּת זִוְגָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁתְּצַלִּיחַ בַּחֲיִיךָ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַעֲקֹר מַה שְּׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
מִקְרָא: מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֶס בְּכָל יוֹם כְּמַה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, גְּמָרָא:
לְהִיּוֹת חִזְק מֵאֵד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ,
וְהַשְּׁלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֲקֹר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא
וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ
לַמּוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֲקֹר תְּרַגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין
לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מֵאֵד מֵאֵד, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְטִלָּן, אֲפִלוּ כְּמַה
דְּבוּרִים שְׂמֵדְבָרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת לְזֶה שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,

כי בפרוש גלה לנו והבטיחנו בחייו אשר מי שיבוא אצלו אחר הסתלקותו הינו אל ציונו הקדוש בעיר אומן ויתן פרוטה לצדקה עבורו ויאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הפללי", אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו יוציאו מהשאל תחתית, וזה סוכב על כל מיני עברות שבעולם רחמנא לישזבן, ולכן אשרי מי שזוכה לקים את דבריו, ובא אל ציונו הקדוש, אשר אין עוד צדיק בעולם שהבטיח הבטחה כזו שיעשה לו טובה נצחית מי שיבוא אל ציונו הקדוש, רק רבנו ז"ל הוא הבטיח ובקש שנבוא אל ציונו, ונגרם לו נחת רוח גדול מאד מאד, ולכן אם עדין לא היית אף פעם אצל ציון רבנו ז"ל, אל תדאגי, הקדוש ברוך הוא יזמין לך כסף חדש ויהיה לכם שפע גדול הן בשבילך והן בשביל בעלך, רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה על גדל הזכות שיהיה לך שתסעי אצל ציון רבנו ז"ל, ואי אפשר להסביר את זה בפה ומכל שכן בכתב.

הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתסז.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין שיחה כזו מרבנו ז"ל, אלא אמר (לקויטי מוה"ר"ן חלק א' סימן י"ז) כשבר ישראל מסלסל עם הפאות שלו, הוא גורם נחת רוח גדול להקדוש ברוך הוא, וכן כתב מוה"רנ"ת ז"ל (תני מוה"ר"ן סימן תק"ז) שרבנו ז"ל דבר עמו מענין

פאות תלתלים, שיש בזה סוד גדול מאד, ואנשי שלומנו העידו שראו בכל פעם כשרבנו ז"ל יצא מהבית, הרטיב את ידיו הקדושים וסדר את פאותיו, כדי שלא יהיו מפזרות.

ואמר מוהרנ"ת ז"ל (לקיטוי הלכות גלויח הלכה ג' אות ב') עקר הדת ישראל ועקר היהדות תלוי בזקן ופאות ובהם נכר היהודי, כי הוא מזרע ברוך השם, מזרע ישראל. ומי שרוח אחרת עמו, חס ושלום, ורוצה לכפר, חס ושלום, באלקי ישראל, תחלת הכפירה הוא, שמשליך חס ושלום מעליו הזקן והפאות, כי באמת כל דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות; עין שם.

אשרי מי שגזר ללכת עם זקן ופאות, שזה הצלם אלקים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתסח.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן על התפלות והאחוליים, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

התפלין של ראש צריך להיות עד שורת השערות, ולא ירד על המצח, אבל הרבה פעמים מרב התאמצות בתפלה זה נחלק למטה וכו', ולכן צריכים תמיד לסדר את זה ולהחזיר את זה על מקומו.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו

הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.)
 "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד;
 שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל
 דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין
 לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש
 ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה
 דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתסט.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הכונה הוא פשוטה מאחר שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, הוא גלה
 לנו נוראות נפלאות איך להתחזק בחיינו, בחיי יום יום, ולא להשבר משום
 דבר, אלא לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולהרגיל את עצמנו לדבר אל
 הקדוש ברוך הוא, והוא מחזק ומעודד ומשמח אותנו, ומדריך אותנו על דרך
 הנכונה וכו' וכו', ואין שום צדיק בעולם שיחזק כל כך כמו שרבנו זכרוננו
 לברכה מחזק אותנו, ולכן אחר הקדמות כאלו זה כבר עברה גדולה מאד
 אם חוטאים, הרי יש לך רבי כזה שמחזק ומעודד ומשמח אותך, איך אתה
 בא לידי עברות? כי עקר השמחה מקבלים מהצדיק האמת, ואמר רבנו ז"ל
 (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) כשאדם שמח אזי הקדוש ברוך הוא בעצמו
 שומר אותו שלא יבוא לידי פגם הברית, ולכן מאחר שאנחנו יודעים מרבי

אמת כִּזָּה, המשמח ומחזק ומעודד אותנו, יתבעו אותנו גם על זה, יש לך רבי כִּזָּה איך אתה חוטא?

אשרי מי שזוכה לחזק את עצמו עם הלמודים הקדושים של רבנו ז"ל, ותמיד הוא שמח ומשמח את אחרים, ועל ידי זה לא יבוא לשום חטא ועוון, אלא יזכה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ולא רק שהוא יהיה חזק, אלא יחזק עוד את אחרים.

וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך. ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק (תהלים קל"ה ה') "כי אני ידעתי כי גדול הויה"ה וגו', גם ראוי לכם לשמח בו, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה.

אשרינו אשרינו שיש לנו רבי כזה, שמחזק ומעודד ומשמח אותנו כל יום, אשרינו אשרינו שיש לנו רבי כזה, שמעורר אותנו לדבר בכל יום עמו יתברך בשפת האם שלנו, אשרינו אשרינו שיש לנו רבי כזה, שמריכנו איך ללמד בכל יום תורה הקדושה שעורים כסדרן, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו שקרבנו אליו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתע.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אוי לך ואוי לנפשך, ראה מה שעשית, אמללת אשה וארבע ילדים חמודים, תמיד היית אומר לי שאתה הכי מאשר, ואין לך מלים להודות לי על ששדכתי לך שדוּך כל כך טוב, ובפרט שזכית לילדים.

אני יגיד לך את הבעיה שלך ולמה התגרשת, היה בביתך את הכלי משחית הנקרא מחשב (מכשף) שזה כמו כשור, והתחלת להתכתב בפייסבוק עם נשים וכו', וזה מה שגורם לך להתגרש, וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי ז') "לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי" וגו', "והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב" וגו', "הולך אחריה פתאם כשור אל טבח יבא וכעכס אל מוסר אויל", וגו', ונהוא צועק ומבקש ומתחנן לחכמים כמותך] "ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: אל ישט אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה: כי רבים חללים הפילה ועצמים כל הרגיה: דרכי שאול ביתה ירדות אל חדרי מות", ואתה החכם לא שמעת בקולי, ראה וגם ראה מה קורה עמך? ולכן אני מכרח להגיד לך ולכל הנואפים כמוך, למען ידעו מה קורה בעולם.

יש עכשו בעולם קלפה עצומה שכוּבשת את כל חלקי טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הכלי משחית הנקרא מחשב (מכשף) המחבר אל אינטרנט, אייפד, בלקברי וכו', וכל מיני כלי משחית הדומים זה לזה וכו', שבהם יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב עירם וזהו, ויכולים להתכתב עם כל מיני מפקרות וכו', עד שעל ידי זה מאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', עד שבאים לגרושין רחמנא ליצלן, ולכן כל מי שיש לו את הזהמא הזו בביתו, עליו לראות לזרק מהבית את המחשב שמחבר לאינטרנט, או אייפד, או בלקברי וכו' וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאנה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרום לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב שהיה מחבר לאינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוור הזה וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, כמו שקרה לך וכו', ועל כן מה אתה מבקש ממני עכשו מחילה וסליחה וכפרה, בשעה שאמללת את אשתך ואת ילדיך, והיא נשארה אלמנה חיה, והילדים נשארו יתומים חיים, איך יכולים למחל לך על דבר כזה?

ולכן צריך כל אחד לדעת שאסור בהחלט שיהיה בבית מחשב שמחבר לאינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

ואני מאד מאד מבקש מכל אחד שיש לו את הטמאה הזו בביתו, שיציטו אותי בדבר זה, ויוציאו את הכלי משחית הזה מביתם לפני שיהיה מאחר מאד, וקלונם יתגלה ברבים, שאז יהיה הכי אמלל בחייו, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ח) הלא האדם בשביל תענוג קטן אחד של רבע שעה הוא יכול לאבד ולהפסיד כל העולם הזה עם העולם הבא. ואמר בלשון אשכנז בזה הלשון: א מענטש פון איין תענוג'ל וועגן פון א פערטל שעה, קאן ער אן ווערן גאר דעם עולם הזה מיט דעם עולם הבא; אשרי מי שמרחיק מתוך ביתו את הכלי משחית האלו מחשב (מכשף) המחבר אל אינטרנט, אייפה, בלקברי וכו'.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרותינו די, כי זה הנסיון הכי קשה לעם ישראל בעתים הללו, מצד אחד הנאוף מתגברת ומתפשטת מאד בעולם, בצורה כזו שעדין לא היה מימות עולם, ומצד שני הכפירות ואפיקורסות מתגברים ומתפשטים מאד בעולם עד שכל אחד הולך עם חכמות והשכלות ועוקר את עצמו לגמרי ממנו יתברך, וצריכים לבקש בכל יום ממנו יתברך רחמים שלא יתפס בנאוף ובכפירות, אשר הם תלויים זה בזה, כמאמר ז"ל (ברכות י"ב:) על הפסוק (במדבר ט"ו ל"ט) "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", אחרי לבבכם זה מינות, ואחרי עיניכם זה נאוף, וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי ח' ל"ד) "אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום יום לשמר מזוזות פתתי".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתעא.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בלק י"ב תמוז התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז רק להיות בשמחה, ותאמין לי שצריכים לחזור על מדת השמחה יום יום מחדש, כי הס"מ אורב על כל אחד ואחד לשבר אותו להכניס אותו בעצבות ובמרירות ובדכאון, ולכן צריכים למסר את נפשו להיות בשמחה, וכבר ידוע דברי הרמב"ם ז"ל (פרק ח' מהלכות לולב הלכה ט"ו) השמחה שישמח אדם בעשית המצוה ובאהבת האל שצוה בהן עבודה גדולה היא, וכל המונע עצמו משמחה זו, ראוי להפרע ממנו, שנאמר (דברים כ"ח) "תחת אשר לא עבדת את הוי"ה אלקיך בשמחה ובטוב לבב", וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטה, ועל זה הזהיר שלמה ואמר (משלי כ"ה ו') "אל תתהדר לפני מלך" וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו, הוא הגדול המכבד העובד מאהבה, וכן דוד מלך ישראל אמר (שמואל ב' ו') "ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני", ואין הגדלה והפבוד אלא לשמח לפני השם, שנאמר (שמואל ב' ו') "המלך דוד מפזז ומכרפר לפני הוי"ה"; ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש

ברוך הוא, ואין מלים להסביר לך את מעלת האדם הזוכה לדבר בכל יום עמו יתברך בשפת האם שלו, ורבנו ז"ל גלה לנו (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

חזק ואמץ בשתי העבודות האלו, מצד אחד להיות תמיד בשמחה, ומצד שני תמיד לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ואז עולמך תראה בחייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתעב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בלק י"ב תמוז התשע"ג
שלום רב אל ... תחי'

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי להיות בשמחה, וכמה שאני רק לא יכתב לך בענין השמחה, זה לא מספיק, כי השמחה היא המצוה הכי גדולה, וכל הקללות שאדם מקלל רחמנא ליצלן וסובל את כל הקללות של התוכחה, רק מחמת חסרון השמחה, כמו שכתוב (דברים כ"ח מ"ז) "תחת אשר לא עבדת את הוי"ה אלקיך בשמחה ובטוב ללב מרב כל", ופרש על זה רבנו בחיי יאשימנו הכתוב בעבדו השם יתברך ולא היתה העבודה בשמחה, לפי שחייב האדם על השמחה בהתעסקו במצוות, והשמחה במעשי המצוה מצוה בפני עצמה, מלבד השכר שיש לו שכר על השמחה, ועל כן

יֵעָנֵשׁ בְּכָאֵן לְמִי שֶׁעוֹבֵד עֲבוֹדַת הַמִּצְוָה כְּשֶׁלֹּא עֲשָׂאוּהָ בְּשִׂמְחָה וְכוּ', וְאֵת
 לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶל אֵיזָה נֶעֱמַם וְעֲרִיבוּת הָיִית בָּאָה אִם הָיִית מִקְפִּידָה
 תְּמִיד רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הַדְּבָר הֵכִי קֶשֶׁה לְהִגִּיעַ אֵלָיָהּ,
 עִם כָּל זֹאת כְּבָר גְּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל שֶׁעַל שִׂמְחָה צָרִיכִים מִמֶּשׁ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ,
 כִּי הִס"מ מוֹשֵׁף אֶת הָאָדָם רַק לְעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', וְכֵן זֶה
 בָּא מֵהַעֲוֹנוֹת שֶׁל הָעֶבֶר, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן א')
 מִי שֶׁלֹּא תִקַּן חֲטָאוֹת נְעוּרָיו עַל יְדֵי זֶה בָּאִים לוֹ דְּאָגוֹת; וְכֵן אָמַר (שֵׁם סִימָן ד')
 עַל יְדֵי דְאָגָה בְּלֵב נּוֹפֵל עַל הָאָדָם אֵימַת מוֹת; וְלִכֵּן צָרִיכִים לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
 פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם הָעֶקֶר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הִרְגַע שֶׁאָדָם תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, אֲזִי
 אֵין לוֹ שׁוֹם דְּאָגוֹת, וּבְאֵמַת מִי שֶׁמְחַדֵּיר בְּתוֹךְ תּוֹכוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת
 בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי רוֹאֶה שֶׁחֶבֶל לַחַיּוֹת בְּדְאָגוֹת וּבִפְחָדִים וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל
 מַה שֶׁבִּיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמְחֵי אֶת הַשְּׂכֵנּוֹת שְׁלֶךְ, שֶׁזֶה מִצְוָה
 מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֵיךְ שֶׁאֵת צָרִיכָה לְשַׂמַּח אֶת בְּעַלְךָ,
 כִּי כְּשֶׁאֲשֶׁה מְשַׂמַּח אֶת בְּעַלְהָ, אֲזִי הַשְּׂכֵינָה שׁוֹרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וּבְמִקּוֹם
 שֶׁהַשְּׂכֵינָה שׁוֹרָה, שֵׁם הַבְּרָכָה מִצְוִיָּה.

נָא וְנֵא לְלַכֵּת בְּצִנִּיעוֹת שֶׁזֶה יְסוֹד גְּדוֹל בִּיְהוּדוֹת, וּבִפְרָט לְשֹׁמֵר מְאֹד
 מְאֹד מְגֻלוֹי שֶׁעַר שֶׁדְּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וְאֵל תִּקְחֵי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת וְכוּ',
 נְשִׁים חוֹשְׁבוֹת שֶׁזֶה אֵיזָה חֲמָרָא בְּעֵלְמָא, אָבֵל בְּאֵמַת אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (פְּתוּחוֹת ע"ב). וְאֵלוֹ יוֹצְאוֹת שֶׁלֹּא בְּכִתְבָהּ הַעוֹבְרָת עַל דֵּת מְשֶׁה וִיהוּדִית,
 וְאֵיזוּהִי דֵּת יְהוּדִית? יוֹצְאָה וְרֵאשָׁה פְּרוּעַ; וְלִכֵּן תִּקְפִּידִי מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא
 יִתְגַּלֶּה שֶׁעָרִי רֵאשֵׁף אֶפְלוֹ בַּבַּיִת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּחוּץ, כִּי הִזְהַר הַקְּדוֹשׁ מִקְּלָל
 אֶת אִשָּׁה שְׂרוּאִים אֶת הַשְּׁעָרוֹת שְׁלָהּ וְכוּ', וְכֵן הִצְרֹת בָּאוֹת לְהֵאשֶׁה רַק
 מִעוּוֹן גְּלוֹי שֶׁעַר וְכוּ', וְזֶה עֶקֶר הַגְּאֻוָּה וְהַגְּדוּלָה שֶׁל בֵּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוֹלֶכֶת
 עִם כְּסוּי שֶׁעַר וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּחַיִּיךָ, וְתְמִיד תִּהְיִי שִׂמְחָה וְעֵלְיָזָה,
 וְתִהְיִי מְאֻחֶדֶת עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר רַבְנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁיִּהְיֶה
 אַחַדוֹת וְאַהֲבָה בֵּינֵינוּ, וְאָמַר (חַיִּי מוֹהַר"ן סִימָן רצ"ב) הַעוֹלָם רָאוּי שֶׁיִּתְמַהוּ עֲצָמָן

קיז

על אהבה שבינינו; אשרי האשה שעוסקת לשמח את הזולת, ששכרה הרבה
מאד בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל
ביידיש).

גתעג.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בלק י"ב תמוז התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד נגע בלבי מכתבך מה שכתבת לי מצערך הקשה וכו' וכו', ותאמין לי שאני מבין אותך טוב טוב, ואני רואה שלבסוף אני יצטרך להביא ראש ושיבה מבחוץ שיהיה ניטרלי לגמרי, אבל ממך אני מאד מבקש לעת עתה בוא לא נעשה רעש כדי שלא נצא חס ושלום באיזה בזיונות לא לך ולהילדים ולא להקהלה, אבל אני מאד מבקש אותך שאני רוצה שתתחיל ללמד מסכת פסחים כפי סדרת הדרך היומי, וזה תעשה במסירות נפש הכי גדולה אפלו שלא יהיה רק תלמיד אחד או שתי תלמידים, אנחנו נעשה פרסמת ולבסוף תראה איך שזה ימשך עוד הרבה תלמידים.

רק חזק ואמץ מאד פי גדול אדוננו רוב להושיע, ותחזיק מעמד בהמצבים הכי קשים שלך, כי באמת כתוב בזהר (הקדמה ה) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון הכא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בהוא עלמא, לית ליה חולקא הכא; [מי מכם יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבוא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתעה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בלק י"ב תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני רואה שלבסוף אצטרף להביא ראש ישיבה מבחוץ שיהיה ניטרלי
וכך נצליח עם הישיבה.

בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, ואסור להשבר משום דבר, ועקר
גדלת בר ישראל שיוכל להחזיק מעמד אפלו בהמצבים הכי קשים, אין זה
עצה להשבר מכל מה שעובר עליו, אדרבה צריכים רק להחזיק מעמד.

בענין מה שעובר על האברכים הצעירים, אפלו הכי חרדים בדור הזה
וכו' וכו', אין לתאר ואין לשער כלל, כי נכשלים בעברות חמורים מאד מאד
מרב החמרות, וכבר דברתי עם נשות אנשי שלומנו של האברכים הצעירים
כדת מה ואיך להתנהג וכו' וכו'.

הבחור ... גרו יאיר נמצא עכשו ביבנאל, והוא חוזר פה בעוד שבוע,
ולכן תהיה אתו בקשר, הוא יביא לי את הספרים, אבל היה טוב מאד
שהאברך ... גרו יאיר יעבר על הספרים, כי הוא יודע בדיוק מה יש לי פה,
כדי שלא יהיה כפול.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותהלה לאל הבן שלך מצליח
אצלנו מאד מאד, והוא מתמיד גדול בתורה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתעו.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בלק י"ב תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להחזיק
מעמד ולא להשבר, כי כך מובא בזהר (הקדמה ד) מאן מנכון די חשוכא מהפכין
לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון הקא. מאן מנכון דמחכאן
בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא,

לית ליה חולקא הקא; נמי מכם יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבוא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא, ולכן אני מתחנן אליך תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, שזה ירחיב את דעתך, ויעקר ממך את מדת הכעס והרציחה וכו' וכו'.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ): "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק י"ב תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנֶכֶד לְנֶכֶד קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אני מאד מאד מבקש אתכם הדבר הראשון שתכבדו אחד את השני, ותאהבו אחד את השני, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הדבר השני אתם צריכים מאד מאד לשמר מפן יְהָרְסוּ, הינו רבוי אור, צריכים לקחת ביד רק פרויקט אחד וכך תתפרנסו בכבוד, מה טוב ומה נעים באם הייתם מפיצים "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", ואת כל הראש להכניס רק בזה, לא לקחת הרבה דברים בפעם אחת, שזה סתם מבלבל את המוח וגורם לצרות ויסורים לחנם, ולכן תחזיקו רק בדבר אחד, וזה יביא לכם הצלחה, רק אל תתיאשו כי סוף כל סוף יהיה לכם בית דירה משלכם.

הדבר השלישי שזה העקרי הינו שתתחזקו ותתאמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להתדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כְּאִשֶׁר יִדְבֵר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֻכִּים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֻק י"ב תְּמוּזַת הַתּוֹשֵׁעַ ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד וּתְכַבֵּד וּתְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, שְׁנִיתָן לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּנָה כְּזֹאת, שְׂאֵתָה צְרִיךְ לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, עַל הַמִּתְּנָה הַיְקָרָה הַזֶּה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזַק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזֶה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׁלֹא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֵקֶר תְּרַגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ

ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתעט.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בלק י"ב תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתם לא יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתם חיים ביחד באהבה ובהבנה הדדית, כי זה יסוד גדול ביהדות, וזה הרצון של הקדוש ברוך הוא שאיש ואשה יגורו ביחד באהבה גדולה מאד מאד, וכך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא יעזר שההריון יעבר בקלות, ותוליד בקלות, רק תהי רגילה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא

אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן בן יהי רצון.

... נרו יאיר נא ונא תעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק י"ב תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יֹכּוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁישׁ לִי אֵלֶיךָ, וְאַתָּה חֲקוּק
בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ מַה שֶׁרְאִיתִי אִיךָ שֹׁסְדֶרְתָּ אֶת הַהֲצָגָה לְהִילָדִים
הַקְּטַנִּים, וְכֵן עָשִׂיתָ אֶת הַהֲצָגָה לְהַבְּחוּרִים הַגְּדוּלִים וְכו', יֵשׁ לָךְ כְּשֶׁרוֹן גְּדוֹל
מְאֹד מְאֹד לָזֶה, וְלָכֵן רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּכְנִיס אֶת עֲצֻמָּךְ בְּזֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי זֶה
זְכוּת הָרַבִּים הֵן שֶׁהִילָדִים לֹא יִסְתַּכְּבוּ עַל הַרְחֻבוֹת וְכו', וְהֵן שֶׁיְהִיָּה מְסַר
לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַמְּצַבִּים הַכִּי קְשִׁים, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים
הַרְבֵּה חֲזוּק, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרְבֵּה מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, כְּמוֹכָא בְּזֶה־
(הַקְּדָמָה ה) מָאן מְנַכּוֹן דִּי חֲשׂוּכָא מִהַפְּכָן לְנַהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמִתְקָא, עַד
לֹא יִיתוּן הָכָא. מָאן מְנַכּוֹן דְּמִחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנַהוּרָא דְנַהִיר וְכו' מָאן דְּלֹא
מְצַפֵּה דָא בְּכָל יוֹמָא בְּהַהוּא עָלְמָא, לִית לִיה חוּלְקָא הָכָא; [מִי מִכֶּם יֹכּוֹל
לְהַפֵּךְ אֶת הַחֲשֶׁךְ לְאוֹר וְאֶת הַמְּרִירוֹת לְמִתְקוֹת עַד שֶׁלֹּא יָבוֹא לְעוֹלָם הַבָּא
וְכו', מִי מִכֶּם שֶׁמְחַפֵּה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז שֶׁיִּתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכו', מִי שֶׁלֹּא
יֹכּוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכַל זֶה רוֹאִים
מַעֲלַת הָאָדָם שֶׁאֵפְלוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חֲשָׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכו' וְכו', אַף עַל
פִּי כֵן הַכֹּל הוּא מִהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּכָא.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הִס"מ עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם
כָּל כֶּף חֲזֵק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמְרִירוֹת וּבְדִכְאוֹן וְכו', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת
שֶׁמְכַנִּים בוֹ וְכו' וְכו', כָּל אֶחָד כְּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעֵנִינוּ, וְלָכֵן אַתָּה מְכַרַח לְעֲשׂוֹת
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַרְגַע שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, זֶה
יְרַחֵב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י')
מַה שֶׁבָּנִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֲסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת,

וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְׁמָחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיִוֹת
בְּשִׂמְחָה וְאַז תִּזְכֶּה לַגְּדֻלוֹת הַמַּחֲיִין וּכְבֹד לֹא יִחָסַר לְךָ שׁוֹם דָּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּלֻק י"ב תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קי"ז) הֶעֱנִין שְׁקֻשָּׁה לִישׁן בְּמוֹצָאֵי
שַׁבָּת. כִּי בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת מִתְחִיל הַתְּגָלוֹת אֱלֹהִים, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(עֲרוּבֵין מ"ג): שְׂאִין אֱלֹהִים בָּא בְּשַׁבָּת וְלֹא בַּעֲרֵב שַׁבָּת, וּבְמוֹצָאֵי שַׁבָּת יוֹכֵל
לְבוֹא, וְעַל כֵּן מֵאִז מִתְחִיל הַתְּגָלוֹת אֱלֹהִים. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲדוּיוֹת
פָּרָק ח') אֵין אֱלֹהִים בָּא אֶלָּא לְרַחֵק הַמְּקַרְבִּין בְּזוֹרֵעַ, וּלְקָרֵב הַמְּרַחֲקִין בְּזוֹרֵעַ.
וְהֵינּוּ לְרַחֵק הַשְּׁקָר וּלְקָרֵב הָאֱמֶת. וְכִמוֹ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּזֵהָר (כִּי
תִשָּׂא קפ"ח) דְּשָׂאֵל הָאִי מִינָא כְּתִיב (מִשְׁלֵי י"ב י"ט) "שִׁפְתַּי אֱמַת תִּכּוֹן" וְכוּ',
וְהַשִּׁיב לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר כּוֹנֵנֵת לֹא כְּתִיב אֶלָּא תִכּוֹן, כִּי הָאֱמֶת עֲתִיד לְהִתְקַיֵּם,
דְּהֵינּוּ כְּשִׁיבּוֹא אֱלֹהִים וּמְשִׁיחַ, עֵינֵי שָׁם. וְכִאֲשֶׁר יָבוֹא אֱלֹהִים וּבִימֵיו יִוְשַׁע
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל, אֲזִי יִקָּיֵם "שִׁפְתַּי אֱמַת תִּכּוֹן". וְיִרַחֵק הַמְּקַרְבִּין בְּזוֹרֵעַ עַד
עַכְשָׁו שֶׁהוּא בְּשִׁקְרָה, וְיִקָּרֵב הַמְּרַחֲקִין בְּזוֹרֵעַ, שֶׁהֵם בְּחִינַת אֱמֶת. וְזֶה לְרַחֵק
הַמְּקַרְבִּין וּלְקָרֵב הַמְּרַחֲקִין, הֵינּוּ לְרַחֵק הַשְּׁקָר וּלְקָרֵב הָאֱמֶת, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת ק"ד) 'שְׁקָר מְקַרְבִּין מְלָה וְאֱמֶת מְרַחֲקִין מְלָה, וְהֵבֵן.

וְהֵנָּה אֱלֹהִים יָבוֹא לְרַחֵק הַשְּׁקָרָה שֶׁהוּא מִבְּחִינַת הַנְּחָשׁ, הַנִּקְרָא אָרוּר
(בְּרַאשִׁית ג'), וְהַנְּחָשׁ הֵבִיא מִיתָה לְעוֹלָם, וְהַשְּׁנֵה הוּא אֶחָד מִשְׁשִׁים בְּמִיתָה
(בְּרַכּוֹת ג'ז'), וְכִינֵן שְׂבִמוֹצָאֵי שַׁבָּת מִתְחִיל הַתְּגָלוֹת אֱלֹהִים, נִדְחָה הַשְּׁקָרָה שֶׁהוּא

הנחש, לכן קשה לישן. כי אמרו חכמינו הקדושים (קדושין מ"ט): עשרה קבין שנה ירדו לעולם, תשעה נטלו עבדים. ועבד הוא בחינת (בראשית ט) "כנען עבד עבדים", והוא בחינת ארוור (שם) בחינת הנחש, וכיון שבמוצאי שבת הוא בחינת התגלות אליהו, ונדחה בחינת הנחש, שהוא בחינת כנען עבד עבדים, נדחה השנה שירדה לעבדים. ועל כן אליהו בגימטריא בן, הפך בחינת עבד, ועוד כי אם אין דעת הבדלה מנין (ירושלמי ברכות פרק ה'), נמצא שבמוצאי שבת שיש הבדלה, הוא בבחינת דעת, כי אם אין דעת וכו'. ועל כן קשה לישן, כי השנה הוא הסתלקות הדעת.

וואים מזה שבמוצאי שבת אז מתגלה אליהו הנביא זכור לטוב, שהוא יבשר את הגאולה שנהיה נגאלים מהגלות המר והארץ הזה, וכמו שכתוב (מלאכי ג כ"ג) "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום הוי"ה הגדול והנורא", ולכן סגלה גדולה במוצאי שבת להזכיר מאה ועשרים פעם אליהו הנביא, כי אז הוא זמן של גלוי אליהו הנביא, ויש שלומדים במוצאי שבת פרק בתנא דבי אליהו, שזה הלמודים שלמד אליהו הנביא עם רבי ענן, עכשו אשאל אותך אחר שעבר שבת קדש שאז היה גלוי אלקות בתכלית מדרגה עליונה, וזכו לאכל את השלש סעדות שהם מרמזים נגד חקל תפוחין קדישין (שזה מלכות) אחר כך עתיקא קדישא (שזה כתר) אחר כך זעיר אנפין (שזה השש ספירות מחסד עד יסוד) הינו על ידי שלש סעדות ממשיך על עצמו את השלש שמות אהי"ה הוי"ה אדנרו יאיר, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ח.) כל המקיים שלש סעדות בשבת, נצל משלש פרעגיות, מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנם, וממלחמת גוג ומגוג, איזה זכות זה לאדם לאכל את השלש סעדות בשבת קדש, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ג"ז) אכילת שבת כלה קדש כלה אלקות, והנה בא מוצאי שבת ואנחנו מכינים את עצמם להגאולה, שקדם יבוא אליהו הנביא ויבשר לנו בשורות טובות, שמשיח צדקנו כבר עומד מוכן לבוא, ובין כך חבורה שלמה יתישבו שהם הולכים לשחק כדור רגל, ולכן אשאל אותך האם בשביל זה חזרו בתשובה שבמוצאי שבת ילכו לשחק כדור רגל כמה שעות כדי לחליץ את העצמות? הרי עכשו במוצאי שבת אנחנו מחכים לגלוי אליהו שיבשר לנו את הגאולה, ואיך יש לנו זמן לבלות כמה שעות לרוץ ולהתרוצץ וכו', אחר הכדור וכו'.

לְבַעַט אֶת הַכְדוּר וְכוּ', וְלַתְּפֹס אֶת הַכְדוּר וְכוּ', וּמָה יֹאמֵר אֲלֵיהֶוּ הַנְּבִיא עַל זֶה? הָאֵם בְּשִׁבִיל זֶה חֲזַרְנוּ בַתְּשׁוּבָה?

וְהִנֵּה מוּבָא בְּדַבְרֵי מוֹהַרְנַ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת בְּרֻכּוֹת הַשַּׁחַר הַלְכָה ג' אוֹת י"ב) כִּי הַגְּאֻלָּה שֶׁתְּבוֹא בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדֻקְנוּ נִקְרָאת אוֹר יוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים צ"ב) "לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִדְךָ". דְּהֵינּוּ בְּעַת הַגְּאֻלָּה אֲזַ לִילָה כַּיּוֹם יֵאִיר וְכוּ', וְכְמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת, כִּי הַגְּלוּת נִמְשַׁל לִילָה, וְהַגְּאֻלָּה נִמְשַׁל לְאוֹר יוֹם. וְאֲזַ כְּשֵׁיֵאִיר בְּקֶרֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְיִבּוֹא מְשִׁיחַ צְדֻקְנוּ וְיִגְלֶה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, אֲזַ לֹא תִהְיֶה הַהִבְחָנָה חֲדוּשׁ, כִּי הַכֹּל יִדְעוּ הָאֱמֶת אֲזַ. וְעַקֵּר הַחֲדוּשׁ הוּא מִי שְׂזוּכָה עֲכָשׁוּ בַתְּקַף חֲשֵׁכַת הַגְּלוּת שְׂדוּמָה לִילָה, לְהִבְחִין בֵּין הָאֱמֶת וּבֵין שְׂאִינוֹ אֱמֶת, שְׂזַהוּ סוּד לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּלְיָלָה, הֵינּוּ בֵּין אוֹר וְחֹשֶׁךְ, כִּי בְּעִבּוֹדְתָנוּ לֹא עֲזָבְנוּ אֱלֹקֵינוּ וַיֵּט עֲלֵינוּ חֲסֵד בַּתְּקַף הַגְּלוּת הַזֶּה, שְׂשׁוֹלֵחַ לָנוּ בְּכָל דוֹר וְדוֹר צְדִיקִים אֱמֶתִיִּם לְהַחֲיוֹתְנוּ כַּיּוֹם הַזֶּה, כִּי אֵין דוֹר יְתוֹם כְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ, שְׂאָנּוּ רְחוּקִים בְּתַכְלִית הַרְחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהַצְדִּיקִים אֱמֶתִיִּים הֵם מְחִיִּין אוֹתָנוּ בַּתְּקַף חֲשֵׁכַת יָלָה, שֶׁהוּא סוּד חֲשֵׁכַת הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, וְהֵם מְקִיְמִין בָּנוּ (מִשְׁלֵי ל"א) "וַתִּקַּם בְּעוֹד לִילָה וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ", דְּהֵינּוּ שֶׁהַצְדִּיקִים אֱמֶתִיִּים שֶׁבְּכָל דוֹר בִּימֵי הַגְּלוּת הֵם כְּמוֹ מִי שֶׁקָּם קִדָּם אוֹר הַיּוֹם וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה עִם תַּלְמִידִים, שְׂזַהוּ יָקָר מֵאִד בְּעֵינֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ כַּיְדוּעַ, שְׂזַהוּ סוּד (שֵׁם) "וַתִּקַּם בְּעוֹד לִילָה", כְּמוֹ כֵּן בְּכָלִּיּוֹת הָעוֹלָם הֵם מַתְעוֹרְרִים קִדָּם אוֹר בְּקֶרֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְקָמִים בְּעוֹד לִילָה בְּעוֹד הַתְּגַבְרוֹת חֲשֵׁכַת הַגְּלוּת שְׂדוּמָה לִילָה וְנוֹתְנִים טָרֶף לְבֵיתָם וְחֹק וְכוּ', דְּהֵינּוּ שְׁלוֹמֵדִין עִם תַּלְמִידֵיהֶם וּמְגַלִּים לָהֶם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וּמַעוֹרְרִים אוֹתָם לְתִשׁוּבָה וּמְקַרְבִּין אוֹתָם לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׂמִים. וְאֲזַ קִדָּם אוֹר הַיּוֹם, דְּהֵינּוּ קִדָּם בִּיאַת מְשִׁיחַ, אֲזַ עַקֵּר הַרְבוּתָא מִי שְׂזוּכָה לְהִבְחִין עִתָּהּ בֵּין יוֹם וּבֵין לִילָה, דְּהֵינּוּ בֵּין הַצְדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים, שֶׁהֵם בְּחִינַת אוֹר יוֹם, כִּי כָּל צְדִיק אֱמֶת הוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה מְשִׁיחַ, שְׂזַה אוֹר יוֹם, שֶׁהוּא אוֹר הָאֱמֶת, וּבֵין הַשֶּׁקֶר שֶׁהוּא בְּחִינַת חֲשֵׁכַת לִילָה, שֶׁהוּא עֶבֶד, הֵינּוּ שְׂנָה, כִּי עֲשָׂרָה קָבִין שְׂנָה יְרֵדוּ לְעוֹלָם, תִּשְׁעָה נְטֻלוֹ עֶבְדִּים (קְדוּשִׁין מ"ט), שֶׁהֵם סוּד אָרוּר כְּנַעֲזָן, הֵינּוּ זְהַמַּת הַנְּחָשׁ סֹטְרָא דְמוֹתָא, שֶׁהוּא שְׂקָה, וְכַמְבָּאָר בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל עַל הָעַנְיָן שֶׁקָּשָׁה לִישַׁן בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קי"ז) שְׂאֲזַ נַעֲשֶׂה הַהִבְדָּלָה בֵּין הָאֱמֶת

להשקרה, בין האור לחשך, ועל כן אז מתחיל התנוצצות משיח צדקנו, ולכן איך יכולים לשחק אז עם כדור רגל? שדבר זה שייך לחכמת היונים לבעט בכדור וכו', ולרוץ לתפס את הכדור וכו', שעות על גבי שעות וכו', האם בשביל זה חזרנו בתשובה? האם עדין השכל שלנו נשאר ברגלים כמו אמות העולם שכל שכלם הוא רק ברגלים לבעט בכדור וכו', ולרוץ אחר הכדור וכו', ועל זה הם מבלימים שעות על גבי שעות, זה בועט את הכדור, וזה רץ לתפס את הכדור וכו', וכן חוזר חלילה שעות על גבי שעות, האם בשביל זה התקרבו אל רבנו ז"ל? ולכן מה טוב ומה נעים באם תחזרו יותר ויותר בתשובה, ומה טוב ומה נעים לומר את התפלה שתקן הרב הקדוש מטשערין ז"ל על תורה זו (תפלות ותחנונים תפלה י"ג) דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני, דרך אמונה בחרתי משפטיו שויתי, כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני, מפקודיך אֶתְבוֹנֵן על כן שנאתי כל ארח שקר, שקר שנאתי ואֶתְעֵבָה תורתך אֶהְבֵּתִי, ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד, כי למשפטיך יחלתי, עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי, הלך בדרך תמים הוא ישרתני, לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לנגד עיני, רבונו של עולם אתה ידעת גדל התפשטות השקר בעולם, עד שרב העולם מקרבין רק את השקר ומרחקין האמת, ואתה הודעת לנו כי עקר התגלות האמת יהיה לעתיד לבוא כשיבוא אליהו ומשיח, כמו שכתוב שפת אמת תכון לעד, כי אין אליהו בא אלא לרחק המקרבין בזרוע, ולקרב המרחקין בזרוע, הינו לרחק השקר ולקרב האמת, ואתה הודעת לנו שבכל מוצאי שבת מתחיל בחינת התגלות אליהו, על כן חוס וחמל נא עלינו וזכנו לקבל קדשת שבת קדש כראוי, ועל ידי זה נזכה תכף במוצאי שבת לקבל הארה אמתית מבחינת התגלות אליהו הנביא זכור לטוב, וזכנו לקים מצות הבדלה על היין בכל מוצאי שבת קדש, ועל ידי זה נזכה לקבל הארת הדעת האמתית דקדושה, עד שנזכה גם בכל ימי החול לעבד אותך בדעת שלם ואמת, ולרחק השקר הנמשך מבחינת הנחש שהביא מיתה לעולם, ונזכה לדבק עצמנו במדת האמת שהוא בחינת סם חיים, ותצילני מכל מיני עבודות, ונזכה לקבל עלינו על תורה, ותפרק מעלינו על מלכות ועל דרך ארץ, ונזכה לעבד אותך עבודה שלמה עם דעת שלם ומחין גדולים, עד שנזכה שתהיה עבודתנו לפניך בבחינת עבודת הבן שעובד את

אָביו, שְׁזָה לְמַעֲלָה מִמְדְּרַגַת הָעֶבֶד שְׁעוֹבֵד אֶת אֲדוֹנוֹ, וְתוֹכְנוּ לְמַעַט בְּשָׁנָה
בְּכָל הָאֶפְשָׁר, וְיִקְרִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב אֶל תַּתָּן שָׁנָה לְעֵינֶיךָ וְתַנּוּמָה לְעַפְעַפֶּיךָ,
וְנֶאֱמַר מְעַט שָׁנוֹת מְעַט תַּנּוּמוֹת מְעַט חֶבֶק יָדַים לְשֹׁכֵב, וּבָא כַּמְהֵלֶךְ רֵאשֶׁף
וּמְחַסְרֶף כְּאִישׁ מִגֵּן, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

לְדַעֲתִי אַחַר לְמַד אֶת הַמֶּאֱמָר הַזֶּה מִלְקוּטֵי מוֹהַר"ן, וְלוֹמַר אֶת הַתּוֹפְלָה
עָלֶיהָ, כִּכָּר לֹא יִהְיֶה לָכֶם חֶשֶׁק לְצִאת לְמִגְרֵשׁ כְּדוֹר רֶגֶל וּלְשַׁחַק עִם כְּדוֹר
רֶגֶל, לְבַעַט בְּכְדוֹר וְכוּ', וְלְרוֹץ אַחַר הַכְּדוֹר וְכוּ', וְלִתְפֹס אֶת הַכְּדוֹר וְכוּ', וְכֵן
חוֹזֵר חֲלִילָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא חוֹנֵן דַּעַת, יִתֵּן לָכֶם דַּעַת אֱמֵתִי, וְעַקֵּר הַדַּעַת
הוּא (דְּבָרִים ד') "אֵתְּהָ הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי הוֹי"ה הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ",
וְכַתִּיב (שָׁם ד' ל"ט) "וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהִשְׁבַּת אֶל לְבָבָךָ כִּי הוֹי"ה הוּא הָאֱלֹקִים
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד".

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְכָּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּלֶק י"ב תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צְדָקָה צְרִיכִים לָתֵת בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ כַּמָּה פְּרוּטוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף פֹּה
נִדְמָה הַצְּדָקָה דְּבַר קָטָן, מַה יִּהְיֶה כִּכָּר אִם אֲנִי יִתֵּן כַּמָּה פְּרוּטוֹת, אֲבָל לְמַעֲלָה
בְּשָׁמַיִם זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבָא בִּתְרָא ט':)
מֵאִי דְכַתִּיב (ישעיה נ"ט) "וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשָׂרִיף" לֹמַר לָךְ מַה שְׂרִיף זֶה כָּל
קִלְפָה וְקִלְפָה מְצַטְרֶפֶת לְשְׂרִיף גָּדוֹל, אִף צְדָקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מְצַטְרֶפֶת
לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל; וְרַב בְּנֵי אָדָם לֹא נוֹתְנִים צְדָקָה, כִּי חוֹשְׁבִים שְׁצָרִיכִים לָתֵת
סְכוּם גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וַיַּעַן שְׂאֵין לָהֶם וְכוּ', אֲזִי לֹא נוֹתְנִים כְּלוּם, וְכִךָ עוֹבֵר
יוֹם אַחַר יוֹם וְלֹא נוֹתְנִים צְדָקָה, בְּעַת שְׁמֻצּוֹת צְדָקָה הוּא דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד

מאד, ואפלו עני חיב בצדקה, וזה הלכה מפרשת שאפלו עני שהוא בעצמו מתפרנס מהצדקה חיב לתת צדקה כמוכא (רמב"ם פרק ז' מהלכות מתנות עניים הלכה ה') ואפלו עני המתפרנס מן הצדקה חיב לתת צדקה לאחר; וכן הוא (שלחן ערוך יורה דעה סימן רמח סעיף א') כל אדם חיב לתת צדקה אפלו עני המתפרנס מן הצדקה חיב לתת ממה שיתנו לו; ולכן אשרי מי שמשגיג קפת צדקה "קרן הצדיק", ומכניס כמה פרוטות לפני כל תפלה שחרית מנחה ערבית, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתת צדקה קדם תפלה; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם, ואל יקל בעיניו דבר זה, כי מצות צדקה חיב כל יהודי לתת אפלו כשהוא עני גדול מאד, וכמו שצריכים לשמר שבת ולהניח תפלין בכל יום, ולאכל כשר, כך אדם חיב לתת צדקה, אבל כשאין לו, הוא לא פטור מלתת כמה פרוטות וכו', ורב בני אדם מזלזלים במצות צדקה שזה המצוה הכי גדולה, מפני שחושבים שצריכים לתת איזה נתינה גדולה, אבל שוכחים שבאלו הפרוטות קטנות שנותן כל יום, בזה הוא קיים מצות צדקה, ורק זה מה שילווה אותו אחר מיתתו, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח) "והלך לפניך צדקך כבוד הוי"ה יאספך" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סוטה ג.) כל העושה מצוה אחת בעולם הזה מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר "והלך לפניך צדקך"; איזה נחת רוח יהיה לאדם כשנשמטו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו, ועוד דרשו על פסוק זה (בבא בתרא יא.) אבותי גנזו לעולם הזה ואני גנזתי לעולם הבא שנאמר "והלך לפניך צדקך כבוד הוי"ה יאספך" אתה לא יכול לתאר איזה שמחה יהיה לך שם בשמים עם הפרוטות האלו שנתת כל יום לקפת הצדקה, ולהפך לא יכולים לתאר את הצער שהיה לאדם איך לא הייתי חכם בזה העולם, ועל ידי כמה פרוטות שהייתי נותן כל יום לצדקה היה מאיר לי כאן בעולם הבא, אבל אז כבר מאחר, כי היום

לעשותם' כל זמן שאדם חי הוא יכול לקיים את מצוותיו יתברך, ואחר כך כבר מאחר.

תאמיני לי אם תזוהרו להכניס בכל יום כמה פרוטות בקפת הצדקה "קרן הצדיק" ותתפללי להקדוש ברוך הוא שיוציא אתכם מכל הצרות והחובות שנסתבכתם בזה, אזי תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש ברוך הוא, ובלבד שתשמרו מהיום והלאה לא להכניס בחובות, ובפרט לא להסתבך עם שוק האפר שהם אנשים מסכנים מאד. ודעי לך שמה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל.

הקדוש ברוך הוא יוציא אתכם מכל הצרות והחובות, וכדאי לכם לבדק את המוזות בביתכם, ואת התפלין של בעלה, והעקר להקפיד לשמר שבת קדש, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה י"א סימן א') על הפסוק (משלי י') "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה" ברפת הוי"ה היא תעשיר זו השבת, שנאמר (בראשית ב' ג') "ויברך אלקים את יום השביעי". בזכות שמירת שבת זוכים לעשירות מפלגת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתפג.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בלק י"ב תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, היום הזה יש קלפה עצומה שכוּבשת את כל חלקי טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הכלי משחית הנקרא מחשב (מכשף) המחבר לאינטרנט, או אייפד, או בלקברי וכו', שבזה יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב ערם וזהום, ומאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', ולכן העקר ראו לזרק מהבית את המחשב שמחבר לאינטרנט או אייפד או בלקברי וכו' אם יש לכם

דָּבָר כָּזֶה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סנהדרין מה). אִין יִצָר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמֵי שְׁעִינֵינוּ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אִין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אִין לָךְ אַבְרָבָא בְּאֲבָרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאִנִּי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהִרְבֵּה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשָׁב שֶׁמַּחְבָּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְהִבְעֵל אוֹ הָאֵשׁ הַתְּחִילוּ לְהַתְּפֹת דְּרָךְ הַפִּיִּסְבוֹק וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן נִפְלוּ בַּפֹּחַ, וְלִבְסוּף אוֹ הִבְעֵל אוֹ הָאֵשׁ בְּרַחוּ מֵהַבֵּית וְכוּ', וְדָבָר זֶה מֵאֵד מֵאֵד מְצוּי בְּעַתִּים הַלָּלוּ, וְאִף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אֲכַל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֹּחַ בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגָרְשׁוּ רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְלָכֵן אֲסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מַחֲשָׁב שֶׁמַּחְבָּר לְאֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חִלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שְׂמַיִם עַד הַשְּׁאוּל תַּחֲתִית רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וּמָה גַם שְׂמַאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקַח כְּלִי מִשְׁחִית כָּזֶה בְּתוֹךְ יָדוֹ וְכוּ', הוּא כְּבָר נוֹפֵל בְּשְׁאוּל תַּחֲתִית וּמִתְחַתִּיו, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְבַעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְנִיס רוּחַ טְהוֹרָה בְּכַעֲלָךְ, וְיִתְפַטֵּר מֵהַקְּלָפָה הַזֶּה, כִּי בְּקָלוֹת יְכוּלִים לְאָבֵד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֶת הָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, וּמָה גַם שְׂבָאִים אַחַר כֵּף לִיְדֵי גְרוּשֵׁינ רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן, כִּי מִתְחִילִים לְהַתְּפֹת בְּפִיִּסְבוֹק עִם נָשִׁים אַחֲרוֹת וְכוּ', וְלֹא חֲסַר פְּרוּצוֹת לְכָלוֹךְ וְזֶהְמָא וְכוּ', מְנַבְּלִים וּמְשַׁחֲתִים וְכוּ' וְכוּ', שֶׁבְּקָלוֹת יְכוּלִים לִפְלֹ בַּפֹּחַ עַל יָדָם, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שִׁישׁ לוֹ שֶׁכֵּל וְרוּאָה מֵהַלְּפָנָיו.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׂמַיִם

גתפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֵר בְּלֶק י"ג תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁהִיֹּם עוֹשִׂים סִיּוּם עַל מַסְכַּת עֲרוּבִין, וְלִמְחַרְתַּת בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ מִתְחִילִים לְלַמֵּד מַסְכַּת פְּסָחִים, שֶׁהִיא מַסְכַּתָּא מֵאֵד יִפָּה וְקָלָה,

ומושכת את הלב, ולכן רציתי מאד מאד שתתחיל גם אתה ללמד את מסכת פסחים בסדרת דף היומי, כי רואים מי שמרגיל את עצמו ללמד כל יום דף גמרא, אזי הנה יום הנה לילה, והנה עוד פעם יום ולילה וכו', וכו', מי שזכה לחטף ביום הזה דף גמרא, לאט לאט הימים הולכים ומצליחים לחטף דף גמרא, שזה מתנה מהשמים, ולכן אף שאני מעורר אותך מדי פעם ללמד דף גמרא שזה חיות להנפש, עם כל זאת כשמתחילים מסכתא חדשה, כדאי לעורר אותך יותר ויותר על למוד דף גמרא בכל יום, ואשרי מי שחוטף בכל יום דף גמרא אפלו בגרסא, ואין לתאר ואין לשער את המעלה הנוראה הזו של למוד דף גמרא ביום, והרב הקדוש רבי שלמה מזעוויל ז"ע אמר כשאדם אינו לומד כל יום דף גמרא, הפנים שלו נעשה צורה של חיה ובהמה וכו', ולכן אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום דף גמרא, שזה מזכך את האדם, וכל זמן שאדם חזק ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותו מכל רע, וחקמינו הקדושים אמרו (סנהדרין כ"ה) במחשכים הושיבני כמתי עולם אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל; ולכאורה איך יכולים לומר על תלמוד בבלי את הלשון הזה שהושיבני בחשך כמתי עולם? אלא הפרוש הוא אחרת, דיקא מחמת שאנחנו נמצאים בגלות מר מאד שחשך לנו ולא אור, והושיבו אותנו במחשכים, ואנחנו נדמים בגלות כמו מת, מה יכול להחיותנו? על זה אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל, הינו ללמד הרבה תלמוד בבלי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רי"ד) שהקלפה המחטאת את העולם בכל מיני לכלוף נקראת לילי"ת, שעולה כמספר תלמוד ועל ידי למוד תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה נקראת על שם יללה שאדם מילל מרב צער ומרירות שעובר עליו, ומאבד לו את הרצון לשוב אליו יתברך, וכן נקרא על שם לילה, שאז הוא זמן חשך, ועל ידי למוד תלמוד מאיר לו הלילה בסוד (תהלים קל"ט) "ולילה כיום יאיר", ולכן אשרי מי שלומד תמיד גמרא שהיא תלמודה, שעל ידי זה יאיר לו אפלו בגלותו המרה, ויאיר עליו מלך הכבוד אורו יתברך, ולכן דיקא עכשו כשמתחילים מסכת פסחים, תראה להצטרף אל השעור דף היומי, או שתלמד בחברותא, או שתלמד לבד, ואפלו בגרסא, שאי אפשר להסביר מה זה דף גמרא, כי סוף כל סוף זה ישמר אותך מכל רע מפגעי ומקרי הזמן וכו', וזה יציל אותך מכל מיני צרות ויסורים ומרירות

ומכאובים וכו', ואם היו בני אדם יודעים מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, לא היו צריכים לדבר אפלו, אלא כמו שאדם מחיב בכל יום להניח תפלין, כך מחיב ללמד כל יום דף גמרא, כמובא בספר שם הגדולים (חלק ספרים - מערכת ת' אות נ"ו) וכתב הגאון רבי שעפטל בן הגאון הרב של"ה בצוואה הנדפסת בסוף ספר יש נוחלין (דפוס אמשטרדם) "למוד גמרא ופרוש תוספות חיוב כמו הנחת תפלין", "למוד כל המשניות הוא דבר גדול" וקבלה בידי שאינו רואה פני גיהנם מי שהוא בקי במשניות, וצריך להיות בקי בגמרא וכו', עין שם.

הרב הקדוש רבי יהושע מבעלזא זי"ע, אמר בשם אביו הקדוש השר שלום זי"ע, דף גמרא עם רש"י מסגל להצלחה, והוא בעצמו אמר ראיתי אנשים שכבר היו בנעוריהם בדיוטא התחתונה רחמנא ליצלן וכו', אבל לקחו את עצמם ללמד בכל יום דף גמרא, ואפלו מנסיונות הקשים שעבר עליהם וכו', זה שעמד להם ונחלצו מבור תחתיות, והצליחו להתחזק ולהתגבר על היצר, עד שעלו ונתעלו לתלמידי חכמים מפלגים ומורי הוראה בישראל, הרי שלף לפניהם מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, והעיד יהודי בשם ר' אברהם לוי ז"ל שהיה חשוף בנים הרבה שנים, ונסע אל השר שלום מבעלזא זי"ע, ובקש מאד על ילדים, ענה ואמר לו בזה הלשון "אברהם, הלא אתה יכול ללמד, אם תלמד בכל יום דף גמרא, תזכה לזרע של קימא", וקים את זה בעקשנות גדול מאד, ונולדו לו אחר כך שבע עשרה ילדים, אשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא, ומוסר את נפשו על למוד זה.

נא ונא תשמר מאד מאד על הכבוד של אשתך, ותדון אותה לכף זכות, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקדם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב,

שהבעל מכרח לעזור לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזור לאשתו בכל המוכנים, ותהיה פקח ותעשה כל מה שביכלתך לשמח ולבדח את אשתך שהיא שמחה ועליזה, כמאמרם ז"ל (ראש השנה ו:): אשה בעלה משמחה; ואם אשתך תהיה שמחה, אזי כל הבית יהיה שמח ורגוע וכו', ואשרי הבעל שיש לו את השכל הזה למסר את נפשו שיהיה שלום בבית, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

המאחל לך שבת שלום

גתפה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג
שלום רב אל ... תחי

אני מאד מאד מבקש אותך שתקחי את עצמך בידיך, ובפרט מהשבת הזו תעשי התחלה חדשה רק להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך, עם כל זאת דעי לך שהשמחה בשבת זה דבר גדול מאד מאד, ומביא שפע לששת ימי החול, ורב העניות שבני אדם סובלים, זה רק מפני שלא מכבדים את השבת וכו', ואם זה לא מספיק עוד רבים בשבת וכו', והבית מתהפך לגיהנם רחמנא ליצלן, ואיזה בושות יש להנשמה שבעצם שבת צריכים לריב בבית, וגורם צער להשכינה הקדושה, ולכן תהי חכמה ותשתדלי שמצדך לא יהיה שום ופוחים ושום מריבות כל השבת, על ידי זה השכינה תשרה בתוך הבית, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (שבת ל:) שאין שכינה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך

קלות ראש ולא מתוך שיחה ולא מתוך דברים בטלים אלא מתוך דבר שמחה של מצוה שנאמר (מלכים ב' ג' ט"ו) "ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עלי יד הוי"ה", ואין עוד שמחה כשמחת השבת, שאז מאיר עצם עצמיות אלקותו יתברך בלי שום לבושים, ואמר הצדיק הקדוש רבי מנחם מענדיל מוויטעפסק זי"ע (פרי הארץ מטות מסעי) העצבות היא הקלפה היותר קשה מכלם שהרי העבודה זרה נקראת על שמה (תהלים קט"ו ד) "עצביהם כסף וזהב", ונאמר (הושע ד, י"ז) "חבור עצבים", וכן אין לה שיכות עם השם יתברך, אשר אצלו יתברך נאמר (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו"; ולכן תראי למסר את נפשך רק להיות בשמחה, ותקני לעצמך בטחון עצמי ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

מאד מאד אבקש אותך שבעת הדלקת הנרות תתפללי הרבה עליך ועל בעלך ועל הילדים כי אז הוא עת רצון גדול בשמים לאשה וכל המרבה אז בתפלה נשמעה ונתקבל בשמים.

ומוהרנ"ת ז"ל למד את אשתו ואת בתו היחידה שבעת הדלקת הנרות כשהיא מתפללת על עצמה וכו' שתוסיף תפלה: רבונו של עולם כשם שאני מדלקת את נרות שבת כן תאיר ותדליק את אור רבנו ז"ל בלבבות עם ישראל וכלם יחזרו בתשובה.

אבקש שתתפללי גם עלי שאני צריך לישועה ולרפואה גדולה.

נא ונא תשמרי כל השבת לא להיות עצובה רק להיות בשמחה עצומה כי מעלת שמחת שבת עולה על הכל וזוכים על ידי זה למחילת עוונות.

המאחל לך שבת שלום

גתפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלִק י"ג תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תַּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בִּיבְנֵי אֵל עִיר
בְּרִסְלָב, הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַשַּׁבָּת מִתְחִילִים לְלַמֵּד מִסַּכַּת פְּסָחִים כְּפִי סִדְרַת
הַדָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֹשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים
שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַצְטָרֵף אֶל הַלְמוּד דָּף גְּמָרָא בְּיוֹם, כִּי
זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַצֵּלַת נַפְשוֹת מִמֶּשׁ, וְזֹאת תִּדְעוּ כָּל זְמַן שֶׁמְחַזְקִים בְּדָף
גְּמָרָא, נִשְׁאָרִים יְהוּדֵי יִרְא שְׂמִים, וּמְאֻמִּין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל הַרְגַע
שֶׁעוֹזְבִים אֶת הַדָּף מִתְקַרְרִים מִהֶאֱמוּנָה, כִּי לְמוֹד גְּמָרָא כָּל כֶּף חָשׁוּב בְּשָׂמִים,
שֶׁמְחַזְקֵת אֶת הָאֵדָם, וְרוֹאִים כָּל אֱלוֹ שֶׁעוֹזְבוּ אֶת הַדָּת וְכוּ', זֶה הִיָּה רַק מִחֲמַת
שֶׁזִּלְזְלוּ בְּדָף גְּמָרָא, וּכְדָא אֶפְלוּ לְלַמֵּד בְּגֵרְסָא, אֲבָל הָעֵקֶר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
אֶת הַדָּף גְּמָרָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב
דְּמִשְׁפַּח וְאָף עַל גַּב דְּלָא יֵדַע מַאי קָאָמַר, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקָלוֹת, כִּי דָף
גְּמָרָא לְיוֹם זֶה מְבִיא הַצֵּלָחָה לְאֵדָם.

רְצִיטֵי מְאֹד מְאֹד לְעוֹרֵר אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵיּוֹת שֶׁהַקְּמָתִי אֶת
הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה בְּיֹזַע וּבְדָם זֶה עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה, הַס"מ ימ"ש רַק מְנַסָּה
לְעַשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם תַּעֲשׂוּ כָּל מַה
שֶׁבִּיכְלֵתְכֶם לְחַיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי זֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל,
וְאָמַר (חַי מוֹהֲרֵ"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמַהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׁבִינֵינוּ;
עַם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ סוּף הַכָּל בְּשׂוֹר וְדָם, וְאִיךָ שֶׁהוּא יֵשׁ אִיזָה דִּין וּדְבָרִים בֵּין
אֶחָד לְהַשְׁנִי, אוּ בְּעִנְיָנֵי נִזְקֵי שְׂכָנִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הַקְּמָתִי "בֵּית הוֹרָאָה"
עַם אַרְבַּע דִּינִים מְמַחִים, וְלִכֵּן אִם יֵשׁ לְאֶחָד טְעָנוֹת עַל הַשְׁנִי, שִׁיקְרָא אוֹתוֹ
לְדִין תּוֹרָה, וּמְכַרַח לְצִיַּת מַה שֶׁפּוֹסְקִים הַדִּינִים שְׂאִין לָהֶם שׁוּם אִינְטֵרְסִים
אִישִׁים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר אִם אֵדָם עוֹשֶׂה דִּין לְעַצְמוֹ וְכוּ', כִּי כְּמוֹ שֶׁהוּא
עוֹשֶׂה דִּין לְעַצְמוֹ, כֶּף הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ דִּינִים מִהַשְׂמִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מִבְּקֹשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה דִּין לְעַצְמוֹ, אֲלֵא יַפְּנֶה

אֶל "בֵּית הוֹרְאָה" שֶׁלָנוּ, וּיְקִים אֶת הַפֶּסֶק שֶׁפָּסְקוּ לוֹ, כִּי זֶה דֵּין תּוֹרָה אֲמַתִּי, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיִּצִית וְאֵז יתְבַרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַמֵּאחַל לָכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם

גתפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב שִׁבְת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תַּמוּז הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַזְכוּת שִׁישׁ לָךְ שֶׁנַּעֲשִׂית שְׁד"ר לְאַסֵּף אֶת הַקְּפוֹת "קֶרֶן הַצְּדִיק", כִּי בָזָה אֶתְּהָ עוֹזֵר לְקַהֲלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה לְהִתְרַחֵב בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלוֹלִי עֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ לֹא הֵינּוּ יְכוּלִים לְהִתְקַדֵּם, וְהִלּוּאֵי הֵייתָ נִכְנָס בָּזָה רֵאשִׁיף וּרְבָה, וְאֵז הִיָּה גַם לָךְ עֹזֵר בְּחֶלֶק פְּרֻנְסָתְךָ וְכוּ', וְגַם יְכוּלִים לְהִתְרַחֵב יוֹתֵר וְיוֹתֵר בַּפְּעֻלַת קַהֲלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכָלְתְּךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְּרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֵס בְּכָל יוֹם כְּמַה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזַק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׁמַתְחִילִים לְלַמֵּד מִסְּכַת פְּסָחִים, כְּדֹאֵי לָךְ לְהַצְטַרֵף אֵל הַלְמוּד דֶּף הַיּוֹמִי, וְזָכֹר גַם זָכֹר כִּי דֶף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוּדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבִבְיַתִּי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְּרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עֲנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוּדִים הָאֵלוּ.

הַעֶקֶר תְּרַגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יתְבַרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, וְאֵם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵיוּ מִתְמַיְדִים בָּזָה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, אֲפִלוּ כְּמַה דְּבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים עִמוּ יתְבַרֵךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֵשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׂמַיִם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

גתפח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער זכותך בזה שתדבר עם ... נרו יאיר, כי המציל נפש אחת מישׂראל כאלו קים עולם מלא, ולכן תעשה כל מיני מאמצים שבעולם לדבר אתו, ואם הוא בא אליך וצריך כל כך הרבה חזוק, סימן שזה השליחות שלך.

בענין הקפות של צדקה וכו', מעכשו הכל יצטרף לעבר דרך המשך באפן מסדר מאד, כי אחרת אנחנו מפסידים כסף, כי אני נמצא בחובות גדולות, יעזר הקדוש ברוך הוא שירחיב לי בגשמיות וברוחניות גם יחד.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שמתחילים ללמד מסכת פסחים, כדאי לך להצטרף אל הלמוד דף היומי, וזכר גם דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין

לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

גתפט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך למסור את נפשך בשביל הילדים, אין דבר כזה שאבא יגיד אין לי כח אין לי מח אין לי זמן וכו' וכו', הורים כאלו הם רוצחים פשוטו כמשמעו, צריכים להוריד את עצמו אל הילדים, וככה מצליחים עם הילדים, אקנה שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, ותישם את זה, ואז תרוה רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שמתחילים ללמד מסכת פסחים, כדאי לך להצטרף אל הלמוד דף היומי, וזכר גם זכר פי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ): "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל

דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

ג. תצ.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי את צריכה לדבר פתוח עם בעלה, כי מה שפועלים בהדברות, זה הרבה יותר מה שהולכים ראש בראש וכו', את צריכה לשבת ולדבר עם בעלה ולספר לו את כל המועקה שבלבך וכו', ואני בטוח שיבין אותך, יתחיל לעזור לך, כי סוף כל סוף בעלה הוא איש טוב מאד, אבל על פי רב הבעל לא שם לב את הכאב והצער מה שהאשה סובלת ועוברת הן בהריון, והן בגדול הילדים וכו', והן הלחצים וכו', ולכן העצה הכי יעוצה לאשה לדבר פתוח עם בעלה, והכל בהדברות בצורה יפה ובצורה של אהבה, ואני בטוח שבעלה יבין אותך, רק תתחזקי להיות בשמחה, והקדוש ברוך הוא יהפך את הכל לשמחה, ותספרי לי הכל בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

גתצא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון אני מבקש אותך שאל תדאג כלום, הנפיחות תרד ולא תצטרך לעשות שום דבר, רק תקח שמן זית ותמרח את מקום הנפיחות, והקדוש ברוך הוא יעזר שזה ירד ויתבטל לגמרי.

הדבר השני אתה מוכרח להתחזק ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה, ואף שאני יודע שהעניות והדחקות הורסת לך את כל הבריאות וכי, עם כל זאת אתה צריך לדעת כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ו ט"ו) והיית' אף' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גורים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מפה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמת, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום

מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שמתחילים ללמד מסכת פסחים, כדאי לך להצטרף אל הלמוד דף היומי, וזכר גם זכר פי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתאי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גתצב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את כל המכתבים שלך.

תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה

אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, וְשָׁלֵא תִהְיֶה לָהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בְּעֻלָּהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעֻלָּהּ, כְּמוֹ שְׂכֶתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצִים מִעֵצָי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁקִּנְתָּהּ לְעֲצֻמָּה אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת לְגִבֵי בְּעֻלָּהּ וְכוּ', וּמוֹחֲלֵת לּוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, שָׂאז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהַחַיִּים לֹא כָּל כָּף קָלִים כְּמוֹ שְׁחוֹשְׁבִים, צְרִיכִים הַמוֹן סְבֻלָּנוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, בְּלִי זֶה לֹא יְכוּלִים לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְלִכֵּן תְּדוּנִי אֶת בְּעֻלָּךְ לְכַף זְכוּת וְכוּ', בְּוֵדָאֵי הוּא עֲשֵׂה שְׂטִיּוֹת גְּדוּלוֹת הֵן עִם הַשְּׂתִיָּה וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֶת צְרִיכָה לְדַאֵג שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ מְשַׁעֲמִם שְׂיִצֵּא לְעַבֵּד וּלְעֲשׂוֹת מְשֵׁהוּ, כָּךְ יִחְזֹר בְּלִי כַחוֹת וְכוּ', וְלֹא יִהְיֶה לוֹ זְמַן לְעֲשׂוֹת שְׂטִיּוֹת, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת פְּרָק ב') יִפֶּה תִלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שְׂיִגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּח עוֹן. וְכֹל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלֹאכָה, סוּפָה בְּטֻלָּה וְגוֹרֶרֶת עוֹן; וְגַם רַבְּנֵנוּ ז"ל רָצָה שְׁכָּל אֶחָד יִהְיֶה לוֹ מְשֻׁרָה בְּפִרְנֶסָה, כְּמוֹ שְׂאָמַר (חֵי מוֹהַר"ן סִימָן תַּק"א) שְׁחַפֵּץ מְאֹד שְׂיִהְיֶה לָנוּ פִּרְנֶסָה, אִף עַל פִּי שְׁבֻטְחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אִף עַל פִּי כֵן טוֹב מְאֹד כְּשׁוֹזְכִין שְׂיִישׁ לוֹ מְעַמֵּד פִּרְנֶסָה, כִּי בְּמִקוֹם עֲבוֹדַת הַבְּטָחוֹן בְּמִקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוֹדָה אַחֶרֶת, כְּלוּמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מְעַמֵּד פִּרְנֶסָה וְיִהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מִהַפִּרְנֶסָה, וְיִצְטָרֵךְ בְּכָל פַּעַם לְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמִקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוֹדָה אַחֶרֶת וְהִתְחַזְּקוֹת אַחֵר בְּשָׂאָר עֲנִינֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גתצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָה צָרִיךְ לְהִבִּין כִּי "שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בַּחֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב" זֶה יוֹתֵר לְאֲנָשִׁים שְׂעֵדִין רְחוּקִים מִתּוֹרָה וּמִצְווֹת וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא שׂוֹף לְהַפְיֵץ אֶת זֶה אֲצֵל צִיּוֹן שֶׁל הָאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ.

בְּעֵינַי הַקְּפוּת, רְצִיטֵי מֵהַיּוֹם שֶׁהִכַּל יֵלֵךְ דֶּרֶךְ הַמְשָׁרָד מְסֻדָּר עַל כָּל פְּרֵט וּפְרֵט, כִּף שֶׁלֹּא יֵצֵא לָנוּ הַפְּסֻדִים, כִּי אֲנִי נִמְצָא בַּחֲבוּת גְּדוּלוֹת מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֲזֻכָּה לְצֵאת מִכָּל הַחֻבוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְּרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֶס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנוּת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדֶּרֶךְ הַיּוֹמִי, וּבִפְרָט עִכְשׁוֹ שְׁמַתְחִילִים לְלַמֵּד מִסַּכַּת פְּסָחִים, כְּדֹאֵי לֶךְ לְהַצְטַרֵּף אֶל הַלְמוּד דֶּרֶךְ הַיּוֹמִי, וְזָכַר גַּם זָכַר כִּי דֶרֶךְ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת ק"כ). "וּבִבְיַתִּי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְּרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׂזֵה נִקְרָא עֲנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֵקֶר תְּרַגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֵהַ זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֵה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, אֲפִלוּ כְּמָה דְבוּרִים שְׁמֻדְבָּרִים עִמוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׂמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׁוּי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ לִישׁוֹן בְּלִילָה וְיִשׁוֹן וְאַחַר כֵּן קָם, וְהוּא רוֹצֵה לְלַמַּד, אֲזִי מְכָרַח לְבָרֵךְ בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה, וְאֵף עַל פִּי שְׂאֵחַר כֵּן יִחְזוֹר וְיִלְךְ לִישׁוֹן, הוּא לֹא צָרִיךְ עוֹד פְּעַם לְבָרֵךְ בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה, כִּי בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה צָרִיכִים רַק פְּעַם אַחַת בַּיּוֹם, כִּי זֶה סוֹכֵב עַל כָּל הַיּוֹם, וְזֶה בְּרוּר.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַס"מ עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כֹּל כֵּן חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצְבוֹת וּבְמַרְיוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכו', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּים בּוֹ וְכו', כָּל אֶחָד כִּפִּי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוֹ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכָרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מָה שֶׁבָּנִי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמַּחִין וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דָּבָר.

וְהַעֲקֹר תִּשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה בַּעֲלָהּ מְשִׂמְחָה; וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, וְתִשְׂתַּדֵּל שֶׁאִשְׁתְּךָ תִּגְוַח הַרְבֵּה, כִּי אִם הִיא בְּאֵה כְּבֹר לַעֲלֹפוֹן וְכו', אֲזִי הִיא צָרִיכָה הַרְבֵּה לְנוּחַ וְהַרְבֵּה לְשִׁתּוֹת נוֹזְלִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהִרְיוֹן יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתצה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה ותשמח את אשתך, והקדוש ברוך הוא יעזר שהבית שלך יהיה רק שמח, ותורה רב נחת דקדשה מהילדים החמודים שלךם.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שמתחילים ללמד מסכת פסחים, כדאי לך להצטרף אל הלמודיך היומי, וזכר גם כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

גתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תְּמוּזַת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

נָא וְנָא רְאִי לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתָךְ, כִּי הִס"מ רוּצָה רַק לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם וּלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת וּדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשִּׂמְחָה, וְאָמַר (לְקוּיֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצַרִּיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בְּאֵת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הִרְגִּילִי אֶת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרָם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִּי הָאִשָּׁה שְׁחֻזְקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ שִׁיחָה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תְּמוּזַת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתָךְ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לְךָ מִתְּנָה בְּעַל כָּל כֶּף טוֹב שְׁמוּסֵר אֶת נִפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֶיךָ וְאוֹהֵב אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ', וְלָמָּה אֵת כָּל כֶּף שְׁבוּרָה וְרוּצָה מְכַל מִינֵי שְׁטוּיֹת וּבְלִבּוּלִים שֶׁל הֶבֶל וְכוּ' וְכוּ', אֵת לֹא רוּאָה שְׁהִס"מ

רוצה לשבר את הנשואין שלך? ולכן אני מאד מבקש אותך תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכניס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

צריכים מאד מאד לשמר על כבוד אב ואם שזה מהחמורה שבחמורות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

גתצה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנך ... נרו יאיר מצליח מאד מאד, והוא נעשה עצמאי חבל על הזמן,

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לכם רב נחת דקדשה ממנו.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום

מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שמתחילים ללמד מסכת

פְּסָחִים, כְּדַאי לָךְ לְהַצְטַרֵּף אֶל הַלְמוּד דֵּף הַיּוֹמִי, וְזָכַר גַּם זָכַר כִּי דֵּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׂזַה נִקְרָא עָנִי מִי שְׂלֹא לֹמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֵקֶר תַּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן, אֶפְלוּ כְּמָה דְבוּרִים שְׁמִדְבָרִים עִמוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוּל בְּשָׂמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גַּתְצֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תְּמוּזָה הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵתָה מְכָרַח לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֵּךְ וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הוּא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְצָרִיכִים לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ כְּדִי לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה, כִּי זֶה הַעֲבוּדָה הַכִּי קִשָּׂה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲבָל תִּכְף וּמִיד כְּשִׂמְגִיעִים לְשִׂמְחָה אֲזִי מִתְרַפְּאִים לְגַמְרִי, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים וְכַמוֹכֵן גַּם חֲלֵי עֲצָבִים וְהַמְרָה שַׁחוּרָה, בָּא רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׂמִיחָה, וְלָכֵן תְּהִיָּה רַק שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, מְרַחֵק מִמֶּנּוּ כָּל הַמַּחְלוֹת וְחֲלָאִים רְעִים שְׁבַעוּלָם.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שמתחילים ללמד מסכת פסחים, כדאי לך להצטרף אל הלמוד דף היומי, וזכור גם זכור כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

גתק.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לזכור שגם לך היה זמנים לא נעימים ואי יציבות וכו', היה לך עבודה מכבדת בדאר וכו', ומחמת ... הצרכת לעזוב וכו', ולכן אל תאשימי את בעלך בשום פנים ואופן, תסתכלי גם על עצמך מה שעבר עליך, וחכמינו הקדושים אמרו (נגעים פרק ב') כל הנגעים אדם רואה, חוץ מנגעי עצמו; וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך תתאזרי במדת הסבלנות

שְׁאִין מִדָּה יוֹתֵר יָפֶה מִזּוֹ, וְאָפְלוּ שְׂזֵה בָּא לָךְ מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שְׁאָמַר
הַתָּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפָנִים צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצֵרֵת עֲצָמָה
לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֵה אָפְלוּ שְׂהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד
עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שְׂהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרִי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הִכַּל תְּלוּי
כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׂבִדְרֵךְ כָּלֵל בָּא מְגֹאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה
צְרִיכָה לְבִטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תַּהֲיֵה לָּהּ שׁוּם תִּרְעָמַת
עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שִׁכְתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם
מִעֲצָמִי וּבִשׁוֹר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשָׂרִי
הָאֲשֶׁה שְׁקִנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל
הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵה אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֲזוֹ הַשְּׁכִינָה תִּשְׂרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִּשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לָּךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

גתקא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

הַנְּנִי מְבָרַךְ אוֹתָךְ לְקִרְאָת יוֹם הַלְדַּת שְׁלָךְ שְׂתַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, וְתָמִיד תִּחְדִּיר
בְּמַחְשַׁבְתָּךְ אֲשֶׁר אִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכַל אֱלֻקוֹת
גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשַׁבָּה זֹה תָּמִיד תִּלְךְ, וְזֵה יִטְהַר אוֹתָךְ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשִׁבְר יִשְׂרָאֵל
רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצַּל מִכָּל רָע,
אֲשָׂרִי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהַכְנִיס בְּמַחְשַׁבְתּוֹ תָּמִיד אֲשֶׁר אִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שְׂהַכֵּל לְכַל הוּא אֹר הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא
בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אִין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׂבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם

מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שמתחילים ללמד מסכת פסחים, כדאי לך להצטרף אל הלמוד דף היומי, וזכור גם זכור פי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתאי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.
המאחל לך שבת שלום

גתקב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תהי שבורה ממה שקרה וכו', וכך אומרים בשם צדיקים גדולים שכל שדוף שמדברים וכו', זה מקרב את השדוף האמתי, יעזר הקדוש ברוך הוא שתזכי למצא את בן זוגך לפי שרש נשמתך, והכל יסתדר על צד הכי טוב, רק תהי שמחה ועליזה.

תראי לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבע חלקים

כמו ימי השבוע, ומעלת אמירת תהלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי האשה שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סך הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכיר לסיים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך שבת שלום

גתקג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אסור לך להשבר משום דבר בעולם, לכל אחד יש את הנסיונות הקשים והמרים שלו, כמובא בזהר (הקדמה ד) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מריא למתקא, עד לא ייתון הכא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו', מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הכא; [מי מפם יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבוא לעולם הבא וכו', מי מפם שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא, ולכן אל תהיה שבור משום דבר, כי את כל אחד מנסים בנסיונות אחרים, ולכן תחזיק מעמד העקר לקרב רחוקים אליו יתברך, שזה הדבר הכי גדול, כמובא בזהר (תרומה קכ"ח:) תא חזי כל מאן דאחיד בידא דחייבא, ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין מה

דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפיא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקימא כל עלמא בקיומיה לעלא ותתא, ועל האי בר נש כתיב (מלאכי ב) "בריתי היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל דא כתיב (תהלים ק"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד זרח בחדש אור לישרים" וגוי, נבוא וראה כל מי שאוחז בידיו של החיבים, ומשתדל שיעזבו את דרכיהם הרעות וכו', עולה במעלת הקדשה במקום שאף אחד לא יכול לעלות שמה וכו', והוא גורם להכניע את הסטרא אחרא, והוא גורם שיתיקר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וגורם שבזכותו כל העולמות יש להם קיום, וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה לכל טוב אמתי ונצחי בזה העולם ובעולם הבא, וכל הבעלי דינים לא יכולים לדון אותו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ונכנס בשלש עשרה שערים של רחמים למעלה בשמים, ואין מי שימחה בו].

בענין הישיבה יש לי כל כך הרבה עגמת נפש וצער עד שאני חושב להביא מבחוץ ראש ישיבה כדי שלא יהיה יותר מחלקת ואי הבנות.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, ובפרט עכשו שמתחילים ללמד מסכת פסחים, כדאי לך להצטרף אל הלמוד דף היומי, וזכר גם זכר פי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ). "ורביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש

ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
המאחל לך שבת שלום

גתקד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להודות ולהלל להקדוש ברוך הוא על כל הנסים שעשה אתכם, יעזר הקדוש ברוך הוא שתהי בריאה לגמרי ולא יחסר לכם שום דבר.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הס"מ רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

גתקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלִק י"ג תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְךָ נְרוּ יְאִיר, וְכֵן לְךָ וּלְאִשְׁתְּךָ, וְיִהְיֶה הַבַּיִת מְלֵא יְשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת.

הַעֲקֵר תִּכְנִיִּים בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זוֹ תִּמְיֵד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כִשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצַּל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהִכְנִיִּים בְּמַח מַחְשַׁבְתוֹ תִּמְיֵד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלֹתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֵם בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, גְּמָרָא: לְהִיוֹת חֲזוֹק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׁמַתְחִילִים לְלַמֵּד מִסַּכַּת פְּסָחִים, כְּדֹאֵי לְךָ לְהַצְטָרֵךְ אֶל הַלְמוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְזָכַר גַּם זָכַר כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ): "וּבְבֵיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מְשָׁנָה וְלֹא תְלָמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עֲנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ.

הַעֲקֵר תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִּים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, אֶפְלוֹ כַּמָּה דְבוּרִים שְׁמַדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.
המאחל לך שבת שלום

גתקו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג
שלום רב אל ... תחי'
לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע בענין ההריון שלך, ומחמת שקרה לכמה נשים מה שקרה, אז אני מעורר ומעודד לעשות סקירת מערכות.

אל תפחדי הכל יתהפך לטובה ותולידי בקלות, רק תהי רגילה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקמים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן בן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא ישפיע עליכם פרנסה בשפע, ולא תצטרכו לחיות יותר בצמצום ובדחוקות.

המאחל לך שבת שלום

גתקז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הס"מ רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקיטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא

אָשָׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנְתָה לְעִצְמָהּ אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵה אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שָׂאזְ הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גַּתְקָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁשִּׁי עָרַב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תְּמוּזַת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבַנְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלוֹ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְעִשׂוֹת שׁוּם נִתּוּחִים וְכוּ' וְכוּ'.

בְּעִנְיַן הַמַּחְשָׁב שֶׁמְחַבֵּר לְאִינְטֵרְנֵט זֶה מְאֹד מְאֹד מְסֻכָּן, וּבְקָלוֹת יְכוּלִים לִפְלֹ בִשְׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתִּיו, וְלִכֵּן עָלִיו לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד.

תַּתְּאֲזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שׁוּהָ בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵהַ שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפוּם צִעְרָא אַגְרָא, וְדַעִי לְךָ כְּשֶׁאֲשָׁה עוֹצֶרֶת עִצְמָהּ לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרִי אֵל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלָל בָּא מְגֵאוֹת וַיְשׁוּת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עִצְמָהּ כָּל כְּלָה אֲלִיו יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצִים מִעֵצְמִי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנְתָה לְעִצְמָהּ אֶת מִדַּת

הסבֵּלֵנוּת לַגְּבִי בַעֲלֵה וְכוּ', וּמוֹחֵלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׂכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

גתקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תְּמוּזָה הַתּוֹשֵׁעַ"
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... שְׂיִחִיו
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וְאֲסוּר לְשַׁחֵק עִם דְּבָרִים כְּאֵלוּ, כִּי יְכוּלִים לְשַׁלֵּם עִם הַחַיִּים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שַׁבַּת י"ג). תְּנִי דְבִי אֵלֶיהוּ מַעֲשֵׂה בְּתַלְמִיד אֶחָד שֶׁשָּׁנָה הִרְבָּה וְקָרָא הִרְבָּה, וְשִׁמַּשׁ תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים הִרְבָּה, וּמֵת בַּחֲצֵי יָמָיו. וְהִיתָה אֲשֶׁתּוֹ נוֹטֵלֶת תְּפִלּוֹ וּמְחַזְּרָתָם בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתִּי מְדַרְשׁוֹת, וְאָמְרָה לָהֶם, כְּתִיב בְּתוֹרָה (דְּבָרִים ל') "כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאַרְךָ יָמֶיךָ" בְּעַלִּי שֶׁשָּׁנָה הִרְבָּה וְקָרָא הִרְבָּה, וְשִׁמַּשׁ תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים הִרְבָּה מִפְּנֵי מָה מֵת בַּחֲצֵי יָמָיו? וְלֹא הִיָּה אָדָם מְחַזְּרָה דְבָר. פַּעַם אַחַת נִתְאַרְחַתִּי אֶצְלָהּ וְהִיתָה מְסִיחָה כָּל אוֹתוֹ מְאַרְע. וְאָמְרַתִּי לָהּ בְּתִי, בִּימֵי נְדוּתְךָ מָה הוּא אֶצְלֶךָ? אָמְרָה לִי חַס וְשְׁלוֹם, אֲפֹלוּ בְּאַצְבַּע קִטְנָה לֹא נִגַּע בִּי. בִּימֵי לְבוֹנֵךְ מָה אֶצְלֶךָ? אָכַל עֲמִי, וְשָׁתָה עֲמִי, וְיָשַׁן עִמִּי בְּקִרְבִּי בְּשׁוֹר, וְלֹא עָלְתָה דַעְתּוֹ עַל דְּבַר אַחֵר. וְאָמְרַתִּי לָהּ בְּרוּךְ הַמְּקוֹם שֶׁהִרְגוּ, שְׁלֹא נִשְׂא פָּנִים לְתוֹרָה, שְׂהָרִי אָמְרָה תוֹרָה (וְיִקְרָא י"א) "וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב", וְלִכֵּן תִּרְאוּ מֵהַיּוֹם וְהִלְאָה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד כִּי זֶה לֹא מִשְׁחָק יְלָדִים, כִּי זֶה עוֹזֵן חָמוּר מְאֹד מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבֻזְכוֹת זֶה שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹסוּר נִדָּה, תִּפְקְדוּ בְּזַרַע שֶׁל קִימָא.

... נְרוּ יָאִיר אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד

בְּכֹל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, גְּמָרָא: לְהֵיוֹת חִזּוֹק מְאֹד לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׁמַתְחִילִים לְלַמַּד מִסַּכַּת פְּסָחִים, כְּדָאֵי לָךְ לְהַצְטַרֵּף אֶל הַלְמוּד דְּף הַיּוֹמִי, וְזָכַר גַּם זָכַר כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ): "וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׂזָה נִקְרָא עָנִי מִי שְׁלֹא לוֹמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֵקֶר תְּרַגֵּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֹל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׁמַדְבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׂמַיִם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם

גַּתְקִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאָדָם הוּא כְּלוּ נִס אֶחָד גְּדוֹל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נְדָה ל"א). לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְּעַל הַנֶּס אֵינוּ מְכִיר בְּנִסּוֹ; וְאָמְרוּ (שׁוֹחַר טוֹב תְּהִלִּים ק"ו) אֵי אֶפְשָׁר לְעוֹלָם בְּלֹא נִסִּין וּבְלֹא פְּלִאִין. כִּי־צַד, אָדָם נִתּוֹן עַל גְּבֵי הַמַּטָּה וְהַנְּחָשׁ בְּאַרְץ לְפָנָיו וּבֹא לְעַמֵּד וְהַרְגִּישׁ בּוֹ הַנְּחָשׁ, כִּי־נִן שְׂבָא לִיתֵן רַגְלוֹ עָלָיו בְּרַח הַנְּחָשׁ מִפְּנֵיו. וְאֵינוּ יוֹדֵעַ מַה פְּלִאֵי עֲשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמּוֹ.

ומי יודע, הקדוש ברוך הוא. שְנֵאמַר (תהלים קל"ו ד) "לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ". הוא לְבָדוֹ יוֹדֵעַ נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ; וְאָמְרוּ (שמות רבה פרשה כ"ד סימן א) בּוֹא וְרֵאֵה כִּמָּה נְסִים עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם הָאָדָם וְהוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ, שְׂאֵלוֹי הִיָּה אוֹכֵל פֶּת כְּשֶׁהִיא חַיָּה, הִיָּתָה יוֹרֶדֶת בְּתוֹךְ מַעְיָו וּמְשַׁרְטֶת אוֹתוֹ, אֲלֵא בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְיָן בְּתוֹךְ גְּרִגְרָתוֹ שֶׁהוּא מוֹרִיד אֶת הַפֶּת בְּשָׁלוֹם; אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה טֵבֵעַ שְׂאוֹכֵל וּבוֹלֵעַ אֶת הָאֵכֶל וְכוּ', וְאֵינוֹ שֹׁם לֵב אֶת הַרְטִיבוֹת שֵׁישׁ בְּתוֹךְ פִּיו וְכוּ', שְׁעוֹלָה לוֹ רַק וְכוּ', וְזֶה כְּמוֹ מַעְיָן שֶׁבְּרָא לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגִרוֹנוֹ, כְּדִי שֶׁהָאֵכֶל תִּרְדַּ בְּשָׁלוֹם, וְזֶה נֵס בְּתוֹךְ נֵס, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה טֵבֵעַ.

תְּתַאֲזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שֶׁאֵין מְדָה יוֹתֵר יָפָה מִזֶּו, וְאֶפְלוּ שֶׁזֶה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מֵהַ שְׂאֵמַר הַתֵּנָא הַקְּדוֹשׁ (אבות פֶּרֶק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגִרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הִכַּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלָל בָּא מִגָּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְכַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תִּרְעַמֶּת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בראשית ב' כ"ג) "עֵצִים מִעֲצָמֵי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שֶׁאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גתקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶקֶת י"ג תַּמּוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן בְּזְכוּת זֶה שֶׁתְּפִיץ אֶת "שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרֶסֶלֶב" יִכְנֵס לָךְ שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד, כִּי זֶה זְכוּת הָרַבִּים גְּדוֹל מְאֹד, כִּי מְדַבֵּר מִכָּל הַבְּעִיּוֹת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל בְּנֵי אָדָם, וְכָל אֶחָד מוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֱלוֹ הַשְּׁאֵלוֹת, וְלִכֵּן זֶה זְכוּת גְּדוֹל מְאֹד לְהַפְיֵץ אֶת זֶה, כִּי בְּזֶה מְקַרְבִּים יְהוּדִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַבֵּן שְׁלֶךְ ... נְרוּ יְאִיר מְצַלִּיחַ כְּאֵן מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שִׁיְהִיָּה הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ.

בְּעֵינֵי הַבְּנוֹת שְׁלֶךְ אַתָּה צָרִיךְ לְחַזֵּק אוֹתָן מְאֹד מְאֹד הֵן בְּצַנִּיעוֹת וְהֵן בְּדַרְךְ אַרְץ, כִּי הֵן בְּנוֹת טוֹבוֹת אָבֵל הֵן צְרִיכוֹת לְשֹׁמֵר לֹא לְהִיּוֹת מְשַׁפְּעוֹת מִחִבְרוֹת קְלוֹת דַּעַת.

בְּעֵינֵי הַרִיטְלִין וְכו', אִם בְּאַמַּת הוּא צָרִיךְ אֶת זֶה, אֲזִי אֶתֵּם יְכוּלִים לְסֹדֵר אֶת זֶה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְּרָא: מִפְּרֻשֵׁת הַשְּׁבוּעָה, מִשְׁנָה: לְגֵרֶס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֹזֵק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׁמַתְחִילִים לְלַמֵּד מִסֵּכַת פְּסָחִים, כְּדָאֵי לָךְ לְהַצְטָרֵךְ אֶל הַלְמוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְזָכַר גַּם זָכַר כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוּדִים הָאֵלוֹ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת ק"כ). "וּבִבְיַתִּי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְּרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְלָמוּד; שְׂזֶה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׁלֹא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשׁ לְמוּדִים הָאֵלוֹ.

הַעֵקֶר תְּרַגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין

לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

גתקיב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

למה לכם להתבלבל בבלבולי חנם וכו', ולמה לכם לדמין דמיונות חנם, אתם צריכים להיות שמחים ועליזים אחד עם השני.

הבטחתי לכם שיהיה לכם בית משלכם, למה אתם צריכים להפנס בלחץ, תראו לשמח מאד מאד ותראו שעל ידי שמחה תגיעו לכל טוב אמתי ונצחי, ולכן ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון? ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

... נרו יאיר אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שמתחילים ללמד מסכת פסחים, כדאי לך להצטרף אל הלמוד דף היומי, וזכור גם זכור כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

גתקיג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא יעזור שתקנו את הדירה מה שיותר מהר, ולא תצטרכו לחדש חוזה על שכירות.

הרבה פעמים צריכים לחכות על תשובה כפי שאיר הקדוש ברוך

הוא מהשמים וכו', ולכן אסור לכם להתבלבל משום דבר, רק לשמח יחד ולאהב אחד את השני, ולהבין אחד את השני, ולכבד אחד את השני, פי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

רק חזקו ואמרו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכת בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

גתקיד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכר מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שמתחילים ללמד מסכת פסחים, כדאי לך להצטרף אל הלמוד דף היומי, וזכר גם זכר כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.
המאחל לך שבת שלום

גתקטו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

תשארו ככר לגור פה עד אחר הבחירות, והקדוש ברוך הוא ימתיק
מכם כל הדינים על ידי פלא עליון, ותשתדלו מאד מאד לשמח יחד ולהבין
אחד את השני, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי
ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי
אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק
שהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים
(שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך
הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך
הבית.

ראה למסר את נפשך על מדת השמחה ותשמח את אשתך תמיד, כי
כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו.) אשה בעלה משמחה; כי אין דבר
יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל
העבודות הכי קשות, קל יותר לצינו וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים
ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש
גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת
לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר
לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיה בשמחה כל החיים שלך ילכו
כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכה לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי

מוהר"ן חלק ב' סימן י" מה ש'בני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, ובפרט עכשו שמתחילים ללמד מסכת פסחים, כדאי לך להצטרף אל הלמוד דף היומי, וזכור גם זכור כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גתקטז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה למטר את נפשך להיות בשמחה, כי כל הצרות מה שאת עוברת זה רק מחמת חסרון השמחה, ולכן ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הס"מ רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

אני ישתדל בכל מיני אפנים שבעולם שיהיה לך עבודה, ולא תצטרכי להיות מבדדת בעצמך.

נא ונא הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא שכל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

גתקיוז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שהתפקיד שלך בזה העולם רק להיות בשמחה,

וְלִשְׁמַח בְּשִׂמְחָה אֵין סוּפִית, כִּי עַל יְדֵי זֶה תִּזְכֶּה לְהַכְלִיל בּוּ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹכָא בְּזֵהר (תְּצוּה קפ"ד): תָּא חֲזִי עֲלֵמָא תַתְּאָה קִימָא לְקַבְּלָא תְּדִיר, [בּוּא וְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמְדָת לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֶקְרִי אַבְן טְבָא, [וְהִיא נִקְרָאת אַבְן טוֹב כְּמוֹ אַבְן מוֹשְׁכַת שְׁנִקְרָא מִגִּנֹּט] וְעֲלֵמָא עֲלָאָה לָא יְהִיב לִיה אֵלָא כְּגוֹנָא דְאִיהוּ קִימָא, [וְהָעוֹלָם הֵבֵא לָא נוֹתֵן אֵלָא כְּמוֹ שְׂמֻכִּינִים אֶת עֲצָמוּ מְלֻמְטָה] אִי אִיהוּ קִימָא בְּנִהִירוּ דְאַנְפִּין מִתְתָּא, [אִם נִמְצָאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׂמֻחִים מְלֻמְטָה] כְּדִין הֵכִי נִהְרִין לִיה מְעִילָא, [כֶּךָ מְאִירִים לוֹ מְלֻמְעֵלָה אִוֵּר וְזִוֵּר וְחִיּוֹת וְדַבְּקוֹת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קִימָא בְּעֲצִיבוּ, [אֲבָל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעֲצָבוֹת וּבִמְרָה שְׁחוּרָה] יְהִיבֵן לִיה דֵּינָא בְּקַבְּלִיה. [אֲזִי מְמַשֵּׁיף עַל עֲצָמוּ דֵּינִים] כְּגוֹנָא דָּא (תְּהִלִּים ק' ב') "עֲבָדוּ אֶת הַיְי"ה בְּשִׂמְחָה", חֲדוּה דְּבַר נֶשׁ מְשִׁיף לְגַבִּיהַ חֲדוּה אַחְרָא עֲלָאָה, [הַשְׂמֻחָה שֶׁל אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, מְמַשְׁכַת עֲלִיו שְׂמֻחָה מְעוֹלָם הֵבֵא] הֵכִי נְמִי הָאִי עֲלֵמָא תַתְּאָה, כְּגוֹנָא דְאִיהִי אַתְעֲרַת הֵכִי אֲמַשִּׁיף מְלֻעִילָא, [כֶּךָ הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְנַהֵג בְּזֵה הָעוֹלָם, כֶּךָ מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוּ מְעוֹלָם הֵבֵא], וְלִכֵּן כְּשְׂאָדָם רַק בְּשִׂמְחָה וּמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוּ כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוּ שְׂמֻחָה מְעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִכֵּן אַל תְּהִיָּה בְטָלָן, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׂעוֹבֵר צְרוּת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאֹבִים, תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם כָּל הַכַּחוֹת, וְאִז תִּרְאֶה שְׂכָל מְזֻלְךָ יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הַלּוֹאִי שְׂתַכְנִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּלִבְךָ.

וְלִכֵּן לְדַעְתִּי תַכְנִים בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֵלְקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשְׁבָה זֹו תְּמִיד תֵּלֵךְ, וְזֵה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצַּל מִכָּל רָע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזֻכָה לְהַכְנִים בְּמַח מַחְשְׁבָתוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכֹל הוּא אִוֵּר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג פְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

אֲנִי מְאֵד מְאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלֵתְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֵס בְּכֹל יוֹם כְּמַה פְּרָקִים מְשֻׁנוּת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֵד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וּבְפֶרֶט עֲכָשׁוּ שְׂמַתְחִילִים לְלַמֵּד מִסְכַּת

פְּסָחִים, כְּדַאי לָךְ לְהַצְטַרֵּף אֶל הַלְמוּד דֵּף הַיּוֹמִי, וְזָכַר גַּם זָכַר כִּי דֵּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ.) "וּבִבְיַתִּי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׂזַה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֵקֶר תַּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן, אֶפְלוּ כְּמָה דְבוּרִים שְׁמַדְבָּרִים עִמוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׂמַיִם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גַּתְקִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֵיךְ הֵבֵן שְׁלָךְ יָכוֹל לְהִתְחַתֵּן שֶׁהוּא מְסֻתּוֹבֵב בְּלִי מַעַשׂ הַפָּקָה, וְהַלּוּאִי וְהַלּוּאִי שֶׁלֹּא יִתְדַרְדֵּר עַד הַתְּהוּם וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן תִּרְאֶה לְהַחְזִיר אוֹתוֹ מִה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, כִּי אִם יֵשׁ לוֹ תַקְוָה לְהִתְחַתֵּן זֶה רַק בִּיבְנָאֵל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזַק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדֵּף הַיּוֹמִי, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׂמַתְחִילִים לְלַמֵּד מִסַּכַּת פְּסָחִים, כְּדַאי לָךְ לְהַצְטַרֵּף אֶל הַלְמוּד דֵּף הַיּוֹמִי, וְזָכַר גַּם זָכַר כִּי דֵּף גְּמָרָא

ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ב.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גתקיט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתתחזקו יחד להיות בשמחה עצומה, כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כף קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים

מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

הקדוש ברוך הוא עזר לכם שבאתם ליבנאל וקבלתם מתנות טובות, ולכן אתם צריכים לשמח מאד מאד, ולא להתבלבל יותר מלטלטל את עצמכם ממקום למקום, אדרבה אתם צריכים לדעת ולומר לעצמכם פה אשב כי אותיה, אנחנו נשארים ביבנאל בקהלה קדושה שהיא חממה של אמונה, וכאן המקום שלכם, כי כאן תצליחו, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן כ"ד) ששאלו הסבי דבי אתונא איפה האמצע של העולם? והראה רבי יהושע בן חנניה עם אצבעו פה, שאלו אותו מי אומר שכה הוא? אמר להם רבי יהושע בן חנניה, תביאו חבלים ותמדדו ותראו שאני צודק, ומגלה רבנו ז"ל שיש בזה סוד נפלא מאד, כשמתחיל הבלבולים עם האדם איפה המקום שלו להיות ולגור? אזי העצה להגיד לו פה, איפה שאני נמצא שם אמצע העולם, ועם כל זאת כשהקלפות והמשחיתים שברא מחמת עוונותיו מבלבלים אותו ושואלים מי אומר שאתה צריך לגור פה, אולי אתה צריך לגור במקום אחר? ואחר כך כשילך למקום אחר וכו', גם שמה יגידו לו מי אומר שאתה צריך לגור פה, אולי אתה צריך לגור במקום אחר? כי כשאדם חוטא בפגם הברית אזי הוא בורא קלפות ומשחיתים, והם מבלבלים את דעתו ומעקמים את לבו וכו', בקשיות וספקות, ולא מוצא את המקום שלו, אבל אם אדם מאמין בו יתברך, ומכניס בדעתו את אמתת מציאותו יתברך, על ידי זה איפה שרק תשים אותו הוא יהיה רק שמת, כי אין עוד שמחה כשמתח האמונה בהשם יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

גתקכ.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אלי לא מתקרבם, אני רק שמש אצל רבנו ז"ל, ולכן יותר טוב שתכתב שהתקרבת אל רבנו ז"ל זה שש שנים, והנה אתה בעצמך כותב מה הרוחת בזה שהתקרבת אל רבנו ז"ל, סימת חמש פעמים ששה סדרי משנה, פעם אחת את כל הש"ס וכו' וכו', וזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל כבר חמש פעמים, מה אתה מתלונן, אתה צריך לרקוד מרב שמחה על גדל הזכות שיש לך, ובודאי תזכה למצא את בת זוגך, אתה רק צריך לקיים מה שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות סג). נחית דרגא נסיב איתתא, אתה צריך לרדת מדרגה ואז תמצא את הזוג שלך, כי בדרך כלל בחור הוא גאותן וכו', ולא מתאים לו לקחת את זו או את זו וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו? או אני הכי חכם והכי יפה והכי משפל וכו', אקח את זו? והוא מסתובב ומחפש את הבת זוג שלו כפי הדמיון שנוכנס בו כאלו מי יודע מה הוא? והוא רוצה שיתבוא אליו זוג משהו שעדיין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפש וכו', ומסתובב ויוצא לפגישות פן ואולי אמצא את בחירת לבבי שתבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור מחכה עד שיולד זוג כזה, ובין כך הוא לא קולט שהזמן לא מחפה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופס את עצמו רואה שהוא כבר בגיל שלושים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות סג). נחית דרגא נסיב איתתא, תרד מדרגה ואל תחזיק מעצמך כל כך גדול וכו', ואז תמצא בקלות בת זוג מה שיתאים לך.

אתה צריך לדעת רבנו ז"ל הוא השדכן, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ט) ולכן מי שזוכה להיות אצל ציון רבנו ז"ל ומבקש שמה הרבה על מציאת הזוג, בודאי יושע, אבל אדם הוא ברוך וכו' וכו', ולא מתאים לו זאת וכו', או את זאת וכו', ובין כך הוא מפספס את השדוך

שלו, ולכן העצה היא רק כמו שכתבתי לה, לרדת מהגאונה ולקחת את כל מה שמציעים לה וכו' וכו', בודאי לא צריכים לקחת בעלת מום וכו' וכו', אלא לא להיות בררן, ואם תקיים את זה, תראה שתתקף ומיד תמצא את בת זוגך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לה שבת שלום

גתקכא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

פעם בא יהודי אל החפץ חיים ז"ל והתאונן הסוס שפרנס אותי מת, מה אני עושה עכשו? ובכה מאד, והחפץ חיים ז"ל התחיל לחיך ואמר לו בעדינות, איך יהודי יכול להגיד שהסוס פרנס אותי? הרי הפרנסה בא מהקדוש ברוך הוא, והוא חי לנצח, ובודאי לא יעזב אותך, ולכן אני מבקש אותך גם כן, למה תאמרי דבר כזה, העולם חרב בעדך, הרי פרנסה בא רק מידי הקדוש ברוך הוא, ולכן למה את צריכה להכנס בלחץ כזה? הלא לא צריכים לתת עצות להקדוש ברוך הוא איך להשיג פרנסה.

דעי לה שסגלה לפרנסה לברך ברכת המזון מתוך הסדור דיקא, ובקול ובשמחה, וזה מסגל לעשירות נפלאה, כמו שכתוב (משלי י) "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה", הינו אשה שמברכת את ברכת המזון בשמחה עצומה, זה מסגל לעשירות, וכן להזהר מאד על נטילת ידים וכו', ולכן מהיום והלאה תקפידו מאד מאד על נטילת ידים כשאת קמה בבקר וכו', וכן כשיוצאים לשרותים וכו', וכן לפני האכילה לטל ידים עם נטלה דיקא וכו', כי נטילת ידים מסגלת להנצל מעניות, כי על נטילת ידים ראשי תבות ע'ני', מי שמזלזלת בנטילת ידים נעשית עניה, ואמרו חכמינו

הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת ס"ב): אָמַר רַב חֲסֵדָא אֲנָא מִשְׁאֵי מְלֵא חֲפְנֵי מֵיא וְיִהְיֵוּ לִי מְלֵא חֲפְנֵי טִיבוּתָא; [אֲנִי נִטְלֵיתִי יָדַי עִם מְלֵא מַיִם, נִתְנוּ לִי חֲפְנִים מְלֵא טוֹב, כִּי רַב חֲסֵדָא הָיָה עֲשִׂיר גְדוֹל מְאֹד, וְהַכֵּל בְּזִכּוֹת נְטִילַת יָדַים שְׁהֵיָה מִקְפִּיד עַל זֶה].

תְּהֵי חֲזָקָה בְּזֶה וְתֵרָאֵי שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לָךְ פְּרֻנְסָה חֲדָשָׁה, אֲסוּר לְהִכְנִס בְּלַחֲץ וּבְדַחֲק, רַק לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מִחֲדָשׁ אֲנָא מְמָךְ רַבּוּנּוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְהִזְמֵן לִי אֶת פְּרֻנְסַתִּי מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה וְהַפְתּוּחָה וְשֵׁלֵא אֶצְטָרֵךְ לְטוֹבוֹת מִשׁוּם בִּשְׁוֹר וְדָם, אֲלֵא אַתָּה לְבַדְךָ תְּפָרְנְסֵנִי בְּכַבוֹד גְּדוֹל, וְלֹא אֶצְטָרֵךְ לְהִגְיעַ לְיָדַי מִתְנַת בִּשְׁוֹר וְדָם, וְכָךְ תִּרְחִיבֵנִי אֶת הַשִּׁיחָה שְׁלֹךְ בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֵךְ, וְתֵרָאֵי שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב, וְזִכְרֵי הַיֵּטֵב מֵה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְלֻקוּט שְׁמוֹת רַמְזוֹ ר"ס) שְׁאַלּוּ תִלְמִידָיו אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי מִפְּנֵי מָה לֹא יֵרֵד מִן יִשְׂרָאֵל פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה? אָמַר לָהֶם אֲמַשְׁל לָכֶם מִשָּׁל לְמַה הַדָּבָר דוֹמָה לְמִלְךָ בִּשְׁוֹר וְדָם שְׁהֵיָה לוֹ בֶּן אָחָה, פָּסַק לוֹ מִזּוֹנוּתָיו פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְלֹא הָיָה מִקְבִּיל פְּנֵי אָבִיו אֲלֵא פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה. חָזַר וְקָבַע לוֹ בְּכָל יוֹם וְהָיָה מִקְבִּיל פְּנֵיו בְּכָל יוֹם. אִף יִשְׂרָאֵל מִי שְׁהִיּוּ לוֹ אֲרַבְעָה וְחַמֵּשָׁה בָּנִים הָיָה דוֹאֵג וְאוֹמֵר שְׁמָא לְמַחֵר לֹא יֵרֵד מִן וְנִמְצְאוּ כָּלֶם מֵתִים בְּרַעַב, וְנִמְצְאוּ כָּלֶם מְכוּנִים אֶת לֶבָם לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים; וְלָכֵן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל בָּא בְּכָל יוֹם וּמִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ פְּרֻנְסָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אֵב הַרְחֵמֶן, וְצוּפָה וּמְבִיט וּמְחַכֶּה שְׁאַנְחָנוּ בְּנֵינוּ נִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ, וְאִזּוּ יִתֵּן לָנוּ בְּשַׁפַּע גְּדוֹל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵיתִי שְׁאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתקכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תְּמוּזָה הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיף לְהַבִּין שְׁאֶסוּר לְךָ לְנִסְעֵ אֵלָא לְהַשְׁאֵר עִם אֲשֶׁתְּךָ, אֲךָ וְרַק
הַחֲתֻמָּנָתְךָ וּכְבָר אֲתָה רוֹצֵה לְבְרַח, הֵן אֲמַת שְׂזָה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת אֲצִל
רַבְּנֵנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים שְׂכָל, לֹא יְכוּלִים לְעֻזֵב אֶת
הָאִשָּׁה לְבַד בְּבֵית תַּכְף וּמִיָּד שְׁבוּעִים אַחֵר הַחֲתֻמָּנָה, אֵלָא אִם הִיא מְסֻכְמָה,
וְזֶה פְּשׁוּט.

יֵשׁ מְנַהֵג כְּזֶה אֲצִל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמָנוּ שְׂבֻכָל יוֹם מִהַשְׁבַּע בְּרִכּוֹת קוֹרְאִים
סְפוּר יוֹמֵי מִהַסְפוּר שֶׁל הַשְׁבַּע קַבְצָנִים.

הַעֲקָר תִּתְחַזְּקוּ בְּשְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, וְתִרְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל יָדֵי
זֶה תִּבְנֶנוּ בֵּית נְאֻמָן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתקכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תְּמוּזָה הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּתַב הַרְמֵב"ם (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הַלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שַׁבְּתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה
בֵּין לֹא תַעֲשֵׂה אִם עֵבֵר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזוּזוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֵׂה
תְּשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחֻטְאוֹ חַיִּב לְהִתְדוּדוֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאֲמַר (בַּמִּדְבָּר

ה) "איש או אשה כי יעשו" וגו' "והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצות עשה כיצד מתודין ואמר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובשתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; ובדאי תכף ומיד כשמתודים הקדוש ברוך הוא מוחל על כל עוונותיו, כמאמר ז"ל (תורת כהנים בחקותי) אמר הקדוש ברוך הוא, שמיד שהם מתודים על עונותיהם מיד אני חוזר ומרחם עליהם שנאמר (ויקרא כ"ו) "והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלתי", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') שעוונותיו של אדם חקוקים על עצמותיו, כמו שכתוב (יחזקאל ל"ב) "ותהי עונתם על עצמותם", וזה מה שהורג את האדם, כמו שכתוב (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה", ועל ידי ודוי דברים יוצא מעצמותיו החטאים שחקוקים עליהם; ולכן אני לא יודע מה את שואלת? בדאי כף הוא, כשאדם חוטא ומתודה ומתחרט על העבר ומקבל על עצמו על להבא, הקדוש ברוך הוא מוחל לו על כל עוונותיו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערם וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך ליגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות ליגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

גתקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי כֶּךָ הוּא כֻּכַל שְׂאָדָם עוֹלָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר מֵעֵלָה מֵעֵלָה, מִתְגַּבֵּר עֲלָיו יִצְרוּ וְרוֹצֵה לְהַפִּיל אוֹתוֹ, כִּי הִרְגַע שֶׁהוּא עֵלָה מִדְּרָגָה אֶחָד בְּהַכְרַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ, אֲזִי יֵשׁ לוֹ יִצֵּר הָרַע חֲדָשׁ שְׂרוּצָה רַק לְהַחֲשִׁיכוֹ וּלְהַפִּילוֹ בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה, וְאָדָם צָרִיף לְהַתְחַזֵּק, וְלִכְּן אֶפְלוּ גְדוּלֵי מַבְחָרֵי הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע עָלוּ מֵעֵלָה מֵעֵלָה, הֵיוּ צְרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת חֲדָשׁ בְּכָל פַּעַם שֶׁלֹּא יִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם יִצְרָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְעַקֵּר הַיִּצֵּר הָרַע הוּא בְּדַמְיוֹנוֹת שְׂאָדָם יִפֹּל לוֹ בַּמַּחֲשָׁבָה שֶׁהוּא כֹּבֵר מִשְׁהוּ, שְׁזָה קִלְפַת נִגְהָ, כִּי אָדָם צָרִיף לְהֵיּוֹת מְזַכָּךְ לְגַמְרֵי עַד שֶׁלֹּא יִרְאֶה לְפָנָי עֵינָיו רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַמִּיד יַעֲלֶה מֵעֵלָה מֵעֵלָה, אֲבָל צָרִיף תַּמִּיד לְחַשֵּׁשׁ שֶׁלֹּא יִטְעֶה אֶת עַצְמוֹ וְזָה קִלְפַת נִגְהָ, שְׁזָה קִלְפָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא כֹּבֵר בְּאִיזָה מִדְּרָגָה, וּלְבַסּוֹף עֵדִין לֹא יִצָּא מִחוּל אֶל הַקֹּדֶשׁ אֶפְלוּ כַּחוֹט הַשְּׁעָרָה, וְלִכְּן צְרִיכִים תַּמִּיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּא יִטְעֶה אֶת עַצְמוֹ כִּלְל, וְתַמִּיד יִפִּיר אֶת עַצְמוֹ שְׁעֵדִין הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי, וְעֵדִין לֹא יִצָּא מִחוּל אֶל הַקֹּדֶשׁ אֶפְלוּ כַּחוֹט הַשְּׁעָרָה, וְכֵךְ יִהְיֶה שְׁמוֹר מִנְּפִילוֹת שֶׁהֵס"מ רוֹצֵה לְהַפִּיל אוֹתוֹ.

אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁמְכַנֵּס בְּדַעְתּוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כִּלְל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וּבַמַּחֲשָׁבָה זֶה תַּמִּיד הוֹלֵךְ, וְזָה מְטַהֵר אוֹתוֹ מִהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצַּל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְהַכְנִיס בְּמַח מַחֲשַׁבְתּוֹ תַּמִּיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כִּלְל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה, וְזָה נִקְרָא לַעֲלוֹת עֲלֶיהָ אַחַר עֲלֶיהָ, כַּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ג) כֻּכַל שְׂאָדָם מְגִיעַ לְמִדְּרָגָה יוֹתֵר גְּבוּהָה, הוּא מוֹרִיד מֵעַצְמוֹ אֶת הַלְבוּשִׁים, הֵינּוּ אֶת הַמְּסַכִּים הַמְּבַדִּילִים בֵּינּוּ לְבֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ'

וכו', והוא אוהב את עצמו יותר ויותר עמו יתברך, אבל תמיד צריכים לזכור שיש קלפת נגה שמטעה את האדם כאלו הוא כבר איזה מדרגה, ויכול לפל בנוקבא דתהומא רבה, ולכן תמיד צריכים לבקש את הקדוש ברוך הוא שלא יטעה אותו יצרו כאלו הוא בעל מדרגה ובעל השגה, וצריכים לבקש רחמים רבים ממנו יתברך שיחוס וירחם עליו שלא יהיה נדחה מפניו כלל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

גתקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק י"ג תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') שעוונותיו של אדם חקוקים על עצמותיו, כמו שכתוב (יחזקאל ל"ב) "ותהי עונתם על עצמותם", וזה מה שהורג את האדם, כמו שכתוב (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה", ועל ידי ודוי דברים יוצא מעצמותיו החטאים שחקוקים עליהם; והנה בהתחלה מאד קשה לאדם להגיע למדרגה זו שיוכל להתודות להקדוש ברוך הוא, כי מרב עוונותיו המרבים שחטא ופגם וכו' וכו', ברא קלפות ומשחיתים שמעלימים ומסתירים את אמתת מציאיותו יתברך, ולכן קשה לו מאד בהתחלה לדבר את כל אשר עם לבבו עמו יתברך, כמו שאמר הנביא (ישעיה נ"ט ב') "כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע", ולכן צריכים לבוא אל צדיק ירא שמים, ולספר לו בפרטי פרטיות מה עבר עליו, כי הוא לא רחוק ממנו, כי הרי יושב מולו ומספר לו את כל אשר עם לבבו, ואם הוא צדיק אמת שנכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, אזי בו ברגע בשעה שאדם מספר לו את כל מה שעובר עליו, הצדיק נכלל בו

יתברך ואומר לו יתברך תשמע מה שהאדם הזה מספר לי וכו' וכו', וכך האדם מתודה בדקות אז לפניו יתברך, ודבר זה הוא עמק עמק, כי שלמות הצדיק הוא כשנכלל באין סוף ברוך הוא בבטול כל הרגשותיו ונכלל במקום שנכלל וכו', ואדם מספן בא עם מטען שלם של עוונות וחטאים ומעיק ומציק לו וכו' וכו', ורוצה מאד מאד לספר למישהו וכו', בודאי השלמות הוא להתודות להקדוש ברוך הוא, ואז הוא לא יצטרך לספר לאף אחד רק להקדוש ברוך הוא וכו', אבל בהתחלה הוא רחוק מזה, כי הוא לא מרגיש איפה הקדוש ברוך הוא מרב עוונותיו, ולכן הוא צריך לבוא אל צדיק הדבוק בהקדוש ברוך הוא, ומספר לו את הכל, והוא מקשר אותו אליו יתברך, אשרי מי שמוצא צדיק כזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

גתקכו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יען שלא צייתת אז את הצדיק, ולכן תשמר לא להכנס עכשו בזה מכמה סבות וכו' וכו'.

אדם צריך לדעת כששואל עצה מצדיק אמת, צדיק גדול, הוא צריך לקים את עצותיו, ואם הוא לא מצית אותו למה צריך לנסע אליו, והרגע שעבר את הזמן לא כדאי להכנס בזה, כי הוא יכול להכשל וכו', וגם להעניש חס ושלום, ולכן תקים שב ואל תעשה עדיף, ותקבע לעצמך שעורים בתורה, ואל יחסר לך יום מללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פראים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי

דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "וכביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמה לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא ישפיע לך פרנסה בשפע, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום

גתקכוז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג
שלום רב אל ... תחי'
לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות קלפה חלק ב' סימן א') יש שדים שמצויים בבתים, שהם מקלקלין השלום בית, ועל ידי זה כעס וקטטות בבית. ועקר הבית הוא האשה כי (יומא ב.) ביתו זו אשתו, ועל כן על פי רב עקר הקטטות ממנה. ולפעמים נאחזים בשאר בני הבית, ועל ידי זה נעשים הקטטות והמריבות, ועל ידי זה באים יסורים על בני הבית. וזה מפרש בפסוק (איוב כ"א) "בתיהם שלום מפחד", ודרשו חכמינו הקדושים (רש"י שם) מפחד - אלו שדים, וזהו "שלום מפחד" כי השלום הפך הפחה, שהם השדים המקלקלים השלום, וזהו "ולא שבט אלוה" וכו', הינו היסורים, עין שם.

וְאֵינִי מְכַרְחֵה לְהַגִּיד לָכֵם שֶׁהַשְּׂדִים הָאֵלוּ נִבְרָאִים רַק מֵהַכֶּעָס וְהַמְחֻלָּקֵת וְכֹו' וְכֹו', כִּי כִּךָ אָמַר רַבְנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ס"ו) בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשְּׂטָן; וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מִכֶּעָס, כִּי כֶּעָס בְּבֵית מַחְרִיב אֶת הַבַּיִת. וְרַבְנֵנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת כֶּעָס סִימָן ט"ו) כֶּעָס שֶׁל אִשָּׁה מַחְרִיב אֶת הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשְׁמֹו שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

אֵינִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ וְאֵת בְּעֵלְךָ שֶׁתִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמֻחָה, וְכֵל כִּךָ קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמֻחָה יוֹתֵר מִכֵּל הָעֲבוֹדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קֵל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְלִכֵּן עַל שְׂמֻחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֻחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם לֹא כֵּל מִי שֶׁשְׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כֵּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֻחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשְׂמֻחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִלְכוּ כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מַה שְּׂבַנִּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד יוֹשֵׁב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מִהַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה וְאִז תִּזְכּוּ לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִין וּכְבֹּד לֹא יִחַסֵּר לָכֵם שׁוּם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתקכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנַחֵס ט"ו תַּמְנוּז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִנֵּה מִתְחִיל עוֹד שָׁבוּעַ חֲדָשָׁה, שָׁבוּעַ שְׁעֵדִין לֹא הִיָּה בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְנַצֵּל אֶת הַשָּׁבוּעַ הַזֶּה לְדַבְּקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר כָּל מַחְשָׁבָה וּמַחְשָׁבָה שֶׁרַק חוֹשְׁבִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה זוֹכָה לְקִיָּם מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִוּד הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ, וְלֹא צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ שׁוֹם דְּבַר רַק לְחֶשֶׁב "מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" "אֵין בִּלְעֲדֵיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל" "הַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא", וּבְמַחְשָׁבוֹת אֵלּוּ הוּא מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזוֹכָה לְאַהֲבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאַהֲבַת אֶת הוִי" אֱלֹקֶיךָ", וּמוֹבָא (סֵפֶר הַחֲנוּךְ מִצְוָה תי"ח) שֶׁרְאוּי לוֹ לְאָדָם שֵׁיִשִּׁים כָּל מַחְשָׁבָתוֹ וְכָל מַגְמָתוֹ אַחֵר אַהֲבַת הַשֵּׁם, וַיַּעֲרִיךְ בְּלִבּוֹ תְּמִיד כִּי כָּל מֵה שֶׁהוּא בְּעוֹלָם מַעֲשֵׂר וּבְנִים וְכְבוֹד הַכֵּל בְּאֵין וְכֶאֱפֶס וְתֵהוּ כְּנֶגֶד אַהֲבָתוֹ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּגַע תְּמִיד כָּל הַיּוֹם בְּבִקְשַׁת הַחֲכָמָה לְמַעַן יִשִּׁיג יְדִיעָה זֹה, סוּף דְּבַר יַעֲשֵׂה כָּל יְכַלְתוֹ לְהַרְגִיל מַחְשָׁבַת לְבוֹ כָּל הַיּוֹם בְּאִמוּנָתוֹ וְיְחִוּדוֹ, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה רְגַע אֶחָד בְּיוֹם וּבְלֵילָה בְּהַקִּיצוֹ שֶׁלֹּא יִהְיֶה זוֹכֵר אַהֲבַת אֱדוֹנָיו בְּכָל לְבוֹ וְכוּ'; עֵינַן שָׁם, וְזֶה דְּבַר שֶׁלֹּא צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ בָּזֶה שׁוֹם דְּבַר, רַק לְחֶשֶׁב מְזֵה, וּכְבָר מְגִיעַ לְאַהֲבָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה שְׂאֵז כָּל עוֹנוּתָיו מִתְּהַפְּכוֹת לְזַכּוּת, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, זְכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל שְׁמַאִיר בְּנוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּגְלָה לָנוּ אֶת עֲנִיָּן שֶׁל שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִתְגַּבְּרַת הָאַהֲבָה שֶׁל אָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי לֹא יִדְבַר הָאָדָם אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵלֹא אִם הוּא אוֹהֵב אוֹתוֹ, וְאֶפְלוּ כְּשֵׁיִשׁ לוֹ טְעֵנוֹת וְכוּ', שְׂאֵין לוֹ בַּת זוּג וְכוּ', אֵין לוֹ פְּרִנְסָה וְכוּ', אֵין לוֹ יְלָדִים וְכוּ', הוּא בָּא וּבּוֹכָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּכֵן הַמִּתְחַשָּׂא לְפָנָי אֲבִיו, זֶה גַּם כֵּן מִחֲמַת רַב אַהֲבָה שְׂאוֹהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלַתְךָ לְהוֹצִיא מִמֶּךָ אֶת כָּל הַקְּשׁוּיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַמְּרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְהַעֲקוּמוּמִיּוֹת שֵׁיִשׁ בָּהֶן, שֶׁהַכְּנִיס בְּלִבְךָ הַס"מ כְּדֵי לַעֲקֹר אוֹתָךְ מֵאַהֲבָתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאֲמַת מִי שְׂאוֹהֵב אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה הוּא שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחֲתִים שְׁבָרָא.

נא וְנָא זָכַר גַּם זָכַר שָׁרָק אֶתְמוֹל הַתְּחִילוֹ לְלַמֵּד מִסֵּכֶת פְּסָחִים לְפִי סִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְלִכְּן עָלָה גַם אֵתָּה אֶל הַעֲגֻלָּה וְתִתְחִיל לְלַמֵּד כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא מִמִּסְכַּת פְּסָחִים, וְתִרְגִּישׁ כָּל מִינֵי טַעְמִים בְּעוֹלָם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר מַה זֶה דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, שְׂזָה מְצִיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וְלִכְּן הִס"מ יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם וְאַפְלוֹ יִתִּיר לְאָדָם לְלַמֵּד כָּל הַלְמוּדִים רַק לֹא דָף גְּמָרָא, כִּי מִדָּף גְּמָרָא הוּא מְאֹד מְאֹד מִפְּחָד כִּי זֶה מְבַטֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְלִכְּן תִּהְיֶה עֵקֶשׁן גְּדוֹל כָּל יוֹם לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא אֶפְלוֹ בְּגַרְסָא, וְעַל יְדֵי דָף גְּמָרָא נִפְתַּח לְאָדָם אֶהְבָּה גְּדוֹלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֶפְלוֹ כְּשִׁלּוּמֵד דִּינִים וְהִלְכוֹת שְׂקִשׁוּרִים אֶל גְּשָׁמִיּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וְכוּ', גַּם זֶה מְכַנִּיס בְּאָדָם הַתְּלַהְבוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד לְמַצָּא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹךְ הַבְּרִיאָה, וְרוֹאֵה שְׂאִין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִכְנִיס דְּבָרִים אֵלוֹ בַּתּוֹךְ לְבוֹ וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקכט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר פְּנַחֵס ט"ו תְּמוּזָה הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּשַׁתְּדֵּלִי בְּשָׁבוּעַ זֶה לַעֲשׂוֹת רַק חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, כִּי בְּשָׁבוּעַ זֶה מִתְחִילָה הַשְּׁלֵשׁ שָׁבוּעוֹת שְׁנִקְרָאִים בֵּין הַמְּצָרִים, שְׁהֵם יְמֵי אֲבָל שֶׁהַכֵּל קָרָה לָעַם יִשְׂרָאֵל מִחֲמַת שְׁנֵאת חֲנָם, שֶׁהַכְּנִיס בְּנוֹ הִס"מ הַרְשָׁע, לְפָלַג אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַכַּח שְׁלוֹ זֶה רַק "הַפְּרָד וּמְשַׁל", לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בְּמוֹשְׁבָה, בְּכַפּוֹ, בְּעִיר, בְּמִדְיָנָה, וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכְּן עֲלִינוּ לְמִסַּר אֶת נַפְשֵׁנוּ רַק עַל אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה שְׂזָה זֹכִים עַל יְדֵי שְׂמִגְלִים וּמְפָרְסָמִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וְלַהֲיַדַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מַחֲיָה וּמַהוּוֹה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיוֹן.

וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תְּהִי שְׂבוּרָה מִכָּל מַה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ,

אדרבה תשתדלי מאד מאד לדון את עצמך לכף זכות, וכן לדון את הזולת לכף זכות, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ורחמיו יתברך על כל מעשיו, ובודאי אם תתחזקי באהבת השם יתברך ותדעי שהקדוש ברוך הוא אוהב אותך, על ידי זה ימשך עליך גם כן דבקות באין סוף ברוך הוא, כי אי אפשר לתאר ולשער כשבר ישראל מחדיר בעצמו אשר כל מה שקורה אתו, יש בזה כוונה עמקה, לפי השגחתו הפרטי פרטית, ולכן תהי חזקה בזה והקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך.

עכשו מתחילים לבוא אורחים מבחוץ, וכן כל מיני תירים וכו' וכו', ולכן תשתדלי מאד לקבל את כלן בסבר פנים יפות, כי בזה אנחנו מקדשים את שמו יתברך ואת שם הצדיק, וכן תשתדלי מאד מאד לקרב את נשות של תושבי המקום, כי הס"מ לא מספיק להסית אותן נגדנו, ואנחנו צריכים להראות את האמת שאין לנו שום כוונה להשתלט על אף אחד, אנחנו אוהבים את כלם ורצים רק את הטוב של כלם, אשר זה האמת לאמתו.

נא ונא תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אפלו דבור אחד מאד מאד חשוב בשמים, אשרי האשה שחזקה בזה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וכל מה שהיא צריכה מבקשת רק ממנו יתברך, שעל ידי זה היא תנצל מקנאה ושבגות ומכל צער וכו' וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקל.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר פנחס ט"ו תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הן אמת אתה צודק שהצדיקים והאדמו"רים מהדור הקודם לא רצו לקבל את זה וכו', אבל זה היה מפני שמפלגה מסימת אמצה את הדף היומי אל המפלגה שלה, ויען שרב הצדיקים והאדמו"רים מדור הקודם התנגדו אל

המפלגה הזו, ולכן כדי שלא ימשכו אחריהם התנגדו גם על הדף היומי, כי אמרו שרוצים לטהר את השרץ וכו', עם דף גמרא וכו', אבל היום זה מפרסם בכל העולם כלו שרב רבם של אלו שלומדים את הדף היומי, אין להם שום שיכות לשום מפלגה, אלא ההרגל נעשה טבע ולומדים בכל יום דף גמרא, ואיך שהקדוש ברוך הוא נותן את היום מתחיל דף חדש, וזה נעשה קביעות חזק מאד מאד, עד שאפלו אנשי עסקים באמצע עסקיהם מפסיקים לשעוה וחוטפים דף גמרא, כגון רופאים, מהנדסים, עורכי דינים וכו' וכו', ודבר זה מפרסם מאד, ואלו האנשים אין בכלל שיכות לשום מפלגה, וכן רב האנשים שלומדים את הדף היומי, אין להם שיכות בכלל אל המפלגה הזו שרצו לאמץ לעצמם את הדף היומי.

ידוע שבפולניא אנשי שלומנו היקרים היו מהראשונים שלקחו לעצמם ללמד בכל יום דף גמרא, ואמרו שרבנו ז"ל נתן מתנה לרבי מאיר שפירא זצ"ל את הרעיון הזה ללמד כסדרן דף אחר דף, כי בשכר שנתן לאנשי שלומנו את המבנה הענקי שלו בלובלין ששם יהיה הקבוץ הקדוש שלנו בראש השנה, וגם הוא התפלל בין אנשי שלומנו בראש השנה כידוע דבר זה, וזה היה קדוש השם וקדוש שם רבנו ז"ל באופן נפלא מאד, ולכן כלל אנשי שלומנו בפולניא למדו בכל יום את הדף היומי, וזה לא דבר חדש, ולהם בודאי לא היה שום שיכות אל שום מפלגה.

מה אמר לך אין עוד למוד יותר חשוב כמו למוד גמרא, רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ג') שעל ידי למוד גמרא ובפרט בלילה על ידי זה לא יזיק לו שום קול של מנגן רשע, ופרש מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות אפוטרופוס הלכה ג') שלא רק ממנגנים רשעים למוד גמרא מציל אלא אפלו מכל הקולות של הרשעים זה מציל, הינו כי צריכים מאד לשמר מקול של רשע, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ג) שהדבורים של הרשע שהוא בר דעת מולידים נאוף בהשומע וכו', ועל ידי שאדם זהיר בלמוד גמרא נצל מכל אלו הקולות של הרשעים שלא יזיק לו, ולכן אשרי מי שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא שזה מציל מכל הצרות ופגעי ומקרי הזמן וכו', ואם היו

בני אדם יודעים מה זה למוד דף גמרא בכל יום וכו', היו מוסרים את נפשם שהלמוד הראשון ביום צריך להיות דף גמרא.

ומספר שהרב הקדוש רבי יהושע מבעלזא זי"ע, אמר בשם אביו הקדוש השר שלום זי"ע, דף גמרא עם רש"י מסגל להצלחה, והוא בעצמו אמר ראיתי אנשים שכבר היו בנעוריהם בדיוטא התחוננה רחמנא ליצלן וכו', אבל לקחו את עצמם ללמד בכל יום דף גמרא, ואפלו מנסיונות הקשים שעבר עליהם וכו', זה שעמד להם ונחלצו מבור תחתיות, והצליחו להתחזק ולהתגבר על היצר, עד שעלו ונתעלו לתלמידי חכמים מפלגים ומורי הוראה בישראל, הרי שלך לפניך מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, והעיד יהודי בשם ר' אברהם לוי ז"ל שהיה חשוף בנים הרבה שנים, ונסע אל השר שלום מבעלזא זי"ע, ובקש מאד על ילדים, ענה ואמר לו בזה הלשון "אברך, הלא אתה יכול ללמד, אם תלמד בכל יום דף גמרא, תזכה לזרע של קימא", וקנים את זה בעקשנות גדול מאד, ונולדו לו אחר כך שבע עשרה ילדים, אשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא, ומוסר את נפשו על למוד זה.

מה אמר לך אשרי מי שיהיה חזק בלמוד דף היומי בכל יום, שאין בזה שום שיכות לשום מפלגה וכו', ואף שיש מפלגה שהתישבה על הדף היומי וכו', כאלו היא לקחה את זה בירשה וכו', ובשביל זה הרבה גדולי עולם וצדיקי הדור התנגדו לזה וכו', רק מפני שהמפלגה הזאת אמצה את זה וכו', אבל היום רואים שרב רבם שלומדים את הדף היומי, אין להם שום שיכות להמפלגה הזו, וחלק הכי גדול אפלו לא יודעים מהמפלגה הזו וכו', כי לא מענין אותם כל הפוליטיקה של הכל ושל שקר, רק לומדים דף גמרא לשם אל עולם, כי מרגישים כל מיני טעמים בלמוד דף גמרא בכל יום, ולכן אל תהיה בטלן, תצטרף גם אתה, כי הנה יום והנה לילה, והנה הכל פרח, אבל אם אדם חטף ביום זה דף גמרא, זה נשאר לו לנצח נצחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנַחֵס ט"ו תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שכעס זה המדה הכי מגנה שרק יכול להיות, ועוקר את נפשו לגמרי, כמובא בזהר (תצוה קפ"ב). במאי אתידע לקרבא בר נש בהדיה או לאתמנעא מניה, [איך יכולים לדעת אם מתר להתקרב אל האדם הזה או להתרחק ממנו?], ברוגזיה ממש ידע ליה בר נש, וישתמודע מאן איהו, [ככעסו של אדם מתודע מהות כל האדם ומתגלה מי הוא], אי ההיא נשמתא קדישא נטר בשעתא דרוגזוי אתי עליה, דלא יעקר לה מאתרהא, בגין למשרי תחותה ההוא אל זר, [אם אדם שומר על עצמו לא להיות ככעס כדי שלא יהיה נעקר ממנו נשמתו], דא איהו בר נש כדקא יאות, דא איהו עבדא דמאריה, דא איהו גבר שלים. [זה הוא אדם כמו שצריך להיות, הוא עבד של הקדוש ברוך הוא והוא אדם השלם], ואי ההוא בר נש לא נטיר לה, ואיהו עקר קדושה דא עלאה מאתריה, למשרי באתריה סטרא אחרא, ודאי דא איהו בר נש דמריד במאריה, ואסיר לקרבא בהדיה ולא תחברא עמיה, [ואם אדם הזה לא שומר על עצמו לא להיות ככעס, והוא עוקר את הקדושה ממנו, ונכנס בו סטרא אחרא, אדם הזה הוא מורד בהקדוש ברוך הוא ואסור להתקרב אליו], ודא איהו (איוב י"ח ד') "טרף נפשו באפו", איהו טריף ועקר נפשיה בגין רגזיה, ואשרי בגויה אל זר [אדם שהוא ככעס הוא עוקר את הנפש שלו ושורה בו הסטרא אחרא], ועל דא כתיב (שם) "חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו", דההיא נשמתא קדישא טריף לה, וסאיב לה בגין אפו [מי שכעס הנשמה שלו בורחת ממנו, והוא מטמא את עצמו]; ואמר הארזיז"ל את כל העברות יכולים לתקן וכו', אבל מי שכועס הוא עוקר את הנשמה שלו לגמרי וכו', וקשה להחזיר לו את נשמתו וכו', ולכן סובל מה שסובל וכו'.

ורבנו ז"ל גלה לנו (שיחות הר"ן סימן רמ"ט) שנואף הוא כעסן, עין שם, וכן אמר (שיחות הר"ן סימן קפ"ד) כי בחטם יכולין להכיר הנואף, עין שם, הינו כעס בא מהחטם שהוא האף, ורואים אדם כעסן שמוציא את העצבים שלו על

הזולת, סימן שהוא נואף, ולכן אתה צריך לתקן את חטאת הנעורים שלך, שזה מה שרודף אותך להיות תמיד כעסן ועצבני, ומסכנה אשתך שאתה מוכרח להוציא את העצבים שלך על אשתך, שמסכנה היא סובלת מהילדים וכו', וכן עניות ודחקות וכו', ואתה במקום לחזק ולעודד ולשמח אותה, מוציא את כל העצבים שלך עליה, אתה פשוט רשע מרשע, כי אפלו לרדף סתם בר ישראל זה נקרא רשע, מכל שכן כשאדם רודף את אשתו, יורד לחייה, הוא רשע מרשע, איש בליעל וכו' וכו', אתה צריך לזכר שעוון הכעס זה עוון חמור מאד מאד, וגורם לאדם את כל הצרות שבעולם.

וזכר גם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ה:) המקרע בגדיו בחמתו והמשבר כליו בחמתו והמפזר מעותיו בחמתו, יהא בעיניך כעובד עבודה זרה, שכך אמנותו של יצר הרע היום אומר לו עשה כן, ולמחר אומר לו עשה כן, עד שאומר לו עבד עבודה זרה והולך ועובד; כי המאמין האמתי שמאמין שדבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, הוא אף פעם לא יהיה בכעס, ואם הוא בכעס, סימן שלא מאמין בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל ממנו יתברך, ולכן כפי הכעס, כן דוחה את השכינה ממנו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים ס"ו:) כל אדם שפועס, אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו; ואמרו (נדרים כ"ב.) כל הכועס אפלו שכינה אינה חשובה כנגדו, ומוסיף טפשות על טפשותו; וזה טרונף הדעת פשוטו כמשמעו, כי הכעסן מאבד את הדעת והשכל שלו לגמרי, עד שלא מסגל לחשב ישר, ואמרו חכמינו הקדושים (וזה חדש נח) לא יהיה בך אל זה, שלא תהיה נוח לכעס, כי זה עבודה זרה ממש, כי הוא דוחה את הקדוש ברוך הוא ממנו.

מכל הצדיקים שהיו בעולם לא היה מי שידיבר כל כך על שלום ואהבה בבית, כמו רבנו ז"ל, שבפרוש הזהירנו (שיחות הר"ן סימן רס"ד) לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקדם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא ט.)

'אוקירו לְנִשְׁיִיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעַתְרוּ', [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתְּהִי עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְכָמוֹת ג.ס.) 'דֵּינֵנו שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמַצְלֵת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרַח לְעֶזֶר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֶזֶר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹבְנִים, וְלֹא כְּמוֹ אֵלּוּ הַחֲדָשִׁים מְקָרֹב בְּאוֹ שְׁמֹסְלָפִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמֵהַפְּכִים דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים.

וְלָכֵן תְּרַאֶה לְשָׁנוֹת כְּוּוֹן וּמֵהַיּוֹם וְהֵלְאָה תַעֲקֹר מִמֶּךָ אֶת הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה אַתָּה מְאֹבֵד גַּם אֶת הַפְּרִנְסָה שְׁלֶךָ, כְּמוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוהר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ח) שֶׁהַכַּעַס דּוֹחָה מֵהָאָדָם אֶת כָּל הַפְּרִנְסָה, וְאֶפְלוּ שְׁנֹגְזוֹר עָלָיו שְׁיִהְיֶה לוֹ הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', עַל יְדֵי כַּעַס הוּא בְּמוֹ יְדִיו דּוֹחָה אֶת זֶה וְכוּ', וְצְרִיכִים הַרְבֵּה לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת זוֹ לְעַקֵּר מִמֶּנּוּ לְגַמְרֵי אֶת הַכַּעַס, וְזֶה שְׁצְרִיכִים לְכַוֵּן בְּכָל יוֹם בְּאֻמִּירַת פְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) 'פּוֹתַח' אֶת' יְדֶךָ' שְׁזֶה רֵאשִׁי תְּבוֹת וְסוֹפֵי תְּבוֹת חֲתִ'ךָ' אֶפְי', הֵינּוּ בְּזֶה שְׁאָדָם חוֹתֵךְ אֶת הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שְׁבָא מֵהָאֵף שְׁלוֹ חֲרוֹן אָף, עַל יְדֵי זֶה זוֹכֵה לְפְרִנְסָה בְּשִׁפְעַ כְּסוּד "פּוֹתַח אֶת יְדֶךָ" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוֹל פּוֹתַח אֶת יְדִיו וְנוֹתֵן לוֹ שְׁפַע.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ יִכְנָסוּ בְּלִבְךָ, וְתַתְּחִיל לְרַחֵם עַל אִשְׁתְּךָ וְתַשְׁתַּדֵּל לְעֶזֶר לָהּ בְּמֵה שְׁאִתָּה רַק יְכוּל, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה אִשְׁתְּךָ בְּשׂוֹר מִבְּשׂוֹרָךְ וּלְיָדֶיךָ, וּבְזִכְרוֹת זֶה יִהְיֶה לָּךְ פְּרִנְסָה בְּנִקְל, וְיִשְׁפַע עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַמְּאֵחַל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקלא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְר פְּנַחֵס ט"ו תַּמְזוֹ הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דע לך שכבוד אב ואם זה המצוה הכי גדולה, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כולו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שייכבד אב ואם; ואמר (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמר (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; וראים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

עם כל זאת כשבא ראש השנה צריכים לעשות כל מיני מסירות נפש לנסע אל רבנו ז"ל לאומן, כי באמת ההורים שמתנגדים לזה פונתם לטובה וכו', אבל אם הם היו יודעים איך שאתה משתנה ברוחניות ובגשמיות דיקא בזה שאתה בא לראש השנה אל רבנו ז"ל, היו לוקחים מקל והיו מגרשים אותך שתסע אל רבנו ז"ל לראש השנה, ומחמת שהם לא יודעים את זה, ואדרבה מלאו להם את הראש כאלו מי יודע מה שקורה שמה וכו', ולכן הם מתנגדים על הנסיעה וכו', ואם הם היו יודעים מה זה ראש השנה של רבנו ז"ל, ואל מה יכולים לזכות כשזוכים להיות אצלו בראש השנה באומן, היו בודאי עוזרים לך, ולכן רק בנקדה הזו לא צריכים לצית אותם, אלא לנסע על ראש השנה אפלו במסירות נפש הכי גדולה.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיקים (מלאכי ג' כ"ד) "והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם", וגם האבות והבנים יבואו אל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, ויקבלו ממנו את התקון הנורא והנפלא מאד, כי בראש השנה הוא יום הדין שדנים את האדם על כל מעשיו, ורבנו ז"ל הוא העורך דין הכי גדול שמלמד זכות על כל אלו שבאים אליו, ומוציא אותם מהשאל תחתית ומתחתיו, ומעלה את נשמתם אליו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר פְּנַחֵס ט"ו תַּמְנוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּךְ מִפְּנֵי שְׂאֵת לֹא שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה וְכו', וְאִין לָךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי וְכו', וּמוּבָא מִצְדִּיקִים כְּמוֹ שֵׁישׁ לֹאוֹ שֶׁל "לֹא תִשְׁנֵא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְבְּךָ", כִּךְ אֶסוּר לִשְׁנֵא אֶת עֲצָמוֹ, כְּנֶרְאָה שְׁנִכְנַס בְּךָ רוּחַ רָעָה שְׂאֵת שׁוֹנֵאֵת אֶת עֲצָמְךָ וְכו', וּמִשְׁפִּילָה אֶת עֲצָמְךָ וְכו', כְּאִלוֹ אֶת הַכִּי גְרוּעָה, וְזֶה מְבִיא אוֹתְךָ לְעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן וְכו', שְׁדָבָר זֶה לֹא מְבִיא לְשׁוֹם דָּבָר, אֶלָּא לְהַדְרִידֵר יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְלִשְׁנֵא אֶת עֲצָמְךָ, וְלִהְיוֹת שְׁבוּרָה וְעֲצוּבָה וְכו' וְכו', וְאֵת לֹא תוֹפְסֵת שֶׁהִס"מ רוּצָה לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ לְגַמְרִי, וְלִהְכָנִיס בְּךָ יֹאוֹשׁ עָמֵק עַד שֶׁלֹּא תוּכְלִי לְצֵאֵת מִזֶּה.

וְלִכֵּן עֲצָתִי הוּא שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלֵתְךָ לִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְתַמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְלִהְרַגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְתֵת תּוֹדָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה אֶתְךָ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁישׁ לָךְ בְּעַל טוֹב, וְיִלְדִים חֲמוּדִים וְכו', תְּמִיד צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל חֲצִי כּוֹס הַמְּלֶאָה וְלֹא עַל חֲצִי כּוֹס הַרִיקָה, וְאִם תְּהִי שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה וְאֶדְרָבָה עוֹד תַּחֲזִיקִי וְתִשְׁמְחִי אֶת בְּעַלְךָ, וְתַחֲדִירִי בּוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי וְכו', אֲזִי תִרְאִי שֶׁסוּף כָּל סוּף יִהְיֶה לְכֶם בֵּית גְּדוֹל, וּפְרָנְסָה בְּשִׁפְעַע, כִּי הַכֹּל תִּלְוִי בְּכַח שֶׁל הָאִשָּׁה, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר וְרַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימֵן ס"ט) כִּי הַכֶּסֶף בָּא לְאָדָם רַק בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, וְלִכֵּן אֶת מְכָרְחָה לְעֵשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִשְׁמֹר אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד מִעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, שֶׁלֹּא יִבִּיא לָךְ אֶל שׁוֹם דָּבָר, אֶלָּא יִשָּׂר אֶל הַשְּׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיךְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתֵת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדִּכְאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתְךָ, כִּי הִס"מ רוּצָה רַק לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוֹ ז"ל לְהַזְהִירָנוּ מְאֹד עַל מִדַּת הַשִּׁמְחָה, וְאֵמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימֵן כ"ד) שְׁצְרִיכִים לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ

עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום, ובמקום להסתובב על הרחובות מבהלת ומבלבלת שבורה ורצוצה וכו' וכו', תנצלי את הטיוול הזה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר מלא כל הארץ כבודו, והוא שומע תפלת כל פה, וכל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם היית יודעת מה התפלות שלך יפעלו בשמים, ומכל שכן שתמרחי את התפלות עם דמעות וכו', לא היית מפסיקה להתפלל להקדוש ברוך הוא, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כי כל הישועות תלויות רק בהקדוש ברוך הוא, ואי אפשר להגיע לזה רק על ידי תפלה, ולכן זאת עשי כשאת יוצאת להליכות לילות וכו', תדברי עם הקדוש ברוך הוא, ותראי איך שיקל ממך כל העל הכבד וכו', והכל יתהפך לטובה.

את לא יכולה לתאר ולשער מה זה להרגיל את עצמך לתת תודה להקדוש ברוך הוא, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב') תודה והודאה זה שעשוע עולם הבא, מי שמרגיל את עצמו תמיד לתת תודה להקדוש ברוך הוא, זה מעין עולם הבא, ולכן תרגילי את עצמך רק לתת להקדוש ברוך הוא תודה, על כל הטובות שעשה לך, ותשתדלי מאד מאד לחייך תמיד ובפרט לבצעך וכו', ותראי איך שהכל יתהפך לטובה, רק אל תתיאשי מהחיים שלך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס ט"ו תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת לֹא צְרִיכָה לְהִסְתַּכֵּל עַל הָאֵח שֶׁלְךָ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּנֵי, אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַתֵּן וְלֹא לְדַאֵג מִהַקְפָּדָה שְׁלוֹ, כִּי כִּיּוֹן שְׁמִגִּיעִים לְגִיל צְרִיכִים לְהִתְחַתֵּן, וְלִכֵּן אֶסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחִים וְאַחִיוֹת שֶׁבָּאִים קִדְם וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַיֵּל לְדַאֵג רַק לְעִצְמָךְ, וְאִז תְּצַלִּיחִי בַּחַיִּים.

תְּמִיד תִּזְכְּרִי אֶת פְּתָגָם עִמָּמִי, "לֹא בּוֹכִים עַל חֶלֶב שֶׁנִּשְׁפָּךְ", דְּבַר שֶׁעֵבֶר צְרִיכִים לְשַׁכַּח מִזֶּה לְגַמְרִי, כְּמוֹ שֶׁלְמַד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁצְרִיכִים לְשַׁכַּח לְגַמְרִי מְכַל מַה שֶׁעֵבֶר, וְלִדְעַת מַה שֶׁעֵבֶר עֵבֶר, וְלֹא לְחַזֵּר וְלְחַשֵּׁב מִזֶּה פַּעַם אַחֵר פַּעַם וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וּמֵאֲמַלֵּל אוֹתוֹ.

אָדָם צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם בֶּן חוֹרִין, הֵינּוּ עִם מַחֲזִין נְקִיִּים, לְהִסְתַּכֵּל תְּמִיד קְדִימָה, לֹא לְהִסְתַּכֵּל אַחֲוֹרֵנִית.

וּבִפְרֹט שֶׁהִגַּעְתָּ לְגִיל עֶשְׂרִים, אִזִּי אֵין לְךָ מַה לְבַלְבֵּל אֶת עִצְמְךָ מֵאַחֲרִים לְגַמְרִי, תְּמִיד תִּזְכְּרִי מַה טוֹב בְּשִׁבְלֶךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לְךָ אֶת בֶּן זִוְגֶךָ הַשֵּׁיף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמַתָּה, וְלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס ט"ו תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בִּיִּדִישׁ, הַנֶּ"ל יִדְפְּסוּ בַעֲזֵרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בִּנְחַל בִּיִּדִישׁ).

גתקלו.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס ט"ו תְּמוּזָה הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי לַעֲזוֹב אֶת הַכוֹלֵל וְכו', לְדַעַתִּי כְּדַאי לָךְ עֲדִינָן לְחִכּוֹת עַד שְׁאַנִּי יָבוֹא וְיִדְבֹּר מִזֶּה, כִּי צְרִיכִים לְשָׁקֵל אֶת כָּל הַצְּדָדִים מֵהַ יֵצֵא מִזֶּה וְכו', כִּי אֲתָה יוֹדֵעַ אִם לּוֹקְחִים עַל עֲצָמָם כְּמֵה דְבָרִים, לְבִסּוֹף לֹא עוֹשִׂים שׁוּם דְּבַר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלַתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרַם בְּכָל יוֹם כְּמֵה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׁמַתְחִילִים לְלַמֵּד מִסְכַּת פְּסָחִים, כְּדַאי לָךְ לְהַצְטַרֵּף אֶל הַלְמוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְזָכַר גַּם זָכַר כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבִבְיַתִּי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְלָמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׁלֹא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֵקֶר תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ

ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

את כל הספרים שכתבת בשימה יש לי חוץ מ"דגל מחנה אפרים" החדש, וכן ספר "אמרי חן", וכן "דרכי התפלה" זה אין לי.

לקוטי מהרי"ח שלשה חלקים, אף שיש לי את זה פה, רציתי שיהיה לי גם ביבנאל.

ואם יש מבצע על ספרי "אור החיים הקדוש" המבא, אתה יכול לקחת את זה.

תשואת חן מראש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקלוז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר פנחס ט"ו תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שאסור יחוד לרב הראשונים הוא מן התורה, וזה עוון חמור מאד מאד, כי אסור להתיחד עם שום אשה שבְעוֹלָם, ומכל שכן לא עם גויה וכו', וחכמינו הקדושים אמרו (קדושין פ:): רמז ליחוד מן התורה מנין, (דברים י"ג ז) "כי יסיתך אחיך בן אמה" וגו', ומובא בטור (אבן העזר סימן כ"ב סעיף א') אסור מן התורה לאיש שיתיחד עם הערוה בין ילדה בין זקנה, וחכמים גזרו על כל יחוד של פנויה וגויה, וכן דעת הסמ"ג (לאוין סימן קכ"ו) שאסור יחוד הוא מן התורה, ולכן אל תהיה חכם בעיניך, כי בקלות אתה

יכול להכשל בעברות הכי חמורות וכו', שמשלמים על זה אחר כך מחיר מאד כבד, כמאמרם ז"ל (פתיבות ל) תני רבי חיאי מיום שחרב בית המקדש אף על פי שבטלו סנהדרין ארבע מיתות לא בטלו וכו', אלא דין ארבע מיתות לא בטלו, מי שנתחייב סקילה או נופל מן הגג או חיה דורסתו, ומי שנתחייב שרפה או נופל בדלקה או נחש מכישו, ומי שנתחייב הריגה או נמסר למלכות או לסטים באין עליו, ומי שנתחייב חנק או טובע בנהר או מת בסרוגני וכו', עין שם, וקורה בכל יום מקרים מזעזעים תאונות קטלניות וכו' וכו', ולא יודעים ממה זה וכו', ושוכחים שיש דין ודין, ולבסוף משלמים על זה שעוברים על רצונו יתברך, אחד משלם קדם ואחד משלם אחר כך אם לא חוזרים בתשובה.

בודאי תשובה מועיל על כל דבר, כי אין לך עברה שלא מועיל תשובה, אבל צריכים לזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (יומא פ"ה): האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה, אחטא ויום הכפורים מכפר אין יום הכפורים מכפר.

עקר התשובה הוא חרטה על העבר, וקבלה על להבא, ולהתודות אליו יתברך, כמובא (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') כל מצוות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה) "איש או אשה כי יעשו וגו' ויהתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצות עשה כיצד מתודין אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובשתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; וכן כתב (פרק ב' מהלכות תשובה הלכה ב') ומה היא התשובה הוא שיעזב החוטא חטאו ויסירו ממחשבתו ויגמר בלבו שלא יעשהו עוד שנאמר (ישעיה נ"ה) "יעזב רשע דרכו" וגו' וכן יתנחם על שעבר שנאמר (ירמיה ל"א) "כי אחרי שובי נחמתי" ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם שנאמר (הושע י"ד) "ולא נאמר עוד אלקינו למעשה ידינו" וגו' וצריך להתודות בשפתיו ולומר ענינים אלו שגמר בלבו.

אני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, ולא תחזור על השטויות וכו', כי בסוף תגלה קלונך ברבים ויהיה לך בושות גדולות מאד מאד, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ח) הלא האדם בשביל תענוג קטן אחד של רבע שעה הוא יכול לאבד ולהפסיד כל העולם הזה עם העולם הבא. ואמר בלשון אשכנז בזה הלשון: א מענטש פון איין תענוג'ל וועגן פון א פערטל שעה, קאן ער אן ווערן גאר דעם עולם הזה מיט דעם עולם הבא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקלח.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר פנחס ט"ו תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מתפלא עליך, הקדוש ברוך הוא חמל עליך וזכית לחזור בתשובה, וכן זכית להתחתן, במקום שתתן תודה והודאה להקדוש ברוך הוא, על החסד חנם שעשה עמך, מה שמאות ואלפים רוקים ורוקות לא זכו ואתה פן זכית למצא את זוג נפלאה מאד וכו', אתה רק מחטט את הרע אצלה וכו', שהיא לא אוהבת להכין אכל, ולא מבשלת וכו', זה הבעיה שלך? מה אתה רוצה ממנה, היא רק עכשו התחתנה, על פי רב נשים כשמתחתנות הן אותו דבר וכו', לא כל אשה צעירה יודעת איך לבשל וכו', וממילא לא אוהבת להכין אכל ולא מבשלת וכו', זה נקרא בעיה? לדעת אתה צריך להתביש מאד מאד אפלו לכתב לי דבר כזה, ומכל שכן כשאתה זוכה ללמד תורה בכלל, אז אתה צריך לדעת מה שהתורה רוצית מהאדם, שיהיה בעל דרך ארץ ובעל נימוסין לגבי כל אדם, ומכל שכן בביתו זו אשתו, וראוי

לך לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט). לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכוו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

ולכן מהיום והלאה תראה לכבד וליקר את אשתך, ואל תקפיד עליה שהיא לא אוהבת לבשל, ולא מבשלת וכו', אדרבה תשתדל שהכל ילך בעדינות, ותראה לאט לאט היא תלמד איך מבשלים ואיך מכינים אכל, לא יכולים לכפות את האשה שאת מכרחה וכו', אין דבר כזה, התורה הקדושה מלמדת אותנו איך מכבדים ומיקרים את האשה, ובפרט זוג נשואין טריים צריכים מאד לשמר על הכבוד של אחד להשני, והבעל צריך להיות בעל שכל לדעת איך להתנהג עם אשתו.

זכור גם זכר אשר כל זוג צריכים לזכור טוב טוב אם הם רוצים לבנות בית נאמן בישראל, עליהם לכתחלה להיות ותרנים, ולותר אחד להשני, ואז אף פעם לא יצטרכו ללכת אל שום בן אדם שעוסק בשלום בית וכו', כדי שהשלום ישרה בתוך ביתם, צריכים רק שכל ודעת איך להתנהג הבעל והאשה, והיות שעדין אין בית חרשת שמיצר שכל ודעת וכו', וכן אין חנות או קניון וכו', שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', ועל פן צריכים לכוון בכל יום שלש פעמים ביום בעת שמתפללים את הברכה "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה" וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (גדרים מ"א). דעת קניית מה חסרת, דעת חסרת מה קניית, אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום, ולכן כל זוג צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך על דעת ושכל, אשר השכל היבש אומרת שצריכים להיות ותרנים, ואז השלום שורה בבית.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתבקש סליחה מאשתך שאתה

מַצְעַר אוֹתָהּ, וּמֵהַיּוֹם וְהַלְאָה שִׁישְׁרָה בֵּינֵיכֶם אֶהְבֶּה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנַחֵס ט"ו תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְנוּ ז"ל נִשְׁלַח לְדוֹרוֹתֵינוּ אֱלוֹהֵי הַצִּיל אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת
וְהִירוּדוֹת וְהַפְּגוּמוֹת וְכוּ', וְלִרְאוֹת לָהֶם אֶת הַיָּפִי וְהַטּוֹב שֶׁבָהֶם וְכוּ', כִּי
יְסוּד מוֹסֵד בְּחַיִּים הוּא שְׂאֵדָם צָרִיף לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, כְּמוֹכָא
בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שֶׁכָּל הַצָּרוֹת שֶׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי אָדָם
הֵן עַל גְּבָרִים וְהֵן עַל נְשִׁים וְכוּ', מִפְּנֵי שְׂמֵאֲבָדִים אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי וְלֹא
יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְשׁוֹבְרִים אֶת עֲצָמָם בְּמוֹ יְדִיהֶם וְכוּ', וְלֹא בַּחֲנֻם
שְׂאֵמֶר רַבְנוּ ז"ל שֶׁצָּרִיף אָדָם לְחַפֵּשׁ תְּמִיד אַחֵר הַשְּׁלוֹם, וְעַקֵּר הַשְּׁלוֹם שִׁיְהִי
שְׁלוֹם בְּעֲצָמוֹתָיו וּבְמֵאוּרְעוּתָיו, שֶׁתְּמִיד יֵאָהֵב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיֵאָהֵב
אֶת עֲצָמוֹ, וְכָכָל שְׂאֵדָם אוֹהֵב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יוֹתֵר הוּא אוֹהֵב אֶת
עֲצָמוֹ, וְאֵמֶר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ שְׂאֵדָם צָרִיף שִׁיְהִי
לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּף אָדָם צָרִיף שִׁיְהִי לוֹ אֲמוּנָה בְּעֲצָמוֹ, אֲסוּר
לְשֵׁנָא אֶת עֲצָמוֹ, כְּמוֹ שִׁישׁ לֹא "לֹא תִשְׁנֵא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְכֶךָ", כְּמוֹ כֵּן זֶה
לֹא לְשֵׁנָא אֶת עֲצָמוֹ, אֲדַרְבֵּה אָדָם צָרִיף לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ אֶת
הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שִׁישׁ בוֹ, וּלְשַׁמֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַטּוֹב שִׁישׁ בוֹ, כִּי כָּל בַּר
יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים מִצְּוֹת כְּרָמוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נ"ד.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים
ד') "כִּפְלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שֶׁבְּךָ מְלֵאִים מִצְּוֹת כְּרָמוֹן;
וְכָל זְמַן שְׂאֵדָם לֹא מַחְדִּיר אֶת זֶה בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ, אֲזִי הוּא נִעֲשֶׂה בְּעֵינֵי וְכוּ'
וְכוּ', כִּי כָּל הַבְּעִיּוֹת שִׁישׁ לְאָדָם הוּא רַק מִחֲמַת שְׁלֵא מוֹצֵא אֶת הַטּוֹב בְּעֲצָמוֹ
וְכוּ', וְתְּמִיד חוֹשֵׁב שֶׁהוּא הֵכִי מְכַעֵר וְכוּ', הֵכִי לֹא מְצַלַח וְכוּ', הֵכִי כְּשִׁלּוֹן

בחיים וכו', אבל זה הס"מ ששובר את האדם לגמרי, כי כמו שהוא מכשיל את האדם בעברות חמורות, ושובר אותו ברוחניות וכו', כן הוא מכשיל את האדם לשבר אותו גם בגשמיות, הינו שייסבל סבל נוראי וכו', כי על פי רב אדם שלא מוצא את הטוב בעצמו וכו', ומסתכל על עצמו כאלו הוא מפלצת וכו', זה מה ששובר אותו יותר ויותר, ונכנס בתוך עצמו וכו', עד שיש בני אדם שקשה להם לצאת מעצמם, והם צריכים עזרה מהזולת וכו', ולא כל פעם הזולת מצליח להוציא אותם מעצמם, ולכן זכינו שהקדוש ברוך הוא שלח לנו בדור הזה את רבנו ז"ל שהוא ישועתם וגאלתם של עם ישראל, וגלה לנו נוראות ונפלאות מאד ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שייחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחספן ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כף, עד שאינו יכול אפלו לדבר ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שייחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

אין לתאר ואין לשער את גדל הענין הזה שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך, שדבר זה מוציא את האדם מעצמו וכו', ואז אם אדם חזק באמונה פשוטה בו יתברך, יודע ועד אשר אין בלעדו יתברך כלל, והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, אז הוא פותח את הפה שלו ומדבר אל הקדוש ברוך הוא, והרגע שאדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא, על ידי זה הוא יוצא מעצמו, וכבר לא צריך לשפך

את הלב שלו לכן אדם, כי יש לו את הקדוש ברוך הוא, וזה הלמוד העמק
שׁמלמד אותנו רבנו ז"ל, אשרי מי ששומע לו.

העקר מה שאת צריכה תמיד לבקש את הקדוש ברוך הוא על נקדת
השמחה, והתפלה הזו שתמיד יהיה שגורה בפיך:

רבנו של עולם זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה
באיברי וגידי ובכל טפי דמי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל
יום מרב שמחה על גדל חסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני
יכולה לקיים את מצוותיך, אנא אבי שבשמים רחם עלי והרחק ממני את
העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח
את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל
בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך
שאתה מחיה ומנהיג ומקיים את כל הבריאה כלה, וזכני לאמונה ברוחה
ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברוחה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא,
ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ותמשיך עלי שפע שלא אצטרך שום
טובות מבשר ודם, אלא תפרנסני מידך המלאה לבה, ועוד אזכה לתת צדקה
להזולת, ולעשות חסד עם כל בר ישראל, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם
אמן סלה.

חזקי ואמצי מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ואם תלכי
בצורה כזו כל החיים שלך ישתנו לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקמ.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר פנחס ט"ו תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שסתם ככה להסתובב עם בחורה זה עוון חמור מאד מאד, כי אין לתאר ואין לשער את גדל העוון של הוצאת זרע לבטלה, שאמרו חכמינו הקדושים (נדה י"ג.) אמר רבי יוחנן כל המוציא שכבת זרע לבטלה חיב מיתה; ואמרו (שם) רבי יצחק ורבי אמי אמרי כאלו שופך דמים שנאמר (ישעיה נ"ה) "הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים" אל תקרי שוחטי אלא סוחטי; כי מכל טפה וטפה יכולים להולד ולד, וכשפוחט את זרעו לבטלה הוא שוחט את ילדיו, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה כ"ו סימן ה') על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מן הזנות; ואמרו (במדבר רבה פרשה ט' סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס; ואמרו (תנחומא בראשית) על הכל הקדוש ברוך הוא מותר, חוץ מן הזמה והזנות; ולכן או שאתה מתחתן אתה או שאתה עוֹב אותה וכו', ואם אתה יכול להסתדר אתה שנתים וכו', אתה יכול להתחתן אתה וכו' וכו', בודאי אתה צריך הרבה ישוב הדעת לדעת מה החיים? ואיך החיים? ותכף ומיד כשמתחתנים יש לך התחייבות מאד גדולה הן שכר דירה, והן אכל וכו' וכו', ולכן העצה הכי טובה להתחתן כדי שתנצל מעברות חמורות מאד מאד, ואל יקל בעיניך דברים אלו, כי מי שחוטא משלם אחר כך מחיר כבד מאד, כמאמרם ז"ל (כתבות ל.) תני רבי חייא מיום שחורב בית המקדש אף על פי שבטלו סנהדרין ארבע מיתות לא בטלו וכו', אלא דין ארבע מיתות לא בטלו, מי שנתחייב סקילה או נופל מן הגג או חיה דורסתו, ומי שנתחייב שרפה או נופל בדלקה או נחש מכישו, ומי שנתחייב הריגה או נמסר למלכות או לסטים באין עליו, ומי שנתחייב חנק או טובע בנהר או מת בסרוגכי; העולם זה לא הפקר, שומעים כל כך הרבה אסונות ותאונות דרכים וכו' וכו', הכל הוא בחשבון צדק.

אני לא באתי להפחיד אותך וכו', אלא אני מגלה לך מה צפוי למי שעובר על רצונו יתברך, ונתקים אצלו מה שאמר החכם מכל אדם (משלי י"ט ג') "אולת אדם תסלף דרכו ועל הוי"ה יזעף לבו" הרבה פעמים אדם עושה בחיים טעויות וכו', ואחר כך יש לו טענות על הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתראה להתחתן מה שיותר מהר, ותבנה בית

נאמן בישראל, ואותן מצעות שהציעה לה באסור, תציע לה בהתרה, רק תשמר
מאד מאד על הלכות שזה דבר חמור מאד מאד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתקמא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר פנחס ט"ו תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל דבר שמתחילים ללמד בהתחלה זה מאד מאד קשה, אבל צריכים
ללמד הרבה פעמים עד שיהיה בקי בזה בעל פה, העקר לקנות לעצמו בטחון
עצמי, ולכן אם אתה לוקח על עצמך אחריות להיות משגיח, אתה צריך
לדעת שזה אחריות מאד מאד גדולה, ובקלות יכולים להכשל בעצמו ומכל
שכן להכשיל את אחרים, אשר גדול עונו מנשוא, ולכן תחזר הרבה על
החמרה, ואל תפחד, על ידי רבוי חזרה זוכרים את זה, ועל ידי זה תקנה לעצמך
בטחון עצמי ותהיה משגיח, ולשמר מאד מאד לא להכשיל את אחרים.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לה יראת שמים שלמה, ולדעת את גדל
האחריות שאתה לוקח על עצמך, כי משגיח לכשרות זה אחריות מאד מאד
גדולה, כי בקלות יכולים להכשל ולהכשיל את אחרים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס ט"ו תַּמְזוֹז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ שְׁכַל דְּבַר מַה שְּׁצָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַהֶכְרַח לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי תִפְלֶה אָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ד) זֶה הַשְּׁעַר לְהַכְנִס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכְן כָּל מַה שְּׁאָדָם צָרִיךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, עָלָיו לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ פְּשׁוּט כְּמוֹ שֶׁבֶן מְבַקֵּשׁ מֵהָאָבָא, אוֹ חֵבֵר מְבַקֵּשׁ מֵהַזּוֹלָת, וְעַל יְדֵי תִפְלֵה תִזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׁאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נָבִיא לֹא כַהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאִין לָהֶם אֵלָא תִפְלֵה זֶה בְּלִבְד אָמַר דּוֹד לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבִזֶּה אֶת תִּפְלֹתֶם (תְּהֵלִים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִימִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְה" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרָא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

וְלִכְן כָּל מַה שְּׁאֲתָה צָרִיךְ תְּבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִלּוּאֵי שֶׁהָיוּ בְּנֵי אָדָם מְצַיְתִים אֶת רַבְנוּ ז"ל בְּעִנְיָן זֶה, וְהָיוּ מְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶּׁהֵם צָרִיכִים, הָיוּ רוֹאִים נִסִּים נִגְלִים בְּכָל הַתַּחֲוִמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס ט"ו תַּמְזוֹז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחִּי

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אין דָּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יְכוּלִים לְתַקֵּן וְכוּ', כָּל מַחְלָה יֵשׁ לָהּ רְפוּאָה וְכוּ', כָּל תַּקְלָה יֵשׁ לָהּ תַקְנָה וְכוּ', אַךְ הַבְּעֵיָהּ הִיא שְׁאֵדָם לֹא רוּצָה לְהַפִּיר אֶת הַבְּעֵיּוֹת שְׁלוֹ, לְאַנְשִׁים כְּאֵלוֹ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְעֹזֵר, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן ס"ו) מִי שְׁאֵינּוּ שׁוֹמֵעַ וּמְצִיֵת לְדַבְרֵי חֲכָמִים אֲמֵתִיִּים הוּא יְכוּל לְהִשְׁתַּגֵּעַ. כִּי עֵקֶר שְׁגָעוֹן שֶׁל כָּל הַמְשַׁגְּעִים הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אֵינּוּ מְצִיֵת וְשׁוֹמֵעַ לְדַבְרֵי הַבְּעֵלִי שְׁכָל. כִּי הַמְשַׁגֵּעַ אִם הִיָּה שׁוֹמֵעַ וְצִיֵת לְדַבְרֵי אַחֲרִים שֶׁהֵם הַבְּעֵלִי שְׁכָל בּוֹדָאֵי לֹא הִיָּה מְשַׁגֵּעַ כָּלֵל, כִּי אֵף עַל פִּי שְׁלִפֵי רוּחַ שְׁטוֹת וְשְׁגָעוֹן שְׁלוֹ נִדְמָה לוֹ בְּבִרְוֵר גָּמוּר שֶׁהוּא צָרִיף לִילֵף קְרוּעַ וּלְהַתְגַּלְגֵּל בְּאִשְׁפָּה וְכִיּוּצָא בְּזֶה מְדַרְכֵי הַשְׁטוֹת וְשְׁגָעוֹן, אֵף עַל פִּי כֵן מֵאַחַר שֶׁהַגְּדוֹל מְמַנּוּ אוֹמֵר לוֹ שְׁאֵינּוּ צָרִיף לְעֵשׂוֹת כֵּן אִם הִיָּה מְבַטֵּל דַּעְתּוֹ נִגְדַּת הַגְּדוֹל מְמַנּוּ בַּחֲכָמָה בּוֹדָאֵי הִיָּה מְבַטֵּל כָּל הַשְׁגָּעוֹן שְׁלוֹ. נִמְצָא שְׁעַקֵר הַשְׁגָּעוֹן הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אֵינּוּ רוּצָה לְשִׁמְעַ וְלְצִיֵת לְדַבְרֵי חֲכָמִים.

וְדָבָר זֶה שִׁיף גַּם כְּשְׁאֵדָם הוֹלֵךְ אֶל פְּסִיכּוֹלוֹג וְכוּ', אוּ מְדַרְיָהּ בְּזוּגִיּוֹת וְכוּ', אִם לֹא פְתוּחִים אֵלָיו, לֹא יוֹעִיל שׁוֹם דָּבָר וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשׁוֹזוֹרְקִים אֶת הָאִשְׁמָה עַל הַזּוּלָת, זֶה בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹר לְשִׁנּוֹת אֶת הַמַּצֵּב וְכוּ' וְכוּ', אָדָם צָרִיף לְדַעַת אֶת הַחֲסוּרֹנוֹת שְׁלוֹ, וְכֵף יַחֲפֹשׂ תַקְוֹן לְתַקֵּן אֶת הַכָּל וְכוּ', וְאִם אָדָם מְשַׁטָּה אֶת עַצְמוֹ וְכוּ', אָזִי הוּא נִשְׁאָר שׁוֹטָה וְכוּ', וְאִם הוּא מְשַׁקֵּר עַל עַצְמוֹ, הוּא נִשְׁאָר שְׁקָרָן וְכוּ', וְלֹא יְכוּלִים לְעֹזֵר לוֹ וְכוּ'.

וְלָכֵן אֲנִי לֹא יוֹדַע מַה לְיַעֵץ לָךְ, כִּי אֲנִי אִישִׁית נִגְדַת גְּרוּשִׁין, נִגְדַת לְשִׁבֵר בְּתִים, כִּי בְּאִתִּי לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְבִנּוֹת בְּתִים וְלֹא לְשִׁבֵר בְּתִים, וְלָכֵן אֲנִי נִגְדַת גְּרוּשִׁין, וְהִלּוּאֵי שֶׁהִיָּה בְּעַלְךָ רוּצָה לְלַקֵּת אֶל יוֹעֵץ נְשׁוּאִין וְכוּ', אוּ מְדַרְיָהּ בְּזוּגִיּוֹת וְכוּ', אִישׁ יֵרָא שְׁמִים שְׁאֵינּוּ כּוֹנְנָתוֹ כֶּסֶף, אֲלֵא לְעֹזֵר לְהַזּוּלָת וְכוּ', כִּי בְּאֵמֶת יְכוּלִים לְעֹזֵר לְכֹלָם, אֲבָל זֶה שְׁצָרִיף אֶת הָעֲזָרָה הוּא צָרִיף לְהִיּוֹת מוֹכֵן לְהַעֲזֹר וְכוּ', כִּי אַחֲרַת זֶה לֹא יֵלֵךְ וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיף אוֹתָךְ עַל דְּרָךְ הַנְּכוּנָה, וְשְׁלֵא יַחֲסֹר לָךְ שׁוֹם דָּבָר, וְשׁוֹנְשִׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם

גתקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנַחֵס ט"ו תְּמוּזוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

אֵת לֹא יְכוּלָה לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שְׂאֵת מְכַנְיָסָה בְּלִבִּי בְּזֶה שְׂאֵת עוֹזֶרֶת לִי שְׂאֵת עוֹבְדַת בְּהַמְשָׁרֵד "יִשְׁמַח צְדִיק", יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תְּצַלִּיחִי בְּמַשִּׁימַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְרֵאוי לְךָ לֵהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה עַל נַעַם חֻלְקָה, וּבּוֹדָאי יִשְׁלַם לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲזָרָה כָּפֹל כָּפֹלִים וְכוּ', וְכִמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל שְׂמֵמִי שְׂאֲנִי מְקַבֵּל לוֹ אֲנִי נוֹתֵן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד נִזְכָּה לְשִׂמְשׂ אֵת רַבְּנוּ ז"ל, הוּא יַחֲזִיר לָנוּ שְׂפַע גְּשָׁמִי וְשְׂפַע רוּחֲנִי גַם יַחַד.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׂבַעוּלָם רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵף שְׂאֲנִי יוֹדַע שְׂזֶה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא חָסַר צְרוּת מִבֵּית וּמִבְּחוּץ וְכוּ', וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מְאֹד מִתְּגַבְּרַת עַל כָּל אַחַת וְאַחַת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָקַר הַיַּפִּי שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂזוֹכָה לְהַפְּךָ אֵת הַמְּרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת, וְאֵת הַחֲשֶׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנַחֵס ט"ו תְּמוּזוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַתְּלִמִּידוֹת הַיְקָרוֹת שֶׁל בֵּית סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא"

חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב בֵּיבְנָאֵל, הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אֶתְכֶן עַל סִיוַם הַשָּׁנָה, שְׂלִמְדַתְּן וְחֻנְכַתְּן בְּבֵית סֵפְרֵנוּ, שְׂנַבְּנָה זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְעוֹד רַבּוֹת יִסְפְּרוּ עַל הַבֵּית סֵפֶר שְׂלָנוּ, אֵיךְ שְׂבַנִּינוּ אֵת זֶה בְּבִזְיוֹנוֹת

ובשפיכות דמים תרתי משמע, אי אפשר להסביר במלים ומכל שכן בכתב, מה שעבר על בית ספרנו מהיום שנפתח זה לפני עשרים שנה, עד היום הזה, רק בקצרה אני יכול להתאים את זה בכמה מלים, היום הוא יום ההולא של האישי אלקי האור החיים הקדוש זי"ע, שרבונו אור שבעת הימים הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר עליו, בכל מקום שאני בא בעולמות העליונים, הוא כבר הקדים אותי, ומסר את נפשו לנסע אליו, אך לא אסתייעא מילתא, וידוע שהיה לאור החיים הקדוש נשמת משיח צדקנו, ואיך זכה לזה? אמרו צדיקים שכל ימיו היו כרוכים עם בזיונות ושפיכות דמים שהס"מ רדף אותו עד חרמה, ומזה יצא איש צדיק וקדוש כזה, ולכן מי שיודע את ההיסטוריה איך שהקמנו את הבית ספר "בית פייגא" במדבר שמש, מקום נחשים ועקרבים, שאף פעם לא היה פה ריח של יהדות, ותהלה לאל מכלום בנינו מערכת חנוך שלמה הן לבנים והן לבנות, שהתלמידים והתלמידות מונים כבר למעלה מאלף במספר בן ירבו, והס"מ רדף ורודף אותנו עד לחרמה, ורק רצה ורוצה לעקר אותנו, כמו בלעם בשעתו, ותהלה לאל אנהנו מתחזקים באמונה פשוטה בו יתברך, ובמסירות נפש הכי גדולה אנהנו מתקיימים, ולכן אני מבקש את התלמידות היקרות שלנו, היות שאת חלבי ודמי הקרבתני על מזבח החנוך בבית ספר "בית פייגא" שנקראת על שם אמו של רבנו ז"ל, ראו להיות דגמא חיה שמתאים לבנות ישראל, הן בצניעות הלבוש, והן בצניעות הדבור, והן בצניעות ההתנהגות, וביוחד נזכה לקבל את פני משיח צדקנו שבוא יבוא ולא יאחר, ונוכל להראות דגמא חיה לכלל ישראל איך שמכלום בנינו מערכת חנוך אדיר כזה, ועם רצון חזק יכולים להראות הפל, ולא להתפעל מהס"מ הרשע שרוצה רק לעקר את החנוך השוהר המסורה לנו וקבלנו מדור דור וכו', אני מברך אתכן בברכת התורה עלו והצליתו בחייכן, ולא יקח הרבה זמן עד שגם אתן תהיו האמהות הבאות שימשיכו את דרכי התורה והאמונה לבניכן ובנותיכן, והיה זה שכרי לרוות רב נחת דקדשה מכלכן, אמן כן יהי רצון.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים

גתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנַחֵס ט"ו תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אָמְרָה (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבֶשֶׁר אֶחָד", מֵאַחַר שֶׁהַתַּחַתְנַתְּ אֶת צְרִיכָה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹד בְּעֵלְךָ, וְלַחִיוּת בְּיַחַד כְּדִגְמַת גּוֹף אֶחָד, בְּוִדְאֵי מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם זֶה מִצְוָה מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה וְעֵקֶר בַּתּוֹרָה, עִם כָּל זֹאת מִבְּאֵר בְּפִרוּשׁ (יִזְרְהֵל דְּעָה סִימָן ר"מ סַעִיף י"ז) אֶחָד הָאִישׁ וְאֶחָד הָאִשָּׁה שׁוֹיֵן בְּכְבוֹד וּבְמוֹרָא שֶׁל אָב וְאִם, אֲלֵא שֶׁהָאִשָּׁה אֵינָן בְּיָדָהּ לַעֲשׂוֹת שֶׁהִיא מְשַׁעֲבֶדֶת לְבַעֲלָהּ, לְפִיכֵךְ הִיא פְּטוּרָה מִכְּבוֹד אָב וְאִם בְּעוֹדָה נְשׂוּאָה, עֵינֵי שָׁם, וּבִפְרָט בְּמִצְוֵי שְׁלֹכֶם שֶׁמִּסְכְּנָה הָאֵמָא מֵתַעֲרַבֶת לְכֶם בְּכָל פְּרָט בְּחֵי נְשׂוּאֵיכֶם, וְרוֹצָה רַק לְשַׁבֵּר אֶת הַבֵּית שְׁלֹכֶם, אֲזִי אֶת צְרִיכָה לְנַתֵּק אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים, אוֹ לְעַבֵּר לְגוֹר בְּרַחוּק מְקוֹם, וְזֶה בְּרוּר.

לְצַעֲרֵנוּ הָרַב יֵשׁ הוֹרִים שֶׁמֵּתַעֲרָבִים בְּחֵי יְלָדֵיהֶם, וְרַק רוֹצִים לְשַׁבֵּר לָהֶם אֶת הַבֵּית, זֶה בָּא מִקְטִנוּת הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל שֶׁתְּמִיד הָאֵמָא חוֹשֶׁבֶת שֶׁלְקַחוּ לָהּ אֶת הַבֵּית אוֹ אֶת הַבֵּן וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן בְּעֵלְךָ צוֹדֵק שֶׁתְּנַתְּקִי כָּל הַקְּשָׁרִים עִמָּה וְכוּ', חַס וְשְׁלוֹם לֹא לְהַתְחַצֵּף וְלֹא לְדַבֵּר נֶגֶד הָאֵמָא כְּלוּם, כִּי אֵמָא נְשֹׂאָרָה אֵמָא וְכוּ', רַק תְּלַכִּי עִם בְּעֵלְךָ וּבְיַחַד תִּבְנוּ בֵּית חֶזֶק עַל יְסוֹד בְּרִיא בְּלֵי שׁוּם מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, וְשִׁישְׁרָה בֵּינֵךְ לְבֵין בְּעֵלְךָ אֲהַבָה גְדוּלָה מְאֹד וְהַבְנָה הַדְּדִית, בְּלֵי שׁוּם וּכְוָחִים כָּלֵל.

רְבֵנוּ ז"ל אָמַר שְׂאָדָם בּוֹנֵה לְעַצְמוֹ אֶת הַגִּיהֶנֶם, וּבּוֹנֵה לְעַצְמוֹ אֶת הַגֵּן עֵדֵן, בְּמָה שֶׁהוּא בּוֹחֵר זֶה יֵשׁ לוֹ בְּחֵיִים, יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁמְמַרְרִים אֶת חֵיֵיהֶם עַל לֹא דָבָר, וְסוֹבְלִים מִמֶּשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם אֶת הַגִּיהֶנֶם, וְיֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁתְּמִיד מְסַתְּפִים עַל הַטּוֹב שֶׁבְּחֵיִים, וְנִהְיִים כָּל רִגְעַ מַחֵיֵיהֶם, וּמְרַגִּישִׁים מִמֶּשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם אֶת הַגֵּן עֵדֵן.

אֲבָל עַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה דַעַת וְשְׁכָל, כִּי רַב בְּנֵי אָדָם תְּמִיד מַחְטָטִים

אֶל הָרַע וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְהַחֲסֹרוֹנוֹת וְכוּ', וְכֵן סוֹבְלִים אֶת הַגִּיהֶנֶם בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא תְּמִיד רוֹאֶה אֶת הַטּוֹב בַּחַיִּים, וְאֵז טוֹעֵם טַעַם גֵּן עֵדֶן עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקמוז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנַחֵס ט"ו תְּמוּזַת הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יִאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר מִמְּנֵי עַד מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ כְּבָר לֹא יְהִיָּה חֲדָשׁוֹת, וּבְעֵת אוֹמְרוֹ זֹאת הוֹצִיא מִפִּי אֲנָחָה וְאָמַר 'אָה תְּרַחֵם', וּכְשֶׁנִּתְגַּלָּה הַתְּכֵלֶת עַל יַדֵּי הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִרְאדִּיזִין זי"ע, שְׁזָה הָיָה בְּשֵׁנַת תְּרַח"ם וְנִסְעֵ אֵלָיו אַחַד מִגְּדוּלֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ ר' אַבְרָהָם בֶּן ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ז"ל, וְדָבַר עִמּוֹ הָרַבָּה מְאֹד, וּמֵאֵז גַּם הוּא עוֹרֵר אֶת תְּלַמִּידָיו מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְלַכֵּת עִם הַתְּכֵלֶת, וְאָמַר שְׁזָה מָה שֶׁרַבְנוּ ז"ל הִתְבַּטָּא 'אָה תְּרַחֵם', הָיָה רְמוֹז שְׁעוֹד דְּבָר חֲדָשׁ יִתְגַּלָּה בְּעוֹלָם לִפְנֵי בִיאַת הַמְּשִׁיחַ, וְהוּא עֲנִין הַתְּכֵלֶת שְׁבַצִּיצִית, שֶׁהִיָּה נֶעְלָם בְּכָל הַדּוֹרוֹת, וּמֵאֵז חֵלֶק גְּדוֹל שֶׁל חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב גַּם בֵּן הוֹלְכִים עִם תְּכֵלֶת, וְזֶה לֹא אֲכַפֵּת אֵיזָה תְּכֵלֶת, כִּי עָקַר הַחֲשָׁשׁ הָיָה פְּעַם מְכֻלָּאִים בְּצִיצִית, אָבֵל הַיּוֹם בְּלֵם הוֹלְכִים רַק עִם טְלִית שֶׁל צֶמֶר לְבַד, אֲזִי מָה אֲכַפֵּת אִם הוֹלְכִים עִם פְּתִיל תְּכֵלֶת? אֲדַרְבֵּה זֶה מְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם תְּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל הַצִּיצִית, וּמְקַיְמִים בְּזֶה מִצְוַת עֲשֵׂה "וּרְאִיתֶם אֹתוֹ", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִנְחוֹת מ"ג): תִּנְיָא אֵידֶךְ "וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת הַשֵּׁם" שְׁקוּלָה מִצְוָה זֹו כִּנְגַד כָּל הַמִּצְוֹת כְּלָן, וְתִנְיָא אֵידֶךְ "וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם .. וְעֲשִׂיתֶם" רְאִיָּה מְבִיאָה לִידֵי זְכִירָה, זְכִירָה מְבִיאָה לִידֵי עֲשִׂיָּה, וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אוֹמֵר כָּל הַזְּרִיזוֹ בְּמִצְוָה זֹו זוֹכֵה וּמְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה, כְּתִיב הֵכָא "וּרְאִיתֶם אֹתוֹ" וּכְתִיב הֵתָם "אֶת הַזְּרִיזוֹ" אֵלְקִיָּךְ תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד"; וּמוֹבָא מִהָאֲרִיזוֹ"ל (פְּרִי עֵץ חַיִּים שְׁעַר הַצִּיצִית פֶּרֶק ו') צְרִיף לְהִסְתַּכֵּל כָּל יוֹם וְכָל שְׁעָה עַל הַצִּיצִית, כְּמוֹ

שנאמר "וראיתם אתו", והוא תועלת גדול אל הנשמה כדי שלא יזדמן חטא על ידו, וגם כדי להשיג על ידו שהוא תועלת גדול; עין שם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקמח.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר פנחס ט"ו תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ב) שגם בהתקרבות להקדוש ברוך הוא יש העניין של פן יהרסו וכו', אדם צריך לתת גם כן נתיחא להמחין, ולדבר ולהשיח עמהם שיחת חלין כדי שלא יתבלבל לגמרי, כי צריכים לתת גם נתיחא להמחין, וספר מוהר"ן ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תל"ה) כשהכניס אותי רבנו ז"ל בהתמדת הלמוד, וצוה עלי וקבע לי שעורים גדולים בכל יום, והזהיר אותי שבכל יום אראה לדבר עם בני אדם איזה שיחות וספורים כדי לפקח דעתי. ואף על פי שלא היה היום מספיק לי לגמר השעורים שצוה עלי, אף על פי כן אמר שזה מכרח לפקח דעתי בכל יום על ידי שיחה עם בני אדם איזה שעה ביום, ומוכא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ה) שהשיחה עם בני אדם היא כמו שנה שהיא נתיחא למחין, גם אחר כך אמר לי שגם בתוך הלמוד בעצמו צריכין לפעמים לעמד לפוש ולנוח לפקח דעתו להניח דעתו לחרות איזה שעה קלה.

ולכן צריכים להיות חכם גדול לדעת מתי ללמוד, ומתי להפסיק, מתי לדבר, ומתי לשתק וכו', ואדרבה כשאדם מדבר עם הזולת אפלו שיחת חלין, אכל הוא מערב בתוך דבריו דבורי אמונה, אזי אין זה דברים בטלים.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ דַּעַת וְשִׁכְלֵי אִיךָ לְצַמְצֵם אֶת עַצְמְךָ, וְשִׁלֵּא יִהְיֶה רַבּוּי אֹרֹר, שְׂגוּרִים אַחֲרֵי כֵּךְ רַבּוּי חֲשֵׁף וְכוּ', אוֹ שֶׁכֶּר עֲצָבִים וְכוּ', וּכְבֹר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי ח' ט') "כָּלֶם נִכְחִים לַמִּבִּין וַיִּשְׂרִים לְמִצְאֵי דַעַת", וּכְתִיב (שֵׁם כ"ד ה') "גִּבֹר חֲכָם בַּעֲזוֹ וַאֲישׁ דַּעַת מֵאֲמָץ כַּח".

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקֵמֵט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר פְּנִיחַס ט"ו תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּמִצְבֵּ כְּזֶה שֶׁהִבַּת סוּבְלַת וְכוּ', צְרִיכִים לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אוֹתָהּ, וּבְכִלְלֵ לֹא לְדַבֵּר מִזֶּה, וְלֹא לְהַזְכִּיר אֶת הָעֵבֶר כִּלְלֵ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְעִשׂוֹת עֶסֶק מִזֶּה, כִּנְרָאָה שֶׁהִיא עֵבֶרָה אֶת הַטְּרָאוּמָה וְכוּ', וְקִשָּׁה לָהּ לְצִאֵת מִזֶּה, וְלִכֵּן אִם יִכּוֹלִים לְקַחַת אוֹתָהּ לְעִזְרָהּ, מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, אֲבָל הָעִזְרָה הַכִּי גְדוּלָה הִיא, לֹא לְהַזְכִּיר כָּלוּם מֵהָעֵבֶר, רַק לְהַעֲלִים עֵינַי, וְאִז תִּרְאוּ שֶׁבְּמִשְׁךָ הַזְּמַן הִיא תִּשְׁכַּח לְגַמְרֵי מִזֶּה.

הִיָּה טוֹב מְאֹד לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת שֶׁבְּבֵיתְכֶם אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, וּלְהַקְפִּיד עַל שְׁמִירַת שִׁבְתָּ וְהַשְׁבַּת יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רָע, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס ט"ו תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אָדָם צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלוֹ, הוּא לֹא מְחַיֵּב בְּכָל־לְתַת אֶת הַכְּלִיָּה שְׁלוֹ לְאַחַר, רַק אִם הוּא רוֹצֵה, וְכַמוֹכֵן לְאַח אוֹ לְאַחוֹת, אֲבָל זֶה רַק בְּתוֹרַת רְצוֹן, וְלֹא מְכַרָּח.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, וְשְׁלֵא יִצְטָרְכוּ עִם יִשְׂרָאֵל זֶה לְזֶה, וְיִהְיֶה כָּלֵם בְּרִיאִים בְּנַפְשָׁם וּבְשִׁכְלָם.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס ט"ו תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

כְּשִׁחַל שִׁבְתַּת בְּחוּל הַמוֹעֵד לֹא אוֹמְרִים 'הוֹדוּ' לְפָנַי מִנְחָה, כִּי חוּל הַמוֹעֵד זֶה גַם כֵּן חָג, וּבְמִזְמוֹר זֶה מְזַכְּרִים אֶת הַד' צְרִיכִים לְהוֹדוֹת, שְׁזֶה שִׁיךְ רַק לִימֵי הַחוּל וְשִׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה.

אוֹמְרִים אֶת כָּל הַפְּזוּמוֹן 'לְכֹה דוֹדִי', וְלֹא מְקַצְרִים כְּמוֹ שְׁנוֹהֲגִים בְּשָׂאֵר מְקוֹמוֹת.

גַּם אֵין אוֹמְרִים אֲזוֹ 'כְּגוֹנָא'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵאִיר בְּךָ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁתְּרַגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֵל אֲבִיו, שְׂאֵין לְמַעֲלָה מְזֶה, וּכְבָר גְּלָה לְנוֹ רַבְנֵנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן קנ"ד) שֶׁעֶקֶר מֵה שְׁהִגִיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ

הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרו כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתקנב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר פנחס ט"ו תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להגיע לגדלות המחין, היינו להחדיר בעצמו שאין בלעדו יתברך כלל, וזה התכלית של כל התכליתים, ולכן תכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלה, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצל מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה, וזה זוכים על ידי רבוי התמדה בספרי רבנו ז"ל, עד שיהיה שגור על פיו, והרגע שבקי בספרי רבנו ז"ל, הוא יכול ללמד בכל הספרים שבעולם, ואדרבה רבנו ז"ל רצה שנטיל בכל הספרים, כמו שאמר בפרוש (שיחות הר"ן סימן כ"ח) ראוי לאדם שיעברו וילך בזה העולם בכל

הספרים הקדושים, וללמד כלם כדי שיהיה בכל מקום, כמו שנמצא השרים הגדולים שהולכים ועוברים במדינות, ומוציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר כן להתפאר ולומר שהיה במדינות כמו שדרך השרים להתפאר ולומר: הייתי בורשא וכיוצא בזה. כמו כן ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקום דהינו בכל הספרים הקדושים, ולעמיד בעולם הבא מזכירין אותו כל מה שלמד בעולם הזה.

מי שיש לו שכל לא מתבלבל משום למוד אחר, אדרבה אמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה) התורה נדמית כמים, שבכל מקום שאתה נוגע בהם מתערכים יחד, הינו כמו מים איפה שרק תערב אותם יהיו אהה, כמו כן מי שלומד תורה לשמה לשם אל עולם, לא מפריע לו לשמע דברי תורה גם מאחרים, וכן לא מפריע לו ללמד ולעין בספרים של שאר צדיקים וכו', זה רק בא מקטנות המחין שלא רוצים ללמד ולעין בספרים אחרים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקנג.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אתה לא יכול לתאר ולשער איך שאנחנו צריכים לשמח שזכינו להתודע מרבנו ז"ל, שהוא המתנה ששלח לנו הקדוש ברוך הוא בדורותינו אלו כדי להציל את נשמות ישראל, ולכן עלינו למסר את נפשנו לגלות ולפרסם את האור הזה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א) הישר לגלות את הסגולה לעם סגולה, ועל כן אשרי מי שזוכה לדבר על לבם של ישראל, לחזקם לעודדם ולשמחם, שזה המצוה הכי גדולה, כמו שפרש רבנו ז"ל

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו) אַתּ הַפְּסוּק (תהלים מ"א) "אַשְׁרֵי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", הֵינּוּ כְּשֶׁהוּא בְּקִטְנוֹת הַמַּחִין, וּמִשְׁכִּיל עֲצָמוּ לְבוֹא לְגִדְלוֹת הַמַּחִין, אֲזֵי "בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ הַיּוֹי"ה" נִמְתְּקִין כָּל הַדֵּינִין. וְאִם לֹא יִכּוֹל בְּעֲצָמוּ לְבוֹא לְגִדְלוֹת הַמַּחִין, עֲצָה לָזֶה, שְׂיִשְׁכִּיל אַחֲרֵים, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְעוֹרֵר גַּם אֲצֵלוֹ.

מָה אָמַר לָךְ בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַע עוֹלָם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הוּא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) כְּשֶׁאָדָם תָּמִיד שִׂמַּח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוּ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ שְׂלֵא יִכְשַׁל בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מָה שְׂבִיכְלָתוֹ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, כִּי אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עַז וְחֲדוּהָ בְּמִקְמוֹ", וְהָאֲרִיז"ל גָּלָה לְתַלְמִידוֹ רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִ"ע שְׂלֵא הִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ אֲלֵא עַל יְדֵי שְׂמִחַת הַמְּצוּוֹת, כִּי בְּכָל מְצוּהָ הִיָּה כָּל כֶּף שְׂמִחָה, אֲפִלּוֹ שֶׁהָיוּ נוֹתְנִים לוֹ כָּל הוֹן דְּעֵלְמָא, לֹא הִיָּה מְגִיעַ אֶל הַשְּׂמִחָה שֶׁהִיָּה לוֹ בַּעַת שְׂקִים מְצוּהָ, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ד) כְּשֶׁאָדָם נִמְצָא אֲפִלּוֹ בְּמַדוּר הַקְּלָפוֹת, עַל יְדֵי שְׂמִיָּתִים אֶת הַמְּצוּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא עוֹלָה מֵעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה אֶל הָעוֹלָם הַיְצִירָה, וּמֵעוֹלָם הַיְצִירָה לְעוֹלָם הַבְּרִיאָה, וּמֵעוֹלָם הַבְּרִיאָה אֶל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, עַד שְׂנִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, בְּבַחֲנֵינָת מְטִי וְלֹא מְטִי וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקָלוֹת, כִּי לְמַעַלָּה מְאֹד מִתְפַּעֲלִים מִיְהוּדֵי שְׂמִחֻזִּיק אֶת עֲצָמוּ בְּכָל הַמְּצַבִּים הַכִּי קָשִׁים וְאֵינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוֹם דְּבָר, וְאִף שְׂעוּבֵר עַל כָּל אֶחָד נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת הוּא שְׂמִיחַ עִם הַמְּצוּוֹת שְׂזוֹכָה לְקִים בְּכָל יוֹם יוֹם, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׂלֵמוֹת שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁמְקִים מְצוּהָ הוּא מְקִים אֶת זֶה עִם כָּל הַלֵּב שְׂמִיחַ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ד סִימָן ט') לְמַדְךָ תּוֹרָה דְּרַךְ אֲרִיץ שְׂכַשְׂיָהּ אָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהָ, יְהֵא עוֹשֶׂה אוֹתָהּ בְּלֵב שְׂמִיחַ; וְתַהֲלָה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה שְׂזִכְנוּ לְהַבְּרָאוֹת מְזוּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְאֲנַחְנוּ מְקִימִים בְּכָל יוֹם מְאֹה מְצוּוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ירושלמי בְּרַכּוֹת פְּרָק ט' הֲלָכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מְאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאֵינוּ עוֹשֶׂה מְאֹה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׂמַע וּמְבָרַךְ לְפָנָיָהּ וְלֹא חֲתִירָהּ וְאוֹכַל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרַךְ לְפָנָיָהּ וְלֹא חֲתִירָהּ וּמִתְפַּלֵּל שְׂלֵשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרִי וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר

מְצוֹת וּמִבְּרָךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מְאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאִין הַמְצוֹת מִקִּיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרָאשׁוֹ וּתְפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ מִלֵּה בְּבִשְׂרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מִקִּיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׁדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שֶׁבַע בְּיוֹם הִלְלֵתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֻנָה מִלְּאֶךָ הוֹי"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיַּחֲלֹצֵם"; וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּצָּא כָּבֵד מִהַמָּרָה שְׁחוּרָה, וְתִשְׁמַח עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּךְ, כִּי זֶה הָיָה רְצוֹן שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, כִּי הוּא בֶּן הַשְּׂמֹחָה, הַנִּכְלָל בְּמִקּוֹר הַשְּׂמֹחָה, וְעוֹסֵק לְקַשְׁרָנוּ אֶל שְׂרֵשׁ הַשְּׂמֹחָה.

אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלֵתָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ, שְׁזֶה סִגְלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאמָרְם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ט.) לְעוֹלָם יִשְׁלַם אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצָּבוּר שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגּוּם, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצָּבוּר מְאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, שְׁזֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה, כִּי מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי רַבּוּי לְמוֹד מִשְׁנִיּוֹת לְפָרְנֶסָה בְּשַׁפְּעַ, כִּי מִשְׁנֵי"ה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרָנֶסָ"ה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֻזַּק מְאֵד מְאֵד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁהִתְחִילוּ לְלַמֵּד מִסְכַּת פְּסָחִים, כְּדָאֵי לָךְ לְהַצְטַרֵּף אֶל הַלְמוּד דְּף הַיּוֹמִי, וּכְבָר תִּתְחִיל מִסְכַּת פְּסָחִים, אוֹ לְבַד אוֹ עִם חֲבָרוֹתָ אוֹ לְשִׁמְעַ שְׁעוֹר, כִּי אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׂאָדָם זוֹכָה לְלַמֵּד דְּף גְּמָרָא, וְדַע לָךְ שֶׁהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֵם עֶקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"ב.) "וּבִבְיַתֵּי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדֵּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עָנִי מִי שְׂלֹא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֲקַר תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֶה מְאֵד מְאֵד, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אֶפְלוּ כְּמָה דְּבוּרִים שְׂמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

השנה יהיה משהו מיחד בראש השנה באומן, ולכן כדאי לה לקנות תוף ומיד מקום ישיבה בבית הכנסת הגדול "היכל הקדש" באומן, שהוא סך הכל מאה ושמונים ש"ח, וחבל שלא יהיה לה כסא, כי השנה לא יהיה מקום אפילו לעמד וכו', ועלינו לבקש כבר ממנו יתברך שנוזקה להיות אצל רבנו ז"ל על ראש השנה באומן, כי צריכים הרבה ישועות כל אחד ואחד כפי שיודע נגעי לבבו ומכאוביו, אשרי מי שמצטרף אל הנסיעה הקדושה להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה באומן, אשר אין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתקנד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי בכל מה שעובר עליך בין בגשמי בין ברוחני, כי אני יודע שאין לה חיים קלים וכו' וכו', עם כל זאת כבר למד אותנו רבנו ז"ל איך שאפלו מהמרה שחורה והדכאון הכי גדול וכו' וכו', יכולים להפוך את הכל להיות בשמחה עצומה, כי שמחה הוא רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וצריכים למסור את נפשו להיות בשמחה, ואף שזה לא בא קל, עם כל זאת צריכים לעשות כל מיני מאמצים להיות רק בשמחה, וכוזה שתדברי עם השכנות שלך תמיד משמחה, ותראי לחזקן ולאמצן ולעודדן ולשמחן וכו' וכו', ועל ידי זה שתחזקי את אחרות, גם לה יהיה שמחה, ולכן רציתי מאד מאד שתדברי עם השכנות שלך לחזקן ולעודדן ולשמחן, והקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך.

הרגילי עצמך לתת תודה להקדוש ברוך הוא על כל פרט ופרט, שהקדוש ברוך הוא עוזר לה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב')

שְׁתוּדָה וְהוֹדָאָה זֶה שֶׁעָשׂוּ עוֹלָם הַבָּא, בְּזֶה שֶׁאָדָם נוֹתֵן תְּמִיד תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאָרֶה מֵעוֹלָם הַבָּא שְׁלֵא חָסַר לוֹ שׁוּם דְּבָר, וּבִאֲמַת רְאוּי לָנוּ תְּמִיד לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ וְעוֹשֶׂה עִמָּנוּ וַיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ, וְהַעֲקָר הוּא הַבְּרִיאוֹת שֶׁנִּהְיָה בְּרִיָּאִים, וְהַיְלָדִים יִהְיוּ בְּרִיָּאִים, שֶׁזֶה הַתּוֹדָה הִכִּי יִפֶּה שָׂרָק יְכוּלִים לְתַת בְּכָל יוֹם לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְנֵי אָדָם מְזוֹלְזִלִים בְּזֶה, כִּי בִּאֲמַת אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁאָדָם מוֹדָה לוֹ עַל הַכֵּל, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל תְּמִיד מוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ, אֲזִי אוֹמֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה טוֹב? זֶה חֲסָד? מַה שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה אִתְּךָ, אֲנִי יִרְאֶה לָךְ מַה זֶה טוֹב, וְנוֹתֵן לוֹ בִּאֲמַת טוֹב וְחֲסָד שְׁלֵא תֵּאָר בְּחַיִּיו, וּלְהַפִּיךְ כְּשֶׁאָדָם תְּמִיד מִתְלוֹנֵן שֶׁאֵין לוֹ וְאֵין לוֹ, וְהוּא נִמְצָא בְּצָרוֹת, אֲזִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר זֶה מַה שֶׁיֵּשׁ לָךְ זֶה צָרוֹת? וְאֲזִי נִכְפַּל עָלַי הַצָּרוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן, וְלִכֵּן מַה טוֹב וְמַה נְעִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִפְרָט שֶׁאֲנוּ זֹכִים לְדַעַת מִרַבְּנוּ ז"ל, וְאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקַהְלָה קְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה.

תַּעֲשֵׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, וְאֲזִי טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקָנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנַחַס ט"ז תְּמוּזַת הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אִתְּךָ צָרִיךְ לְדַעַת שְׁכָּל מַה שֶׁגִּלְהָ הָאָרִיז"ל, הֵינּוּ קַבְרֵי הַצַּדִּיקִים בְּגִלְגִּיל, זֶה אֲמַת יִצִּיב וְנִכּוֹן, וְאֵין לְהַרְהֵר אַחֲרַי זֶה כָּלֵל, כִּי מִי יָבוֹא אַחַר הַמְּלָךְ, אִישׁ אֱלֹקִים קְדוּשׁ וְנוֹרָא הוּא, שֶׁבְּקַבִּיעוֹת לְמַד עִם אֱלֹהֵיו הַנִּבְיָא זְכוּר לְטוֹב,

וְלִכְּנֹן כָּל מַה שֶּׁמִּקְבֵּל מִמֶּנּוּ כִּכְהֵא, אֲבָל מַה שֶּׁסֶּתֶם בְּנֵי אָדָם אוֹמְרִים אֵת זֶה בְּקִבְלָה (שֶׁפֶךְ מִקְבֵּל אֲצֵלָם), אֵין לָזֶה שׁוּם יְסוּד וְאֵין לְסַמְךָ עַל זֶה כָּלֵל.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְהִיּוֹת פְּתֵי מֵאֲמִין לְכָל דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּנְחָס ט"ז תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא רַחֲמָנָא לִיצְלָן, הַחֲטָאִים מְטַמְטְמִים לוֹ אֵת הַמַּחַ וּמַעֲקָמִים לוֹ אֵת הַלֵּב, עַד שֶׁהוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל לְגַמְרִי, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ג) אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֶלָּא אִם כֵּן נִכְנַס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת, אוֹמֵר עַל זֶה רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ז') אֵז כָּל אֲחָד כְּפִי הָעֵבְרוֹת כֶּךָ רוּחַ שְׁטוּת נִכְנַס בּוֹ, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁכָּל כֶּךָ חֲטָאוּ, וּמֵרַב הַחֲטָאִים שֶׁלָּהֶם וּבִפְרָט בְּפָגַם הַבְּרִית הַמַּחַ וְהַדַּעַת וְהַשְׁכָּל שֶׁלָּהֶם לְגַמְרִי הַשְׁתַּבְּשׁוּ וְכוּ' וְכוּ', וּמִזֶּה בָּא לָהֶם כָּל הַבְּעִיּוֹת נַפְשִׁיּוֹת וְהַצְרוֹת שֶׁמִּסְבֵּב אוֹתָם וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּנֹן עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה שֶׁאָדָם יִשְׁפִּיל אֵת עֲצָמוֹ לְגַמְרִי, זֹאת אוֹמֵרֵת שִׁישְׁבֵר אֵת הַגְּאוּהַ הַסְּרוּחָה שֶׁנִּכְנְסָה בּוֹ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"א) שֶׁגְּאוּת וְנֵאוּף תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, כִּי כָּכָל שֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה וּמִדְּבֵק אֵת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ כֵּן מְבַטֵּל אֵת הַיִּשׁוּת שֶׁלוֹ לְגַמְרִי, וְהַרְגַע שֶׁזָּכָה לְבַטֵּל אֵת הַגְּאוּהַ וְהַיִּשׁוּת שֶׁלוֹ, אֵזִי הוּא מֵתְחִיל לְהַסְתַּכֵּל עַל כָּלֵם בְּעֵין טוֹבָה, כִּי רוֹאֶה לְפָנָיו עוֹלָם אַחַר לְגַמְרִי, וּמֵתְחִיל לְחַפֵּשׂ אֵת הַטּוֹב אֲצֵל כָּל אֲחָד וְאֲחָד, וְאִם מִחְפָּשִׁים אֵת הַטּוֹב אֲצֵל הַזּוּלָּת, מִמִּילָא מוֹצְאִים גַּם אֵת הַטּוֹב בְּעֲצָמוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שֶׁצְרִיכִים לְדוֹן אֵת הַזּוּלָּת לְכַף זְכוּת, וְגַם אֵת עֲצָמוֹ צְרִיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת, וְלִמְצֵא אֵת הַטּוֹב בְּעֲצָמוֹ, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, אִם אָדָם מְרַגֵּיל אֵת עֲצָמוֹ לְחַפֵּשׂ אֵת הַטּוֹב

אֶצֶל הַזּוֹלָת, אִזּוּ מִמִּילָא הוּא יִמְצָא גַם אֶצְלוֹ אֶת הַטּוֹב, אֲבָל אִם אָדָם מִסְתַּכֵּל תְּמִיד עַל הַזּוֹלָת בְּעֵין רָעָה, אִזּוּ בּוֹדָאי גַם עַל עֲצָמוֹ יִסְתַּכֵּל בְּעֵין רָעָה, וְכָל זֶה בָּא מִחֻמַּת פָּגַם הַבְּרִית שְׁאָדָם חָטָא בְּהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׂזֵה עוֹקֵר לוֹ אֶת הַמֶּחַ וְהַדַּעַת לְגַמְרִי, וְנַעֲשֶׂה מְשָׁעַע מְמָשׁ, עַד שְׂאִין לוֹ שׁוּם יִשׁוּב הַדַּעַת.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ב) מֵאִיפֹה אָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהוּא מִקְרָב אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת אוֹ לֹא? אִם נוֹפֵל עָלָיו שְׁפָלוּת, וּמִתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל שְׁפָלוּת עֲצָמוֹ, זֶה סִימָן שֶׁהוּא מִקְרָב אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, כִּי עָקֵר הַגְּדֵלָה שְׂמֻקְבָּלִים מֵהַצַּדִּיק הוּא שְׁפָלוּת, וְכֵן אָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ס"ז) הַצַּדִּיק פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם בְּגְדֵלַת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְכָכֵל שְׂמֻסְתַּכֵּל יוֹתֵר עַל גְּדֵלְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כֵּן מִתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ אִיךָ שֶׁהוּא מִחֻזֵּיק בְּד' יְסוּדוֹת שְׁלוֹ, שְׂמֻשֵׁם בָּאִים כָּל הַתְּאֻוֹת, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ד') שְׁכָל הַמֵּדוּת רְעוּת וְהַתְּאֻוֹת רְעוּת בָּאִים מִהֲרַע שֶׁל הַד' יְסוּדוֹת, אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עֶפֶר, כַּעֵס וְרִצְיָחָה בָּאָה מִכַּח הָאֵשׁ, דְּבָרִים בְּטָלִים וְדְבוּרִים אֲסוּרִים בָּאָה מִכַּח הָרוּחַ, כָּל הַתְּאֻוֹת רְעִים בָּאִים מִכַּח הַמַּיִם, עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְדִכְאוֹן בָּאָה מִכַּח הָעֶפֶר, וְכִשְׂאָדָם מִתְקָרֵב אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ אִיךָ הוּא מִחֻזֵּיק בְּבוֹרֵר וְזִכּוּף הַד' יְסוּדוֹת שְׁלוֹ, עַד שְׂמֻתְחִיל לְהָאִיר לוֹ שֵׁם הַיְי"ה בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ לְפָנָי עֵינָיו, שְׂזֵה סִימָן שֶׁהוּא נַעֲשֶׂה בְּעַל תְּשׁוּבָה אֵמֶתִי, כַּמּוּבָא מִהֲרַב הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיצֶנְסֶק זי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - נח) "סִימָן לְבַעַל תְּשׁוּבָה גְּמוּר כְּשֶׁהֵשֵׁם הַקְּדוּשׁ שֵׁם הַיְי"ה בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד לְנֶגֶד עֵינָיו הוּא סִימָן שֶׁתִּקַּן בִּירְאָתוֹ כָּל חֻטְאָיו", עֵין שֵׁם.

וְלִכֵּן רָאָה לַחֲזוֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלַעֲזֹב אֶת כָּל הַשְּׂטוּיוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שְׁלָהּ, וְעָקֵר הַתְּשׁוּבָה הוּא וְדוּי דְבָרִים, כִּי כִּף אָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ד') שְׂעוּוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם חִקּוּקִים עַל עֲצָמוֹתָיו, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (חֻזְקָא ל"ב) "וְתָהִי עוֹנָתָם עַל עֲצָמוֹתָם", וְזֶה מֵה שֶׁהוֹרֵג אֶת הָאָדָם, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים ל"ד) "תְּמוֹתֶיךָ רָשָׁע רָעָה", וְעַל יְדֵי וְדוּי דְבָרִים יוֹצֵא מֵעֲצָמוֹתָיו הַחֻטְאִים שְׂחִקּוּקִים עֲלֵיהֶם; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִרְבוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֵךְ, וְלִהְיוֹת עַל הָעוֹנוֹת שְׁלָהּ, וְזֶה יוֹצֵא מִמֶּךָ אֶת הַגְּאוּת וְהַגְּדֵלוֹת וְהַגְּאוּהַ הַסְּרוּחָה

הבאה מפגם הברית, וכתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') כל מצוות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו" וגו' "והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצות עשה כיצד מתודין אומר אגא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניה ופשיתי כף וכף והרי נחמתי ובשתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; ולכן אשרי מי שעוסק תמיד להתודות לפניו יתברך, שאז עוונותיו יצאו מעצמותיו, ויזכה על ידי זה להכלל באין סוף ברוך הוא, וממילא יתבטל ממנו הישות והגאות והגדלות שנדבק בו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקנז.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין שום מקור לדבר כזה לטבל ילד בגיל שלש ביום החלאקה שלו, אדרבה זה מספן מאד מאד, יכולים להטביע אותו, לא יודע מאיפה נלקח המנהג המוזר הזה וכו'.

ואם כבר מדברים בענין טבילה לילדים, לפני גיל שבע אסור לקחת ילד לטבל בשום פנים ואפן, כי זה מספן, ואחר גיל הזה גם כן אסור שילדים ילכו למקוה רק עם האבא, ובפרט היום צריכים מאד מאד לשמר במקוואות מכל מיני מגוילים וממשחתים וכו' וכו', ולכן אסור להניח נער לטבל לבד, אפלו בני בר מצוה צריכים שמירה מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקנח.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עקר שלמות התפלה לקשר את המח מחשבה אל מה שהוא מדבר, הינו שיחשב טוב טוב פרוש המילות מה שהוא מוציא מפיו, שזה שלמות התפלה שמקשר את מחשבתו אל דבורו, ואפלו מי שלומד כתבי האריז"ל אצלו גם כן פרוש המילות הכונות, (עין לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ה) כי העקר רק לכונן פרוש המלות של אותיות התפלה, כגון "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה" אתה רבנו של עולם נותן לכלם דעת ושכל, ולכן אני מבקש אותך "חננו מאתך חכמה בינה ודעת" תן לי גם כן דעת ושכל וכו', וכך צריכים לכונן כל ברכה שרק אומרים, וכל מזמור שמזמרים אליו יתברך, הינו לכונן פרוש המלות, ואז כשאדם מקשר את המח מחשבה שלו אל הדבור, אזי הוא יכול להתפלל מהר, מה שאין כן כשהמח מחשבה חושבת דבר אחד, והפה מדבר דבר שני ולא קשורים אחד בהשני, הדבור אל המחשבה וכו', ולכן לוקח לו הרבה זמן התפלה, כי הוא עסוק באמצע התפלה לעשות את כל העסקים שלו, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל') שכל המחשבות זרות באים לאדם דיקא באמצע התפלה, ולכן עקר שלמות התפלה לקשר את המחשבה אל הדבור, ואז יכול להתפלל מהר.

עם כל זאת כשאדם מתפלל לאט עם פרוש המלות, ופספס קדשה וכו', אין לו למהר את השמונה עשרה שלו בשביל החזן והבעל תפלה שמתפלל בבחינת (אסתר ח' י"ד) "הרצים רכבי הרקש האחשתרנים יצאו מבהלים

וידחופים" וגו', כי אם הבעל תפלה והחזן ממהרים לעבודה או לעסקיהם, אזי זה שמתפלל באמת בכונה עם פרוש המלות לאט לאט לא צריך לסבל וזה פשוט.

עם כל זאת צריכים מאד מאד להקפיד להתפלל בצבור אשר אין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפלל; ואמרו חכמינו הקדושים (ילקוט בלק רמז תשע"א) מה נחלים הללו בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין וטובלין ועולין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אשרי אדם שזוכה להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקנט.

בעזרת השם יהברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם את בחורה חרדית ודתית, איך יש לך להסתפל על בחור לגמרי? ואם את רוצה אותו, יש הרבה דרכים איך להכניס שדכן כגון אח של חברתך וכו', העקר רק להתפלל להקדוש ברוך הוא שייזמין לך את בן זוגך השייך לשרש נשמתך, כי אסור להתפלל אני רוצה דוקא את זה, שזה בכלל מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ב:) כל המאריך בתפלתו ומעין בה סוף בא לידי כאב לב שנאמר (משלי י"ג ב) "תוחלת ממשכה מחלה לב", ופרש רש"י מצפה שתעשה בקשתו על ידי הארכתו, סוף שאינה נעשית, ונמצאת תוחלת ממשכת חנם, והיא כאב לב כשאדם מצפה ואין תאותו באה; עין

שם, הינו כשמתפללים אני רוצה דוקא את הבחור הזה, ולבסוף זה לא יוצא מכח אל הפעל, אזי נשברים לגמרי, שזה נקרא אהבה נכזבת, ואחר כך קשה לצאת מזה וכו', וכו', ולכן העקר תבקשי את הקדוש ברוך הוא שיתן לך את בן זוגך השיך לשרש נשמתך, ואם את רוצה דוקא את הבחור הזה, תראי לשלח מישהו גוף שלישי שישדך לך אותו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקס.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנַחֵס ט"ז תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תחיי

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ו) שעל ידי שכרות שוכחים את כל המצוות שהזהירנו משה רבנו, ומאבד את הדעת והשכל שלו, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות שכרות סימן ד') הקדוש ברוך הוא אוהב מי שאינו משתפר; ואמר (שם סימן ג') השכרות מביא לידי כפירה באמת ולהודות לשקר; וכן אמר (שם אות הרהורים סימן כ"ח) על ידי שכרות בא הרהורי עבודה זרה; וכן (שם אות שכרות סימן ז') על ידי שכרות נופל להרהורי נאוף; ולכן את צריכה להגיד לו חד משמעית שאת לא יכולה לקחת בעל שכור בשום פנים ואופן, כי השכרות מאבד את הדעת והשכל לגמרי, כמו שחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) "כי יתן בכוס עינו" בכיס כתיב, השכור נותן עינו בכוס לשותת, והחנוני נותן עינו בכיס, כי יתן בכוס עינו רואה את חברו שותה והוא אומר לו מזג לי ואני שותה, ומתכללך ברעי ובמימי רגלים, יתהלך במישרים סופו למכר כל חפצי ביתו ואת כל כלי תשמישו ואין לו לא בגד ולא תשמישי הבית ולא כלום והבית ריקה מן הכל, יתהלך במישרים סוף שהוא מתיר את העברות

ועושה אותם הפקר כמישור, משיח עם אשה בשוק ומנבל את פיו ואומר דברים רעים בשכרות ואינו מתבייש לפי שנטלטלה דעתו ואינו יודע מהו אומר ומהו עושה; הרי שלף לפניך גנות השכרות, ולכן את צריכה להגיד חד משמעית לבעלך שאת לא מסכימה שישתכר, ואם הוא לא רוצה לשמע, תגידי לו שאת עוזבת אותו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקסא.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ו תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שכך העבודה שיש לו עסק עם הצבור, תמיד יהיה עליו בקרת, ובפרט מלמד תינוקות של בית רבן או מורה בבית ספר או גננת בגן, תמיד יהיו הורים שיקטרגו על הגננת או על המורה או על המלמד וכו', ולכן אסור להתפעל מהם, ומכל שכן לא להשבר מבקרת שעושים וכו', יש בקרת חיובי, ויש בקרת שלילי, הינו בקרת חיובי יכולים תמיד להשתפר, ומבקרת שלילי צריכים לא להתפעל לגמרי, ומכל שכן לא להשבר, וצריכים לדעת שזה חלק מהעבודה, ולכן אסור להתקפל ולברח וכו', כי בכל מקום שרק תעבדי יעשו עליך בקרת, וזה דרך העולם שבני אדם לא מסתכלים על הטוב, אלא מסתכלים רק על הרע וכו', ומחטטים אחר הרע וכו', ואין בכלל הכרת הטוב וכו', לצערנו הרב כפית הטוב מאד מצוי, ולכן מי שעובד עם צבור צריך לדעת לכתחלה שיהיה עליו בקרת וכו', ויחגר את עצמו עם עזרת דקדשה לא להתפעל מכל אלו המבקרים וכו', כי אם מתפעלים סימן שהוא באמת לא יכול להיות מלמד תינוקות של בית רבן, או מורה בבית ספר, או גננת בגן, כי ממה נפשך אם זה בקרת חיובי אזי יכולים הכל לתקן, ואם זה בקרת שלילית לא יועיל שום תרוץ, ולכן למה צריכים להתפעל?

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקסב.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

תמיד את צריכה להסתכל מה שטוב בשבילך, כמו שאת בעצמך כותבת "אשר המשכרת שלי היא העקרית בבית", ולכן את צריכה לדאג שיהיה לך תמיד משכרת הכי טובה כדי שתוכלי לפרנס את הבית.

בענין להיות דיילת וכו', את צריכה לקחת בחשבון שכמה ימים בשבוע לא תוכלי להיות בבית, ואם זה לא מפריע להבנות שלך, אזי מה טוב ומה נעים.

העקר תמיד תסתכלי מה טוב בשבילך? ואיפה תרויחי יותר? ומה יהיה לך קל יותר? כי הכל תלוי כפי הרצון של האדם.

בדאי הפרנסה זה מהקדוש ברוך הוא, כי הוא זן ומפרנס לכל, והבחירה לאדם איזה כלי הוא רוצה לעשות לעצמו כדי לקבל דרכה את הפרנסה שלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנִיחַס ט"ז תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לֹא נוֹהֲגִים בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן לְקִנּוּת עֲגָלָה שֶׁל תִּינוּק אוֹ בְּגָדִים שֶׁל תִּינוּק לְפָנַי שֶׁהִתִּינוּק נוֹלָד, הֵן מִפְּנֵי עֵינַי הָרַע, וְהֵן מִשְׁאָר טְעָמִים שְׂאֵי אִפְשָׁר לְעֵלוֹת אֶת זֶה עַל הַפֶּתַח וְכוּ', וְכֵן זֶה נֶאֱמָר עַל הַתִּינוּק הָרֵאשׁוֹן, וְאַחֵר כֶּף כְּבָר יְכוּלִים לְקִנּוּת, אֲבָל תְּמִיד צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל צְנִיעוּת וְלֹא לְהִרְבוֹת בְּדַבּוּרִים שְׂאִינָם נִצְרָכִים וְכוּ', כִּי טוֹב זֶה לֹא מֵבִיא, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂיִכּוֹל לְהַעֲלִים כָּל זְמַן שְׂיִכּוֹל לְהַעֲלִים וְכוּ' וְכוּ', וְכַמוֹכֵן שְׂאֵחֵר כֶּף לֹא יְכוּלִים לְהַעֲלִים שְׂהֶאֱשָׂה בְּהִרְיוֹן וְכוּ', עַל כֵּל פְּנִים בְּהִרְיוֹן הָרֵאשׁוֹן צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְקִנּוּת שׁוֹם דְּבָר עַד שֶׁהִתִּינוּק יוֹלֵד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְעֵבֵר עַל הַכֵּל, וְתוֹלִידֵי בְּקִלוּת מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תְּדַאֲגֵי כִּי כְּשִׁמְכִינִסִּים אֶת עֲצָמֶם בְּפִתְחֵי יְתָרִים וְכוּ', זֶה סֵתֵם מִלְחִיץ, וְלִכֵּן לֹא כְּדַאי כָּלֵל לְדַבֵּר מִזֶּה, הַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלוּת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנִיחַס ט"ז תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרַכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וְרָפָא וְרָפָא מִכָּאן שְׁנִתְנָה רְשׁוֹת לְרֹפְאָה, וְאָמְרוּ צְדִיקִים שְׁנִתְנָה רְשׁוֹת לְרֹפְאָה לְרֹפְאָה, אֲבָל לֹא לִיאֵשׁ, וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִתְבַּלְּבֵל מִהַפְּחָדִים שֶׁהֲרֹפְאִים

מפחידים, כי סוף כל סוף הם גם בן בני אדם, ולכן אסור להכניס בדכאון ולהשבר בשביל זה, בודאי אם יש ספק ספיקא של סכנה להאשה, צריכים תכף ומיד לפנות אל רב גדול ירא שמים אמתי, והוא יורה על פי התורה מה לעשות.

הקדוש ברוך הוא הוא אב הרחמן, העקר לבקש ממנו יתברך שהכל יסתדר על צד הכי טוב ולא לפחד משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותמיד יכולים לראות נסים ונפלאות, כמו שאת ראת נסים ונפלאות עין בעין, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקסה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנראה שאת עדין לא בשלה להתחתן, ולכן כדאי לך עוד לחכות, כי אם היית בשלה להתחתן, לא היית נכנסה בלחצים כאלו וכו', ולהרגיש רגשות חרטה וכו', ומחשבות של פן הייתי צריכה להיות אתו לא הייתי צריכה להיות אתו וכו' וכו', בחורה שבשלה להתחתן היא לא הולכת עם קטנוניות כאלו, חתנה זה לא משחק ילדים וכו', חתנה זה לבנות בית וזה אחריות מאד מאד גדולה, ולכן מי שעדין אין לו את זה, שלא יכנס בזה.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתגדלי ותתבגרי עוד, ואז הכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנַחֵס ט"ז תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְקַחַת אֶת הַחַיִּים בְּרָצִינּוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, אִם הִקְדִּימוּ חֲדָשׁ אֱלוֹל לְחֲדָשׁ שֶׁל תְּשׁוּבָה וְאֲמִירַת סְלִיחוֹת וְתִקּוּן הַמַּעֲשִׂים, זֶה לֹא סֵתֶם וְכוּ', כִּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אִז דְּנִים אֶת הָאָדָם עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט בַּחַיִּים, מִי יִחְיֶה מִי יָמוּת, מִי בָּאֵשׁ מִי בַּמַּיִם, מִי בַחֲנִיקָה וּמִי בַסְּקִילָה וְכוּ', כְּשֶׁאָדָם עוֹמֵד לְפָנָי מִשְׁפֵּט רְצִינִי שֶׁכָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ תְלוּיִים בְּזֶה, וְכָל הַעֲתִיד שְׁלוֹ תְלוּי בְּזֶה וְכוּ', אִזִּי זֶה לֹא צָחוּק, הוּא עוֹמֵד וְרוֹעֵד מֵאִימַת הַדִּין, וְזֶה כִּף צָרִיךְ לִהְיוֹת כָּל חֲדָשׁ אֱלוֹל, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין, אִז רָאוּי לְנִסְעָה לְהַצְדִּיק הָאֲמֶת שֶׁבְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (תִּי מוֹהַר"ן סִימָן ת"ה) הַרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׁאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירֶשֶׁה מֵאַבוֹתַי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאִנִּי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אֲתֶם כָּלְכֶם, בּוֹדֵאי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֵלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְלִכֵּן נוֹסְעִים אֵל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּדִי שֶׁהוּא יִהְיֶה לָנוּ עוֹרֵךְ דִּין בְּהַמְשָׁפֵט שֶׁשׁוֹפְטִים אִז אֶת כָּל אָדָם, וְהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר כָּל אֶחָד שֶׁבָּא אֵלָיו וְחוֹזֵר שֶׁם בְּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה וּמִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ יִשְׁמֵר אוֹתָנוּ כָּל הַשָּׁנָה מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְרָעוֹת רַבּוֹת וְכוּ', וְשִׁנּוּכָה לְהַכְתֵּב בְּשָׁנָה שֶׁל בְּרִיאוֹת וְהַצְלָחָה בְּהַחַיִּים, וּפְרִנְסָה טוֹבָה, וְשִׁמְרָה מִכָּל מִינֵי גְּנֻבוֹת וּגְזוּלוֹת וְאֱלִימוֹת, וּמִכָּל מִינֵי מִיתוֹת מִשְׁנוֹת, כִּי הַצְדִּיק הָאֲמֶת הוּא הַעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי גְדוֹל, וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה שֶׁכֻּלָּם יִהְיוּ אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְזָכַר גַּם זָכַר מַה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בִּיצָה טז) כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֵינּוּ שְׁאִז כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקִיצִיב לְאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן אָמְרוּ (בְּבֵא בְתָרֵא י) כִּשֶׁם שֶׁמְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּף חֲסוּרוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמִּשְׁתַּוָּקֵק כָּל הַשָּׁנָה לְבוֹא אֵל רַבְּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא הַעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְעַל יְדוּ יוֹלִים לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים, וְלִכֵּן אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת אֶת כָּל

הָאֲמִירַת סְלִיחוֹת וְאֵת כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְשֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים, כִּי הָרַב הִקְדוּשׁ מְבֹאֲרֵיטְשׁוֹב זי"ע אָמַר שָׂאז גַּם הַדְּגִים בַּיָּם וְרֹעֲדִים וְזוּחָלִים מְאִימַת הַדֵּיין, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה אֵיךְ בְּנֵי אָדָם צְרִיכִים לְרַעַד מְאִימַת הַדֵּיין, כִּי אִף אַחַד לֹא בְטוּחַ עִם הַחַיִּים שֶׁלוֹ אֶפְלוּ לְרַגַע אַחַת, וְלִכֵּן תִּקַּח אֵת כָּל הַיָּמִים נוֹרָאִים בְּרִצְיֹנוֹת אֲמִתִּית כִּי שׁוֹמְעִים כָּל כַּף הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת מִחֲרִידוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל כְּבֹר נִכְתָּב מֵרֹאשׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה מַה יִּהְיֶה כָּל הַשָּׁנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּנְחָס ט"ז תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ שֶׁקַּבְלָנוּ מֵרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים בְּתוֹךְ שִׁכְבַת הַעֵם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלַה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשֵׁרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא פ"ח.) עַל פְּסוּק (יִרְמְיָה ט"ו) "וְאִם תּוֹצִיא יֶקֶר מְזוּלָל" אֵלּוּ שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יֶקֶר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוּתָהּ דְּגִלוּתָא, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁיִּלְךְ לְהַפִּיץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֶסֶה, כִּי מִי שֶׁזוֹרַע רוּחַנִיּוֹת צוֹמַח לוֹ גְּשָׁמִיּוֹת, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אֶת מוֹהֲרַנְיָתָ ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צְוָאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסְּתֵלְקוֹתוֹ וְאָמַר אֲזַי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוּ מַעֲיֹנוֹתֶיךָ חוּצָה", וְאֲזַי אִף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהֵייתָ צוֹחֵק מִכָּל הַמִּתְנַגְּדִים וְהַלִּיצָנִים שֶׁמְתַלּוֹצְצִים מִזֶּה.

מָה אָמַר לָךְ אֵינְךָ דּוֹבֵר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְצְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר זֶה, בְּפִרְט עֲכָשׁוּ שְׂיִצָּא לְאוּר "שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב", שֶׁמְדַבֵּר מִכָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁרַק יֵשׁ לְאָדָם וְכוּ', וּמְתַרְןָן אֶת כָּל

הקשיות והספקות שרק יש להם, ומגלה להם עצות נוראות ונפלאות אִיךָ להחזיק מעמד, אִזִּי כְּדַאי לַעֲסֹק בְּהַפְצָתָם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּזֶה, וּבְזִכּוֹת זֶה יִרְחִיב לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וַיְהִיֶּה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלַתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְּרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ, שְׁזֶה סִגְלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ט.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיתּוֹ עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מִקְּרָא וְאֶחָד תִּרְגֹּם, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁיתּוֹ עִם הַצְּבוּר מְאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מִשְׁנָה: לְגִרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת כְּסִדְרָן, שְׁזֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה, כִּי מִשְׁנָה אוֹתִיוֹת נִשְׁמָה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי רְבוּי לְמוּד מְשֻׁנָּיוֹת לְפִרְנוּסָה בְּשִׁפְעַ, כִּי מִשְׁנָה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרֻנְסָה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֻזֵק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁהִתְחִילוּ לְלַמֵּד מִסַּכַּת פְּסָחִים, כְּדַאי לְךָ לְהַצְטַרֵּךְ אֶל הַלְמוּד דָּף הַיּוֹמִי, וּכְבָר תִּתְחִיל מִסַּכַּת פְּסָחִים, אוֹ לְבַד אוֹ עִם חֲבֵרוֹתָ אוֹ לְשִׁמְעַ שְׁעוֹר, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזִּכּוֹת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׁאָדָם זוֹכָה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, וְדַע לְךָ שֶׁהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ מִקְּרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"ב.) "וּבִבֵּיתִי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְּרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עָנִי מִי שְׁלֹא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֵקֶר תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, אִפְלוּ כְּמָה דְבוּרִים שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוּל בְּשָׂמִים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקסח.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כדאי לך לדבר עם גב' ... תחי', היא יכולה לשלח מכתבים לכל הגורמים על הבעיה שנוצרה מול ביתך, כי אין זה הפקר לקשר סוס לגדר של השטח שלך וכו', ובכלל שיבדקו איך שעובר את החק.

אל תתפעל מאף אחד, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ועוד תהיה הכי מאשר בחייה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל (פרכות ת). לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות כסדרן, שזה מטהר את הנפש מכל מיני חלודה, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זוכים על ידי רבוי למוד משניות לפרנסה בשפע, כי משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, גמרא: להיות חזק מאד מאד ללמד את הדף היומי, ובפרט עכשו שהתחילו ללמד מסכת פסחים, כדאי לך להצטרף אל הלמוד דף היומי, וכבר תתחיל מסכת פסחים, או לבד או עם חברותא או לשמע שעורה, כי אין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כל היהדות תלוי כפי שאדם זוכה ללמוד דף גמרא, ודע לך שהשלישה למודים האלו מקרא משנה גמרא הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו

הקדושים (שבת ק"כ). "ובביתאי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקסט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ו תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לשמח מאד מאד על נעם חלקך שאת ובצלך עוזרים לי מאד בכל חדש להחזיק את הכולל "תפארת בנימין", הזכות הזו יגן עליכם וישמר אתכם מכל מיני עין הרע וכו'.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הס"מ רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה,

ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקע.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך מאד מאד לשמר מאסור נדה שזה חמור מאד מאד, וזה בכריתות רחמנא לישזבן, ואמרו חכמינו הקדושים (כתבות ל) תני רבי חיאי מיום שחרב בית המקדש אף על פי שבטלו סנהדרין ארבע מיתות לא בטלו וכו', אלא דין ארבע מיתות לא בטלו, מי שנתחייב סקילה או נופל מן הגג או תיה דורסתו, ומי שנתחייב שרפה או נופל בדלקה או נחש מכישו, ומי שנתחייב הריגה או נמסר למלכות או לסטים באין עליו, ומי שנתחייב חנק או טובע בנהר או מת בסרוגני; ולכן תראו שניכם לעשות תשובה, ועקר התשובה זה חרטה על העבר וקבלה על העתיד לא לחזור על דברים כאלו, כי לבסוף יכולים לקבל ענש כזה שלא חלמו עליה וכו', עם הקדוש ברוך הוא לא מתחילים וכו'.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן רמ"ט) כעס בא מפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות נאוף סימן מ"א) תקוון להוצאת זרע לבטלה שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה, ולכן זה צריך להיות התקון שלך לקחת חבילה של ספרי רבנו ז"ל ולהפיצם לכל עובר ושב, וזה כבר יעשה

את העבודה, כי ידוע אשר ספרי רבנו ז"ל ובפרט החוכרות הם המחזירים בתשובה את נשמות ישראל, ורב רבם מאנשי שלומנו שנתקרו אל רבנו ז"ל בלמעלה מחצי יובל הזה, היה רק על ידי הקונטרסים והחוכרות וכו', ואפלו אלו שכבר נקראים משפיעים בין אנשי שלומנו, גם כן חזרו בתשובה על ידי החוכרות והקונטרסים, ולכן תראה להפיץ אותם וזה יהיה התקון שלך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות כסדרן, שזה מטהר את הנפש מכל מיני חלודה, כי משנה אותיות נשמה, וכן זוכים על ידי רבוי למוד משניות לפרנסה בשפע, כי משנה עולה כמספר פרנסה, גמרא: להיות חזק מאד מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שהתחילו ללמד מסכת פסחים, כדאי לה להצטרף אל הלמוד דף היומי, וכבר תתחיל מסכת פסחים, או לבד או עם חברותא או לשמע שעה, כי אין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כל היהדות תלוי כפי שאדם זוכה ללמד דף גמרא, ודע לה שהשלישה למודים האלו מקרא משנה גמרא הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ב.) "ובביתאי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקעא.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ואפלו שעובר עליך משברים וגלים וכו', עם כל זאת ראה להפך את המר למתק ואת החשך לאור, כמובא (והר הקדמה ה) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון הכא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הכא; [מי מפם יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבוא לעולם הבא וכו', מי מפם שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח). לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, משנה: לגרס בכל יום כמה פראקים משניות בסדרן, שזה מטהר את הנפש מכל מיני חלודה, כי משנה אותיות נשמ"ה, וכן זוכים על ידי רבוי למוד משניות לפרנסה בשפע, כי משנה עולה כמספר פרנס"ה, גמרא: להיות חזק מאד מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שהתחילו ללמד מסכת פסחים,

כְּדַאי לָךְ לְהִצְטַרֵּף אֶל הַלְמוּד דֵּף הַיּוֹמִי, וּכְבֹר תַתְחִיל מִסְכַּת פְּסָחִים, או לְבַד או עִם חֲבֵרוֹתָא או לְשִׁמְעַ שְׁעוּרָה, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיהָ דְּבַר זֶה, כִּי כָל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׁאָדָם זוֹכָה לְלַמֵּד דֵּף גְּמָרָא, וְדַע לָךְ שֶׁהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהִפָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מְשֻׁנָּה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֵקֶר תְּרַגְּלִי אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׁמֻדְבָּרִים עִמוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוּל בְּשָׂמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנַחֵס, ט"ז תְּמוּזַת הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּדַאי לָךְ לְדַבֵּר עִם גְּבֵרַת ... תַחֲיֶיהָ, הִיא יְכוּלָה לְשַׁלַּח מִכְתָּבִים לְכָל הַגּוֹרְמִים עַל הַבְּעֵיָה שְׁנוּצְרָה מוּל בֵּיתְךָ, כִּי אֵין זֶה הַפֶּקֶר לְקֶשֶׁר סוֹס לְגֹדֵר שֶׁל הַשֵּׁטַח שֶׁלָּךְ וְכוּ', וּבְכָלֵל שִׁיבְדִקוּ אֵיךְ שְׁעוֹבֵר אֶת הַחֹק.

אל תתפעל מאף אחד, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ועוד תהיה הכי מאשר בחייה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח). לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות כסדרן, שזה מטהר את הנפש מפל מיני חלדה, כי משנה אותיות נשמ"ה, וכן זוכים על ידי רבוי למוד משניות לפרנסה בשפע, כי משנה עולה כמספר פרנס"ה, גמרא: להיות חזק מאד מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שהתחילו ללמד מסכת פסחים, כדאי לה להצטרף אל הלמוד דף היומי, וכבר תתחיל מסכת פסחים, או לבד או עם חברותא או לשמע שעור, כי אין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כל היהדות תלוי כפי שאדם זוכה ללמד דף גמרא, ודע לה שהשלישה למודים האלו מקרא משנה גמרא הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ב). "ובביתאי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלישה למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנַחֵס, ט"ז תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִי לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֲלֻקָּךְ שְׂאֵת וּבִעֲלֶיךָ עוֹזְרִים לִי מְאֹד בְּכָל חֵדֶשׁ לְהַחְזִיק אֶת הַכּוֹלָל "תַּפְאָרֶת בְּנֵי מִיָּן", הַזְכוּת הַזֶּה יִגַּן עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל מִיָּנִי עַיִן הָרַע וְכוּ'.

נָא וְנָא רְאִי לְהֵיחֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׂיִתְפַּס אוֹתְךָ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם וּלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵיחוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשִּׂמְחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֲלֻק ב', סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהֵיחֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהֵיחֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שְׂמַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהֵיחֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשַׁרִּי הָאִשָּׁה שְׂחִזְקָה בָּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלָל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנַחֵס, ט"ז תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אתה צריך מאד מאד לשמר מאסור נדה שזה חמור מאד מאד, וזה בכריתות רחמנא לישזבן, ואמרו חכמינו הקדושים (כתובות ל) תאני רבי חי'א מיום שחרב בית המקדש אף על פי שבטלו סנהדרין ארבע מיתות לא בטלו וכו', אלא דין ארבע מיתות לא בטלו, מי שנתחייב סקילה או נופל מן הגג או חיה דורסתו, ומי שנתחייב שרפה או נופל בדלקה או נחש מכישו, ומי שנתחייב הריגה או נמסר למלכות או לסטים באין עליו, ומי שנתחייב חנק או טובע בנהר או מת בסרוגני.

ולכן תראו שניכם לעשות תשובה, ועקר התשובה זה חרטה על העבר וקבלה על העתיד לא לחזור על דברים כאלו, כי לבסוף יכולים לקבל ענש כזה שלא חלמו עליה וכו', עם הקדוש ברוך הוא לא מתחילים וכו'.

רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן רמ"ט) כעס בא מפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות נאוף, סימן מ"א) תקון להוצאת זרע לבטלה שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה, ולכן זה צריך להיות התקון שלף לקחת חבילה של ספרי רבנו ז"ל ולהפיצם לכל עובר ושׁב, וזה כבר יעשה את העבודה, כי ידוע אשר ספרי רבנו ז"ל ובפרט החוברות הם המחזירים בתשובה את נשמות ישראל, ורב רבם מאנשי שלומנו שנתקרבנו אל רבנו ז"ל בלמעלה מתצי יוכל הזה, היה רק על ידי הקונטרסים והחוברות וכו', ואפלו אלו שכבר נקראים משפיעים בין אנשי שלומנו, גם פן חזרו בתשובה על ידי החוברות והקונטרסים, ולכן תראה להפיץ אותם וזה יהיה התקון שלף.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמר ז"ל (ברכות ח) לעולם ישלים אדם פרושיותו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרושיותו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות כסדרן, שזה מטהר את הנפש מכל מיני חלדה, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זוכים על ידי רבוי למוד משניות לפרנסה בשפע, כי משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, גמרא: להיות חזק מאד מאד ללמד את הדף היומי, ובפרט עכשו שהתחילו ללמד מסכת פסחים, כדאי

לָהּ לְהַצְטַרֵּף אֶל הַלְמוּד דֶּף הַיּוֹמִי, וּכְבֹר תַתְחִיל מִסַּכַּת פְּסָחִים, אוּ לְכַד אוּ עִם חֲבָרוֹתָא אוּ לְשִׁמְעַ שְׁעוֹר, כִּי אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיהּ דְּבַר זֶה, כִּי כָל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׁאָדָם זוּכָה לְלַמֵּד דֶּף גְּמָרָא, וְדַע לָהּ שֶׁהַשְּׁלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוּ מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מְשֻׁנָּה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֵקֶר תַּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאֵם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֵה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׁמֻדְבָּרִים עִמוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדָּךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקַעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסַדֵּר פְּנַחֵס ט"ז תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז, וְאֶפְלוּ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מְשַׁבְּרִים וְגִלְיִם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהַפֵּךְ אֶת הַמֵּר לְמֵתוּק וְאֶת הַחֲשֵׁךְ לְאוֹר, כַּמּוּבָא (זִהַר הַקְדָּמָה ד). מֵאֵן מְנַכּוֹן דִּי חֲשׂוּכָא מִהַפְּכָן לְגַהוּרָא, וְיִטְעֲמִין מְרִירָא לְמִתְקָא, עַד לֹא יִיתוֹן הָכָא. מֵאֵן מְנַכּוֹן דְּמִחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְגַהוּרָא דְנִהִיר וְכוּ' מֵאֵן דְּלֹא מְצַפֵּה דָא בְּכָל יוֹמָא בְּהוּא עֲלָמָא, לִית לִיָּה

חולקא הקא; [מי מכם יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות בסדרן, שזה מטהר את הנפש מפל מיני חלדה, כי משנה אותיות נשמ"ה, וכן זוכים על ידי רבוי למוד משניות לפרנסה בשפע, כי משנה עולה כמספר פרנס"ה, גמרא: להיות חזק מאד מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שהתחילו ללמד מסכת פסחים, פדאי לך להצטרף אל הלמוד דף היומי, וכבר תתחיל מסכת פסחים, או לבד או עם חברותא או לשמע שעור, כי אין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כל היהדות תלוי כפי שאדם זוכה ללמד דף גמרא, ודע לך שהשלישה למודים האלו מקרא משנה גמרא הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ב.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקעו.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך עם הגמ"ח, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות שאתה עושה חסד עם הזולת, יעשה אתך הקדוש ברוך הוא חסד תמיד.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל (פרכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות כסדרן, שזה מטהר את הנפש מכל מיני חלדה, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זוכים על ידי רבוי למוד משניות לפרנסה בשפע, כי משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, גמרא: להיות חזק מאד מאד ללמד את הדף היומי, ובפרט עכשו שהתחילו ללמד מסכת פסחים, כדאי לך להצטרף אל הלמוד דף היומי, וכבר תתחיל מסכת פסחים, או לבד או עם חברותא או לשמע שעור, כי אין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כל היהדות תלוי כפי שאדם זוכה ללמד דף גמרא, ודע לך שהשליטה למודים האלו מקרא משנה גמרא הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא

ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

אני מאד מאד מודה לך על הסט "אור החיים" הקדוש שקנית לי, אני מקנה שזה מהדורה גדולה לא הקטנים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקעז.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שתקנו בית משלכם ולא תצטרכו לגור בשכירות כבר, ולא תסתבכו בשום סבוכים, ואסור להשבר משום דבר בעולם, כי מנסים את כל אחד בנסיונות קשים ומרים אחרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר משום דבר.

עקר גדלת בר ישראל שיכול להפך את החשך לאור, ואת המרירות למתיקות, ואז יש לו חלק ברוחניות, כמובא בזהר (הקדמה ד) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון הקא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא

בההוא עֲלָמָא, לית ליה חולקא הָכָא; [מי מְכַסּוּ יְכוּל לְהַפְךָ אֶת הַחֲשֵׁךְ לְאוֹר וְאֶת הַמְרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת עַד שְׁלֹא יָבֹא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מְכַסּוּ שְׂמֵחָכְהָ בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּזוּ שְׂמֵיתְגָלָה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שְׁלֹא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִין לוֹ חֵלְק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכַל זֶה רוֹאִים מְעַלְת הָאָדָם שְׂאָפְלוּ שְׁעוּבָר עָלְיוּ כָּל מִינֵי חֲשָׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָף עַל פִּי כֵן הַכֹּל הוּא מְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אֲשָׁרִי לוֹ בְּזָה וְאֲשָׁרִי לוֹ בְּבֵא.

תְּרָאֵי לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָתָא בְּעֵלְךָ, וְאִזּוּ גַם אֶת תְּהֵי שְׂמֵחָה וְעֵלְיָהּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַּמִּיד תַּבְּשָׁרִי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת, רַק אַל תִּכְנַסֵּי בְּלַחֲץ כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקעה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר פְּנַחֵס ט"ז תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בּוֹדָאֵי אֲנִי מְצַטְעֵר מְאֹד מְאֹד שֶׁקָּרָה לְכֶם עִם הַגְּנֻבוֹת וְכוּ', וְלִכְּן הֵייתִי מֵיעֵץ שְׁבַעֲלֶךָ יִנְתַּק כָּל מִינֵי קְשָׁרִים מְאֹלוּ הַפּוֹשְׁטָקִים שְׂמֵכְלִים אֶת הַזְּמַן עִם סֵתָם דְּבָרִים בְּטָלִים וְלִשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְנִבּוּל פֶּה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גְּנֻבָה וּגְזֻלָּה סִימָן י"ג) עַל יְדֵי דְבָרִים בְּטָלִים בָּאִים גְּנֻבִים; וְאָמַר (שָׁם סִימָן י"ז) עַל יְדֵי שְׂמִיעַת דְּבָרֵי שְׁטוֹת הַגְּנֻבִים בָּאִים; וְלִכְּן לָמָּה הוּא צָרִיךְ לְהִסְתַּוֵּב עִם פּוֹשְׁטָקִים כְּאֵלוּ?

תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מְאַמְצִים בְּעוֹלָם לְשִׂמְחָתָא בְּעֵלְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂהַשְׂמָחָה יִשְׂרָה בֵּינֵיכֶם תְּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת אֲצִלְכֶם.

אִין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדַל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לָךְ בְּזָה שְׂאֶת מְפִיצָה

את אור רבנו ז"ל לנשים חרדיות, כי בזה את מצילה אותן ומחדירה בהן
אמונה פשוטה בו יתברך, שאין למעלה מהזכות הזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקעט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדון את בעלך לכף זכות שהעלים והסתיר ממך את ההפסד
וכו', כי לא רצה לצער אותך, אני בטוח שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב,
רק אל תפסיקי להתפלל להקדוש ברוך הוא, ומה שתפלה פועלת שום דבר
בעולם לא פועל, כמאמרם ז"ל (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין
להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותמים ואין להם אלא תפלה
זו בלבד, אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבנו של עולם אל תבוזה את
תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא
מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה
חדשה.

רק חזקי ואמצי להיות בשמחה ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקפ.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מבין היטב את כל המרירות והדכאון שנגנס בך וכו' וכו', עם כל זאת את צריכה לדעת שגדלת בר ישראל שיכול להפך את המרירות למתיקות, את הרע לטוב, ואת החשך לאור גדול מאד, וכך מובא בזהר (הקדמה ה) מאן מנכון די חשוכא מהפכין לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון הכא. מאן מנכון דמחפאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הכא; [מי מכס יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא לעולם הבא וכו', מי מכס שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, ולכן אני מאד מבקש אותך חזקי ואמצי מאד, ותדברי פתוח עם בעלך מה מצייק לך וכו' וכו', ואני יודע שבעלך הוא בעל נפלא מאד, והוא ימלא את משאלות לבך ויספק אותך וישמח אותך וכו' וכו', רק תהי חזקה לא להשבר משום דבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שעוד תראי שהכל יתהפך ותהי הכי מאשרת בחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקפא.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פנחס ט"ז תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת אצלי חסיד ברסלב הוא מי שבקי בספרי רבנו ז"ל, ובפרט בשיחותיו הקדושים של מוהרנ"ת ז"ל, שרשםם בספרי "שיחות

הַרְרִין” “חַיִּי מוֹהֲרִין”, כִּי בַפְרוֹשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז”ל (חַיִּי מוֹהֲרִין סִימֵן שֵׁנִיח) שְׁבָכַל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיא מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כְּשֶׁהוּא, וְאֶפְלוּ צַדִּיק גָּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שְׁאֵנִי רוֹצֶה (אֲזוּי וּויא אִיךְ מִיִּין אִיִּין גּוֹטְעֵר יְהוּד) אִם יִרְצֶה לִילֵךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְדוּשָׁה, וְנִגְסֵם אֶפְלוּ עִכְשָׁו כְּשִׁלּוּמְדִין דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוּל לְעוֹרֵר לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאֵמֶת, לְמִי שֶׁיִּשְׁשִׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְדַבְּרָיו וּלְשִׁיחּוֹתָיו הַקְדוּשִׁים הַנִּגְאָמְרִים בְּסַפְרָיו הַקְדוּשִׁים, כִּי כָל שִׁיחָה שְׁלוֹהּ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכּוֹנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָתוֹ יִהְיֶה בְּאִיזָה מְדַרְגָה שֶׁיִּהְיֶה. אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְעִצּוֹת נִפְלְאוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹהּ. וְכֵן לְהַפְךָ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָה הַתַּחְתּוֹנָה חֹסֵם וְשָׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, יְכוּל לְקַבֵּל דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְעִצּוֹת נִכּוֹנוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹהּ לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת, וּלְשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת אִם יִשְׁשִׁים לְבוֹ לְדַבְּרָיו הֵיטֵב, וְיִקְיִם אוֹתָם בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת בְּלֵי שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּאֲחַז בָּהֶם], עֵינֵי שָׁם.

וְהִנֵּה מוֹבָא (חַיִּי מוֹהֲרִין סִימֵן תַּקֻּמָּא) רַבְנוּ ז”ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד לְקָרֵב נַפְשׁוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, לְהַשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם בְּנֵי אָדָם כְּדֵי לְעוֹרְרֵם וּלְהַשִּׁיבֵם לְקָרְבָם לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְרִצּוֹנוֹ הָיָה אֶפְלוּ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הָעוֹלָם שִׁיחּוֹת חֲלִין בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם, אוֹלֵי יִצְמַח וְיִתְגַּלְגַּל מִזֶּה דְבוּרִים שֶׁיְעוֹרְרוּ אוֹתָם לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֶפְלוּ אִם לֹא יִפְעַל כִּי אִם תְּנוּעָה בְּעֵלְמָא, שֶׁיִּכְנַס בָּהֶם אִיזָה הַרְהוּר תְּשׁוּבָה אוּ הַתְּעוֹרְרוֹת לְפִי שְׁעָה, גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, מִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁיְכוּל לִהְיוֹת שְׁבָרְבוֹת הַיָּמִים כְּשֶׁיִּדְבֵר עִמָּהֶם וְיַחְזֹר וְיִדְבֹר, אוֹלֵי יִזְכֶּה לְעוֹרְרֵם בְּאֵמֶת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ וּלְקָרְבָם לְעִבּוּדוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵינִן דְּבָר גְּדוּל מִזֶּה וְכוּ', וְקָרָא אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁלֹּא רוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּזֶה עֲצִים יְבֻשִׁים שֶׁלֹּא מוֹצִיאִים פְּרוֹת וְכוּ', וּבְזֶה אוֹתָם מְאֹד וְכוּ', וּרַבְנוּ ז”ל הִפְלִיג בְּמַעֲלָה הַזֹּאת מְאֹד מְאֹד לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵינִן דְּבָר גְּדוּל מִזֶּה, כְּמוֹבָא בְּזֵהר (תְּרוּמָה קכ”ח): תָּא חֲזִי כָל מֵאֵן דְּאֲחִיד בִּידָא דְחִיבָא, וְאֲשְׁתַּדֵּל בֵּיהּ לְמַשְׁבַּק אַרְחָא בִישָׂא, אִיהוּ אִסְתַּלַּק בְּתַלְתָּ סְלוּקִין מַה דְּלֹא אִסְתַּלַּק הַכִּי בַר נֶשׁ אַחְרָא, גְּרִים לְאִכְפִּיאָי סְטָרָא אַחְרָא, וְגְרִים דְּאִסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָה, וְגְרִים לְקִימָא כָּל עֵלְמָא בְּקִיּוּמִיהָ לְעֵלְא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב')

“בריתי היתה אתו החיים והשלום” וזכי למחמי בגין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל דא כתיב (תהלים ק”ב) “גבור בארץ יהיה זרעו דור ישירים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד זרח בחשף אור לישירים” וגו’, [בוא וראה כל מי שאוחז בידיו של החיבים, ומשתדל שיעזבו את דרכיהם הרעות וכו’, עולה במעלת הקדושה במקום שאף אחד לא יכול לעלות שמה וכו’, והוא גורם להכניע את הסטרא אחרא, והוא גורם שיתקור שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וגורם שבזכותו כל העולמות יש להם קיום, וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה לכל טוב אמתי ונצחי בזה העולם ובעולם הבא, וכל הפעלי דינים לא יכולים לרדוף אותו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ונכנס בשלש עשרה שערים של רחמים למעלה בשמים, ואין מי שימחה בו], ורבנו ז”ל האריך לדבר עמנו כמה וכמה פעמים מזה, וזרז אותנו לזה מאד בכמה מיני לשונות, וכמה פעמים היה מבזה אותנו בכזיונות על שאנו מתעצלים בזה, עין שם.

ורבנו ז”ל גלה לנו (לקוטי מוהר”ן חלק א’ סימן י”ד) שעל ידי שמקרבם בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ”ח.) על פסוק (ירמיה ט”ו) “אם תוציא יקר מזולל” אלו שמקרבם בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא וכו’, עין שם.

וידוע אשר מוהר”ן ז”ל הניח לנו צוואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו “העבדה שלכם יהיה פופצו מעינותיך חוצפה”, והוא בעצמו הלך להפיץ את ספרי רבנו ז”ל כל ימיו, וידוע כשנסע לארץ ישראל הצריך לנסע דרך מצרים, והיה לו צער גדול מאד מאד שמכרח להיות במצרים במקום שהתורה הקדושה אמרה שלא נחזור לשם, והוא צריך להיות שמה, אבל הפיץ שמה את ספרי רבנו ז”ל, ואמר אז אלמלא לא באתי לכאן אלא להפיץ שם את ספרי רבנו ז”ל היה לי כדאי, (כמובא הספור ב”ימי מוהר”ן ת”).

ולכן קדם שאתה שואל שאלות, עליך לחזור טוב טוב את ספרי רבנו ז”ל, על כל פנים את השיחות של מוהר”ן ז”ל, ושם תראה מה היה הרצון

שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, וְאִיךָ זֹכִים לְהִיּוֹת חֲסִיד בְּרַסְלָב, כִּי לְדַעְתִּי גַם אֶתָּה לֹא נִקְרַבְתָּ אֶל חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, אֲלֹא עַל יְדֵי אֱלוֹ הַמְּפִיזִים עַל הָרְחוּבוֹת וְעַל הַשְּׁוֹקִים וּבִבְתֵי כְּנִסְיוֹת וּבִבְתֵי מִדְרָשׁוֹת וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁרַב הַמְּקַרְבִּים הִתְקַרְבוּ עַל יְדֵי אֱלוֹ שֶׁמְפִיזִים אֶת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל בַּשְּׁוֹקִים וּבְרַמְזוֹרִים וְכוּ', וְהֶאֱמַת עַד לַעֲצָמוֹ.

עַל כָּל פְּנִים רֹאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיָהּ, וְתַתְחִיל לַעֲסֹק הַרְבֵּה בְּשִׂיחָה בֵּינְךָ לְבֵין קוֹנֵהָ, שֶׁהוּא הַתְּבוּדָדוֹת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִטְהַר מַחְשַׁבְתְּךָ וְלִבְךָ מִכָּל הַהֲרָהוּרִים רְעִים וְהַעֲקוּמוּמִיּוֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת שֶׁנִּדְבְּקוּ בְּךָ וְכוּ', כִּי מִי שֶׁמְרַבֵּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְטַהֵר אֶת עֲצָמוֹ מִבֵּית וּמִבְחוּץ, כִּי תַפְלָה הִיא סוּד מַיִם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אֵיכָה ב' י"ט) "שִׁפְכִי כַמַּיִם לְבָבְךָ נִכַח פְּנֵי הַיָּם" וְכוּ', וְכֵן שְׂמִים מְטַהֵרִים מִכָּל מִינֵי טְמָאוֹת, כֵּן הַתַּפְלָה מְטַהֵרֶת אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי זָהֻמַת וְלִכְלוּכִים שֶׁנִּדְבְּקוּ בּוֹ עַל יְדֵי חֲטָאוֹת נְעוּרִים, וּכְבָר אֵין לוֹ שׁוּם קְשִׁיּוֹת כָּלֵל.

וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל פִּי סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, וְאֵל יַחֲסֵר לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוּד מִקְרָא מִשְׁנָה גְמָרָא מִדְרָשׁ, שֶׁהוּא לְמוּדִים הָאֵלֶּה הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָה, וְעַל כֵּלָּם רֹאֵה לְלַמֵּד הַרְבֵּה שְׁלַחַן עָרוּךְ, שֶׁרַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל לְמוּד זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְאָמַר (שִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד כָּל יוֹם אֵיזָה הֶלְכָה וְדִין בְּשִׁלְחָן עָרוּךְ, עַיִן שָׁם.

מִי שֶׁמְקַיֵּם כָּל זֹאת הוּא אֲצִלֵי חֲסִיד בְּרַסְלָב, כִּי הָעֶקֶר הוּא לְצִיַּת אֶת רַבְנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּר, וְלִקְיָם כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שֶׁגִּלָּה לָנוּ.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנַחֵס ט"ו תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים, כִּי עִם מַכּוֹת לֹא מְגִיעִים לְשׁוֹם מְקוֹם, אֲדַרְבָּה כָּל הַמַּכּוֹת שְׁאֵדָם נוֹתֵן לְהַיְלָדִים שְׁלוֹ זֶה בָּא רַק מִחֲמַת הָעֶצְבִּים שְׁלוֹ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָמַר רַבְנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן נ"ט) מְסַגֵּל יוֹתֵר לְבָנִים, לְהִיּוֹת רַחוּק מֵהֶם. לְבָלִי לְהִיּוֹת דְּבוּק בָּהֶם לְשַׁעֲשַׁע בָּהֶם בְּכָל פַּעַם. רַק לְבָלִי לְהִסְתַּפֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל; וְאָמְרוּ עַל זֶה אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ מֵעַן קוֹשֵׁט נִישֵׁט, אוֹן מֵעַן שְׁלֹאֲגֵט נִישֵׁט, לֹא מִנְשָׁקִים אֶת הַיְלָדִים וְלֹא מִרְבִּיצִים אֶת הַיְלָדִים, וְזֶה הַדְּבָר הֵכִי קָשָׁה לְהוֹרִים לְקַיֵּם, כִּי הַהוֹרִים מִשְׁתַּעֲשָׂעִים עִם הַיְלָדִים, וְעַל יְדֵי זֶה הֵם מְקַבְּלִים בְּשַׁחוּן עֲצָמֵי מִפְּרוֹ, וְיִכְבֵּר לֹא מִצִּיַּת אֶת הַהוֹרִים, וְאִזּוּ צְרִיכִים לְהַרְבִּיץ לוֹ, אֲבָל אִם לְכַתְחִלָּה לֹא מִשְׁתַּעֲשָׂעִים אִתָּם וּמִנְשָׁקִים אוֹתָם, אִזּוּ רַק כְּשִׁמְגֻבִיָּהֵם אֶת הַקּוֹל עֲלֵיהֶם, נוֹפֵל עֲלֵיהֶם פַּחַד, וְזֶה מֵה שְׁאֵמַר הַחֶכֶם מְכָל אָדָם (מְשַׁלֵּי י"ג כ"ד) "חֹשֶׁף שְׁבִטוֹ שׁוֹנֵא בְּנוֹ", וְאָמְרוּ אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ לֹא כְּתוּב שְׁצָרִיכִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַשְּׁבִיט לְהַרְבִּיץ לוֹ, אֲלֹא לְהַפְחִידוֹ וְכוּ', עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר לֹא לְהַכּוֹת אוֹתָם, אֲבָל אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ לְקַיֵּם אֶת הַשִּׁיחָה הַזֹּאת מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי דִרְכָם שֶׁל בְּנֵי אָדָם כֵּן לְהִשְׁתַּעֲשַׁע עִם יְלָדֵיהֶם וּלְנִשְׁקָם, וְאַחַר כֵּן הֵם נִעֲשִׂים קְרוֹבִים אֲלֵיהֶם, וְהַיְלָדִים מִתְחִילִים לְקַפֵּץ עַל הָרֹאשׁ עַד שֶׁלֹּא יִכּוֹלִים לְהִשְׁתַּלֵּט עֲלֵיהֶם.

הַעֲקָר לְהַצְלִיחַ עִם יְלָדִים זֶה רַק תְּפִלָּה, לְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְשַׁפֵּךְ דְּמַעוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּלִי תְּפִלָּה זֶה לֹא הוֹלֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנַחֵס ט"ז תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי לֹא כְּדַאי לְהִכְנִס בְּעֶסֶק הַזֶּה, כִּי זֶה לֹא כָּל כֶּף פְּשוּט לְעֶסֶק עִם גּוֹיִים, וּבִפְרָט שֵׁישׁ לֶךְ דִּיר שְׁלֹא יִשְׁלַם לֶךְ שְׂכָר דִּירָה, אֶתָּה צָרִיךְ לְשַׁלֵּם מִשְׁכָּנָתָא, וְעַד שְׁאֵתָּה יְכוּל לְהוֹצִיא אוֹתוֹ לִוְקַח כַּמָּה חֲדָשִׁים, וּבֵין כֶּף אֶתָּה מְאֹבֵד אֶת כָּל הַכֶּסֶף שְׁלֶךָ, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה י"א.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת א' י"א) "וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעָה" רַב וּשְׁמוּאֵל חָד אָמְרוּ שְׁמִסְכְּנוֹת אֶת בַּעֲלֵיהֶן, וְחָד אָמְרוּ שְׁמִמְסְכְּנוֹת אֶת בַּעֲלֵיהֶן, דְּאָמַר מֵר כָּל הָעוֹסֵק בְּבִנְיָן מִתְּמַסְכֵּן; וּבִאֲמַת שְׁנֵיהֶם מִתְקִים, הֵן שְׁמִסְכְּנִים אֶת עֲצָמָם בְּזוֹה שֵׁישׁ לוֹ עֶסֶק עִם גּוֹיִים, וְהֵן שְׁלִבְסוּף מְאֹבְדִים אֶת הַכֶּסֶף וְנִעֲשֶׂה מִסְכֵּן וְכוּ'.

רַק כְּשֶׁאֲדָם קוֹנֶה בֵּית לְגוֹר בָּהּ, זֶה עֲנִין אַחַר לְגִמְרֵי, כִּי בַמְּקוֹם לְשַׁלֵּם שְׂכָר דִּירָה כָּל חֲדָשׁ סְכוּם גְּדוֹל וְהַכֶּסֶף הוֹלֵךְ לְאֹבֵד וְכוּ', עֲדִיף לְקִנּוֹת בֵּית וּלְשַׁלֵּם מִשְׁכָּנָתָא שְׁזוֹה מְשַׁלֵּם לְעֲצָמוֹ, וְהַבֵּית נִשְׁאָר שְׁלוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לֶךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לֶךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר פְּנַחֵס י"ז בתמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

מֵהַיּוֹם מִתְחִיל יְמֵי בֵּין הַמְּצָרִים, שֶׁהֵם יְמֵי אֲבֵל, עִם כָּל זֹאת דִּיקָא בְּיָמִים אֵלּוּ יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי אֵינּוּ דוֹמָה כְּשֶׁהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּהִיכְלוֹ וְכוּ', שְׁאֵז קִשָּׁה מְאֹד לְהִגִּיעַ אֵלָיו, מֵאֲשֶׁר כְּשֶׁהוּא יוֹצֵא בַחוּץ,

ואז הוא מסתובב אִפְלוּ בֵּין הַמּוֹן עִם הָאֲכָרִים, וְלִכֵּן אָמְרוּ צְדִיקִים שְׂדֵיקָא בֵּימֵי בֵּין הַמְּצָרִים יְכוּלִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְהִנֵּה מְבָאָר בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוּת בְּרַכַּת הַשַּׁחַר הַלְכָה ה' אוֹת פ"ח) שְׁבַלְעִים הִרְשַׁע רָצָה לְהִתְגַּבֵּר עַל עִם יִשְׂרָאֵל עִם תְּאֻת נְאוּף, וְלִהְכַנִּיס בְּהֵם רְצוּנוֹת שֶׁל סֵטְרָא אַחֲרָא וְכוּ', כִּי בְּאֵמֶת בַּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ הִרְצוֹן רַק לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יְהִיָּה לוֹ רְצוֹן אַחַר מִהְבְּלֵי עוֹלָם הַזֶּה, אֲלֹא לְהַפְלִיל בְּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשִׁיְהִיָּה נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַנְּשֻׁמָּה תְּמִיד מִשְׁתַּוְּקַקֶּת לְחֹזֵר אֶל שְׂרָשָׁה, לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל שַׁעַל וְשַׁעַל, וְזֶה הַתְּכִלִּית שֶׁל כָּל הַתְּכִלִּיתִים שֶׁבַר יִשְׂרָאֵל לֹא יִרְצָה שׁוּם דְּבַר רַק לְהַפְלִיל בְּמָקוֹם שֶׁצָּרִיךְ לְהַפְלִיל וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה צָרִיךְ לְהִיֹּת הִרְצוּנוֹת שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, רַק לְהַפְלִיל בְּאֵמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה זֹכִים דִּיקָא עַל יְדֵי שֶׁהַמַּח מַחְשָׁבָה שֶׁלוֹ רְחוּקָה לְגַמְרֵי מְנַאוּף וּמְהַרְהוּרִים רְעִים, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּלַעַם שֶׁהוּא הִיָּה נְאוּף גָּדוֹל מְאֹד, רָצָה לְהַכְנִיס בְּעַם יִשְׂרָאֵל מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים רְעִים וְכוּ' וְכוּ', כְּדֵי לְנַתֵּק אוֹתָם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵז הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְאֹד מְמַרְמְרִים וּמְדַכְּאִים וְכוּ' וְכוּ', וְזֹכָה פְּנַחַס וְהַכְנִיעַ אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, שֶׁזֶה עֲבוֹדַת הַצְּדִיקִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְהַלְחֵם עִם קְלַפַּת וְטְמֵאֵת בְּלַעַם שֶׁהֵם כָּלֵל תְּאֻת נְאוּף, וְכִמּוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוֹ ז"ל (חַיֵּי מוֹהֲרַ"ן סִימָן רמ"ד) שִׁישׁ לוֹ צַעַר גָּדוֹל מְאֹד שֶׁהוּא צָרִיךְ לְחַשֵּׁב בְּכָל יוֹם בְּתַפְלֹתוֹ אֶת בְּלַעַם, וְהַסְבִּיר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שֶׁכִּנְוֵת רַבְּנוֹ ז"ל הִיָּה שֶׁצָּרִיךְ לְהַכְנִיעוֹ וּלְבַטֵּל טְמֵאֹתוֹ מִן הָעוֹלָם, וְאֵז זָכָה פְּנַחַס וְנִטַּל אֶת שְׁלוֹ, שֶׁקָּנָא קְנֵאת הַוַּי"ה צְבָאוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּמִדְבָר כ"ה) "פִּינַחַס בֶּן אֲלֵעָזָר בֶּן אֶהֲרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת חַמַּתִּי" וְגו', הִינּוּ שְׁבִטֵל הַחַמָּה וְהַרְגוּ שֶׁהוּא הַפֶּךְ הִרְצוֹן דְּקַדְשָׁה, לְהִיֹּת נִכְלָל בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', עַל יְדֵי שֶׁקָּנָא קְנֵאת הַוַּי"ה צְבָאוֹת, וְעַל כֵּן קוֹרִין פְּרָשָׁה זֹאת דִּיקָא בְּבֵין הַמְּצָרִים. כִּי כָּל הַחֲרָבֵן הִיָּה עַל יְדֵי חֲטָא הָעֵגֶל שֶׁהוּא פָּגַם הִרְצוֹן שֶׁהִיָּה בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמוּז וְכוּ', וְעַל כֵּן קוֹרִין אֵז פְּרָשָׁה זֹאת שֶׁהוּא הַכְּנַעַת בְּלַעַם הִרְשַׁע, כִּי חֲטָא הָעֵגֶל הִיָּה כְּלוּל מִנְאוּף וְזֶה־מֵא גְדוּלָה, כִּי הַרְגַע שְׁעוֹזְבִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוֹלְכִים אַחַר הָעֵגֶל, כְּבָר נּוֹפְלִים לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה שֶׁהוּא זֶה־מֵת תְּאֻת נְאוּף, וְעַל כֵּן דִּיקָא עַל יְדֵי פְּנַחַס שֶׁקָּנָא קְנֵאת הַוַּי"ה צְבָאוֹת וְכוּ', הַשֵּׁיב אֶת הַחַמָּה וְהַדִּין שְׁנִגְרָם עַל יְדֵי חֲטָא הָעֵגֶל, וְעַל יְדֵי זֶה־מֵת

בלעם הרשע, וזה מה שאנחנו מוצאים שדיקא בפרשה זאת (פנחס) מבארים כל סדר הקרבנות תמידין ומוספין של כל הימים טובים, כי כל הימים טובים הם מקראי קדש שקוראים ומגלים את הרצון העליון, שזה מה שפנחס שהוא הצדיק האמת מכניס בנשמות ישראל, שיתגברו ביתר שאת ביתר עז לעזב את זהמת תאות נאוף שמכניס בלעם בעולם וכו', וימשכו אחר חגי ישראל שאז מתגלה הרצון העליון, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ד') שבחגי ישראל אז מתגלה הרצון העליון שעל ידי זה מכניעים את מצח הנחש, שהוא רוצה להראות שהכל טבע מקרה ומזל, והצדיק האמת שהוא בחינת פנחס לוחם נגדו ומגלה שהכל אלקות גמור הוא, והכל משגח ממנו יתברך, ואין טבע ומקרה ומזל כלל, ועל כן דיקא בימים אלו שנקראים בין המצרים, יכולים לזכות לחזר יותר ויותר אליו יתברך, שכל זה נעשה על ידי פנחס שהכניע ועקר את בלעם הרשע, שהוא היה מצח הנחש, וכל זה הוא סוד תקון חרבן בית המקדש, ששם עולין לרגלים, ששם עקר הארת הרצון, ועל כן קורין זאת 'בין המצרים' כי כל זה הוא תקון החרבן של בין המצרים, כי על ידי הצדיק האמת שהוא בחינת פנחס נזכה שיהיה נשמע לאזנינו קול הקריאה של יום טוב, שקורא את הרצון, שעל ידי זה יתתקן הכל, ונזכה לשוב לארצנו ולבנות את בית מקדשנו במהרה בימינו.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות כסדרן, שזה מטהר את הנפש מכל מיני חלדה, כי משנה אותיות נשמ"ה, וכן זוכים על ידי רבוי למוד משניות לפונסה בשפע, כי משנה עולה כמספר פרנס"ה, גמרא: להיות חזק מאד מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שהתחילו ללמד מסכת פסחים, כדאי לה להצטרף אל הלמוד דף היומי, וכבר תתחיל מסכת פסחים, או לבד או עם חברותא או לשמע שעות, כי אין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כל היהדות תלוי כפי שאדם זוכה ללמד דף גמרא, ודע לה שהשלישה למודים האלו

מקרא משנה גמרא הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקפה.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר פנחס י"ז בתמוז התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתהי חזקה, ולא תהי עצובה ושבורה, כי רבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד על דבר זה, ואמר שהסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם לשבר את האדם ולהכניס אותו ביאוש ובדכאון פנימי, שאז הוא כבש אותו לגמרי, אבל תכף ומיד כשאדם שש ושמח ועושה כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, אזי אף קלפה וסגרא אחרא לא יכולים להצליח עליו.

ומספר כשהיה המלחמה בין נפוליון מצרפת עם הצאר מרוסיה, וראה הצאר מרוסיה את גדל הצלחת נפוליון מצרפת, ושלח מרגלים לראות מה סוד הצלחתו? וכאז וספרו לו שהצבא שהולכים בראש הגדוד, יש שמה תזמרת גדולה והם מעלים את הרוח והמורל וכו', של החילים, וזה סוד הצלחתם,

רואים מזה תכף ומיד כשאדם הוא תמיד שש ושמש אפלו בהמצבים הכי קשים, הוא המנצח, ולכן דיקא בשלש שבועות אלו שנקראים 'בין המצרים' שאז מתגברת הסטרא אחרא והקלפות על ידי החרבן והגלות שאנחנו נמצאים בה, אין עצה אחרת אלא להתחזק ביותר שאת ביתר עז לשמח את עצמו ולשמח את אחרים, ועל ידי זה דיקא נזכה בימי אבל האלו, להפך את הימים המרים שעוברים על עם ישראל, לששון ושמחה, והכל תלוי בהאשה, כפי שהיא מתחזקת מכל מה שעובר עליה, על ידי זה גם בעלה מתחזק, וגם הילדים מתחזקים, וכל הבית מתחזקת, וכן כל השכנות מקבלות חזוק מאשה שמחה, ולכן אני מאד מבקש אותך שרק תהי שמחה ועליזה, ועכשו הגיע הזמן שנקרב את כלם אליו יתברך, ולכן כל אשה שתדבר עם השכנה שלה דבורי אמונה והשגחה פרטית, כי הבית המקדש נחרב רק על ידי שנאת חנם, ואנחנו צריכים לראות עכשו ללכת רק עם אהבת חנם, להחזיר בהשכנות שלך רק אהבה וקרוב לכות, לקרב אותן אליו יתברך על ידי דבורי התחזקות, ותמיד תזכרי אשר עם חיוך אחד יכולים להציל נפש אחת, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י"א.) כל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קים עולם מלא; ואמרו חכמינו הקדושים (כתבות קיא.): טוב המלבין שנים לחברו יותר ממשקהו חלב שנאמר (בראשית מ"ט י"ב) "ולבן שנים מחלב" אל תקרי לבן שנים אלא לבון שנים; הינו כשאשה מחיכת לזולתה ומקבלה בסבר פנים יפות ומראה לה את שניה הלבנים, זה יותר חשוב מלתת לה לשותות כוס חלב, כל כך יקר לקבל את פני חברתה עם חיוך ולהראות לה את השנים, כי בזה שאשה תמיד מחיכת יכולים לראות בתוך הפנים שלה את פני הצדיק, שהוא בן השמחה, המנחם הכל ומשמח הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקפו.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר פנחס י"ז בתמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי איזה שאלה זאת, הרי רבנו ז"ל הבטיח לנו הבטחה כל כך חזקה שמי שיבוא אל ציונו הקדוש ויתן פרוטה לצדקה עבורו, ויאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי" אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, יוציאו מהשואל תחתית, האם אשה לא צריכה הבטחה כזו?

ובפרט ידוע את הספור מה שמוכא (שיחות הר"ן סימן קנ"ו) כשהיה רבנו ז"ל באומאן, שמע בביתו קול של הצועקים על הבית עלמין על קברי אבותם שדרכם לצעק ולהתפלל שם בקול מר כנהוג, ופעם אחת שמע אשה אחת שהיתה צועקת שם על קבר אביה: אבי, אבי, בקול מר מאד וכו', וכתו, ובתו אדל תחיה, היתה עומדת אצלו אז, ענה ואמר לה רבנו ז"ל, האשה הזאת צועקת בכונה היטב אבי אבי, אבל אביה אינו בכאן כלל וכו', ואמר אז שטוב כשפאים על קברי אבות לומר להמתים השוכנים סביב סביב לקבר אביהם ואמם וכיוצא שבאים אליו, לבקש מהם שיודיעו לו שבא בנם או בתם אליו. כי בודאי לא כל המתים נסתלקים ממקום קבורתם למקום שנטרדים, כי הרבה שרויים על קברם. על כן טוב להודיעם כדי שהם יודיעו לאביהם וכו', ואמר אז: אבל אצל הצדיק אין צריכים לחשוש על זה שמא אינו שם. כי מיתת הצדיק הוא רק כמו מי שיוצא מחדר לחדר אחר. והמשיל אז לכתו על עצמו: כמו שאני עתה בחדר זה ואחר כך אני יוצא מחדר זה ונכנס לחדר השני וסוגר הדלת אחרי. אם את תבואי אצל הדלת ותצעקי אבי אבי וכו', לא אשמע דבריך? [כדברים האלה נשמע מפיו הקדוש כמה פעמים שרמז לכל אחד ואחד כמה גדול המעלה של מי שיזכה לבוא על קברו הקדוש והנורא. כי בודאי ישמע דבריו ויעזר וישיע לו בכל מה דאפשר], ולכן האם אשה לא צריכה ישועה? האם אשה לא נמצאת במצוקה? האם אשה לא צריכה און קשבת? והנה רבנו ז"ל כבר הקדים לנו שבציונו יכולים לפעל כל מה

שְׂרוּצִים, כִּי הוּא יִשְׁמַע כָּל מַה שְׁנִבְקַשׁ, וּכְבֹר אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַטְחוֹת עַל קְבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לֹא טוֹבוֹת אֶף עַל פִּי שְׂאִינוּ רְאוּי לְכֹךְ; וְלִכֵּן אֲשַׁרִי הָאֲשֶׁה שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת עַל כָּל פְּנִים פְּעַם אַחַת בְּחַיֵּיהָ בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּכְדַאִי לְטַרַח אֶת הַטְּרַחָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּלְבַזּוֹ כָּל הַכֶּסֶף הָעֶקֶר לְזִכּוֹת לְהִיּוֹת עַל כָּל פְּנִים פְּעַם אַחַת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וּלְקַבֵּל מִמֶּנּוּ תַקּוּן כְּזֶה, אֲשַׁרִי הָאֲשֶׁה שְׁמַתְחַבֶּרֶת עִם עוֹד כַּמָּה נְשִׁים וְנוֹסְעוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאִין לְתַאֲר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַזִּכּוֹת הַזֶּה, וְיָבוֹא יוֹם שְׂיִתְחַרְטוּ לָמָּה לֹא נִסְעוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל אִזְ כִּכְר יִהְיֶה מְאַחֵר, וְלִכֵּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרָאשׁוֹ וּבּוֹרַח אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ז בְּתַמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַכֵּל שְׁקַר, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מֵהַצְּבוּעִים, תְּהִלָּה לְאֵל אֲנִי לֹא מִבְקָשׁ מֵאֶף אֶחָד כֶּסֶף, וְלֹא צָרִיךְ אֶת הַטּוֹבוֹת מֵאֶף אֶחָד, יֵשׁ לִי אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא הַזֶּן וּמְפָרֵס לְכָל, וְהוּא נוֹתֵן לִי כָּל מַה שְׂאִנִּי צָרִיךְ, וְאִם אֲנִי מִבְקָשׁ כְּבָר, זֶה לְמַעַן זְכוֹת הַרְבִּים, כְּגוֹן בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, שְׁמַחֲלָקִים בְּכָל יוֹם לְמַעַל מֵאֶלֶף מְנוֹת אוֹכֵל לְרַעֲבִים וְכו', וְרוֹאִים אִיפֹה הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ, אוֹ לְמַעַן הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ לְהוֹצִאות הַשׁוֹטְפוֹת יוֹם יוֹם וְכו', וְרוֹאִים אֶת הַהִתְפַּתְחוֹת שֶׁל הַקְּהֵלָה, אוֹ לְמַעַן לְעֹזֵר לִי לְשִׁלֵּם עֲבוּר בֵּית הַכֶּנֶסֶת הַמְּרַכְזִי שְׁלֵנוּ בְּאוֹמֵן וְכו' וְכו'.

וְלִכֵּן שְׁלֵא יִסְפְּרוּ שׁוּם סְפוּרִים בְּדוּיִים כְּאֵלוֹ שֵׁישׁ אֲרַגוֹן שֶׁהוֹלְכַת עֲבוּר רַבְּנֵי בְּרֶסֶלֶב וְכו' וְכו', כִּי לֹא חָסַר הַיּוֹם שְׁקָרְנִים ר'מָאִים צ'בוּעִים שְׁרָרִיךְ הַשׁוֹרֵץ עַל הָאֲרֶץ שְׁעוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם לְהוֹצִיא מֵהֶם כֶּסֶף בְּכָל

מיני תרגילים, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סוטה כ"ב): אמר לה ינאי מלכא לדביתהו, אל תתיראי מן הפרושין ולא ממי שאינן פרושין, אלא מן הצבועין שדומין לפרושין, שמעשיהן כמעשה זמרי ומבקשין שְׂכָר כפנחס; צריכים להזהר מאד מאד מאלו שקוראים את עצמם בעלי תשובה, ועובדים על בני אדם להוציא את כספם בכל מיני תרגילים, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מצבועים כאלו, ולא להתיחס אליהם כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקפה.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר פנחס י"ז בתמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה אנחנו מוצאים בדברי חכמינו הקדושים (גטין ד.) שלח ליה מר עוקבא לרבי אלעזר בני אדם העומדים עלי ובידי למסרם למלכות מהו, שרטט וכתב ליה (תהלים ל"ט ב) "אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי", אף על פי שרשע לנגדי אשמרה לפי מחסום, שלח ליה קא מצערי לי טובא ולא מצינא דאיקום בהו, שלח ליה (תהלים ל"ז ז) "דום להוי"ה והתחולל לו" דום להוי"ה והוא יפילם לך חללים חללים, השפם והערב עליהן לבית המדרש והן כלין מאליהן, הדבר יצא מפי רבי אלעזר ונתנוהו לגניבא בקולר וכו', הרי שלף לפניך שאם אחד מצער אותך, תקפיד מאד להתפלל בערב ובבקר בבית הכנסת, והשונאים שלף יפלו נפילה אחר נפילה, וכך קרה עם מר עוקבא שרדפו אותו ומסרו אותו וצערו אותו מאד, והוא לא ידע מה לעשות, ורבי אלעזר נתן לו עצה תשתק ותקפיד ללכת בבקר ובערב לבית הכנסת, ותראה איך שכל השונאים שלף יפלו תחתיה.

לדעתי תקים גם אתה את העצה הזו, ותקפיד מאד מאד להתפלל את

השֵׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֶּךָ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו): כָּל הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשָׁאֵל בוֹ; הֵינּוּ בְּזֵה שְׂאָדָם רָגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֶּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֲסָרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרֵי שֶׁמְשַׁתְּלֵם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשֶּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עֲלִיוֹנָה וַיִּשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל מִינֵי שׁוֹנְאִים וּמוֹסְרִים וְכוּ' וְכוּ', וַיְפִלוּ נִפְיֵיהָ אַחַר נִפְיֵיהָ, וְהוּא יֵצֵא זְכָאִי, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְוָהָר בְּזֵה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר פְּנַחֵס י"ז בְּתַמוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִתְבָּרָךְ.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁגָם בְּבִרְסֻלָּב אַתָּה צָרִיךְ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מִכָּל מִינֵי רְבָנִים שְׂבָאִים מְזֻזְמִים שׁוֹנִים, שְׁיִשׁ לָהֶם הַשְּׂקָפוֹת שׁוֹנוֹת, כְּדֵי שְׁלֹא תִבְלַבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוֹם אֶדָם וּמִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת חֲסִיד בְּרִסְלָב אִמְתִּי, עֲלֶיךָ לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל כְּפִשׁוּטָם, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג) הַעֲקֹר וְהִיִּסוּד שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בוֹ, לְקִשֵּׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׂבִדוֹר, וְלִקְבֹּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמֵר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל. וְלִבְלֵי לְנִטוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יְמִין וּשְׂמָאל, כְּמוֹ שְׂאֵמֵרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִפְרֵי פְּרָשַׁת שׁוֹפְטִים) 'אֶפְלוּ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תִּצִּית אוֹתוֹ, וְלִהְשָׁלִיךְ מֵאִתּוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׂכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֹּל מִהַצְדִּיק וְהָרַב שְׂבִדוֹר. וְכָל זְמַן שֶׁנִּשְׁאָר אֶצְלוֹ שׁוֹם שְׂכָל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ

מקשר להצדיק; כי העקר לבטל את שכלו המדמה והבדוי לגמרי, ולצית את הצדיק על כל אשר אומה, ורק זה נקרא התקרבנות.

ולכן הדבר הראשון אתה צריך ללמד ולעין הרבה בספרי "שיחות הר"ן" "חיי מוהר"ן" שהם השיחות שרש"ם מוהרנ"ת ז"ל בעצמו, ואלו השיחות הם כלי ראשון בחסידות ברסלב, וכבר אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן שנ"ח) שפכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי וויא איך מיין איין גוטער יהוד) אם ירצה לילך עמה לקיים כפי שיחתו הקדושה, נוגם אפלו עכשו פשלו מדין דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספרי הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה חס ושלום באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם ישים לבו לדבריו היטב, ויקיים אותם באמת ובתמימות בלי שום חכמות, אשרי מי שיאחז בהם, ולכן יסוד היסודות בחסידות ברסלב, קדם להיות בקי בשיחותיו הקדושים של רבנו ז"ל שרש"ם מוהרנ"ת ז"ל, ולהשתדל לקיים את מה שרצה רבנו ז"ל מאתנו.

א, להיות בשמחה עצומה ולחזק את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, ולא יתן את העצבות והמרירות והדכאון שישברו אותו בשום פנים ואפן, ויכריח את עצמו עם כל הכחות רק להיות בשמחה, וישמח גם את אחרים, כי אצלו יתברך שרוי רק השמחה, כמו שפיתוב (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקומו".

ב, להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, בתמימות ובפשטות גמור בלשון שרגיל בו, הינו בשפת האם שלו, ואף שבהתחלה זה יגיע לו מאד מאד קשה, עם כל זאת ירבה בשיחה בינו לבין קונו, אשר מובא בדבריו

ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ד) שְׁזָה הַשַּׁעַר לְהַכְנִס אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַבְּנּוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל הָעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ. יִתְבָּרַךְ שְׁזָה נִקְרָא הַתְּבוּדָה, וְעַל יְדֵי זֶה נִצְלִים מִכָּל מַה שְּׁצָרִיכִים לְהַנְצִיל וְכוּ' וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה נִטְהָר מַחוּ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ וְכוּ', וִיכוּלִים לְהִגִּיעַ עַל יְדֵי זֶה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, וּמִלְבָּד שִׁיְהִיָּה עֶקֶשׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה.

ג', לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כְּפִי סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁנִּתֵּן לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל, (עֵין שִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו), וְרָצָה מְאֹד שֶׁנִּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְנוּ שְׁעוּרִים בְּתַנְיָא, בְּשִׁשָּׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה, בְּש"ס בְּבָלִי יְרוּשְׁלָמִי וְכוּ', בְּסִפְרֵי הַמְדַרְשִׁים וְכוּ', בְּסִפְרֵי הַזְהָר וְהַתְקוּנִים וְכוּ', וּבִפְרָט בְּסִפְרֵי הַפּוֹסְקִים, כִּי עַל זֶה הִזְהִירוּנוּ יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, (עֵין שִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל מַחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה.

ד', לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלוֹ, וְאָמַר (שִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הָלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוּבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלְּדִיהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאִשֶּׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצָם מְכֹאֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אִפְגָּנִים הַקְּשִׁים וְכֹבְדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקֵּרם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא טו.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּהֲיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת טג.) 'דֵּינּוּ שְׁמַגְדִּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמִצְלָת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכָרַח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, עֵין שָׁם.

ה', לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל הַכּוֹחוֹת לְהִגִּיעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ בְּאוֹמָן, וְאָמַר (תִּי מוהר"ן סִימָן ת"ג) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיָּה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָה, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְהִיר לְעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרְבֵּי אֵלָיו יְהִיָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ לֹא יַחֲסֹר אִישׁ וּמִי שֶׁזוֹכֵה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׁמֵּחַ מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (נְחֻמָּה ח') "אֲכָלוּ מִשְׂמַנִּים וּשְׁתוּ מִמֵּתִקִּים כִּי חֲדוֹת הַיָּי"ה הִיא מְעֻזְכֶם" וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (תִּי

מוהר"ן סימן ת"ה) הַרְאֵשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוּל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירֵשָׁה מְאֹבֹתַי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אַתֶּם כְּלַכֶּם, בּוֹדְאֵי תְלוּיִן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְעִנְיִן רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (שֵׁם סִימָן ת"ו) שְׂיִכּוּלִין אֲזַ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׂבָכָל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאֶפְשָׁר שְׂיִהִיָּה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפְן, אִף עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שְׂבָכָל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְּנֵם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שְׂבָכָל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינּוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת.

אֵלוּ הַיְסוּדוֹת הָעֵקְרִיּוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב עַל קִצָּה הַמְזוּלָּג, וְאֵם תְּתַמֵּיד בְּשִׂיחוֹת הַר"ן וּבְחֵי מוֹהֵר"ן, תִּמְצָא אֶת עֵקְרֵי חִסְדוֹת בְּרִסְלָב, וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן כְּשֶׁתְּתַמֵּיד גַּם בְּלִקוּטֵי מוֹהֵר"ן וּבְסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת וּבְסִפּוּר הַמְדוּת, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל בְּסִפְרֵי לִקוּטֵי הַלְכוּת, אֲזִי לֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם בְּלִבּוּלִים, גַּם לֹא בְּבִרְסָלָב מֵהַשְּׂקָפוֹת שׁוֹנוֹת, כִּי אֵין לָנוּ אֲלֵא דְבָרֵי מוֹהֵר"ן ז"ל שְׂרָשֵׁם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל עַל הַכְּתָב.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקָצָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר פְּנַחֵס י"ז בְּתַמוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הַרֹאשׁוֹן אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאֵם חֲזוֹרָת בְּתַשׁוּבָה, חֲזוֹרָת רַק בְּשִׂבִּיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא בְּשִׂבִּיל בְּנֵי אָדָם אֲחֵרִים, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֲזוּקָה מְאֹד מְאֹד בְּחֲזוּרָה בְּתַשׁוּבָה, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֲצֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב מִי שְׂחֲזוֹר בְּתַשׁוּבָה, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרִכּוֹת ל"ד).

במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמ"ך-מ"ם מאד מפחד מן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה; ולכן זה שחזרת בתשובה אשריך ואשרי חלקך, ומי יתן שכל המשפחה גם כן יחזרו אל השרשים, כי כלנו בני אברהם יצחק ויעקב.

הדבר השני בזה שאת כותבת שבעלך מחשיב את עצמו כחסיד ברסלב, אני מכרח להגיד לך שהכל שקר וכזב, כי היסוד היסודות אצל רבנו ז"ל היה שלום בית, ועוד לא היה צדיק ששם את הנקדה שיהיה שלום בין איש לאשתו, עד כדי כך שאמר בפרוש (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) 'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתערתו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותה, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, ולא כמו אלו החדשים מקרוב באו שמסלפים את דברי רבנו ז"ל, ומתפכים דברי אלקים חיים, ולכן שבעלך לא יספר לך ספורים שהוא חסיד ברסלב, כי אם הוא היה חסיד ברסלב הוא היה מכבד ומיקר אותה, כי זה היה הרצון של רבנו ז"ל.

הדבר השלישי לדעתי את צריכה לדבר פתוח עם בעלך, זה לא יכול להיות ככה שהוא ישאיר אותך בלי אכל וכו', ואת לא תתני שהוא יתעלל בך נפשית וכו', את צריכה להיות חזקה ולפתח את הפה ולהגיד לו מה שיש לך להגיד וכו', רב רבן של הנשים המכות והמשפלות וכו', הן בעצמן חיבות, כי צריכות לפתח את הפה ולהזהיר אותו חד משמעית, - חבוב אם אתה לא משתנה שלום אני עוזבת אותך, וזה בכלל לא שייך לחסידות ברסלב, זה שייך לכל אשה שבעלה מתעלל בה נפשית וכו', אלימות פיזית וכו', ומלוולית וכו', האשה צריכה לעמד על זכויותיה, ולא תתן שבעלה ירמס אותה וכו', ויעשה ממנה סמרטוט וכו' וכו'.

ולכן תהי חזקה מאד מאד ואל תתפעלי מה שהמשפחה תגיד, זה בכלל לא שייך לחזרה בתשובה, האדם הזה פשוט צריך רפואה גדולה וכו', כי זה נגד מה שאומרים חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ואמרו (יבמות סב:) האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדרין בניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקן, עליו הכתוב אומר (איוב ה') "וידעת כי שלום אהלך"; וזה מה שהתורה הקדושה מלמדת אותנו, ועל כן תהי חזקה מאד ולא להשבר משום דבר, ואת צריכה להסביר להמשפחה שזה לא דרך התורה, ובפרטי פרטיות שאין להנהגות האלו שום שיכות אל חסידות ברסלב, אדרבה זה נגד דעת רבנו ז"ל.

ועל כן תעשי כל מה שביכלתך להחזיק מעמד בחזרה בתשובה, ומפני שבעלך מצייק לך וכו', את לא צריכה לזרק את השבת וכו', ואת הכשרות וכו', אדרבה אם חזרת בתשובה זה צריך להיות עם לב אמת לב נקי, והקדוש ברוך הוא בודאי לא יעזב אותך, ותבשרי לי בשורות טובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקצא.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר פנחס י"ז בתמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין שאני לא יכול לשמע רק צד אחד, אני בטוח שגם לבעלך יש מה לספר, וכלל זה תקחי בידיך, שאם אשה טובה ומפרגנת לבעלה וכו', ועוזרים אחד להשני, ויש אהבה והבנה הדדית, הבעל לא יברח וכו', ואם הוא בורח מהבית, יש על זה סבה וכו', את מספרת רק חצי ספור, בודאי יש עוד חצי ספור שאת לא מספרת וכו',

כלל גדול צריך כל זוג לדעת, אשר איש ואשה צריכים להיות ותרגים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך-מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "ודבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, וביחד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשר אחוז, והוא פחות ממני עם עשר אחוז, זה כבר נקרא סמ"ך-מ"ם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שקר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמתי, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לומר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

אני מכרח לשמע גם את הצד של בעלה, והקדוש ברוך הוא אשר שמו שלום (שבת י') יעשה שלום ביניכם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקצב.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר פנחס י"ז בתמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שאשתך תוליד בקלות, ושלא תפחד כלל, כי גדול אדונינו ורב להושיע.

מה טוב ומה נעים שהבעל והאשה יתפללו בכל עת ההריון אל הקדוש ברוך הוא, ויאמרו את שמות הצדיקים, מה שרק זוכרים בעל פה, כי זה מאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שיאמרו הבעל והאשה בכל עת ההריון את כל השמות של הצדיקים שהם יודעים בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שרק זוכרים שיהיו רגילים הבעל והאשה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך שיאמרו את התפלה הזאת, ויראו שהכל יעבר בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילה, שתעזור לנו להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ונזכה שיעבר ההריון בקלות, ותסיר מאתנו כל מיני עין הרע שלא יפגע בנו משום אדם בזה העולם, ונזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ונזכה להיות בריאים ושלמים כל ימי חיינו, ולעשות נחת

רוח לְפָנֶיהָ, יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיהָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי אָמֵן
כֵּן יִהְיֶה רִצּוֹן.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח). לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות כסדרן, שזה מטהר את הנפש מפל מיני חלדה, כי משנה אותיות נשמ"ה, וכן זוכים על ידי רבוי למוד משניות לפרנסה בשפע, כי משנה עולה כמספר פרנס"ה, גמרא: להיות חזק מאד מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שהתחילו ללמד מסכת פסחים, פדאי לך להצטרף אל הלמוד דף היומי, וכבר תתחיל מסכת פסחים, או לבד או עם חברותא או לשמע שעור, כי אין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כל היהדות תלוי כפי שאדם זוכה ללמד דף גמרא, ודע לך שהשלשה למודים האלו מקרא משנה גמרא הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ב). "ובביתאי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקצג.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר פנחס י"ז בתמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני רוצה שתשתדלי לתכנן פעילות משהו מיחדת לכל נשות אנשי שלומנו לקראת כל הקיץ, כי הולך לי בחיים שיהיה רק טוב ושמת לנשות אנשי שלומנו מקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה בהצלחה מפלגת, ואם תקימי את דברי תגרמי לי נחת רוח מאד מאד גדולה, כי אני מאד מעריך את עבודתך שלך, ושל גברת ... תחיה.

אני רוצה מאד שתכתבי לי דו"ח מהתכניות שלך על הקיץ, וממש תחייני.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקצד.

חסר, (כאן היו מכתבים בידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל בידיש).

חֶסֶר, (כָּאן הֵיוּ מִכְתָּבִים בְּיִיִּדִישׁ, הַנִּלְיָד פֶּסוּ בַעֲזֵרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בַּנְחַל בְּיִיִּדִישׁ).

גתקצח.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר פִּנְחָס י"ח בְּתַמוּז הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

אתה רואה בחוש שהנה יום והנה לילה, ומה שזכית לתפס ביום הזה, זה מה שגשאר לך לנצח נצחים, ואף אחד לא שם לב אל זה, כי הסמ"ך-מ"ם משפיע לאדם את אמתת מציאותו יתברך, ותמיד דוחה אותו מחר אני יהיה יהודי חרדי, מקים מצוות הקדוש ברוך הוא, מחר אני ילמד תורה בהתמדה, מחר אהיה בשמחה, ואינו קולט שזה בעצמו קלפת עמלק, שעל זה בא משה רבנו ללחם, ואמר ליהושע תלמידו (שמות י"ז ט) "וצא הלחם בעמלק מחר", הינו צא והלחם עם עמלק שדוחה את הכל על מחר, העקר לא היום, וכך עובר לאדם יום אחר יום שדוחה מיום ליום, העקר לא היום, ועל זה בא רבנו ז"ל ללחם, ואמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רע"ב) על הפסוק (תהלים צ"ה) "היום אם בקלו תשמעו", כלל גדול בעבודת השם, שלא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום, הן בעסק פרנסה והצטרפותו, צריך שלא יחשב מיום לחברו, וכן בעבודתו יתברך לא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום ואותו השעה, כי כשרוצין להכנס בעבודת השם יתברך, נדמה להאדם כאלו הוא משא כבד, ואי אפשר לו לשא משא כבד כזו. אבל כשיחשב שאין לו רק אותו היום, לא יהיה לו משא כלל, וגם שלא ידחה את עצמו מיום ליום, לאמר מחר אתחיל, מחר אתפלל בכונה ובכח כראוי, וכיוצא בזה בשאר העבודות, כי

אין לאדם בעולמו כי אם אותו היום ואותו השעה שעומד בו, כי יום המחרת הוא עולם אחר לגמרי. וצריך לזכר "היום אם בקלו תשמעו", אם אתה רוצה לשמע בקולו יתברך, אין לך רק היום הזה, וזה ביותר סובב על ענין השמחה, שאמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ורואים בחוש שרב בני אדם מסתובבים עצובים שבורים רצוצים ומדכאים וממרמרים וכו' וכו', והכל שאומרים לעצמם היום אי אפשר לי לשמח כי עובר עלי משברים וגלים וכו' וכו', מחר אני יקום ואעשה התחלה חדשה ואהיה בשמחה, ותמיד יהיה חייו על הפנים שלי, ואתחזק להתפלל וללמד ולקיים את המצוות, וכך דוחה מיום אל יום, ואינו תופס שבכל יום בכל שעה בכל רגע הוא מת, כי הזמן שעובר לעולם לא יחזר אליו, וכבר אמר החכם "אדם דואג על אבוד דמיו, ואינו דואג על אבוד ימיו - דמיו אינם עוזרים וימיו אינם חוזרים", וזה כל כך ברור לאדם, אף על פי כן הוא לא שם לב שהנה יום בא והנה יום הולך, ומאומה אין בידו, וכל אחד רק שורה בדאגות ובמרירות ובעצבות וכו', ולא פועל שום דבר, ומכל שכן וכל שכן שלא מתפלל במנין את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית, ולא לומד על כל פנים מקרא משנה גמרא, שזה עקר העשירות של אדם, והכל פורח לו מהיה, וכמאמר החכם "האדם כצפור כל ימי הבלו - ותענוגי עולם כרשת לרגלו", וידוע מה שמוהר"נ ת"ז"ל אמר "שעקר ספר המוסר והתוכחה זה יום האתמול, שזה מה שכתוב (בראשית ל"א מ"ב) "ויזכח אמש", הינו שאדם צריך להסתכל תמיד על יום האתמול, וזה כבר התוכחה הכי גדולה", כגון מה פעלתי אתמול שהלכתי כל היום בעצבות ובמרירות ובדכאון? מה פעלתי אתמול שרבתי עם אנשים? מה הרוחתי אתמול שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא גמרא? מה הרוחתי אתמול שלא התפללתי את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין? ולכן היום האתמול זה הספר מוסר והתוכחה הכי גדולה.

ולכן אני מאד מבקש אותך אל תהיה בטלן, תקח את עצמך בידיך היום הזה, ותדע לך שאין לך רק היום הזה, היום תהיה רק שמח, היום תקבל את פני כל אדם בסבר פנים יפות, היום תעשה צדקה וחסד עם בני אדם, היום

תתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, היום תלמד קצת מקרא קצת משנה קצת גמרא קצת הלכה, ואל תדחה ליום המחר, ותמיד תזכר שאין לך מחר, ולכן כל מה שאתה תחטף ביום הזה, זה שלך לנצח.

תאמין לי שראוי לנו לרקד בכל יום שיש לנו רבי כזה, שמחזק ומעורר ומעודד אותנו שלכל נטעה את עצמנו, ונזכר היטב אשר ימינו כצל עובר, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב) כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן תתחזק דיקא היום להיות בשמחה, ולא לריב עם אף אחד בעולם, ואז כל החיים שלך ישתנו מהקצה אל הקצה, כמאמר החכם "בשמחה ובצחוק יראה אצלם הזמן קצר - ולדואגים ומצטערים יראה יותר ארוך", הלואי שהיית מכניס את הדבורים אלו בתוך לבך, והיית מתנהג בדרך זה שלמד אותנו רבנו ז"ל "היום אם בקלו תשמעו", אין לנו רק את היום הזה, ואז דיקא תצליח.

תאמין לי שאין לי פה שום פונה, אלא אני מרחם על נשמתך שנעה ונדה כשכור בלי שום תכלית וכו', כי כל כך חבל על כל יהודי שמסתובב כל היום ממרמז ומדפא וכו' וכו', הן אמת שעובר עליו משפריים וגלים עניות ודחקות צרות ויסורים ומכאובים וכו' וכו', אבל עם עצבות ומרירות לא פועלים כלום, אדרבה מסתבכים יותר ויותר, ואם פן למה לדאג? בשעה שיכולים להכריח את עצמו לשמח, ורק זה יעזר לו, כי אתה לא יכול לתאר ולשער אל מה שמחה יביא אותך, ולכן אני מבקש אותך שתתפלל כל יום את התפלה הזו, וזה יעזר לך מאד מאד להיות בשמחה:

רבנו של עולם זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותך, אנה רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובכחות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא

אָרָאָה לְפָנַי עֵינַי רַק אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, אִיךָ שְׂאֵתָהּ מְחִיָּה וּמִהֲוָה וּמִקִּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזֹכֵנִי לְאִמּוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכְכֶת שְׂאֻזְכָּה לְדַעַת בִּידִיעָה בְּרוּרָה שְׂאֵתָהּ נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדֶּיךָ נִמְצָא, וְעַל יָדַי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאֻזְכָּה לְהַכְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ח בְּתַמוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׂבַעְעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי רַב הַנְּשִׁים דּוֹחוֹת אֶת הַשְּׂמִחָה לְמַחֵר, הַיּוֹם אֲנִי מְסַבֶּכֶת עִם צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וְכו', הַיּוֹם הִסְתַּבְּכְתִּי בְּמָה שֶׂהִסְתַּבְּכְתִּי וְכו', וְלִכֵּן מְחַר אֶהְיֶה בְּשִׂמְחָה וְכו', וְכֵן הִיא דּוֹחָה אֶת הַשְּׂמִחָה מִיּוֹם לְיוֹם, וְכֵכָה הִיא מְסַתּוֹבֶכֶת בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ מְמַרְמֶרֶת שְׂבוּרָה וְרִצּוּצָה וְכו', וְהִיא שׁוֹכַחַת שֶׂהַיּוֹם הַזֶּה כְּבָר אַף פַּעַם לֹא יִחְזַר אֵלֶיָּהּ, וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׂמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנֶּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׂמִצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנֶּת לְאָדָם; וְרַבְּנֵנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ גְּלוּי נִפְלָא מָאֵד מָאֵד (לְקוּשִׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רע"ב) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צ"ה) "הַיּוֹם אִם בְּקָלוּ תִשְׂמְעוּ", כָּלֵל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, שְׂלֹא יִשִּׁים לְנִגְדַּי עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם, הֵן בְּעַסֵּק פְּרָנְסָה וְהַצְּטָרְכוֹתָיו, צְרִיךְ שְׂלֹא יִחְשַׁב מִיּוֹם לְחִבְרוֹ, וְכֵן בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ לֹא יִשִּׁים לְנִגְדַּי עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתוֹ הַשְּׂעָה, כִּי כְּשֶׁרוֹצִין לְהִכְנִס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, נִדְמָה לְהָאָדָם כְּאִלוֹ הוּא מִשָּׂא כְּבֵד, וְאִי אִפְשָׁר לוֹ לִשָּׂא מִשָּׂא כְּבֵד כְּזוֹ. אָבֵל כְּשִׂיחְשׁוֹב שְׂאִין לוֹ רַק אוֹתוֹ הַיּוֹם, לֹא יִהְיֶה לוֹ מִשָּׂא כְּלָל, וְגַם שְׂלֹא יִדְחָה אֶת עֲצָמוֹ מִיּוֹם לְיוֹם, לְאִמֹר מְחַר אֶתְחִיל לְלַכֵּת בְּצַנִּיעוֹת וְכו', מְחַר

אָשְׁמַר אֶת עֲצְמִי לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְכוּ', מְחַר אֲנִי יִפְסִיק לַעֲשׂוֹת בְּקִנְיַת עַל בְּעַלְי וְכוּ', מְחַר אֲנִי יִהְיֶה שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה וְכוּ', אֵל תֹּאמְרֵי זֹאת, כִּי אֵין לְאָדָם בְּעוֹלָמוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתוֹ הַשָּׁעָה שְׁעוֹמֵד בּוֹ, כִּי יוֹם הַמַּחְרָת הוּא עוֹלָם אַחַר לְגַמְרֵי. וְצָרִיךְ לִזְכּוֹר "הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמָעוּ", אִם אֶת רוּצָה לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֵין לָךְ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, תֹּאמִינִי לִי אִם הֵיית הוֹלֵכֵת בְּדֶרֶךְ זֶה לְדַעַת שְׂאִין לָךְ רַק אֶת הַיּוֹם וְהַזְמַן הַזֶּה, הֵיית הִכִּי מֵאֲשַׁרְת, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה זֶה שְׁלָךְ, וְאֶת צְרִיכָה לְנַצֵּל אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת רַק חֶסֶד וְטוֹב, וְרַק לֵהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְכַךְ כָּל יוֹם יִהְיֶה לָךְ יוֹם אָרֶךְ וְעִשִׂיר, הַלּוֹאֵי שְׂתַכְנִיִּסִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בַתּוֹךְ לְבָךְ, וְאֵז תִּנְצְלִי מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וְכוּ', וְאֵל תִּדְחִי עַל יוֹם הַמַּחְרָת, כִּי כָּכָר אָמַר הַחֶכֶם "הַזְהַר מִן הַזְמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מֵאֵד", אֲשַׁרְנוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי כִּזֶּה שְׁשׁוֹמֵר עֲלֵינוּ יוֹם יוֹם, וּמְחַזֵּק אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שְׁעִשָּׂה עִמָּנוּ, וְאֶת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵת נִמְצָאָה בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתר.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יוֹם רִבְעִי לְסִדְר פְּנַחֵס י"ח תְּמוּזַת הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוֹ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

כָּל אָדָם שֶׁבְּעוֹנוֹתָיו הֶרְבִּים חוּטֵא, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בּוֹ חֲכֻמַת שֶׁל שְׁטוֹת וְהֶבֶל וְכוּ', כָּל אַחַד כְּפִי יִרְיֵדוֹ וּנְפִילְתּוֹ וְכוּ', וּמִדְמִין לַעֲצֻמוֹ כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וְכוּ', וְחוֹשֵׁב כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת וְכוּ', וְהַפֵּל כְּדֵי לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר אֶת אִמְתּוֹת מְצִיאוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ וְכוּ', וְעַל אֵלּוּ הַחֲכָמוֹת רַבְּנוּ ז"ל מְדַבֵּר שְׁצָרִיכִים לְהַשְׁלִיךְ אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁל הֶבֶל, וְאֵין צָרִיךְ לוֹמַר אֶת הַחֲקִירוֹת וְהַסְפָּקוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּכְנָסִים לְאָדָם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ב) כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחַר שְׂכָלוֹ וְחֲכָמָתוֹ, יוֹכֵל לִפְלַל בְּטַעוֹתָיו וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים,

וּלְבוֹא לְיַדֵי רְעוּת גְּדוּלוֹת חַס וְשְׁלוֹם, וַיֵּשׁ שֶׁקְּלָקְלוֹ הִרְבֵּה כְּגוֹן הַרְשָׁעִים
הַגְּדוּלִים מְאֹד הַמְּפַרְסְמִים שֶׁהֵטְעוּ אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֵּל הָיָה עַל יַדֵי חֲכָמְתָם
וְשִׁכְלָם וְכוּ', וְעַקֵּר הַיְהוּדוּת הוּא רַק לִילֵךְ בְּתַמִּימוּת וּבִפְשִׁיטוּת בְּלִי שׁוּם
חֲכָמוֹת, וְהִסְתַּכַּל עַל כָּל דְּבַר שֶׁעוֹשֶׂה שִׁיְהִיָּה שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְאָמַר
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ד) שְׁגַם בְּחֲכָמוֹת שִׁישׁ בְּעֵבֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ בְּעֵצְמוֹ, צָרִיךְ לְהִרְחִיק מְאֹד, כִּי כָּל אֱלוֹ הַחֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם שִׁישׁ
לְהִנְכַנְסִין וּמִתְחִילִין קֶצֶת בְּעֵבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵינָם חֲכָמוֹת כָּלָל, וְהֵם רַק
דְּמִיוֹנוֹת וּשְׁטוּתִים וּבִלְבוּלִים גְּדוּלִים, וְאֱלוֹ הַחֲכָמוֹת מִפִּילִים מְאֹד אֶת הָאָדָם
מֵעֵבֹדַת הַשֵּׁם, דִּהְיִינוּ מֵה שֶׁהוּא חוֹשֵׁב וְחוֹקֵר וּמְדַקְדֵּק בְּיוֹתֵר אִם הוּא יוֹצֵא
כְּרָאוֹי בְּמֵה שֶׁעָשָׂה וְכוּ'.

הַכָּלֵל שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּאֻמוּנָה פְּשוּטָה גְּמוּרָה לִידַע לְהוֹדִיעַ
וּלְהוֹדִיעַ אֲשֶׁר הַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדוּמָם צוּמַח חַי מְדַבֵּר הֵם לְבוֹשׁ
לְגַבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְכֵךְ יוֹכֵל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת
וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלָל, רַק כְּמוֹ אָדָם פְּשוֹט, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת
הַר"ן סִימָן קנ"ד) שֶׁעַקֵּר מֵה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יַדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק
(פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הִרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הִרְבֵּה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים
הִרְבֵּה בִּפְשִׁיטוּת. וְעַל יַדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמֵה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ
שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מֵה שֶׁאֲנִי עֹתָה, דִּהְיִינוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה
בְּיוֹם אֶחָד מֵה שֶׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כָּלָה (כְּלוּמַר שֶׁהָיָה מְזַדְרֵז כָּל כֶּף בְּעֵבֹדַתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה
עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כָּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר
מֵעֵלְת הָעֵבֹדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֻמַּת, וְאָמַר אֵי אֵי פְּרָאסְטִיק. גַּם
אָמַר שֶׁדַּבֵּר עִם כְּמֵה צְדִיקִים גְּדוּלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָם כִּי
אִם עַל יַדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק, שֶׁעֲסָקוּ בְּעֵבֹדַתָם עֲבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בִּפְשִׁיטוּת
גְּמוּר בְּהִתְבּוֹדְדוּת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יַדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמֵה
שֶׁהִגִּיעוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזּוֹכֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי פְּשוֹט מְאֻמִּין בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם
חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלָל, שֶׁזֶה בְּעֵצְמוֹ יְבִיא אוֹתוֹ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ח תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקּוֹנֵטְרָס "חֲלוּקֵי הַנַּחַל" חֵבֵר הָרַב הַחֲסִיד ר' יִצְחָק בְּרִיִּיטֶעֶר ז"ל הִי"ד, כְּנִרְאָה שֶׁכָּתַב אֶת זֶה בְּעַת הַתְּלַהּבוֹתָיו וְכוּ', וְלִכֵּן אֵין לְהַקְשׁוֹת עַל דְּבָרֵי הַקּוֹנֵטְרָס הַזֶּה, כִּי כְּשֶׁאֲדָם בָּא לְהַתְּלַהּבוֹת וּבִטּוֹל הוּא יְכוּל לְכַתֵּב דְּבָרִים שֶׁיִּצְאוּ מֵהַקְשָׁרָם וְכוּ'.

בּוֹדָאֵי יֵשׁ לְאָדָם בַּחֲרִירָה כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"י) לְאַחַד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ כִּי־צַד הוּא הַבַּחֲרִירָה, הַשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוּת: שֶׁהַבַּחֲרִירָה הִיא בִּיד הָאָדָם בְּפִשְׁטוּת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוּצָה אֵינוֹ עוֹשֶׂה וְכוּ', וְנִכְתָּב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל וְדָבָר זֶה הוּא נִצְרָךְ מְאֹד לְדַעַת, כִּי כְּמָה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲוִירֵיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שֶׁאֵין לָהֶם בַּחֲרִירָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵינִם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבֵל בְּאַמַּת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בַּחֲרִירָה תְּמִיד עַל כָּל דְּבָר, וְכִמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה], וְרַבְּנוֹ ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"א) מֵהִדְיָעָה וְהַבַּחֲרִירָה, הֵרִי הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאֲדָם זוֹכֶה וּמְקַדֵּשׁ וּמְטַהֵר אֶת הַשְּׂבָעָה גֵּרוֹת, עַל יְדֵי זֶה הוּא זוֹכֶה לְהִבִּין אֶת הַהִפְרָשׁ בֵּינֵיהֶם וְכוּ', וְזוֹכֶה לְהִבִּין אֶת כַּח הָאָדָם בְּבַחֲרִירָתוֹ שֶׁיְכוּל לְבַחֵר לְהִיּוֹת צַדִּיק גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁזוֹכֶה לְבַחֵר בְּטוֹב, שֶׁאֵז יְכוּל לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְכִמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמַב"ם (פְּרָק ה' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הֲלָכָה א') רְשׁוֹת לְכָל אָדָם נִתּוּנָה אִם רָצָה לְהִטּוֹת עֲצֻמוֹ לְדַרְךְ טוֹבָה וְלְהִיּוֹת צַדִּיק הַרְשׁוֹת בִּידוֹ, וְאִם רָצָה לְהִטּוֹת עֲצֻמוֹ לְדַרְךְ רָעָה וְלְהִיּוֹת רָשָׁע הַרְשׁוֹת בִּידוֹ, הוּא שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה (בְּרֵאשִׁית ג' כ"ב) "הֵן הָאָדָם הִיָּה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרָע", כְּלוֹמֵר הֵן מִיִּן זֶה שֶׁל אָדָם הִיָּה יַחִיד בְּעוֹלָם וְאֵין מִיִּן שְׁנֵי דוּמָה לוֹ בְּזֶה הַעֲנִיָּן שֶׁיְהִי הוּא מַעֲצָמוֹ בְּדַעַתוֹ וּבְמַחֲשַׁבְתּוֹ יוֹדַע הַטוֹב וְהָרָע וְעוֹשֶׂה כָּל מַה שֶׁהוּא חָפֵץ

ואין מי שיעכב בידו מלעשות הטוב או הרע וכיון שכן הוא פן ישלח ידו; אל יעבר במחשבתך דבר זה שאומרים טפשי אמות העולם ורב גלמי בני ישראל, שהקדוש ברוך הוא גוזר על האדם מתחלת ברייתו להיות צדיק או רשע, אין הדבר כן, אלא כל אדם ראוי לו להיות צדיק כמשה רבנו, או רשע כירבעם, או חכם או סכל, או רחמן או אכזרי, או כילי או שוע, וכן שאר כל הדעות, ואין לו מי שיכפהו ולא גוזר עליו ולא מי שמושכו לאחד משני הדרכים, אלא הוא מעצמו ומדעתו נוטה לאי זו דרך שירצה; עין שם.

והנה מוהרנ"ת ז"ל האריך בזה מאד מאד, ואמר (לקוטי הלכות ברכת השחר הלכה ג' אות ו') ענין זה בעצמו מה שרב בני אדם טועים בעצמם וסוברים שנפשם אינה קדושה משרשה, וקשה להם לשוב להשם יתברך, ולהיות איש צדיק, או איש כשר באמת, כמו שאר הצדיקים והכשרים, כמו שמגלא בפומא דאינשי לומר כששומעין שמספרין מאיזה צדיק או איש כשר וירא באמת ומתחיל להתעורר בהם הרהור תשובה להתחיל גם כן להתקרב להשם יתברך, כי כל ישראל מלאים מחשבות של תשובה והתקרבות להשם יתברך תמיד, אך אחר כך תקף אומרים, מי יכול להתדמות אליו לזה האיש הצדיק? כי היה נשמה קדושה מנעוריו, כי כך הרגלו עצמם לומר שצדקת הצדיקים והכשרים הוא מצד הנשמה הקדושה שיש להם מתולדתם. ובאמת אמר רבנו ז"ל בפרוש שאינו כן, וזה עקר החסרון של העולם שאומרים כן. ומחמת זה אינם מתעוררים ומתגברים להשוות עצמן לצדיקים, אבל באמת אינו כן, כי עקר צדקת הצדיק והכשר הוא רק על ידי התגברותו והתחזקותו ויגיעתו וטרחו בעבודת השם יתברך שגיע וטרח כל כך ימים ושנים הרבה ולא הניח עצמו לפל בשום אופן בעולם. והרבה בתפלה ותחנונים עד שזכה למה שזכה וכו' וכו', כל אחד כפי ערכו אשרי להם, וכל אדם יכול להיות כמותם, כי הבחירה חפשית לכל, וכתר שם טוב מנח, ומי שרוצה זוכה בו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (יומא ע"ב) כתר כהנה זכה אהרן ונטלו, כתר מלכות זכה דוד ונטלו, כתר שם טוב מנח וכל הרוצה זוכה בו. ובאמת זה הענין בעצמו שבני האדם טועים בעצמם וסוברים שנפשם אינה יקרה וקדושה. ומחמת זה אינם מתגברים לעשות כמעשה הצדיקים, כל זה נמשך מבחינת היכלי התמורות, שזה סוד המעשה של הבן מלך ובן שפחה שנגלפו (עין ספורי מעשיות מעשה

א"א) שמשם באים אלו המחשבות על האדם כמו שעבר על הַבֵּן מֶלֶךְ שְׁנַחֲלֵף וּנְתַגְרֵשׁ מִמְּקוֹמוֹ וְכוּ', שִׁמְחַמַּת זֶה נִפְל לְמִקּוֹם שְׁנֶפֶל וְכוּ', וְלָקַח אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂכָרוֹת וְכוּ'. עַד שֶׁהִיָּה כְּמִסְפֵּק בְּעֲצָמוֹ אִם הוּא בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֲמֵת אוֹ בֶּן הַשִּׁפְחָה חֵס וְשָׁלוֹם, שֶׁבְּכָל עֵת שֶׁבָּא לוֹ הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה, הִיָּה מֵיִשָּׁב אֶת עֲצָמוֹ מִמָּה נִפְשָׁף אִם אֲנִי בֶּן הַמֶּלֶךְ וְכוּ', שְׁנֶפֶל כָּל כֶּף עַד שֶׁהִיָּה מִסְפֵּק בְּעֲצָמוֹ אִם הוּא בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֲמֵת, כְּמוֹ כֵּן הוּא בְּכָל אָדָם הַרְחוֹק מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּפִרְט בְּתַקְף סוּף הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, שֶׁהוּא חֲבִלֵי שֵׁל מְשִׁיחַ שִׁמְתַגְבֵּר בְּעֵתִים הֵלְלוּ, שֶׁהַתְּגַבֵּר הַבַּעַל דֹּבֵר בְּיֹתֵר עַל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל כִּידוּעַ בְּחוּשׁ, עַד שֶׁכִּמָּה בְּנֵי אָדָם מֵיֵאֲשִׁין עֲצָמָן כְּאֵלֹו נִפְשָׁם אֵינָה מְסַגְּלֵת כָּלֵל לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכָל זֶה הוּא רַק פְּתוּי וּמַחְשְׁבוֹת הַיֵּצֵר הָרַע שִׁמְחִילֵי דַעְתּוֹ וּמַכְנִיִּס בְּלָבוֹ חֲלִישׁוֹת וְקִטְנוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, שְׁזֵה נִמְשָׁף מִסּוּד הַיִּכְלִי הַתְּמוּרוֹת, מִסּוּד הַחֲלוּף שֵׁל הַבֵּן מֶלֶךְ וּבֶן הַשִּׁפְחָה וְכוּ', שְׁנֶפֶל כָּל כֶּף עַד שֶׁלֹּא יֵדַע בְּעֲצָמוֹ אִם הוּא בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֲמֵת וְכוּ', אֲבָל בְּאֲמַת צְרִיף הָאָדָם לִידַע וּלְהֵאֲמִין שְׁנֶפֶשׁ כָּל אֶחָד מֵיִשְׂרָאֵל גְּבוּהָ וִיקָרָה מְאֹד מְאֹד, וְכֻלָּם הֵם בְּנֵי מַלְכִים, וְיִכּוּלִים לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגוֹת גְּבוּהוֹת וְקִדּוּשׁוֹת מְאֹד כְּמוֹ כָּל הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים, כִּי גַם עַל כָּל הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים עָבְרוּ מַחְשְׁבוֹת וְחִלִּישׁוֹת כְּאֵלֶּה וְכְאֵלֶּה, אֵךְ הָיוּ מְשִׁפְלִים לְבִלִּי לְהַנִּיחַ לְהַטְעוֹת אוֹתָם וְהַתְּגַבְּרוּ וְהַתְּחַזְּקוּ מְאֹד עַד שֶׁזָּכּוּ לְמָה שֶׁזָּכּוּ.

הַרִי שֵׁלָף לְפָנָיִךְ שֶׁהַבְּחִירָה חֲפְשִׁית לְאָדָם, וַיֵּשׁ דְּבַר כְּזֶה בְּחִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד נִבְחַר בְּטוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ח תמוז התשע"ג

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

לְדַעְתִּי אֶת צְרִיכָה הַרְבֵּה לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּזַכֵּי לְיִשׁוּב

הדעת אמת, כְּדִי שֶׁתְּהִי מוֹכֵנָה לְהִתְחַתֵּן וְכוּ', כִּי לְהִתְחַתֵּן זֶה אֲחֵרִיּוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה, וְצָרִיכִים לְהִכִּין אֶת עֲצָמוֹ נְפִשִׁית טוֹב טוֹב כְּדִי לְזַכּוֹת לְבָנוֹת בַּיִת נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֵת צְרִיכָה לְעִבֹד קֹדֶם עַל נִקְדָּה זוֹ שֶׁתְּהִי מוֹכֵנָת קֹדֶם לְהִתְחַתֵּן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ח תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

יֵשׁ כַּמָּה מְקוֹמוֹת בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן שְׂכָתוֹב הַלְשׁוֹן הַזֶּה, וְעַיִן בְּהַשְׁמָטוֹת וְכוּ', וְזֶה אֵף פַּעַם לֹא הָיָה מְדַפֵּס כִּי נִעְלַם בְּעַת הַמַּחְלָקָת הַגְּדוֹלָה עַל מוֹהַר"ן ז"ל שֶׁהִרְבֵּה כְּתָבֵי יָד נֶאֱבְדוּ אֲזוּ, וְכִמוֹ כֵּן הִרְבֵּה תְּפִלוֹת מְלִקוּטֵי תְּפִלוֹת שֶׁהָיוּ כְּבָר מוֹכֵנִים עַל הִרְבֵּה תוֹרוֹת בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן נִעְלָמוּ אֲזוּ, כִּמוֹ כֵּן כַּמָּה הִלְכוֹת בְּלִקוּטֵי הִלְכוֹת נִעְלָמוּ בְּעַת רַעַשׁ הַמַּחְלָקָת.

וְאִם כְּבָר מְדַבְּרִים מֵהַשְׁמָטוֹת וְכוּ', צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מְאֹד חֲדָשִׁים מְקֻרָב בָּאוּ שֶׁהִדְפִּיסוּ כַּמָּה הַשְׁמָטוֹת שְׁאִין לְזַהֵר שׁוֹם מְקוֹר וְכוּ', וְאִדְרָבָה זֶה בְּדוּיִים לְגַמְרִי, וְאִין כָּאֵן הַמְּקוֹם לְהֵאָרִיךְ בָּזֶה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ח תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את צריכה להסביר לבעלך את מעלת הראש השנה של רבנו ז"ל, כי בראש השנה אז הוא המשפט לכל העולם בלו, והנה ידוע כשיש משפט חמור צריכים לקחת עורך דין גדול, וככל שהמשפט יותר גדול ויותר מסבך, לוקחים את העורך דין הכי גדול, ואם נגזר עליו איזה ענש מות רחמנא ליצלן, אזי לוקחים את העורך דין הכי גדול בעולם, ואף שזה עולה הון תועפות, מוכרים את כל מה שיש לו כדי לשלם להעורך דין, העקר שיציל אותו ממות בטוח לחיים, והנה רבנו ז"ל הוא העורך דין הכי גדול בעולם, והוא הכריז (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא תדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם בלו תלוי בראש השנה שלי; ולכן נוסעים אל רבנו ז"ל על ראש השנה, כדי שהוא יהיה לנו עורך דין בהמשפט ששופטים אז את כל אדם, והוא מוסר את נפשו עבור כל אחד שבא אליו וחוזר שם בתשובה שלמה ומבקש ממנו יתברך ישמר אותנו כל השנה מכל מיני צרות ורעות רבות וכו', ושינזפה להכתב בשנה של בריאות והצלחה בהחיים, ופרנסה טובה, ושמירה מכל מיני גנבות וגזלות ואלימות, ומכל מיני מיתות משנות, כי הצדיק האמת הוא העורך דין הכי גדול, ורבנו ז"ל רצה שכלם יהיו אצלו בראש השנה בלי יוצא מן הכלל, ולכן בעלך צריך להבין כי בזה שהוא נוסע אצל רבנו ז"ל, הוא מציל את עצמו ואת אשתו ואת הילדים מכל מיני מארעות ומכשולים וסכנות שרק קורה בעולם, וכן שיכתב בפרנסה בשפע, ובכל הישועות שרק צריכים, האם לא כדאי בשביל זה לנסע סך הכל כמה ימים? הרי בראש השנה פועלים אצל רבנו ז"ל במליונים וכו', כל אחד כפי האמונה החזקה בזה וכו', ולכן למה לו לדאג? כי אם שמה מחלקים בריאות, פרנסה, שלום בית, ילדים, נחת וכו' וכו', האם זה לא

שְׁוֹה פִּי מִלְיוֹן מִלְנִסֵּע לְעֶסְקִים מַעֲבָר לַיִם לְמִזְרַח הָרְחוֹק כְּמוֹ סִין, אוּ בַמַּעֲרָב הַפְּרוּעַ כְּמוֹ לוֹס אַנְגֵּ'לְס? וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הַנְּשִׁים שֶׁמְזַרְזוֹת אֶת בְּעֻלְיָהֶן לְנִסְע אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי שָׁם נִמְצָא הָעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי גְדוֹל בְּעוֹלָם שֶׁהוּא מִמְּלִיץ עֲבוּרָנוּ, וּבְזִכְרוֹתוֹ נִבְיָא הַבֵּיתָה כָּל מָה שֶׁאֲנַחְנוּ צָרִיכִים וְכו'.

אֶת צְרִיכָה לְהַגִּיד לְבַעֲלָךְ אֲשֶׁר אָסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כִּי צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁצִּיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל הוּא כְּמוֹ בֵּית רַפּוּאָה שֶׁמֶרְפָּא כָּל הַחוֹלִים שְׂבַעֵוֹלָם, וְכְמוֹ שְׂרׁוּאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת שֵׁישׁ בֵּית חוֹלִים עֲנָקֵי שְׁשָׁם בָּאִים כָּל מִינֵי חוֹלִים, זֶה סוֹבֵל עַל הַלֵּב, וְזֶה סוֹבֵל עַל הַכְּלִיּוֹת, וְזֶה סוֹבֵל עַל הַכֶּבֶד, וְזֶה סוֹבֵל עַל הָרֹאשׁ, וְזֶה סוֹבֵל עַל הָעֵינַיִם, וְזֶה סוֹבֵל עַל הָרַגְלִים וְכו' וְכָל אֶחָד בָּא לְרַפְּאוֹת אֶת הַמַּחְלָה שְׁלוֹ, וְאִין דְּבַר כְּזֶה שֶׁחוֹלָה שְׂבָא וְרוּאָה כָּל כֶּף הַרְבֵּה חוֹלִים נִמְצָאִים בְּמִבְּנֵה אֶחָד שֶׁיִּחְזֹר אַחֲרֵינוּ, וְיִגִּיד, מָה אֲנִי מְחַפֵּשׁ פֹּה? אֲלֵא כָּל חוֹלָה בָּא לְרַפְּאוֹת אֶת מַחְלָתוֹ, וְאִינוּ מְסַתְּכָל עַל הַזוּלָת, כְּמוֹ כֵּן וְיוֹתֵר מִכֵּן זֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן, שְׂבָאִים אֲנָשִׁים שֶׁחֲטָאוּ וְכו', וּפְגָמוּ וְכו', וְכָל אֶחָד עִם הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁלוֹ וְכו' וְכו', בָּא לְקַבֵּל תְּקוּנָתוֹ, וְלִכֵּן אָסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחַר כָּלֵל, רַק לְדַעַת שֶׁאֲנִי בָּא לְרַפְּאוֹת אֶת נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה, וְזֶה מָה שֶׁנֶּאֱמַר אֶצְל דּוֹד הַמְּלֶךְ (שְׁמוּאֵל א' כ"ב ב) "וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל אִישׁ מִצּוֹק וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר לוֹ נִשְׂא וְכָל אִישׁ מִ'ר נִפֵּשׁ וַיְהִי עֲלֵיהֶם לְשׁוֹר וַיְהִיו עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ" כִּי גַם אֶצְל דּוֹד הַמְּלֶךְ הִתְקַבְּצוּ כָּל מֵר נַפְשׁ, וְאִישׁ מִצּוֹק וְכו', וְזֶה וְכָל אִישׁ מִ'ר נִפֵּשׁ רֵאשִׁי תְבוֹת אוּמָן, וְלִכֵּן אָסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אֶחָד, אֲלֵא כָּל אֶחָד יְבוּא אֶל הַצַּדִּיק עִם מַחְלָתוֹ הַגְּשָׁמִי וְהָרוּחָנִי, וַיִּקְבַּל שָׁם רַפּוּאָה וַיְשׁוּעָה וְהַמְּתַקֵּת הַדֵּינִים, וְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר פִּנְחָס י"ח תְּמוּזַת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֵיהָ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

עליך לְדַעַת שְׁאִסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֶת צְרִיכָה לְבָנוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי שְׁלֶךָ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִזֶּה שְׁצוּחָקִים מִמֶּךָ וְכוּ', אֲדַרְבֶּה אֵינן לְךָ מִה לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְאֵל כָּל זֶה תִּזְכֵּי אִם תִּחְדִּירִי בִּמְחַמְשָׁבְתְךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלֶּא בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כֵּךְ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז): אֵינן אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה אֶלֶּא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קִדָּם מִלְמַעְלָה.

בְּעֵינֵי רְפוּאָת הָעֵינַי וְכוּ', בּוֹדָאֵי יֵשׁ רוּפָא גָּדוֹל שְׁיִכּוֹל לְמַצֵּא מְזוֹר וְתִרְוּפָה לְעֵינַי שְׁלֶךָ, (הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתְּהִי בְּקֶשֶׁר עִם אֱלוֹ שְׁמַתְעַסְקִים עִם רוּפְאִים, וּמְכִירִים אֶת הַרוּפְאִים הַכִּי מִמְחִים בְּעוֹלָם).

וְכַמּוֹכֵן שְׁאֵל תִּתִּיאֲשִׁי בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, אֶלֶּא לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שִׁישְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְעֵינַי, וְכֵן תִּזְכֵּי לְמַצֵּא אֶת בֶּן זִוְגְךָ הַשִּׁיף לְשִׁרְשׁ נִשְׁמַתָּה, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיִּיהָ, הָעֶקֶר לֹא לְהִתְפַּעֵל מֵאַף אֶחָד וְכוּ', אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה קֶשֶׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת עַל יְדֵי תַקְּף הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ תּוֹכְלֵי לְעֵבֵר עַל הַכֹּל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּתְרוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ח תְּמוּזַת הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָעֶקֶר מִה שְׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתוֹ הַשְּׁלֵמָה כִּי הָעוֹלָם

צָרִיף אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי הוּא חֲדוּשׁ נוֹרָא וְנִפְלֵא מְאֹד, עִם זְכוּרֹן נְדִיר שְׁזָכָה לָזֶה עַל יְדֵי גְדֹל הַתְּמַדָּתוֹ בְּמִשְׁפָּחָא כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהוּא הַגְּבִיָּה אֶת קַרְנֵם שֶׁל עַדוֹת הַמְּזֻרָח, וְלִכְּנֵן צָרִיכִים לְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה עַל רְפוּאָתוֹ וְעַל אַרְיכוֹת יָמָיו וְשְׁנוּתָיו, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְזֶה מָה שֶׁאֲנַחְנוּ צָרִיכִים תְּמִיד לְהַתְּפַלֵּל "יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶי אָבִינוּ שֶׁבְּשָׂמַיִם לְקַיֵּם בְּנוֹ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל. הֵם וּנְשֵׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם. וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם. בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם. וְנֹאמֵר אָמֵן".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לוֹ וּלְכָל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל בְּיַחַד פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעֵי לְסֹדֵר פְּנַחֵס י"ח תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ צָרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צָרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים אַחַד לְהַשְׁנִי, וּלְתַת תְּשׁוּמַת לֵב אַחַד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבֶּה וְהִבְנֶה הַדְּרִית, אֲבָל הֶרְגַע שְׂרוּצִים אַחַד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, דְּעוּ לָכֶם שְׁזֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם שֶׁבָּא לְשִׁבֵר אֶת הַבַּיִת, הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבַדּוֹ פְּלַג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אַחַד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבְיַחַד הֵם שְׁלָם, מָה שֶׁאֵין כֵּן כְּשֶׁאַחַד רוּצֶה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, זֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהֶרְגַע שֶׁהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שֶׁאַחַד יוֹתֵר מֵהַשְׁנִי עִם עֶשֶׂר אַחֲזוּ, וְהוּא פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחֲזוּ, זֶה כְּבָר נִקְרָא סֵמ"ך-מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכְּנֵן כָּל מִי שְׂרוּצֶה שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיף לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אַחַד, וְכְמוֹ

שְׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (קהלת ד') "טוֹבִים הַשָּׁנִים מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שָׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאֵילוּ הָאֶחָד שְׂיִפּוֹל וְאִין שָׁנִי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכָּבוּ שָׁנִים וְחָם לָהֶם וְלֹאֶחָד אִיךָ יָחֵם", וְלָכֵן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, צָרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבְּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוּ הֵם חֲצִי חֲצִי שְׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יַחֲיוּ בִּיחָד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בַּחַיִּי נְשׂוּאֵיהֶם.

וְלָכֵן כָּל זֹג צְרִיכִים לְזָכֵר טוֹב טוֹב אִם הֵם רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם לְכַתְּחָלָה לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְלְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוּ אִף פַּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶל שׁוֹם בֵּן אָדָם שְׁעוֹסֵק בְּשְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', אוֹ אֶל יוֹעֵץ נְשׂוּאִין וְכוּ', וְעַל הַזֹּיג לְדַעַת כְּדֵי שֶׁהַשְׁלוֹם יִשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צְרִיכִים רַק שְׂכָל וְדַעַת אִיךָ לְהַתְנַהֵג הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, וְהִיּוֹת שְׁעָדִין אִין בֵּית חֲרָשֶׁת שְׁמִיצָר שְׂכָל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אִין חֲנוּת אוֹ קְנִיּוֹן וְכוּ', שְׁמוֹכָרִים שְׁמָה שְׂכָל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְכוֹן בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בְּעַת שְׁמַתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאַנוּשׁ בֵּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אִזּוּ עַל דַּעַת וְשְׂכָל, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א). דַּעַת קְנִיַת מָה חֲסֻרְתָּ, דַּעַת חֲסֻרְתָּ מָה קְנִיַת, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכֵּל, וְאִם אִין לוֹ דַּעַת אִין לוֹ כְּלוֹם, וְלָכֵן כָּל זֹג צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל דַּעַת וְשְׂכָל, אֲשֶׁר הַשְׂכָּל הֵיבֵשׁ אוֹמַרְתָּ שְׁצְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְאִזּוּ הַשְׁלוֹם שׁוֹרָה בְּבֵית.

אַתָּה רוֹצֵה מַעֲנָה שְׁלֹא יִשְׁתַּמְעַ לְשְׁתֵּי פָנִים, כְּדֵי שֶׁתּוּכַל לְדַעַת מָה לַעֲשׂוֹת? תְּהִיָּה אַתָּה וְתַרְן וְהַסְבֵּלְן וְכוּ', וְתוֹרִיד אֶת הַגְּאוּנָה שְׁלֵךְ וְכוּ', וְאִזּוּ תַצְלִיחַ בַּחַיִּי נְשׂוּאֵיךָ, תֵּן לְאַשְׁתְּךָ לְהִיּוֹת הַצּוֹדֵקֶת וְכוּ', וְזָכֵר פְּתָגְם עֲמָמִי "תְּהִיָּה חֶכֶם וְלֹא צוֹדֵק".

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ח תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לדעתי הצדקה הכי גדולה לתת לעניים רעבים וצמאים לאכל, ועל זה הקמתי ביבנאל בית התבשיל - אהל אברהם על שם אברהם אבינו שתמיד היה האהל שלו פתוחה מארבע כוונים וכל אחד יכל להכניס ולאכל ולהשביע את רעבונו, ולכן הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותה, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים.

מוהרנ"ת ז"ל אמר (לקוטי הלכות ברכת השחר הלכה ה' אות ל"ו) על הפסוק (תהלים קי"ט) "צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת", איזה צדקה נשארה לעולם? כשנותנים להדפיס את ספרי הצדיק האמת שמגלה תורת אמת, המקשרת את האדם אל הרצון העליון, כי באמת העולם הוא מלא כפירות ואפיקורסות, וכל מיני שקוץ ותעוב מדפסים בכל יום ויום, שמעבירים את נשמות ישראל על דעתם, ושורפים את נשמתם וכו' וכו', אבל הספרים הקדושים של צדיקי אמת המגלים ומפרסמים את הרצון העליון לדעת אשר אין בלעדו? תברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ואין שום תכלית בזה העולם רק לחזור אליו יתברך, כל הרצון שלו רק יהיה נכלל באין סוף ברוך הוא, ויזכה לקיים את התורה והמצוות, להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, אלו הספרים מעמידים את האדם בקרן אורה, ועל כן כשנותנים צדקה בשביל להדפיס רבוי ספרים קדושים כאלו, שמגלים ומפרסמים את אמתת מציאותו יתברך, ומחזקים ומעודדים את כל הנפולים והמשלכים בתאוותיהם ובמדותיהם הרעות וכו' וכו', בזה מבטלין ביותר מצח הנחש בתכלית הבטול, ועל כן על ידי הצדקה שנותנים בשביל להדפיס את הספרים האלו שמבטלים

הספקות בְּשֵׁרֶשׁ, נַעֲשֶׂה תְּקוּן הַצְּדָקָה בְּשִׁלְמוֹת נִפְלָא, כִּי עוֹקְרִים אֶת כָּל מִצַּח הַנְּחֹשׁ לְגַמְרֵי שְׁלֵא יוּכַל עוֹד לְהִטִּיל סְפָקוֹת כָּלֵל וְכוּ', וְזֶה 'צְדָקְתָּךְ צְדָק לְעוֹלָם', שִׁיְהִיָּה קִיּוּם לְהַצְּדָקָה לְעוֹלָם, זֶה זוֹכִין עַל יְדֵי 'וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת', עַל יְדֵי שְׁנוֹתַיִן צְדָקָה לְחֵבֶר סְפָרִים וְלְהַאֲרִים בְּעוֹלָם לְבָאֵר דְּבָרֵי הַתּוֹרָה שִׁידְעוּ הַכֹּל אֱמֶתֶת הַתּוֹרָה, בְּסוּד 'וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת', עַל יְדֵי זֶה בּוֹדֵאִי 'צְדָקְתָּךְ צְדָק לְעוֹלָם', כִּי זֹאת הַצְּדָקָה קִיְמַת לְעוֹלָם, כִּי עַקֵּר תְּקוּן הַצְּדָקָה נִמְשָׁךְ עַל יְדֵי זֶה בְּיוֹתֵר שְׂמֵדִפְסִים סְפָרֵי הַצְּדִיק הָאֱמֶת, וְעַקֵּר הוּא הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הַמְּבִיאִים לְיַדֵי מַעֲשֵׂה לְיַדֵי קִיּוּם הַתּוֹרָה, שְׁלֹזָה צְרִיכִין סְפָרִים רַבִּים מְאֹד עַד אֵין קֵץ שְׂיוּכַל כָּל אָדָם אֵיךְ שֶׁהוּא בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא וּבְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבָּלוּ בְּנַעֲרוֹתוֹ וּבְזַקְנוֹתוֹ וְכוּ', בְּטִיבוֹ וּבְעֵקֶר חָס וְשְׁלוֹם שְׂיוּכַל לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמוֹ וּלְהַשִּׁיב אֶת נַפְשׁוֹ וּלְקַבֵּל וּלְשֹׂאב מֵהֶם עֲצוֹת אֱמֶתִיּוֹת אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג בְּאִפְנֵי שִׁישְׂאָר קִיּוּם עַל עֲמָדוֹ וְאִם יִפֹּל לֹא יוֹטֵל וְכוּ'. כִּי בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו אֵיךְ שֶׁהוּא אִם מִתְּחִיל עֲצָמוֹ בְּרִצּוֹן שִׁיְהִיָּה רְצוֹנוֹ חֲזָק לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, בּוֹדֵאִי יְרַחֵם עָלָיו הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ וְיוֹרֵהוּ הַדְּרָךְ הָאֱמֶת, לְכוּן רְצוֹנוֹ יִתְּבַרֵךְ עַד שִׁיְהִיָּה נִכְלָל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְּבַרֵךְ.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁנוֹתַיִן צְדָקָה כְּדֵי לְהַדְּפִים סְפָרִים כְּאֵלוֹ שְׁכָל אֶחָד מוֹצֵא אֶת הַשְּׂאֵלָה וְהַסְּפָקוֹת שְׁלוֹ שָׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ח תְּמוּזַת הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אֶת וּבְעֵלְךָ צְרִיכִים לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד עַל הַמַּתְּנָה שֶׁנָּתַן לָכֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בֵּת חֲמוּדָה שְׁנִקְרָאת עַל שֵׁם הַצְּדָקָת אִם רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְתַת שֵׁם עַל שֵׁם צְדִיק אוֹ צְדָקָת, כִּי כִּךָ מְצִינּוּ בְּדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים

(ברכות ז): מָנָא לֵן דְּשָׂמָא גְרִים? אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּאָמַר קָרָא (תהלים מ"ו) "לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת הַיְוָיָה אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאָרֶץ", אַל תִּקְרָא שְׁמוֹת אֱלֹא שְׁמוֹת, וּמוֹבָא בְּמַהֲרָשָׁ"א (שם) שְׁפַעֲלַת הַיְוָיָה נִמְשָׁכִים אַחַר הַשֵּׁם שֶׁל הָאָדָם שֶׁהוּא הַגֹּרֵם, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּר אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהִבֵּן אוֹ לְהַבְתָּ, וְלְשַׁמַּר מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת סֵתֶם שֵׁם מְצוּץ מִן הָאֶצְבַּע וְכוּ', וְלִכֵּן לְדַעֲתִי הָאֲבָא יִתְרַגַּל לְשֵׁם הַזֶּה וְלֹא יִצְיִק לוֹ.

אגב שם הילה אין לזה שום משמעות.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתרונו רב נחת דקדושה מהבת הזאת, ויהיה השמחה בתוך ביתכם תמיד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר פִּנְחָס י"ח תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שחטא הוצאת זרע לבטלה הוא חטא מאד מגנה, שמשמטם את הדעת ואת השכל ומעקם את הלב מאד, ונכנס בו קשיות וספקות עליו יתברך, ומה גם שהחטא הזה מכניס באדם כעס ורציחה כמובא בדברי רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רמ"ט) שהחטא הזה נקרא רע על שם (בראשית ל"ח ז) "ויהי ער רע בעיני הוי"ה", ולמה לא כתוב רשע? אלא מי שחוטא בחטא הזה הוא תמיד כעסן ועצבני, ומשתגע מרב כעס ורציחה שנכנס בו, ולכן החמירו חכמינו הקדושים מאד מאד על חטא הזה, עד שאמרו (נדה י"ג.) אמר רבי יוחנן כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה; ואמרו (שם) רבי יצחק ורבי אמי אמרי כאלו שופך דמים שנאמר (ישעיה נ"ז ה') "הנחמים כאלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים" אל תקרי שחטי אלא סחטי; כי מכל טפה וטפה יכולים להולד ולד, וכשפוחט

אֶת זָרְעוֹ לְבִטְלָה הוּא שׁוֹחֵט אֶת יְלָדָיו, וְהַעֲוֹן הַזֶּה מְטַמֵּט אֶת הַמַּחַ וְהַדַּעַת, וּמְכַנְּס אֶת הָאָדָם בְּחַלְיוֹת הַדַּעַת וּבִיאֹשׁ גָּדוֹל כְּאִלוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ, וְלֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְעַקֵּר הַתַּקּוּן לָזֶה הוּא לְהִרְבוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵי יוֹם יוֹם, וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיִתְדוּדָה עַל חֲטָאֵיו מִדֵּי יוֹם בְּיוֹם מִחֲדָשׁ כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְאָז וְשָׁב וּמְחוּל לוֹ, וְאָמַר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - נח) "נִזְוָה סִימָן לְבַעַל תְּשׁוּבָה גָּמוּר כְּשֶׁהֵשֵׁם הַקְּדוֹשׁ שֵׁם הַיְי"ה בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד לְנֶגֶד עֵינָיו הוּא סִימָן שֶׁתַּקֵּן בִּירְאָתוֹ כָּל חֲטָאֵיו".

וַיַּעַן שְׁכָל הַחֲטָא הַזֶּה בָּא רַק עַל יְדֵי פֶגַם הָעֵינַיִם שֶׁמִּסְתַּכֵּל בְּכָל מִינֵי תְמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה, שְׁקוּץ תְּעוּבָה זְהוּם עֲרוֹם וְכוּ' וְכוּ', וּמִסְתַּכֵּל עַל כָּל אִשָּׁה שְׁעוֹבֶרֶת עַל הֶרְחוּב וְכוּ', שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְחַמֵּם לְעִבְרָה וְכוּ', וְלִכֵּן עַקֵּר תַּקּוּנוֹ לְשֹׁמֵר עַל עֵינָיו מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה, כִּי בְּאֵמַת מִי שֶׁמִּפְקִיר אֶת עֵינָיו וּמִסְתַּכֵּל עַל כָּל אִשָּׁה שְׁעוֹבֶרֶת עַל הֶרְחוּב, אוֹ בְּכָל מִינֵי תְמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה, הוּא נַעֲשֶׂה פְּשׁוּט מְשָׁעֵ וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים כ"ח ל"ד) "וְהֵייתָ מְשָׁעֵ מִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", כִּי מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה מְשָׁעֵ מִמְרָאָה פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאָמַר רַבְּנֵי ז' "ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ו) שְׂרָב הַמְשָׁעֵ עֵינַיִם מְשַׁתְּגָעִים רַק מִחֲמַת תְּאֹת נְאוּף, וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הָעֵינַיִם וּבִפְרָט עַכְשָׁו בְּקִיץ. כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ"ה.) אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵי שְׁעֵינָיו רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אֵין חוֹצֵץ בְּפִנֵּי הַתְּאֹנָה כְּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֲבָר בְּאֲבָרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרַם לוֹ מְכָשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם", וְאָמְרוּ צַדִּיקִים רַמְזוּ עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ל"ח כ"א) "אֵינָה הַקְּדוּשָׁה בְּעֵינַיִם", אֵיפֹה תְלוּי הַקְּדוּשָׁה? כְּפִי קְדוּשַׁת הָעֵינַיִם שְׁלוֹ, אִם אָדָם מְקַדֵּשׁ וּמְטַהֵר אֶת עֵינָיו וְלֹא מִסְתַּכֵּל עַל כָּל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף וְכוּ' וְכוּ', אִזּוּ יִזְכֶּה לְקְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשׁוֹמֵר עַל עֵינָיו וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתריא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ח תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְעַבֵּד הַרְבֵּה לְעַקֵּר מִמֶּךָ אֶת מִדַּת הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה וְהַעֲצָבִים וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה לֹא עֲבוּדָה קְלָה, וּבִפְרָט מִי שֶׁהֲרִגִיל אֶת עֲצָמוֹ עוֹד מִקְטָנוֹת לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְרִצְיָחָה, וְנִכְנָס בְּעֲצָבִים, זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְצִאת מִזֶּה, מְכַל שָׁכַן וְכָל שָׁכַן מִי שֶׁסָּפַג מִכּוֹת מִיְלֻדוֹתוֹ, וְרָאָה רַק אֱלִימוֹת בְּבֵית וְכוּ', הוּא מִכְרַח לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְפָּרָא עַל יְלָדָיו וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל עֲצָמָה, וְהַעֲקֵר לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹם יוֹם:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא טוֹב מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא רְצוֹן, שְׁתַּהֲיֶה בְּעֶזְרִי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵלֵנִי מִן הַכַּעַס וּמִן הַרְגָזוֹ וּמִכָּל מִינֵי קַפְדוֹת. וְתִגְזֵן עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד. וְאִפְלוּ בְּשָׁעָה שְׁאֵבֹא חֵס וְשְׁלוֹם, לִיְדֵי אֵיזָה כַּעַס, תַּחֲמַל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵלֵנִי שְׁלֵא אֶפְעַל בְּכַעֲסֵי שׁוּם אַכְזָרִיּוֹת כָּלֵל. רַק אֲזַכֶּה לְשִׁבְרִי וְלִהְפֹר הַכַּעַס בְּרַחֲמָנוֹת, וְאֲזַכֶּה לְהַתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵי לְשִׁבְרִי הַכַּעַס וְלִהְפֹךְ הַכַּעַס לְרַחֲמָנוֹת, לְרַחֵם דִּיקָא בְּרַחֲמָנוֹת גְּדוּלָה בְּמָקוֹם שֶׁהֵייתִי רוּצָה לְכַעַס חֵס וְשְׁלוֹם. וְלֹא יִהְיֶה בִּי אֵל זָר וְלֹא אֶשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר, שְׁזֶה נֶאֱמַר עַל הַכּוֹעֵס, שְׁנַחֲשָׁב כְּאִלּוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יָדַעְתָּ כַּמָּה קָשָׁה לָנוּ לְשִׁבְרִי וּלְבִטֵּל מִדָּה רָעָה זֶה שֶׁל כַּעַס וְקַפְדוֹת. כִּי כְּשֶׁמִּתְחִיל הַכַּעַס לְבַעַר בְּנוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, כְּמַעַט אֵין אָנוּ בְּדַעְתָּנוּ, וְקָשָׁה עָלֵינוּ לְכַבּוֹת אֵשׁ הַכַּעַס וּלְכַבְּשׁוֹ. עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהִיָּה בְּעֶזְרָנוּ וְשִׁמְרָנוּ וְהִצִּילָנוּ תָמִיד בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוּלִים, וְעֶזְרָנוּ לְשִׁבְרִי וּלְבִטֵּל מִדַּת הַכַּעַס וְקַפְדוֹת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלָנוּ, וְלֹא נִכְעַס לְעוֹלָם, וְלֹא אֶהְיֶה שׁוּם קַפְדָן כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל תְּמִיד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

את צריכה לדעת שכעס בא לאדם רק מחמת עצבים, ומכל שכן להרביץ לילדים ולצעק ולצרח עליהם, זה לא בא מחנוף וכו', אלא מעצבים, ולכן את צריכה לזכור טוב מה שאמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ה:): המקרע בגדיו בחמתו והמשבר כליו בחמתו והמפזר מעותיו בחמתו, יהא בעיניך כעובד עבודה זרה, שכך אומנתו של יצר הרע היום אומר לו עשה כן, ולמחר אומר לו עשה כן, עד שאומר לו עבד עבודה זרה והולך ועובד; כי המאמין האמתי שמאמין שדבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, הוא אף פעם לא יהיה בכעס, ואם הוא בכעס, סימן שלא מאמין בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל ממנו יתברך, ולכן כפי הכעס, כן דוחה את השכינה ממנו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים ס"ו:): כל אדם שכועס, אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו; ואמרו (גדרים כ"ב): כל הכועס אפלו שכינה אינה חשוכה כנגדו, ומוסיף טפשות על טפשותו; וזה טרופ הדעת פשוטו כמשמעו, כי הכעסן מאבד את הדעת והשכל שלו לגמרי, עד שלא מסגל לחשב ישר, ואמרו חכמינו הקדושים (זהר חדש נח) לא יהיה בך אל זר, שלא תהיה נח לכעס, כי זה עבודה זרה ממש, כי הוא דוחה את הקדוש ברוך הוא ממנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתריב.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר פנחס י"ח תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הבטיחנו שמי שיסע אליו על ראש השנה, הוא ידאג על הוצאת הנסיעה הלוך וחזור, ולכן אין לך מה לדאג, מתר ללוות אפלו כסף

על זה כְּדֵי לזְכוֹת לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְהַכֵּל תְּלוּי כְּפֵי הָאֲמוּנָת חֲכָמִים שְׂיֵשׁ בוֹ, כִּי בְּאִמַּת רַב רַבִּם שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵם עֲנִיִּים מְרוּדִים, וְאֵף עַל פִּי כֵן כְּשָׁבָא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּלָם עוֹשִׂים כָּל מִיּוֹנֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַגִּיעַ אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, וּלְקַבֵּל אֶת תְּקוּנוֹ שֶׁהִבְטִיחַ לָנוּ שִׁיתְקַן אוֹתָנוּ בְּתִקּוֹן נְצָחִי, וְאֵף אַחַד לֹא מִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא עַל כֶּסֶף וְכוּ' וְכוּ', רוֹאִים בְּנֵי אָדָם מְלוּיִם כֶּסֶף עַל כָּל מִיּוֹנֵי שְׂטוּיּוֹת, וְלֹא שׁוֹאֲלִים פְּעָמִים אִיךָ הוּא יִשְׁלַם אֶת זֶה? וּמָה יִהְיֶה אִתּוֹ? וּכְשָׁבָא לְעִנְיָן כָּל כֶּף גְּדוֹל לְזְכוֹת לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, שֶׁבְּפֵרוּשׁ בְּקֹשׁ אוֹתָנוּ שֶׁנִּבְּוֵא אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, פְּתֹאֵם כֶּסֶף נַעֲשֶׂה מְנִיעָה וְכוּ' וְכוּ'.

וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִיּוֹנֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִתְחִיל לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵתָה רוּצָה לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְשִׁזְמִין לָךְ כֶּסֶף, וְאֵתָה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה תִּפְלָה פּוֹעֵלָת, כִּי כָּל אֵלוֹ שֶׁמִּתְחִילִים כְּבָר לְהִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ חֲדָשִׁים קֹדֶם רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לָהֶם אֶת כָּל הַהוֹצָאוֹת, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְבֹא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, אֲשֶׁר בְּפֵרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (חֲיֵי מוֹהֲרֵן סִימָן ת"ג) הַרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְהִיָּה פְּלֵא אֶצֶלִי מְאֹד שֶׁהִמְקַרְבִּים שְׁלֵי מְאֻמְנִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָה, כִּי כָּל עִנְיָן שְׁלֵי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לְעֲשׂוֹת כְּרוּז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מְשַׁמְעָתוֹ וּמְקַרְבֵּי אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶלוֹ לֹא יִחְסֹר אִישׁ וּמִי שֶׁזוּכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רָאוּי לוֹ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (נַחֲמִיָּה ח') "אֲכָלוּ מְשַׁמְנִים וְשָׂתוּ מִמִּתְקִים כִּי חֲדוֹת הָיוּ" הִיא מְעֻזְכֶם" וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה לָךְ רְצוּנוֹת חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲזוּ מִמִּילָא יִהְיֶה לָךְ עַל הוֹצָאוֹת הַדֶּרֶךְ הַלּוּף וְחִזּוּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתריג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ח תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מִצּוֹת סִנְדְקָאוֹת זֶה שֶׁהִתִּינוּק מִנַּח עַל בְּרַכֵּי הַסִּנְדֵּק, שְׁאֵז הַבְּרַכִּים הָאֵלוּ נַעֲשִׂים כְּמוֹ מִזְבֵּחַ שְׂמֻקְרִיבִים עַל זֶה קְרַבְנוֹת, וְלִכְן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד לְקַחַת סִנְדֵּק הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וִירָא שְׂמִים אֲמִתִּי, לְהַחֲזִיק אֶת הַתִּינוּק בְּעַת הַבְּרָכָה וְקִרְיַאת הַשֵּׁם, זֶה נִקְרָא סִנְדֵּק מְעֻמָּד, וְזֶה שְׂתִי כַּבוּדִים, וְלֹא שְׂיִכִּים אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי הָעֵקֶר סִנְדֵּק הוּא כְּשִׁמוּהֵלִים אֶת הַתִּינוּק עַל בְּרַכְיוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָּס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נִפְשָׁנוּ, מִקְרָב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזְפָה לְהַנּוֹת מֵאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַּת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיה
רֵאטֶענִיבֶרֶג מִקּוֹסוֹן זְצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרַת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ד
רַבֵּי אֶלְיֶעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַיְתִשְׁעִיה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלֵל

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסֶה וּלְהַצְלִיחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֻדוֹ, תִּקְנֵנוּ, גְּלוּ וְצַוֵּה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵנוּ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצֵינָא קִדִּישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹא עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלֹא עֲצָמִי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ זֶה תֵּלֶךְ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתַּג וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַּת בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאַם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאַשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֵמָה לָהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּתְךָ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילָךְ
וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכְפֹּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וְאִינָמו
וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
לְעָרֵב יִהְמוּ כִפְלָב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיִעוֹן לְאָכֹל, אִם
לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
דִרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
אֲחֻזֵּת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכָּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסְיֵף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
הַשְּׁכַח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי יְהִי כִּי אֲזַכָּרָה מִקֶּדֶם
פְּלֹאֲךָ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבְעֵלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלֵת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיִּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוֹה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֶקֶב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתִּי מִסֹּפֶר, כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים : טו אֵל תִּגְעֹוּ בְּמִשְׁיַחֲי,
וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אָמַרְתָּ יְיָ
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינָו : כב לְאַסֵּר שָׂרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לְבָם לְשֹׂא
עַמוֹ, לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֶבְדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשׂוּ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדְדַּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֱנָתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסֹּפֶר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאֲיִר לְלִילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וּלְחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֶבְדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: